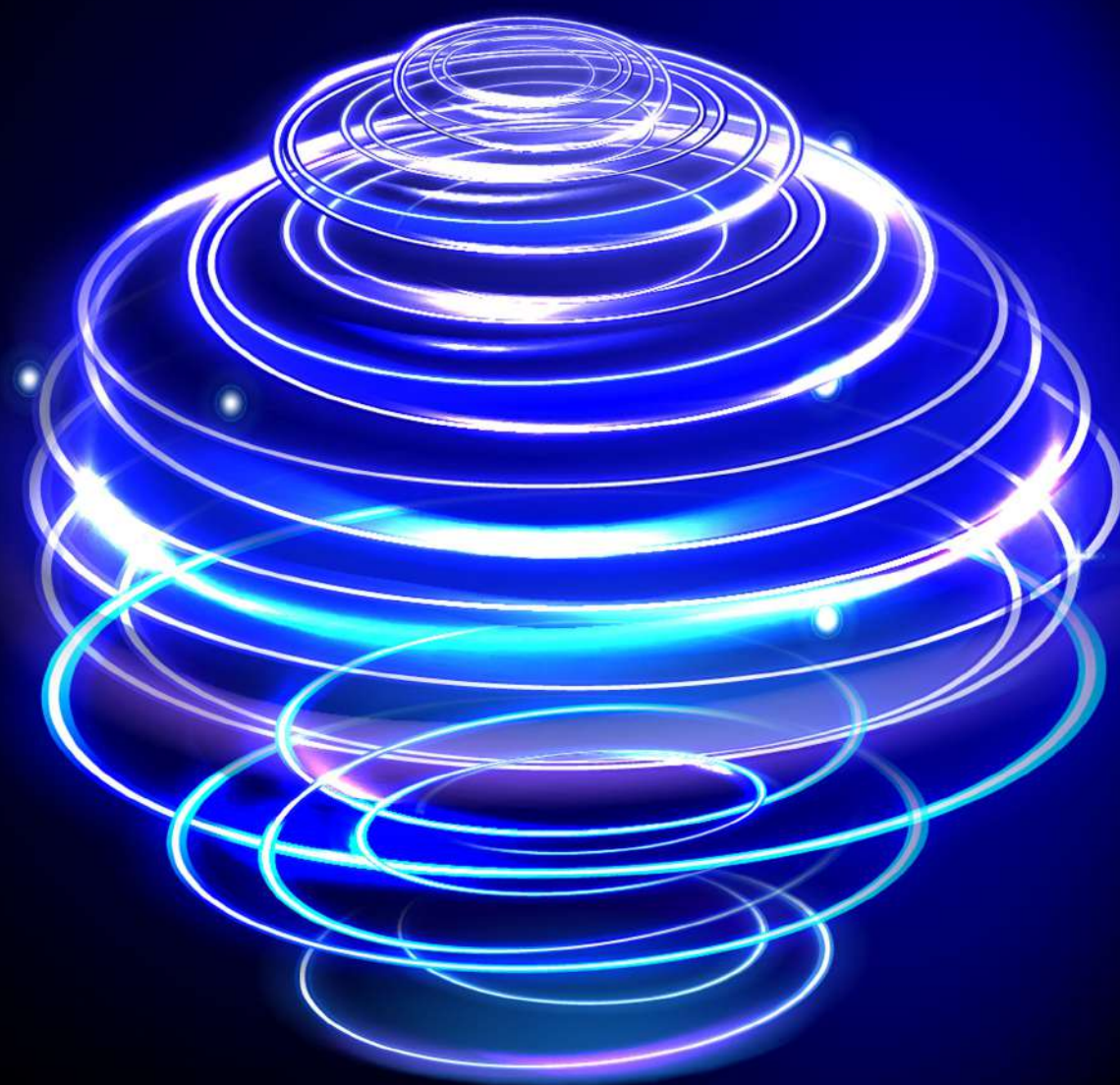

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

βιβλίο αριθμ. 3
κύκλος σύνδεσης με τον εαυτό 2015 - 2016

ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

από τον Ιατρό - Ψυχοθεραπευτή
Β.Κ.ΦΡΑΓΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ Δ΄
ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ και ΤΕΧΝΕΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΜΟΣ Δ'
ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ 6η

ΓΕΝΙΚΑ	σελ.	1 - 35
ΣΧΕΣΗ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ	σελ.	36
ΣΧΕΣΗ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ	σελ.	36
ΣΧΕΣΗ ΠΟΙΗΣΗΣ - ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ	σελ.	37
ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ ΣΧΟΛΗ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ	σελ.	44
ΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ	σελ.	46
Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΠΟΡΤΑΙΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ	σελ.	47
Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ - Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΗ	σελ.	48
Η ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ	σελ.	50
Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ	σελ.	52
Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ	σελ.	60
ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ	σελ.	62
ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ	σελ.	62
ΠΕΡΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ	σελ.	64
ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ	σελ.	67
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ ΣΤΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ	σελ.	70
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ	σελ.	76
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ	σελ.	77
Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΑ	σελ.	78
ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ	σελ.	85
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ	σελ.	86
Ο ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΟΣ - ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ	σελ.	88
ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΩΣ ΤΕΧΝΗ	σελ.	89
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ	σελ.	93
ΠΟΥ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ	σελ.	94
Η ΛΥΤΡΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ	σελ.	97
ΑΡΧΑΙΟΔΡΑΜΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ	σελ.	99
ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΤΕΡΑ Η ΓΕΝΕΣΗ ΤΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ	σελ.	101
Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ	σελ.	103
Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ Η ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ	σελ.	103
Η ΒΙΟΧΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ	σελ.	107
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	σελ.	110

➤ Περιγραφή εξωφύλλου: Η χωροχρονική σπείρα του καθενός μας σ' εξέλιξη!

ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΚΥΚΛΟΣ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ [2015-2016]

από τον ιατρό-ψυχοθεραπευτή Β.Κ. Φράγκο

ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΕΣ-ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΕΝΙΚΑ - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ - ΘΕΑΤΡΟ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ 6^η

A) ΓΕΝΙΚΑ

Η θεωρία της τέχνης είναι μία συνεχής ανανέωση της συζήτησης περί τέχνης! Πολλές φορές η τέχνη ξαναδιαβάζει το παρελθόν με διαφορετικό τρόπο, με δημιουργική καινοτομία και με δημιουργική εγρήγορση! Έτσι, η τέχνη μπορεί να είναι σύγχρονη και παράλληλα ιστορική. Όλα εξαρτώνται από τον διαφορετικό τρόπο που γίνονται τα πράγματα, διότι, δεν υπάρχει κάτι που δεν έχει ξαναγίνει! Όλα είναι τρόπος! Όπου υπάρχει τρόπος, δεν χρειάζεται κόπος!

Η ιστορία της τέχνης είναι μία εικονογράφηση της ιστορίας, όπου διαπιστώνεται ότι μία κοινωνική επανάσταση μπορεί να πυροδοτεί και μία καλλιτεχνική επανάσταση. Η αρχαία Ελληνική μυθολογία μας λέγει ότι ανάμεσα στα δώρα του Προμηθέα στην ανθρωπότητα, την οποία αγαπούσε, ήταν σύμφωνα με τον Αισχύλο, και η Τέχνη. Η Τέχνη διαθέτει την ικανότητα να αντικατοπτρίζει την ανθρωπότητα και το πιθανό μέλλον. Η Τέχνη, επίσης, μπορεί να μας προσφέρει νέες προοπτικές στη ζωή! Η Τέχνη είναι μία αλχημιστική μεταμόρφωση!

Χρειάζεται να κοιτάζουμε την τέχνη κάτω από την οπτική της ζωής! Η προς τα εμπρός εξέλιξη της τέχνης είναι δεμένη με την δυαδικότητα του Απολλώνιου και του Διονυσιακού πνεύματος! Πνεύματος που είναι σε αμοιβαία παρόρμηση, για όλο πιο νέες, ρωμαλέες δημιουργίες! Η λέξη «τέχνη» παράγεται από το ρήμα τίκτω = γεννώ – δημιουργώ! Οι θρησκείες και οι τέχνες είναι οάσεις δημιουργημένες από τα καταπιεσμένα ένστικτα των ανθρώπων (καταστάσεις φωτ/φίας Α). Η Τέχνη είναι μία αλχημιστική μεταμόρφωση! Όσοι κάνουν τέχνη την κάνουν για να γίνονται

καλύτερη οι ίδιοι και να γίνονται καλύτεροι οι άλλοι άνθρωποι!

Ο αγώνας της τέχνης είναι να ξεπεράσει – εξουδετερώσει τον θάνατο και να φθάσει στην αθανασία! Η καλαισθησία είναι πνοή εσωτερικής ελευθερίας! Η τέχνη και ο πολιτισμός είναι παγκοσμίως η κοινή γλώσσα του ανθρώπινου είδους, η οποία, όπως και η Λογική, πρέπει να γίνεται σεβαστή από όλους! Η τέχνη είναι συνδετικός κρίκος ανάμεσα στους λαούς, είναι κοινός τρόπος επικοινωνίας μεταξύ τους! Η τέχνη ανήκει σε όλους! Η έννοια της τέχνης είναι μέρος της γλώσσας της ανθρωπότητας! Αυτή είναι η ενωτική δύναμη της Τέχνης! Οι φορείς της Τέχνης είναι δύο: οι ενεργητικοί φορείς και οι παθητικοί φορείς. Ενεργητικοί φορείς είναι οι καλλιτέχνες. Οι παθητικοί φορείς της Τέχνης είναι ολόκληρη η κοινωνία. Αν δεν υπάρχει σε μία κοινωνία καλλιτεχνική διάθεση, τότε δεν μπορεί να αναπτυχθεί Τέχνη! Έργο της εκάστοτε κυβέρνησης είναι, και να αναπτύσσει την καλλιτεχνική διάθεση, ανεβάζοντας το επίπεδο της κοινωνίας! Η Τέχνη είναι μία αλχημιστική μεταμόρφωση!

Η τέχνη είναι μία κοσμοθεωρία αντίστοιχη της θρησκείας και της πολιτικής! Όμως είναι διαχρονική, αιώνια, πάντα επίκαιρη, όταν είναι Μεγάλη Τέχνη!

Ορισμός: τέχνη είναι το σύνολο μέσων, διαδικασιών και κανόνων που διέπουν ένα επάγγελμα, δηλαδή οι συνειδητές δολιότητες, τα τεχνάσματα, τα τεχνήματα, δηλαδή οι τρόποι που χρησιμοποιούνται για την επίτευξη ενός έργου, δηλαδή η μύηση στα μυστικά της τέχνης, δηλαδή του τρόπου μορφοποίησης της εμπειρίας! Παρεμπιπτόντως, όλα είναι τρόπος! Όπου υπάρχει τρόπος δεν χρειάζεται κόπος! Η κλιμάκωση της εξέλιξης είναι η εξής: δουλεία → εργασία → επάγγελμα! Τέχνη στην αρχαιότητα σήμαινε και τεχνολογία – τεχνογνωσία.

Γενικότερα: η καρδιά και η σκέψη μας είναι οι δημιουργοί της πραγματικότητάς μας!

Άρα: γνώση – συνείδηση = πορεύεσθε κατά τέχνην = Φως! = το καλό! Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ, τόσο στη Γη, όσο και στον Ουρανό, στο επέκεινα του παρόντος κόσμου, στο υπερπέραν! Ζωή και Συνείδηση είναι ένα και το αυτό! Αυτό είναι το συνεχές της Συνείδησης διαμέσου των μετενσαρκώσεων! Ο σωματικός θάνατος δεν σηματοδοτεί το τέλος της ύπαρξής μας! Η Γη όπως και ο Άδης είναι κέντρο διερχομένων!

Η άγνοια και άνευ επιστήμης ενέργεια = πορεύεσθε κατά τύχην = στο σκοτάδι, στα τυφλά = κίνδυνος – φόβος = το κακό = εχθρός του πολιτισμού! Ο πολιτισμός δεν αλλάζει συνήθως, μέχρι τώρα, την σκοτεινή φύση του ανθρώπου, απλώς την ναρκώνει! Ο πολιτισμός ορίζεται ως ο τρόπος κοινωνικοποίησης των ανθρώπων ή αλλιώς ο κοινός τρόπος του βίου των ανθρώπων και η νοηματοδότησή του.

Χρειάζεται διάλογος και όχι εχθρότητα μεταξύ των πολιτισμών! Οι πολιτισμοί να παντρεύονται δημιουργικά – γόνιμα! Ο πολιτισμός δεν κληρονομείται, αλλά κατακτιέται μέσω των έργων μας! Όταν μοιραζόμαστε τον πολιτισμό κάποιου άλλου, τότε γινόμαστε πλουσιότεροι και ποτέ φτωχότεροι, από αυτό το μοίρασμα! Αυτή είναι η μόνη μοιρασιά που δεν μας κάνει φτωχότερους, αλλά πλουσιότερους!

Οι δυνάμεις που παράγουν τον πολιτισμό και την δημιουργικότητά του, όπως και τον εξευγενισμό των ηθών προέρχονται από την κατάσταση φωτ/φίας Β μέσα στον άνθρωπο, από την προϋπάρχουσα αρμονία μέσα μας! Ο πολιτισμός λειτουργεί σαν ανάχωμα στην αγριότητα, αλλά δεν την εξαφανίζει εντελώς! Αγριότης = βία και θάνατος, δηλαδή είναι παράγωγα του ιχθυοσαυρικού μέρους του εγκεφάλου μας! Η καλλιέργεια είναι η συνισταμένη του πολιτισμού του ανθρώπου! Ο πολιτισμός προάγει την οδό της μετουσίωσης που μας βοηθάει να καλλιεργήσουμε τις ευγενικές μας κλίσεις (μεταξύ αυτών το καλό γούστο και την ευπρέπεια)! Η τέχνη διαπρέπει σε αυτά! Χρειαζόμαστε την διαπολιτισμική γονιμοποίηση και ευφορία! Αλληλεπίδραση, αυτό είναι το ζητούμενο!

Όσοι πιστεύουν ότι η ζωή είναι μάχη - πόλεμος, θεωρούν την ηθική ευπρέπεια ως μία μορφή υποκρισίας! Οι άνθρωποι αυτοί διατελούν σε κατάσταση φωτ/φίας Α! Όμως, η ζωή είναι περισσότερο διάλογος και συνεργασία, παρά μάχη και πόλεμος, δηλαδή είναι μία κατάσταση φωτ/φίας Β! Ο πόλεμος και η Ειρήνη σε αντίθεση μεταξύ τους! Ο Θεός μέσα μας είναι το γαλήνιο τμήμα της ψυχής μας – προσωπικότητάς μας, δηλαδή η κατάσταση φωτ/φίας Β! Εσείς με ποια πλευρά συντάσσεστε;

Η ουσία είναι ότι πολιτισμός σημαίνει προτεραιότητες στα εξής 4 ουσιώδη πράγματα:

α) υγεία

β) παιδεία

γ) αδέκαστη δικαιοσύνη με έλεος. Η δικαιοσύνη κατά τον Αριστοτέλη είναι να αποδίδουμε στον καθένα αυτό που του οφείλεται!

δ) δημόσια αγαθά! Μας χρειάζεται η δημιουργία ουσιαστικού πολιτισμού! Τα σχόλια περιττεύουν, οι συνειρμοί επιβάλλονται! Τα συμπεράσματα δικά σας!

Μπορούμε να διώχνουμε τον φόβο με τη σωστή ΓΝΩΣΗ!

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΤΕΡΑ: Απειρία = άγνοια (η άγνοια είναι το κακό, διότι σκοτώνει) = έλλειψη κριτηρίων, δηλαδή γνώμονα = δεν υπάρχει διάκριση = σκοτάδι = στο σκοτάδι όλα φαίνονται ίδια = ένα τυφλό πλάσμα που αναζητεί τον θάνατό του! Αυτό σημαίνει ότι πορεύεται κατά τύχη, δηλαδή στα τυφλά, δηλαδή επικίνδυνα!

ΑΝΤΙΔΟΤΟ: στο σκοτάδι της άγνοιας, ανάψτε το φως της

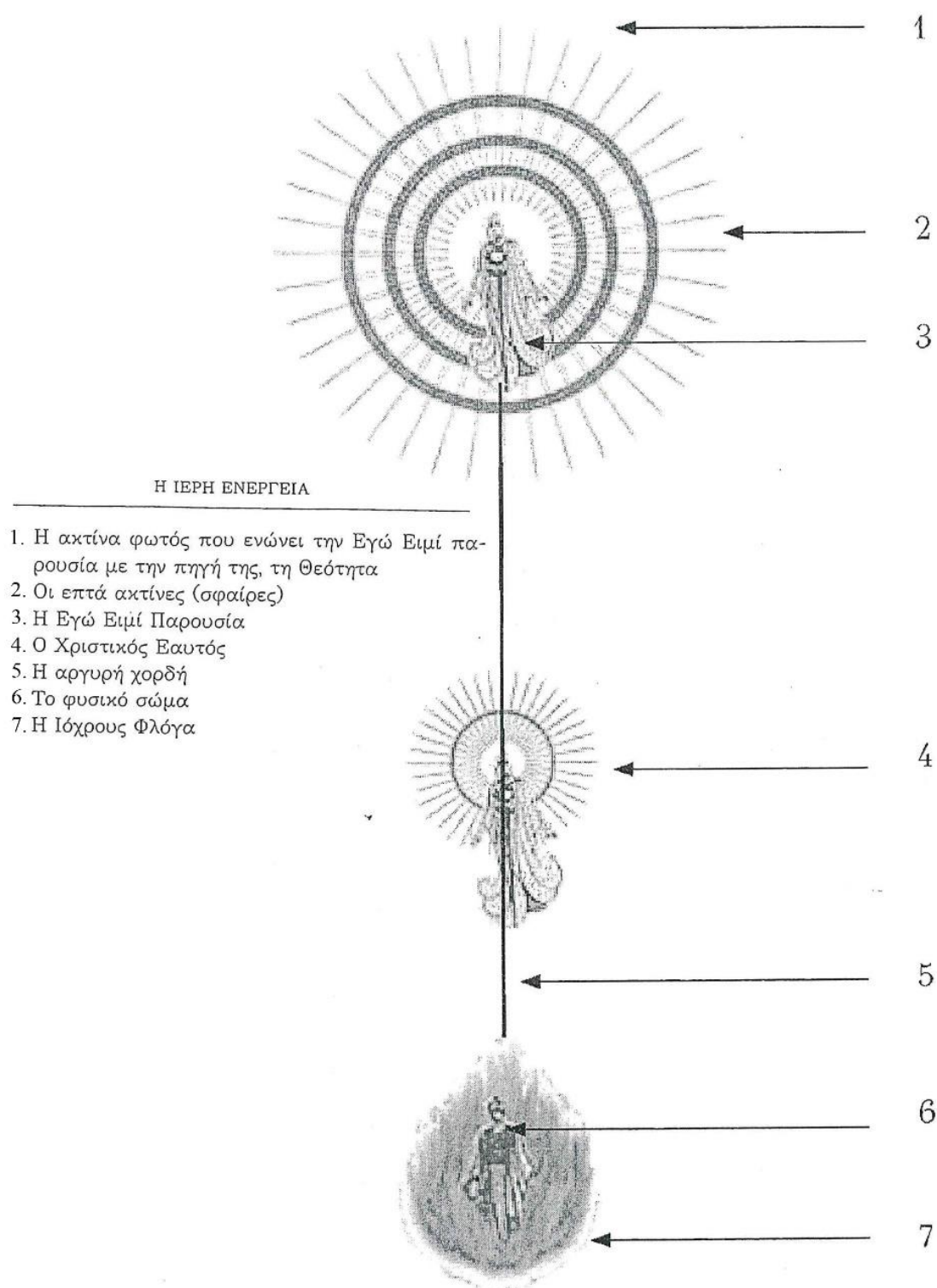
συνειδητής γνώσης! Αυτή η γνώση αποκτιέται μέσω της γνωσιμάθειας (learning experience) ως εξής:

Εμπειρία – γνώση – συνείδηση (επίγνωση) – φώτιση! Φώτιση εσωτερικά είναι να μάθουμε να προχωράμε σε σύνδεση με τον Ανώτερο θεϊκό Εαυτό μας και τις δυνατότητές του χέρι με χέρι! Αυτή η διαδικασία ταιριάζει πολύ σε όσους έχουν υπαρξιακές ανησυχίες και αναζητούν την Πνευματική τους ΑΛΗΘΕΙΑ, όπου η Αλήθεια είναι η ίδια η Θεότητα! Άρα, η Φώτιση (κατανόηση) οδηγεί στη Θέωση και χρειάζεται γενναία καρδιά! Η Θέωση είναι η ένωση του ανθρώπου με τον Θεό, δηλαδή τον Ανώτερο θεϊκό Εαυτό του, καθώς μόλις προείπαμε! Ο Ανώτερος θεϊκός Εαυτός είναι συνδεδεμένος με τον Συμπαντικό Εαυτό, τον Ύψιστο Θεό του σύμπαντος, τον Πατέρα-Μητέρα Δημιουργό! Δείτε και την εικόνα που παρουσιάζει το ενεργειακό σύστημα του ανθρώπου, δηλαδή γήινο εαυτό, Χριστικό εαυτό και Εγώ Ειμί Παρουσία σε σύνδεση με την ενέργεια του Υψίστου Θεού του σύμπαντος!

Φωτίζω, τόσο εξωτερικά, όσο και εσωτερικά σημαίνει κατανοώ, καταδείχνω, μαρτυρώ. Μαρτυρία είναι η ενεργός μνήμη, δηλαδή η διαμορφωτική μνήμη.

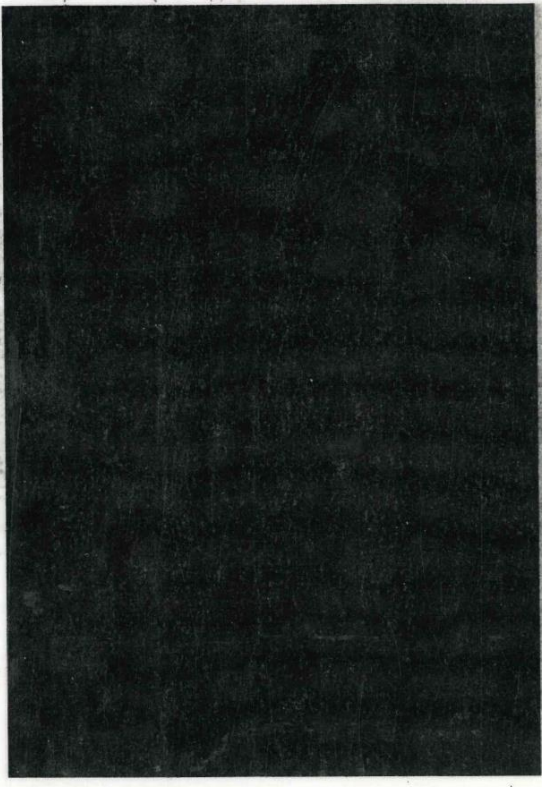
ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Η αβυσσος ως άβυσσος → επί του οποίου μέλος του βυθού!
 Ένα μικρό αβυσσος που αβυσσος δεν βυθός του = η άβυσσος =
 η άβυσσος είναι η άβυσσος (αβυσσος). η άβυσσος είναι η άβυσσος
 ΑΠΕΡΙΡΑ = άβυσσος = άβυσσος = άβυσσος, δεν άβυσσος
 ΔΙΑΚΡΙΣΗ

ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΌΛΑ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΙΔΙΑ

ΑΝΑΨΤΕ ΤΟ ΦΩΣ...

Η άβυσσος άβυσσος
 η άβυσσος άβυσσος
 άβυσσος άβυσσος

ΕΙΚΟΝΑ 2
ΣΚΟΤΟΥΣ

ΕΜΠΕΙΡΙΑ = πορεύεσθαι κατά τέχνην, όπως παραπάνω, δηλαδή εκ του ασφαλούς, δοκιμασμένα! Η εμπειρία καθοδηγεί και διδάσκει! Η ουσία της γνώσης είναι πως όταν την έχεις, να την εφαρμόζεις!

Αρετή είναι η γνώση και η εξάσκηση στην εφαρμογή της! Η γνώση είναι Δύναμη! Τέλος, γνωρίζω καλώς (επιστημονικά) σημαίνει γνωρίζω τις αιτίες, για να τις αλλάξω ευεργετικά για εμένα! Έτοιμη Γνώση σημαίνει και να μάθουμε το μάθημα, χωρίς να ζήσουμε την εμπειρία και το κόστος της, δηλαδή την αποφυγή των παγίδων του κόσμου!

Slogan: Επίσης, από την διδαχή φτάνεις στη Γνώση!

Μπορούμε να μαθαίνουμε και από τον πόνο και από την χαρά της ζωής! Στα πλαίσια αυτά, μπορούμε να μαθαίνουμε να έχουμε αυτοπειθαρχία, σε στόχους και επιδιώξεις, διότι στη ζωή χρειάζονται σκοπός, νόημα και κουράγιο! Στα ίδια πλαίσια, σας καταθέτω την προσωπική μου εμπειρία ότι το καλό πάντα πιάνει τόπο!

Κατά ταύτα: όποιος εργάζεται μόνο με τα χέρια του είναι ο εργάτης! Όποιος εργάζεται με τα χέρια του και τον νου του είναι ο τεχνίτης! Όποιος εργάζεται με τα χέρια του, τον νου του και την καρδιά του είναι ο καλλιτέχνης! Στα πλαίσια αυτά, ο διαισθητικός αυτοσχεδιασμός των λύσεων και των επιτευγμάτων, ο αρχικός σπινθήρας της δημιουργικότητας είναι χαρακτηριστικό της ιδιοφυΐας! Έτσι, δημιουργούνται οι ευρηματικοί τεχνίτες και οι εμπνευσμένοι καλλιτέχνες που είναι οι άνθρωποι με την σφραγίδα της θείας δωρεάς: ο δημιουργός και το δημιούργημά του, ο καλλιτέχνης και η μούσα του! Ο καλλιτέχνης συναντιέται με την ΙΔΕΑ, τη μορφή της μούσας του! Έτσι, οι μύστες οικοδομούν τον πολιτισμό!

Τι γεννάει τις επιστημονικές ή καλλιτεχνικές και λοιπές ιδέες; **Απάντηση:** κάτι μαγικό που συμβαίνει έτσι, ξαφνικά και λέγεται έμπνευση! Ο καλλιτέχνης είναι γεμάτος Αγάπη για την ομορφιά! Είναι ικανός για έκσταση αισθητικής απόλαυσης, την οποία αναπαράγει με το έργο του! Ο ΥΓΙΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗ ΑΠΟ ΤΕΧΝΗ! Ο καλλιτέχνης, μόνο όταν δημιουργεί αισθάνεται ότι υπάρχει! Η τέχνη ως θεραπεία!

Η καρδιά της μάνας λουλουδιάζει από την ζωή του παιδιού της, όπως και η καρδιά του ανθρώπου από τα έργα του, δηλαδή από ΤΗΝ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ! Δεν νοείται κοινή ζωή χωρίς δημιουργία! Η ΙΔΕΑ (νοητική εικόνα) βοηθάει για να ζήσουμε και για να δημιουργήσουμε! Είναι διαπιστωμένο εμπειρικά ότι δεν έχει νόημα η ζωή χωρίς ελευθερία και χωρίς δυνατότητα δημιουργίας! Έτσι, παράγονται τα αριστουργήματα! Έτσι, πχ δημιουργούνται παραστάσεις-εικόνες υπέρτατου κάλλους! Το έργο τέχνης γενικά, είναι μία απόπειρα, η υψηλότερη του είδους της, για να δώσουμε σχήμα και νόημα στην αταξία με τρόπο αισθητικό! Σχήμα = σχέσεις και διαθέσεις, στις οποίες περατούμενες καταλήγουν οι κινήσεις! Η

δημιουργία είναι αντίδοτο θανάτου, διότι ο θάνατος μας α-φανίζει ενώ η δημιουργία μας εμ-φανίζει!

Αυτή είναι η εξυπνάδα και η ομορφιά του Πνεύματος, δηλαδή η ενέργεια των μουσών και η ενεργοποίηση του ανώτερου Νοητικού πεδίου, η επικοινωνία με τον ανώτερο Νου - ανώτερο Εαυτό! Οι μούσες προκαλούν στον Νου ενορατικές αναφλέξεις! Ο ιερέας συνομιλεί με τον Θεό και ο καλλιτέχνης με την ομορφιά! Ο καλλιτέχνης είναι γεμάτος Αγάπη για την ομορφιά! Είναι ικανός για έκσταση αισθητικής απόλαυσης, την οποία αναπαράγει με το έργο του! Η Τέχνη του είναι μία αλχημιστική μεταμόρφωση! Η τέχνη και το ωραίο είναι το έργο του καλλιτέχνη. Να βρούμε την πίστη στον Θεό και στην ομορφιά, η οποία είναι μεγαλύτερη από εμάς, μας ξεπερνάει και μας δίνει παρηγοριά κι ελπίδα! Αγωνίζεστε να αποκτήσετε αισθητική μαστοριά, υπό την σκέπη του Θεού και των μουσών! Μάθετε να εστιάζετε στην ομορφιά και όχι στην ασχήμια, δηλαδή στο χάος που είναι δυσανάλογο! Εξασκηθείτε σε αυτό! Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΡΜΟΝΙΑ! Οι θεϊκοί καρποί της ζωής είναι η ομορφιά, η χαρά και η Αγάπη! Αυτά είναι τα θέλγητρα της τέχνης! Αντιστικτικά, η ασχήμια έχει μία ιδιόζουσα κακότητα! Το δύσμορφο και δυσανάλογο χάος είναι ο τρόπος μετάβασης από μία τάξη σε μία άλλη! Το χάος είναι η πρώτη ύλη της Δημιουργίας! Υπάρχει κρυμμένη τάξη μέσα στο χάος, όπως επίσης υπάρχουν και τα μαθηματικά του χάους!

Καλούμαστε από τα πράγματα να προβάλλουμε μία αντίσταση ηθική και αισθητική, δηλαδή να μη συνηθίσουμε στο άσχημο! Δυστυχώς, σήμερα βαφτίζουν πολιτισμό τέχνης κάθε ασχήμια, έργα της πλέον σκοτεινής φαντασίας, των λαβυρίνθων του νου και των σκοταδιών της ύπαρξης (κατάσταση φωτ/φίας Α)! Στην εποχή μας η ετικέτα «έργο τέχνης» μπαίνει σχεδόν οπουδήποτε! Σήμερα, η τέχνη έχει επηρεαστεί από πολλά ανούσια πράγματα και έγινε επιφανειακή!

Ερώτηση: κάνετε την τέχνη σας επάγγελμα;

Απάντηση: όχι, κάνω το επάγγελμά μου τέχνη!

Εσείς που θέλετε να ανήκετε;

Οι τέχνες διακρίνονται σε καλές και μηχανικές!

Καλές τέχνες είναι εκείνες όπου δεσπόζουν η πνευματική σύλληψη και η έμπνευση, με στόχο να αγγίξουν την ευαισθησία του ανθρώπου και να τον αφυπνίσουν μέσω της αισθητικής απόλαυσης, με το γούστο, την εκλέπτυνση και τις αισθητικές αξιώσεις! Όλα αυτά συγκινούν όλους τους λάτρεις της τέχνης! Θέλει εξάσκηση η ομορφιά! Μάθετε να εκτιμάτε ό,τι περιέχει ταλέντο και αξία! Σε οτιδήποτε διακρίνετε αξία, να συνδέεστε μαζί του! Ομορφιά είναι η αρμονία! Το αντίθετο είναι το χάος (η αταξία) και η ασχήμια της! Αγωνίζεστε για να μάθετε να εκτιμάτε την ομορφιά! Η Πνευματική

ομορφιά πάνω απ' όλα! Η ομορφιά σώζει τον κόσμο! Η αισθητική δεν είναι πολυτέλεια! Θα σας το αποδείξω – τεκμηριώσω παρακάτω! Η ομορφιά χρειάζεται να εκτίθεται σε δημόσια θέα! Η Τέχνη είναι ο δημόσιος χώρος των αισθημάτων! Μάθετε να επιδιώκετε και να πραγματώνετε την ομορφιά!

Αισθητική είναι ο κλάδος της φιλοσοφίας, η επιστήμη του ωραίου που ασχολείται με τις αρχές και τους νόμους – κανόνες της ομορφιάς, δηλαδή του ωραίου και του καλλιτεχνικού γούστου! Ωραίο είναι το όμορφο, δηλαδή το αρμονικό! Διαφέρει από το καλό, δηλαδή το καλοφτιαγμένο! Η Λογική είναι εξίσου πηγή αισθητικής με την Τέχνη! Δίνετε μεγάλη σημασία στην αισθητική! Η τέχνη και η εκπαίδευση αποτελούν τη βάση μίας καλλιέργειας! Τέλος, σήμερα η εξελισσόμενη τεχνολογία δημιουργεί καινοφανή αισθητική, π.χ. η Pixel art! Επίσης, να θυμάστε ότι το αγαθό, δηλαδή το δίκαιο υπερέχει του ωραίου!

Το ιδανικό τρίπτυχο είναι: Αλήθεια, Αγάπη και Κάλλος – Ομορφιά! Η μαγεία της ομορφιάς! Σημειώστε ότι η ομορφιά δεν σχετίζεται πάντα με τον νόμο, πχ ο ζωγράφος Μανέ αγνόησε τους κανόνες ζωγραφικής ορθότητας στην εποχή του! Οι καλλιτέχνες γενικά, άλλοτε παρεκκλίνουν συνειδητά από τον ισχύοντα κοινωνικό κανόνα και άλλοτε υπακούν στις ακαδημαϊκές σπουδές τους! Έτσι προκύπτει η ανθοφορία της Τέχνης!

Οι καλές τέχνες διαιρούνται σε εικαστικές-πλαστικές, εφαρμοσμένες και διακοσμητικές! Εικαστικός είναι όποιος έχει την ικανότητα να απεικονίζει, ο παραστατικός με βάση αισθητικές αρχές! Αισθητική θα πει: «έχω κριτήρια ζωής συγκεκριμένης ποιότητας»! Αντισταθείτε στον αισθητικό εκβαρβαρισμό που μας κατακλύζει! Αναδεικνύετε την ευαισθησία σας και εκδηλώνετε την αισθητική αγωνία σας!

Εικαστικές – πλαστικές τέχνες είναι εκείνες που δημιουργούν ή αναπαριστούν όγκους ή μορφές! Κυρίως είναι η ζωγραφική και η γλυπτική, η αρχιτεκτονική επίσης! Απλούστερα: είναι οι οπτικές τέχνες! Οι εικαστικές τέχνες προσφέρουν μεγάλη οπτική χαρά! Αφήνουν αίσθηση κάλλους και αρμονίας!

Σύμφωνα με τον Γκαίτε, οι εικαστικές τέχνες, είναι μία γλώσσα που την χρησιμοποιεί ο άνθρωπος, για να φανερώσει ό,τι δεν μπορεί να πει με λόγια, σχετικά με την ομορφιά (κατάσταση φωτ/φίας Β) και με την φρίκη της ανθρώπινης υπόστασης (κατάσταση φωτ/φίας Α)!

Κλασικίζουσα τέχνη είναι εκείνη που αναφέρεται στην κοινώς αποδεκτή αισθαντικότητα. Κλασικό είναι ό,τι ξεχωρίζει με την καθαρότητά του, μία σκέψη, ένα κείμενο, μία εικόνα, η καλά οργανωμένη σύνταξη. Κλασικό είναι ένα έργο που το προσδόκιμο

ζωής του δεν ταυτίζεται με τα χρονικά όρια της εποχής του! Ανήκει όμως στους ανθρώπους, όπως η αρχαία Ελληνική Τέχνη! Αντέχει στη δοκιμασία του χρόνου, έχει διαχρονικότητα στην αξία του!

Όλες οι τέχνες είναι μιμήσεις, δηλαδή καθρέφτης της αλήθειας – πραγματικότητας, ατομικής και συλλογικής, δηλαδή κοινωνικής! Αυτή η πραγματικότητα μπορεί να περιέχει την ομορφιά (κατάσταση φωτ/φίας Β), αλλά και το αλλόκοτο – γκροτέσκο (κατάσταση φωτ/φίας Α)! Ο καλλιτέχνης διερευνά εκδοχές του ωραίου και του άσχημου, με ειρωνεία και συχνά προκαλώντας το συμβατικό γούστο! Αυτή είναι η αναζήτηση της αλήθειας στην τέχνη! Η τέχνη έχει τη δύναμη να αλλάζει το αισθητικό κριτήριο μίας κοινωνίας, ενός έθνους! Μέσω της τέχνης προεκτείνεται γενικότερα η σκέψη και απομακρύνεται από τα στερεότυπα! Η τέχνη μας μετασχηματίζει προκαλώντας, απωθώντας, συμφιλιώνοντας! Η τέχνη είναι για να εκπλήσσει! Οι αξίες και οι πεποιθήσεις ενός πολιτισμού αποτυπώνονται και διατηρούνται στον χρόνο, χάρη στην τέχνη του! Η τέχνη απεικονίζει και τον συλλογικό εαυτό των πεποιθήσεών μας! Η γλώσσα, η τέχνη και οι θεσμοί είναι το θησαυροφυλάκιο που διασώζει τους θησαυρούς της ποιότητας κάθε πολιτισμού! Οι καλλιτέχνες κάνουν τέχνη τον πόνο, τις λύπες και τις χαρές τις δικές τους και του κόσμου των ανθρώπων! Η τέχνη ως θεραπεία!

Η τέχνη γενικά, ανιχνεύει με τον ιδιαίτερο, διαισθητικό, μυστικιστικό της τρόπο τον κόσμο, πριν η επιστήμη καταφέρει να τον περιγράψει με την δική της στιβαρή συνειδητότητα! Οι καλλιτέχνες, λοιπόν, είναι οι πρώτοι που βλέπουν το Φως! πχ.

α) Ο Φρόιντ έλεγε: «όπου κι αν με πήγαν οι θεωρίες μου, βρήκα ότι ένας ποιητής ή καλλιτέχνης γενικότερα, ήδη είχε πάει εκεί», σκιαγραφώντας τη σχέση μεταξύ τέχνης και λύτρωσης – κάθαρσης – θεραπείας π.χ. εκτός των άλλων, ο Freud κωδικοποίησε τις αλήθειες που περιέχονται μέσα στα έργα του Σαίξπηρ! Παρεμπιπτόντως, βλέπουμε ότι η τέχνη δημιουργεί δυνατότητες και προάγει νέα δημιουργία! Είναι το τραύμα που μετουσιώνεται σε δημιουργία! Γι' αυτό έχει θεραπευτικές ιδιότητες η τέχνη, γιατί μας φέρνει σε επαφή με την ουσία μας και με τον Εαυτό μας, τον τραυματισμένο Χριστικό Εαυτό μας που επιτυγχάνει την Ανάστασή Του! Η μεγάλη τέχνη συνεπάγεται τρομερή πίεση! Αποτελεί την απόδειξη ότι και οι πιο σκληρές συνθήκες μπορούν να μεταμορφωθούν σε μαγεία.

Slogan: Η δημιουργία είναι αντίδοτο του θανάτου! Ο θάνατος μας α-φανίζει, η δημιουργία μας εμ-φανίζει!

β) το έργο του Βαν Γκογκ «έναστρη νύχτα» αποτυπώνει το φαινόμενο της τυρβώδους ροής του φωτός, το οποίο η επιστήμη ανακάλυψε και περιέγραψε πολύ αργότερα!

Η τύρβη στην φυσική είναι η άτακτη κίνηση ρευστού σε στροβιλώδη ροή! Απλούστατο παράδειγμα: όταν στάζει μία βρύση, κάθε σταγόνα και διαφορετική μουσική νότα! Πρόκειται για φαινόμενο τυρβώδους ροής! Επίσης, όταν μία πόρτα τρίζει, ο επιστήμονας της μουσικής γνωρίζει ποιες ακριβώς νότες αποτελούν τον ήχο της!

Είδη των καλών τεχνών: Η τέχνη είναι μία διαδικασία αλχημείας και μυσταγωγίας. Τα έργα της προκαλούν ευεξία, την αισθητική χαρά! Η τέχνη κάνει θαύματα! Χωρίς την τέχνη, η ζωή είναι ανυπόφορη για τους συναισθηματικούς (ευαίσθητους) ανθρώπους!

Η τέχνη και ιδίως το θέατρο είναι πολιτική! Άρα, είναι και ένα ταξίδι αυτογνωσίας, στα πλαίσια αυτά. Επίσης, ένα από τα νοήματα της τέχνης είναι και να προκαλεί αντιδράσεις, οι οποίες ενδεχομένως να οδηγούν σε επιγνώσεις!

Ο καλλιτέχνης και το έργο του είναι καθρέφτης, αντανάκλαση της πραγματικότητας όπου ζει! Ο καλλιτέχνης κάνει τέχνη για τον εαυτό του και για τους άλλους. Οι καλλιτέχνες αφουγκράζονται την εποχή τους και εκφράζουν τον κόσμο και τον εαυτό τους. Κάθε έργο τέχνης είναι παιδί της εποχής του! Το έργο του καλλιτέχνη είναι θεραπεία, για τον ίδιο και τους άλλους! Οι καλλιτέχνες δεν δίνουν απαντήσεις, αλλά θέτουν ερωτήματα για να προβληματιστεί ο κόσμος! Η τέχνη χρειάζεται να γίνεται με συναίσθημα, σχέδιο και νόημα! Το συναίσθημα, η εσωτερική ανάγκη είναι το υπόβαθρο της τέχνης! Το πάθος χαρακτηρίζει τους καλλιτέχνες! Η τέχνη είναι παραγωγή πολιτισμού, αλλά γίνεται και επένδυση οικονομική. Στην τέχνη υπάρχει μόνο το ταλέντο (πληθωρικό ή όχι) και αυτό δεν έχει σχέση με το φύλο ή την φυλή. Η Τέχνη μπορεί να έχει ως πηγή έμπνευσης τους μύθους, τους θρύλους και τη βίβλο! Γενικότερα, η τέχνη είναι ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ!

Ο καλλιτέχνης κάθε είδους και τέχνης έχει ως αποστολή να αναδείξει το διαρκές δράμα του υποκειμένου (του ατόμου), την τραγικότητα και την γελοιότητά του, τον τρόπο που σπαρταράει η ψυχή απέναντι στην ομορφιά και στον έρωτα - Έρωτα! Σας θυμίζω ότι οι 2 όψεις του έρωτα-Έρωτα είναι οι εξής:

α) έρως νάρκισσος (ναρκισσιστικός). Ο ναρκισσιστικός έρωτας είναι η μεγάλη χίμαιρα (ψευδαίσθηση)! Προστάτης του είναι η θεά Αφροδίτη η πάνδημος. Ένα πρόχειρο παράδειγμα ναρκισσιστικού έρωτος (ναρκισσιστικής παλινδρόμησης) είναι ο άνδρας επιβήτωρ, ο άνδρας αναβάτης!

β) Έρως θείος – κοσμογονικός. Ο Έρως είναι κοσμογονικός ή δεν είναι τίποτα! Ο κοσμογονικός – θείος Έρωτας είναι το Δημιουργικό Πνεύμα της φύσης και η ταύτιση με αυτό! Η απουσία του αφήνει το ένστικτο (ορμέμφυτο) του θανάτου ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΒΑΡΟ! Έτσι, εράν και εράσθαι είναι τα ιερά και τα όσια!

Ο Έρως θεός – κοσμογονικός ή Φάνης, ή Νους, ή Λόγος δίνει την ηδονή της Δημιουργίας! Είναι η ουσία της ζωής και η ζωή είναι αιώνια και γεμάτη χαρά! Κατά ταύτα, ο Έρως αυτός είναι ο αενάως θανατούμενος και πάντοτε ζων Θεός! Οι αναζητήσεις, τα προβλήματα και οι πειραματισμοί συνθέτουν μία εξαιρετη αφορμή για καλλιτεχνική έμπνευση, πχ ζωγραφική, συν την αισθητική απόλαυση που προσφέρει η καλλιτεχνική δημιουργία!

Το βασίλειο της τέχνης, το μεταφυσικό σύμπαν της τέχνης είναι το μοναδικό, από υπερπέραν, η απτή μεταφυσική δραστηριότητα! Μεταφυσικό είναι το ασχολούμενο με τα μετά τα φυσικά, δηλαδή με τις Πνευματικές αιτίες που υπάρχουν πίσω και πέρα από τα πρόσωπα και τα υλικά πράγματα, όπως και ο υγιής εσωτερισμός!

Αυτό που ο σύγχρονος άνθρωπος ονομάζει «τέχνη» ταυτιζόταν στις απαρχές του με αυτά που εννοούμε σήμερα ως ΘΡΗΣΚΕΙΑ και ΕΠΙΣΤΗΜΗ! Η τέχνη διατήρησε έκτοτε μέρος του μαγικού της χαρακτήρα, διότι παρέμεινε ένα μέσο έκφρασης εσωτερικών ψυχολογικών διεργασιών, συναισθηματικών και προσωπικών οραμάτων! Η καλλιτεχνική φύση έχει το πάθος της έκφρασης!

Ο Πνευματικός εργάτης και ο καλλιτέχνης μπορούν να δώσουν ελευθερία στον άνθρωπο, την ελευθερία που ταυτίζεται με την αλήθεια! Αυτή είναι η αλημεία της τέχνης! Η Α-λήθεια είναι ο εξοστρακισμός της λήθης, της λησμονιάς αυτού που ΕΙΝΑΙ! Η καλαισθησία είναι πνοή εσωτερικής ελευθερίας! Η τέχνη είναι μεγάλη παρηγορία! Η τέχνη είναι φάρος στο σκοτάδι! Στη δικαιοδοσία της τέχνης εμπίπτει το πως αποκρυπτογραφούνται τα συναισθήματα! Η Τέχνη είναι εμπλουτισμός του πραγματικού, η μεταμόρφωσή του σε έργο τέχνης! Τούτο προκύπτει όταν το συναίσθημα (κατάστασης φωτ/φίας Α) συναντά δημιουργικά την πραγματικότητα, οπότε γίνεται Τέχνη (κατάσταση φωτ/φίας Β)! Η Τέχνη είναι μία θετική μεταμόρφωση (μετουσίωση), δηλαδή σε αυτήν το συναίσθημα έχει συναντηθεί με την πραγματικότητα, αλλά όχι στην υλική της μορφή! **Έχει συναντηθεί με το Νόημά της, την μεταφυσική πραγματικότητα! Έτσι, η Τέχνη γίνεται ένα άλλο μέγεθος της πραγματικότητας! Λοιπόν, η Τέχνη περιέχει προστιθέμενη αξία, όπου «νόημα» είναι το ρεαλιστικό, εμπειρικό αντίκρισμα στη ζωή μας! ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΝΟΗΜΑ!**

Ερώτημα: Πότε το συναίσθημα γίνεται Τέχνη; **Απάντηση:** όταν τίθενται όρια και κανόνες, και όλα γίνονται για τον Έρωτα, με Έρωτα (κατάσταση φωτ/φίας Β), δηλαδή με το Δημιουργικό Πνεύμα εν δράσει! Η Δημιουργικότητα γονιμοποιεί τη φαντασία και τανάπαλιν! Έτσι, βιώνεται ο γλυκός πόνος της Δημιουργίας!

Τέλος, η Τέχνη είναι μία συνεχής ανυποχώρητη πράξη εγρήγορσης,

τόσο στο επίπεδο της Λογοτεχνίας, όσο και στο επίπεδο της εικαστικής έκφρασης! Με το γράψιμο και γενικότερα με την τέχνη εκτονώνονται ψυχοτραύματα! Όπου το πάθος γίνεται λόγος, τότε ο λόγος γίνεται κάθαρση – λύτρωση! Όπου το πάθος γίνεται γραπτός λόγος, τότε ο γραπτός λόγος γίνεται πολλαπλάσια κάθαρση – λύτρωση! Ο λόγος είναι τα νεφρά της ψυχής! Πρέπει να μαθαίνουμε να διατηρούμε την ισορροπία ανάμεσα στη φύση και στην Τέχνη! Η φυσική επαφή με την Τέχνη έχει πάντα μεγάλη δύναμη και γεννάει συναισθήματα! Η Τέχνη δεν είναι προνόμιο και δεν αποτελεί εμπειρία αποκλειστικά των ανώτερων κοινωνικών τάξεων και των πλουσίων, όπως αρκετοί νομίζουν! Η τέχνη είναι θεραπεία!

Μάθετε να επενδύετε στον άνθρωπο, στην ομορφιά και στη θετική – εποικοδομητική – δημιουργική στάση ζωής!

Τέλος, σας προσθέτω ότι αυτά που κρύβουμε στη ζωή μας, η τέχνη τα ανοίγει και τα δείχνει, τα αποκαλύπτει και τα φωτίζει! Η τέχνη είναι ένα είδος «γλώσσας» που έχει κάτι να πει! Οι καλλιτέχνες αντλούν την τέχνη τους μέσα από τα βιώματά τους. Η τέχνη και ιδιαίτερα η γλυπτική είναι γλώσσα προσωπικής (υποκειμενικής) κοσμογονίας, με έργα που έχουν λόγο πυκνό, μεστό και άκρως ιδιαίτερο! Η λειτουργία του έργου είναι η πρωταρχική αναγκαιότητα της καλλιτεχνικής δημιουργίας, δηλαδή να προκύπτει καλλιτεχνικό γεγονός, καλλιτεχνική μέθεξη! Όταν παρατηρούμε την τέχνη βιώνουμε κάτι σαν είδος ακαριαίας συνανοχής, επειδή όλα όσα αγαπάμε τα αντικρίζουμε εκεί συγκεντρωμένα στο έργο τέχνης! Το χρήμα κατευνάζει το άγχος θανάτου το οποίο έχουν!

Στα είδη καλών τεχνών ανήκουν: Η λογοτεχνία (πεζογραφία – ποίηση), η ζωγραφική – φωτογραφία – κινηματογράφος – τηλεόραση, η μουσική, η γλυπτική, η αρχιτεκτονική, ο χορός και το θέατρο, το οποίο μπορεί να είναι όλα αυτά μαζί! Το θέατρο, δηλαδή, είναι σύνθεση πολλών εκφραστικών μέσων!

Οι αυθεντικοί καλλιτέχνες μετουσιώνουν με αριστοτεχνικό, όσο και αλχημιστικό τρόπο τις εικόνες και τα συναισθήματα σε πολύπλοκα έργα τέχνης, που μιλούν με ξεχωριστή γλώσσα στον κάθε καλοπροαίρετο θεατή, ανάλογη με τον δικό του εσωτερικό κόσμο! Καλλιτέχνες υψηλής αισθητικής αντίληψης, με ένα σπάνιο πνευματικό πλούτο δημιουργούν με το έργο τους αισθητική απόλαυση και συγκίνηση! Οι καλλιτέχνες αναζητούν διέξοδο στην τέχνη (π.χ. στη ζωγραφική), όπως οι χρηματάνθρωποι αναζητούν διέξοδο στο κυνήγι του χρήματος και της εξουσίας! Το χρήμα κατευνάζει το άγχος θανάτου το οποίο έχουν!

Στη σύγχρονη τέχνη, το έργο του καλλιτέχνη δεν ολοκληρώνεται μέσα στο εργαστήριο, αλλά απαιτεί αλληλεπίδραση – διάδραση με τον θεατή, δηλαδή επιζητεί το βίωμα! Ο καθένας, ανάλογα με την

ψυχοδομή του και με τη μόρφωσή του επιλέγει – διαλέγει με ποιον τρόπο θα δει τα πράγματα σε ένα έργο τέχνης! Στα πλαίσια αυτά, κανείς δεν μπορεί να ερμηνεύσει την πρόθεση του καλλιτέχνη, παρά μόνο ο ίδιος! Χρειάζεται να υπάρχει Ελευθερία της έκφρασης στην τέχνη! Δεν δείχνουμε και δεν κρίνουμε ένα έργο τέχνης επειδή δείχνει κάτι, αλλά επειδή το δείχνει με ένα συγκεκριμένο τρόπο και επειδή, διαχειρίζεται σχέσεις μορφολογικές, πολιτικές και πολιτισμικές!

Κάθε έργο τέχνης, όταν φεύγει από τα χέρια του δημιουργού του ανήκει σε όποιον το προσεγγίζει! Αν είναι λογοτέχνημα ανήκει στον αναγνώστη!

Η αρχιτεκτονική είναι η τέχνη του οικοδομείν, δηλαδή η αρχιτεκτονική είναι η τέχνη των χώρων. Για να την αισθανθείς πρέπει να βρίσκεσαι μέσα τους!

Η αρχιτεκτονική, όσο καμία άλλη τέχνη, είναι ικανή να παράγει και να αναδεικνύει την συμβολική διάσταση των θεσμών που υπηρετεί! Επίσης, η αρχιτεκτονική αναδεικνύει τις αξίες ενός μνημείου! πχ ο Παρθενών, με το θάμβος του κάλλους του, σαν οικουμενικό σύμβολο της δημοκρατίας και των ελεύθερων ανθρώπων! Ο Παρθενώνας είναι το εμβληματικό κτήριο του Δυτικού πολιτισμού! Επιπλέον, έχει ιδιαίτερη ενεργειακή σημασία και λειτουργία! Τέλος, ο Παρθενώνας είναι μεταξύ άλλων και ένα αριστούργημα μηχανικής ακρίβειας! Ο Παρθενώνας θεωρείται το τέλειο αρχιτεκτόνημα, σύμφωνα με τα παραπάνω! Ο Παρθενώνας και τα υπόλοιπα κτίρια της Ακρόπολης των Αθηνών, αντικαθρεφτίζουν την ψυχική ομορφιά και τελειότητα όσων τα έκτισαν – εδημιούργησαν! Παρεμπιπτόντως σας λέγω ότι ο Φειδίας ήταν μετενσάρκωση του αναληφθέντος Δασκάλου Σέραπης Μπέυ! Ο Παρθενώνας είναι πρότυπο για τη σύγχρονη αρχιτεκτονική! Το αποκορύφωμα της Ελληνικής αρχιτεκτονικής είναι ο Παρθενώνας στην Αθήνα και η Αγία Σοφία στην Κωνσταντινούπολη! Τα κτήριά μας είναι παράθυρα στις αξίες του πολιτισμού μας! Αποκαλύπτουν ποιοι είμαστε! Ένας λαός περικλείει στα μνημεία που ανεγείρει την δική του άποψη για τον κόσμο!

Ειδικότερα, στην αρχιτεκτονική μπορεί να επιτυγχάνεται μία αρμονία (ευμορφία– ομορφιά) ως αποτέλεσμα καλλιτεχνίας και έλλογης σκέψης! Όμως, το ίδιο μπορεί να ισχύει και σε όλα τα είδη καλών τεχνών! Πάντως, ο στόχος πρέπει να είναι: η μετατροπή του αναγκαίου σε όμορφο, η μαγεία της ομορφιάς! Αυτός είναι ο παραδοσιακός, Ελληνικός τρόπος αισθητικής αντίληψης. Ο Ελληνισμός είναι η ΙΔΕΑ της ανθρωπίνης αξιοσύνης και της ελευθερίας! Τα αρχαία Ελληνικά αγάλματα αποκαλύπτουν ποιοι είμαστε και από που ερχόμαστε, στο γήινο πεδίο του Δυτικού πολιτισμού! Αμέτρητες είναι οι όψεις του Ωραίου στην αρχαία Ελληνική Τέχνη! Οι αρχαίοι Έλληνες συνδύαζαν ιδιοφυώς την πρακτικότητα με την αισθητική!

Τέλος, τα κοινά στοιχεία μεταξύ της αρχιτεκτονικής, της λογοτεχνίας και της μουσικής είναι τα εξής: και οι τρεις αποτελούν καλλιτεχνική εκδήλωση του ανθρωπίνου πνεύματος, όπου μεταφέρονται νοήματα και συναισθήματα! Οι αριθμοί και η αρμονία είναι κοινά στοιχεία στην αρχιτεκτονική και στη μουσική! Η αρχιτεκτονική ξυπνάει αισθήματα που μπορεί να ανήκουν στον καθένα, όπως και η μουσική!

Γενικότερα για την ιδιοφυΐα:

Οι εμπνεύσεις της ιδιοφυΐας είναι ευγενείς εικόνες θεϊκής Σοφίας και αγνότητας από τα ανώτατα πεδία ύπαρξης, οι οποίες αστράφτουν! Αστράφτουν στον κατώτερο νου, στην προσωπικότητα και φωτίζουν τον κόσμο, τον φωτίζουν με εκτυφλωτικό Φως! Η ιδιοφυΐα είναι γνήσια διαίσθηση που δέχεται πληροφορίες (κωδικοποιημένο Φως) από τον ανώτερο Νου – θεϊκό Εαυτό μας! Η ιδιοφυΐα βλέπει και αισθάνεται ό,τι αδυνατούν να δουν οι πολλοί, με την βοήθεια των μουσών! Η ιδιοφυΐα βλέπει με τα μάτια της Διάνοιας, τα Πνευματικά μάτια! Είναι Φώτιση, διαφώτιση και θεϊκή έμπνευση, δηλαδή έμπνευση εκ των άνω, από μέρους του ανώτερου Εαυτού μας και του κοσμικού δικτυώματος, δηλαδή της συνείδησης του Θεού! Ο ανώτερος Εαυτός είναι ο καλλιτέχνης που εκτελεί με όργανο τον φυσικό άνθρωπο, δηλαδή τον κατώτερο εαυτό, το μικρό εγώ! Ο ανώτερος Νους, λοιπόν, και οι αναλαμπές του είναι η ιδιοφυΐα! Η ιδιοφυΐα μας δεν είναι δική μας, αλλά είναι του Θεού! Αυτά για τους ευλογημένους με το Φως της ιδιοφυΐας – μεγαλοφυΐας! Δείτε αναλυτικότερα στην 8η συνάντηση, 2015-2016. Για την επίφυση!

Εάν ένα έργο είναι ιδιοφυές είναι άχρονο και λειτουργεί κάθε φορά στον παρόντα χρόνο, τον αιώνιο ενεστώτα του! Όσο πιο σημαντικό και υπαρξιακό είναι ένα έργο, τόσο η σχέση του με τον χρόνο είναι διαρκής! Εάν το έργο κολακεύει επιφανειακές ανάγκες, τότε είναι καταδικασμένο να ξεχαστεί!

Οι εκδηλώσεις της μεγαλοφυΐας είναι η υποταγή του εγκεφάλου στην ευρύτερη συνείδηση της ψυχής, δηλαδή του ανώτερου, θεϊκού Εαυτού! Η μεγαλοφυΐα είναι η φωνή του εσωτερικού θεού που μιλάει στο φυσικό σώμα του ανθρώπου! Αυτή, δηλαδή η αθάνατη ψυχή είναι ο αληθινός άνθρωπος! Ο συμπαντικός Νους είναι και ο εγκέφαλος και η ψυχή του ανθρώπου! Αυτή είναι η δράση σύμφωνα με την θεία καθοδήγηση!

Η άφθαρτη Ψυχή είναι εκείνη η νοημοσύνη που έχει στο νου της ένα ΣΧΕΔΙΟ και αγωνίζεται να το εφαρμόσει! Η θνητή - φθαρτή προσωπικότητα στο φυσικό πεδίο δεν έχει ιδέα, αλλά ψάχνει να βρει το νόημα, νόημα αιτίας και σκοπού και τρόπου ύπαρξης, συνύπαρξης και θανάτου!

Λίγο αναλυτικότερα: Δεν είμαστε ούτε το φυσικό σώμα μας, ούτε το συναισθηματικό, ούτε το νοητικό, ούτε όλα τα σώματά μας μαζί!

ΕΙΜΑΣΤΕ Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ ΜΑΣ ή αλλιώς η Ενοικούσα Διάνοιά μας ή αλλιώς η Εγώ Ειμί Παρουσία μας ή η ρίζα μας στον χωροχρόνο ή η Πνευματική μας Μονάδα, δηλαδή η Ψυχή μας, το θεϊκό μέρος μέσα μας και ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΝΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ! Σας παραπέμπω στις σχετικές εικόνες της 7ης συνάντησης του κύκλου 2014-2015. Επίσης στην αρχή της παρούσας συνάντησης!

Ήρθαμε στη Γη για να αναπτύξουμε μία ιδιαίτερη, ξεχωριστή ταυτότητα – ιδιοπροσωπεία! Η προσωπικότητα αποτελείται από το θηριώδες (κατάσταση φωτ/φίας Α) και από το Πνευματικό (κατάσταση φωτ/φίας Β), μέρη της. Η προσωπικότητα σε τελική ανάλυση είναι ένα μεγάλο ψέμα, από το οποίο απαλασσόμαστε μόλις πεθάνουμε! Όμως, το ψέμα αυτό παράγει καρμικές συνέπειες! Γι' αυτό προσοχή, τόσο στην παραγωγή νέου κάρμα, όσο και στην εξάλειψη – εξιλέωση – εξισορρόπηση του παλαιού! Ο καθένας μας όμως, παρά την ατομικότητά του, παραμένει συνδεδεμένος στο ΟΛΟΝ, στον ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΟ ΕΑΥΤΟ!

Επιστρέφουμε στο θέμα της τέχνης. Η ερωτική επιθυμία μπορεί να γίνεται κινητήριος δύναμη δημιουργική! Ο Έρωτας βγάζει τον δημιουργικό μας εαυτό! Αυτό που λείπει, γεννά τον Έρωτα! Ο καλλιτέχνης δεν δουλεύει απλώς το υλικό του, αλλά κάνει έρωτα μαζί του! Το ζητούμενο στην τέχνη είναι πως να δίνεις σάρκα και οστά σε αυτή την επιθυμία και να την μεταπλάθεις σε κάτι άλλο, που μπορεί να συγκινεί θεατές ή αναγνώστες ή ακροατές! Π.χ. στην ποίηση, αυτό είναι που διακρίνει ένα απλό 4στιχο από ένα σπουδαίο ποίημα! Άλλο στιχοπλόκος και άλλο ποιητής! Επίσης, ο λυρισμός και η φαντασιοπληξία μόνο, δεν συνιστούν ποίηση! Αυτό όμως δεν εμποδίζει να υπάρχουν ποιήματα που είναι λυρικά διαμάντια!

Παρεμπιπτόντως, αναφέρω ότι στην Ελλάδα κυριαρχεί η λυρική έξαρση στα ποιήματα των ποιητών της! Έτσι, εκφράζεται η λυρική πρόσληψη του κόσμου! Πέραν τούτου, η δημιουργία πάσης φύσεως, χωρίς Έρωτα προς το αντικείμενο είναι αδύνατον να υπάρξει! Με την δημιουργία ανεβαίνουμε ψηλά στα Πνευματικά πεδία! Έτσι, παράγονται – δημιουργούνται τα κοσμήματα του πολιτισμού! Η τέχνη και η επιστήμη ανοίγουν μία δίοδο στο θαύμα, στο απροσδόκητο, στο απρόβλεπτο, στον κοσμογονικό Έρωτα! Όλα γίνονται για τον Έρωτα, με Έρωτα! Δεν υπάρχουμε χωρίς την ικανοποίηση της ανάγκης μας για ένωση με τον άλλο και με τους άλλους! Όταν δεν υφίσταται αυτή η ικανοποίηση, τότε προκύπτουν νόσοι! Η ηδονή δεν είναι ο στόχος, αλλά είναι το μέσον για την Ένωση! Ο πραγματικός Έρωτας δεν χρειάζεται τη στύση, επειδή μοιράζονται εμπειρίες ζωής! Αυτός ο Έρωτας μπορεί να δίνει νόημα στην κάθε μέρα!

Η τέχνη, η ποίηση, η λογοτεχνία μπορούν να βοηθήσουν τον θεατή ή τον αναγνώστη να θέτει τα σωστά ερωτ-ήματα για τη ζωή, την κοινωνία, την πραγματικότητα! Αυτή είναι μία από τις μεγάλες προσφορές της τέχνης και της λογοτεχνίας στον κόσμο!

Σας παραπέμπω και σε όσα σας έχω πει για τον κοσμογονικό έρωτα στο παρελθόν και ιδίως στα τέλη του περί ΘΕΙΟΥ ΕΡΩΤΟΣ, στην 8η συνάντηση, 2014-2015. Ο Έρωτας, η ερωτική κατάσταση ως λυτρωτική εμπειρία! Ο Έρωτας, ως πνεύμα της ζωής, συνδέει, εμπλουτίζει, δίνει δύναμη! Ο Έρωτας είναι αγάπη κι επιθυμία, είναι δείκτης της ζωντάνιας της ζωής μας! Ο Έρωτας κρατά σε ισορροπία και αρμονία την ύλη και το Πνεύμα!

Παρεμπιπτόντως, σας λέγω ταπεινά, ότι ο θείος Έρωτας είναι εξύμνηση του θείου! Όταν εξυμνείτε το θείον ανοίγει η καρδιά σας, γεμίζει με ενέργεια και πλησιάζει το θείον! Διευκολύνεστε με αυτό τον τρόπο να αποκτάτε την γαλήνια αυτοπεποίθηση την οποία χρειάζεστε! Η μόνη επιθυμία που δεν είναι ψευδαίσθηση είναι η επιθυμία της εύρεσης του Θεού, της Α-λήθειας! Ο Έρωτας για τον Θεό είναι ο σκοπός των σκοπών! Στη διαδικασία σας της εύρεσης του Θεού, κάθε σας νίκη σας φέρνει πιο κοντά στο αληθινό σας Φως, στον Θεό που έχετε μέσα σας και τον Θεό που βρίσκεται έξω σας!

Οι εμπειρίες της ζωής μεταπλάθονται σε τέχνη! Από την τριβή γεννιέται Φως, το τραύμα μετουσιώνεται σε δημιουργία! Ο δημιουργός ωθείται από την εσωτερική του ανάγκη να εκφραστεί. Η θρησκεία μπορεί να γεννάει θαυμάσια ποίηση! Όπως επίσης η αμαρτία έχει ιδιαίτερη θέση στην τέχνη της ζωγραφικής! Ποίηση και μουσική αποκαλύπτουν την Αλήθεια! Η Αλήθεια είναι η ίδια η Θεότητα! Ψήγματα της μπορούν με τις αισθήσεις τους να προσεγγίζουν οι άνθρωποι!

Η τέχνη όπως και η θρησκεία είναι μία παράσταση της κοινωνικής συνείδησης. Η τέχνη δεν επιβάλλει υποχρεώσεις σκέψης ή δράσης. Η θεά της είναι η πειθώ και όχι η Θέμις, δηλαδή η κοινωνική τάξη – συνείδηση! Έτσι, και ο Θεός ως άτομο μετατρέπεται σε καλλιτεχνικό αντικείμενο, μέσω της ιερής εικονογραφίας (ζωγραφικής)! Η εικόνα είναι ιστορία χωρίς λόγια, δηλαδή είναι μαρτυρία, δηλαδή είναι ενεργός μνήμη, δηλαδή είναι διαμορφωτική μνήμη!

Ενεργητικότητα σημαίνει διαμορφώνω, πλάθω!

Παθητικότητα σημαίνει ότι απλώς υφίσταμαι συνέπειες ενεργητικότητας – δράσης άλλων!

Δίχως ειλικρίνεια δεν υπάρχει ούτε τέχνη, ούτε ηθική! Η ηθική είναι η ψυχή των κοινωνικών σχέσεων!

Η τέχνη μας κάνει να σκεπτόμαστε πέρα από τα σύνορα και ότι το σημαντικό στον κόσμο είναι η ανθρώπινη ύπαρξη! Η τέχνη έχει τη δύναμη να υπερπηδάει όλους τους περιορισμούς και τα εμπόδια και

να ενώνει όλους τους ανθρώπους ανεξαρτήτως χρώματος και θρησκείας! Το «μαζί» κάνει τον κόσμο καλύτερο, διότι ενεργοποιεί την κατάσταση φωτ/φίας Β μέσα μας! Η τέχνη εξαπλώνεται στον κόσμο με υπέρβαση των γεωγραφικών, πολιτικών και πολιτιστικών ορίων!

Αυτός είναι ο κοσμογονικός έρωτας, ο γόνιμος, ο οίστρος δημιουργίας! **ΑΡΑ:** κάνετε τα πάντα με Έρωτα, χωρίς βαρυγκόμια! Παντρεύετε τις ενέργειες και αναζητάτε την ερωτική ένωση με το Φως! Πνεύμα = Φως! Συνείδηση – Επίγνωση = Φως, δηλαδή νόημα αιτίας και σκοπού και τρόπος ύπαρξης, συνύπαρξης και θανάτου!

Η τέχνη οφείλει να μιλάει με καθαρή και δυνατή φωνή! Για να κρατήσουμε την ψυχή μας ζωντανή, οφείλουμε να καταλάβουμε τον άλλο, να μάθουμε να μη φοβόμαστε! Σε όλα αυτά, η τέχνη έχει ισχυρό λόγο, αυτός είναι ο σκοπός της ύπαρξής της, για Αυτοπραγμάτωση - Αυτοεκπλήρωση! Σε αυτά τα πλαίσια, θεωρείτε τον άλλον ως μία σημαντική δημιουργική ευκαιρία! Αρνηθείτε να επιτρέψετε στον φόβο να μικραίνει εσάς τους ίδιους και την πατρίδα! Αγωνίζεστε για να ανακαλύψετε μέσα σας τις ανεξάντλητες δυνατότητες της Αγάπης! Με δύο λόγια: αποφεύγετε να σας κατατρώει η αρρώστια του ναρκισσισμού, με Έρωτα εκστατικό, δημιουργικό και συντηρητή του ΕΙΝΑΙ και των εκπλήξεων του γίνεσθαι! Αυτό συνοπτικά είναι το γαλάζιο λουλούδι του Έρωτα (ο γαλάζιος ανθός είναι το μυθικό σύμβολο του ακατόρθωτου)! Τολμήστε να επιχειρήσετε το ακατόρθωτο, θυμηθείτε την διδασκαλία του Ηράκλειτου!

Στα πλαίσια αυτά, μπορεί να διαπιστώσετε ότι το βίωμα του θανάτου δίνει ουσία στη ζωή! Η δίψα για ζωή αναλαμβάνει τα ηνία, όπως πχ μία παροδική απώλεια της όρασης σε κάνει να εκτιμάς περισσότερο την ομορφιά! Όποιος φοβάται τον θάνατο, σημαίνει ότι δεν έχει συμφιλιωθεί με τη ζωή!

Επικοινωνία = άνοιγμα στον κόσμο, δηλαδή αλληλοδιείσδυση – αλληλεπίδραση – διαδραστικότητα (act and interact), έτσι ώστε να μπορεί να κοινωνείται η ύπαρξη, ως ερωτική αυτοϋπέρβαση και ως αυτοπροσφορά! Να ανοίγουμε την καρδιά, να μοιραζόμαστε και να κυκλοφορεί η ενέργεια! Αλληλεπίδραση είναι το ζητούμενο! Ανοίγετε τον εαυτό σας σε σχέσεις όλων των επιπέδων κι ας πονέσει! Να θέλετε να πάρετε και να θέλετε να δώσετε! Δίνετε πρώτος, για να πάρετε κατόπιν! Έτσι λειτουργεί το σύμπαν!

Ο Έρωτας είναι μία βουτιά στα πολύ βαθιά, πολύ σκοτεινά και συγχρόνως πολύ φωτεινά της ανθρώπινης ύπαρξης! Γινόμαστε ικανοί εξαιτίας του ή για χάρη του, είτε να δημιουργήσουμε, είτε να καταστραφούμε! (δες αναλυτικά και στα περί Έρωτος, στην 8η συνάντηση, του κύκλου 2014-2015). Ο Έρωτας να εννοείται ως

αγαπητική διάθεση και δύναμη! Ο οίστρος είναι και η έμπνευση, ο οίστρος δημιουργίας είναι μία οργασμική διαδικασία! Προσοχή στον οίστρο καταστροφής και αυτοκαταστροφής!

Να ενεργοποιηθούμε μέσα από τον Έρωτα και μέσα από τον οίστρο και να δημιουργήσουμε, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται επικοινωνία, για να κατανοήσουμε το ΣΧΕΔΙΟ μας! Επιπλέον, συνειδητοποιείτε την ιερότητα της ύλης, λόγω της σημασίας της για το θείο ΣΧΕΔΙΟ, το θείο ΘΕΛΗΜΑ, διότι δια του φθαρτού οικοδομείται το άφθαρτον! Δια του φθαρτού δηλαδή, επιτυγχάνεται η Συνειδητότητα της Θέωσης στον άνθρωπο, όπου η κάθε σας νίκη σας φέρνει πιο κοντά στο αληθινό σας Φως! Σας φέρνει κοντά στο θεό που έχετε μέσα σας και στο Θεό που βρίσκεται έξω σας! Ο άνθρωπος είναι ένα ζώο που αυτοεξημερώνεται και αυτοθεώνεται, Συνειδητά! Είναι το Αυτεξούσιο του ανθρώπου! Είμαστε θείος Νους που συνειδητοποιεί τον Εαυτό του!

Κατανοούμε το ΣΧΕΔΙΟ μας, με το να ανέβουμε από κάτω, προς τα επάνω, από τις χαμηλές δονήσεις προς τις υψηλές δονήσεις! Γίνετε λοιπόν, αντάρτες - επαναστάτες του Φωτός, σε μία επανάσταση χωρίς μίσος! Απελευθερωθείτε από την αυτοαναφορικότητα (ναρκισσισμό) για να μπορέσετε να διερευνήσετε ανύποπτους δεσμούς με τον κόσμο! Αναζητάτε την κρυφή ομορφιά κάθε έρωτα! Πάντα η τέχνη έχει να κάνει με την ομορφιά, με τα ωραία φτιαγμένα έργα της, με τη μαγεία της ομορφιάς! Η ομορφιά βρίσκεται τόσο στο καλλιτεχνικό έργο, όσο επίσης και στην ψυχή και στα μάτια εκείνου που την βλέπει! Έχουμε ανάγκη την ομορφιά, διότι είναι Σωτήρια! Δείτε και παρακάτω. Η τέχνη ξορκίζει την μοναξιά και τον φόβο του θανάτου, την επιθανάτια αγωνία! Η τέχνη ως θεραπεία!

Η ανακάλυψη του εαυτού μας είναι μέρος της τέχνης! Το σκοτάδι και η παραλυσία (κατάσταση φωτ/φίας Α) καταλαμβάνουν τους ανθρώπους όταν δεν κατορθώνουν να πλησιάσουν ο ένας τον άλλο (ψυχικά, σωματικά ή και τα δύο)! Συνήθως, οι τραυματισμένοι ψυχικά ή σωματικά άνθρωποι αδυνατούν να χτίσουν σχέσεις εμπιστοσύνης!

Αναλυτικότερα: ο θείος – κοσμογονικός ΕΡΩΤΑΣ είναι επιθυμία και κινεί το Σύμπαν! Είναι Αρχή και Δημιουργός των πάντων! Χωρίς Αυτόν δεν υπάρχει ούτε ροή της ενέργειας, ούτε ανάπτυξη της Συνείδησης! Ο θείος – κοσμογονικός Έρωτας είναι η ενέργεια της ζωής στην ύλη! Άρα, ας υπάρχει Έρωτας με ό,τι κάνουμε, να ερωτευόμαστε ό,τι κάνουμε! Όταν νιώθουμε ερωτικά με κάτι, αυτό το κάτι το κάνουμε καλά! Επίσης ο Έρωτας μπορεί να δίνει νόημα στην κάθε ημέρα!

Πιο συγκεκριμένα, μέσα στην ανθρωπογενή πραγματικότητα, ο κοσμογονικός Έρωτας είναι μία ΣΤΑΣΗ ΖΩΗΣ! Ο Έρωτας Αυτός είναι δύναμη που μας ελκύει από εμπρός, ενώ η σεξουαλική ορμή μας

μαστιγώνει από πίσω! Ο κοσμογονικός Έρωτας είναι Ηγέτης, Οργανωτής, ελκυστής με φυσικομαθηματικούς όρους! Τείνει προς την περιοχή των δυνατοτήτων, των οραμάτων και των στόχων! Έτσι, παράγονται τα κοσμήματα του πολιτισμού! Οι μύστες χτίζουν τον πολιτισμό!

Στον ναρκισσισμό, στην αυτοαναφορικότητα η επιθυμία είναι στραμμένη προς τον εαυτό και όχι προς τον Άλλον! Στον Νάρκισσο, όλα περιστρέφονται γύρω από τον εαυτό του, όπως γίνεται και σε ένα μικρό παιδί, παιδί που έχει επιπλέον την απαίτηση για άμεση ικανοποίηση των επιθυμιών του! Άρα, Ναρκισσισμός = έχω ανάγκη γι' αγάπη! Επίσης, ένα από τα στοιχεία της ασθένειας του ναρκισσισμού είναι η αναζήτηση μίας φαντασιωτικής τελειότητας! **Αντίδοτο** στην ναρκισσιστική ανάγκη για τελειότητα είναι: δηλώνω την πρόθεσή μου ότι σταματώ να έχω την ανόητη αξίωση να είμαι τέλειος! Ξεφύγετε από την στείρα αυτοαναφορικότητα! Η καρδιά ανοίγει όταν βιώνεται η θαυματουργική ικανότητα του σχετίζεσθαι!

Ζούμε μέσα σε ένα κόσμο σχέσεων ΝΟΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ! Διαπεράστε το κουκούλι του ατομικισμού (ναρκισσισμός) και στραφείτε να συνδράμετε – συντρέξετε τον «άλλον»! Κάνετε ένα θαρραλέο άνοιγμα της ύπαρξής σας στην πραγματικότητα, εκδιπλώστε τη ζωτικότητά σας και τις δημιουργικές σας ικανότητες! Αποφεύγετε την αυτοενδίπλωσή σας και την περιχαράκωσή σας σε έναν φοβισμένο εαυτόύλη! Μην παραμένετε εγκλωβισμένοι σε έναν ιδιωτικό σας κόσμο (ο καθένας στον κόσμο του)!

Συνοπτικά: να μην κλείνεστε στον εαυτό σας, αλλά να είστε ανοιχτοί στον κόσμο! Δύο λόγια ακόμη: το άνοιγμα προς τους άλλους είναι απολύτως αναγκαίο, όχι μόνο για την αυτοσυντήρησή μας, αλλά και για την ψυχική και Πνευματική μας ανάπτυξη! Χρειάζεται δηλαδή, η ατομική ύπαρξή μας να μην εξαντλεί την όποια σημασία της, εντός των ορίων του εαυτού μας!

Συμπέρασμα: επιδιώκετε να συνάπτετε σχέσεις σε διάφορα επίπεδα! Σημασία έχει πως συναντιέσαι με τους άλλους ανθρώπους, ΠΩΣ ΣΥΝΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΣ! Χωρίς την επαφή με τον άλλο, ο πολιτισμός παύει να είναι πολιτισμός! Η συν-δημιουργία γίνεται και μαζί με τον συνάνθρωπο και μαζί με τον Θεό! Όταν κάνουμε πράγματα να συμβαίνουν!

Ο ναρκισσισμός περιλαμβάνει τη λαγνεία! Η στροφή προς τον άλλο περιλαμβάνει την Αγάπη! Άρα, άλλο η λαγνεία και άλλο η Αγάπη! Η τέχνη και ο έρωτας μπορεί να πηγάζουν, όχι μόνο από το έλλειμμα, αλλά και από το περίσσειμα της καρδιάς μας, δηλαδή τόσο από την κατάσταση φωτ/φίας Α, όσο και από την κατάσταση φωτ/φίας Β. Αγάπη σημαίνει ότι εμείς οι δύο μπορούμε να είμαστε και ένα! Μπορούμε να υπάρχουμε αληθινά στο εμείς και όχι μόνο στην ατομικότητα! Υπάρχει δύναμη πιο μεγάλη από τη ζωή και από το

θάνατο, Η ΑΓΑΠΗ!

Η σκέψη ενεργοποιούμενη από την φαντασία, αλλά και ενεργοποιούσα αυτήν, είναι ενέργεια! Φυσικός ορισμός: η ενέργεια είναι η φυσική οντότης, η ικανή να παράγει έργο. Η φαντασία μας επιτρέπει, ως μέρος της σκέψης, να βλέπουμε τα πράγματα και τους ανθρώπους τόσο στις πραγματικές, όσο και στις ιδανικές τους σχέσεις! Γι' αυτό η φαντασία είναι απλώς αποκαλυπτική! Η πρόοδος του ανθρώπινου πολιτισμού είναι αποτέλεσμα της πειθαρχημένης εφαρμογής της φαντασίας μας, μίας φαντασίας που μας επιτρέπει να προσαρμοζόμαστε σε νέες συνθήκες! Όταν το παλιό δεν μπορεί να ανανεωθεί και να γίνει το καινούριο, τότε δεν μπορεί να συνεχίσει! Η στασιμότητα είναι ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΗΣΗ!

Η δύναμη της φαντασίας είναι η ωστική και γενεσιουργός δύναμη που δίνει σάρκα στον ονειρικό στοχασμό! Η δημιουργία ανθίζει και καρποφορεί μέσα στα αέρινα όρια της φαντασίας! Η Διάνοια φωταγωγείται επίσης από την φαντασία! Όταν μας εγκαταλείπουν η φαντασία και η δημιουργικότητα, τότε αντιμετωπίζουμε το απόλυτο κενό και τους δαίμονές του, την υπαρξιακή αγωνία, τη φθορά, τον θάνατο, τους λαβυρίνθους του νου και τα σκοτάδια της ύπαρξης, δηλαδή την κατάσταση φωτ/φίας Α, μέσα μας! Η Δημιουργικότητα γονιμοποιεί τη φαντασία και τανάπαλιν! Η ύπαρξη έτσι, έχει Ουσία και Νόημα, που είναι η Δημιουργία και η Εμπειρία! Η ουσία είναι ο ενεργητικός τρόπος μετοχής στο ΕΙΝΑΙ! Το «νόημα» είναι το ρεαλιστικό, εμπειρικό αντίκρισμα στη ζωή μας! ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΝΟΗΜΑ!

Ο Leonardo da Vinci έχει επιτύχει μία μαθηματική δικαίωση της τέχνης! Η επιστήμη επιτυγχάνει τη σύζευξη των λειτουργιών της φαντασίας και της επιστημονικής εξέλιξης – προόδου! Η τυπική Λογική μπορεί να μας πάει, πχ από το Α σημείο στο Β! Η φαντασία όμως, μπορεί να μας πάει παντού! Περιέχει όλο τον κόσμο, όλο το σύμπαν! Τέλος, η φαντασία είναι σπουδαιότερη από τη Γνώση, διότι είναι ισχυρότερη από τη Γνώση, και επειδή παράγει νέα γνώση και νέες εφαρμογές της!

Η φαντασία, λοιπόν, είναι απλώς αποκαλυπτική! Οι καλλιτέχνες είναι ευφάνταστοι άνθρωποι! Οι καλλιτέχνες είναι δημιουργικοί άνθρωποι, άνθρωποι γεμάτοι δημιουργικό οίστρο! Η έμπνευση και η δημιουργικότητα μπορεί να ενισχύονται από τις κοσμικές δυνάμεις! Οι πλανήτες του Ηλιακού μας συστήματος είναι περιφερόμενες νοημοσύνες! Κάθε μία από αυτές, σε συνεργασία με τον Ήλιο ενισχύει συγκεκριμένες όψεις της ανθρώπινης ύπαρξης, αρκεί ο ενδιαφερόμενος άνθρωπος να γνωρίζει να συνδέεται κατάλληλα μαζί της! Στα πλαίσια αυτά, ο πλανήτης Ποσειδών, σε συνεργασία με τον Ήλιο και με τον Ηλιακό άνεμο, με κατάλληλη ενεργειακή σύνδεση

(συντονισμό) μαζί του είναι ο πλανήτης που ενισχύει την έμπνευση, έμπνευση σε καλλιτέχνες, επιστήμονες κλπ. Επίσης, μπορεί να ενισχύει ευρύτερα κάθε δημιουργική έμπνευση, σε κάθε ενδιαφερόμενο μνημένο! Έτσι, οι μύστες χτίζουν τον πολιτισμό!

Η αλήθεια και η φαντασία ανακατεύονται, όπως είναι απαραίτητο σε ένα έργο τέχνης! Οι καλλιτέχνες είναι οραματικές προσωπικότητες, τους καθοδηγεί το όραμα της ομορφιάς! Η φαντασία ενεργοποιείται στην τέχνη, ως εξής: μέσα από κώδικες αισθητικούς και διαισθητικούς (όπως ψυχαναλυτικούς, του ελεύθερου συνειρμού και των αντιστοιχιών του εσωτερισμού) αναζητούνται και πραγματώνονται η Αλήθεια, η ομορφιά και η Αγάπη, μέσω της πλαστικής - εικαστικής αξίας του έργου τέχνης! Η φαντασία μας ασυγκράτητη μας κυριεύει και μας καθοδηγεί, χαρίζοντάς μας διαδοχικές εικόνες, που γεννιούνται στο μυαλό μας με ζωντάνια που ξεπερνάει τα όρια της ονειροπόλησης! Αυτή είναι η ΕΜΠΝΕΥΣΗ γενικά και ειδικότερα η καλλιτεχνική - Λογοτεχνική! Από εδώ πηγάζει η τόλμη και η αντισυμβατικότητα της τέχνης, αλλά και της επιστήμης! Οι μύστες χτίζουν τον πολιτισμό!

Ως γνωστόν, εμείς οι άνθρωποι αναζητούμε από τη φύση μας, ένα νόημα στη ζωή μας! Το έχουμε ανάγκη, και η τέχνη βοηθάει σε αυτό! Αυτή είναι η θέση της τέχνης στη ζωή! πχ η θέση του ζωγράφου απέναντι στις κοινωνικές πραγματικότητες είναι η τέχνη του, δηλαδή να δείχνει τα πράγματα και να τους δίνει νόημα! Οι ζωγράφοι π.χ. δίνουν ένα νόημα σε αυτό που βλέπει ο άλλος. Η ζωγραφική είναι ένας τρόπος να βλέπεις τα πράγματα, είναι ανοιχτή σε ερμηνείες! Το ζωγραφικό και γενικότερα το καλλιτεχνικό έργο είναι μήνυμα που αναζητεί αποδέκτη. Το ανοιχτό τοιουτοτρόπως έργο αντέχει στο χρόνο! Οι εποχές και οι αντιλήψεις αλλάζουν, αλλά το καλλιτεχνικό έργο μένει ως ένα κόσμημα πολιτισμού! Επίσης, η τέχνη είναι ΘΕΡΑΠΕΙΑ!

Πότε λοιπόν, ένα έργο έχει εκτόπισμα καλλιτεχνικό;

Απάντηση: όταν είναι εκείνο που ακολουθείς, διότι σε μαγεύει και του αφήνεις εκτός τόπου και χρόνου, σε συναρπάζει! Η τέχνη κάνει θαύματα και δημιουργεί κοσμήματα πολιτισμού!

Το έργο τέχνης είναι κατ' αρχήν επιτυχημένο όταν τραβάει την προσοχή! Κατόπιν, όταν προκύπτει εξαιτίας του καλλιτεχνικού γεγονότος, καλλιτεχνική μέθεξη! Χρειάζεται εξοικείωση με την πολυμορφία της τέχνης και απόκτηση ικανότητας να συνδιαλεγόμαστε με τα έργα τέχνης, τα καλλιτεχνήματα! Τα καλλιτεχνήματα είναι που φέρνουν ομορφιά στη ζωή των ανθρώπων! Όταν παρατηρούμε την τέχνη βιώνουμε κάτι σαν είδος ακαριαίας συννενοχής, επειδή όλα όσα αγαπάμε, τα αντικρίζουμε εκεί συγκεντρωμένα στο έργο τέχνης! Το έξω (το έργο τέχνης)

αντικαθρεφτίζει το μέσα μας! πχ όταν επισκεπτόμαστε μία έκθεση ζωγραφικής, μπορεί να δούμε το μαρτύριό μας κρεμασμένο στον τοίχο! Επίσης, η λειτουργία του έργου τέχνης αποτελεί τεκμήριο κοινωνικής - οικονομικής καταξίωσης, συγχρόνως! Πάντως, το έργο τέχνης π.χ. ζωγραφικό, σκάβει πέρα από την προφάνεια του!

Σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, αυτός είναι ο δρόμος για την καλλιτεχνική δημιουργία, την δημιουργία ενός έργου τέχνης! Στην καλλιτεχνική δημιουργία υπάρχει πάντα το ζητούμενο της καινοτομίας, των νέων μορφών έκφρασης και επίδρασης. Όμως, αυτές υπάρχουν για να υπηρετούν το θέμα του καλλιτέχνη και όχι να γίνονται το κυρίαρχο! Αυτή είναι η δημιουργική εξέλιξη μακριά από τα διανοητικά βαλτόνερα! Ο καλλιτέχνης έχει διαρκείς, δημιουργικές ανησυχίες! Οι τραυματικές του εμπειρίες αποτελούν πηγή έμπνευσης για τα έργα του! Ο καλλιτέχνης δοκιμάζει να προσεγγίσει την αποδοχή του ενδεχόμενου θανάτου μέσω της παρηγορίας της τέχνης και της Λογοτεχνίας! Ο καλλιτέχνης δείχνει πείσμα δημιουργικό! Κάνετε κι εσείς το ίδιο! Η Δημιουργικότητα σας ολοκληρώνει, γιατί χτυπάει την πόρτα του Ανώτερου Θεϊκού Εαυτού σας και εξασκεί τα μέρη σας που χρειάζονται αφύπνιση!

Χρειάζονται πειθαρχία, σύστημα και μέθοδος, ώστε η φαντασία να γίνεται και να είναι δημιουργική! Έτσι, η τέχνη περνάει και μέσα από την τεχνική, όπου η τέχνη και η τεχνική συναντιούνται αρμονικά για να ζωντανέψουν το όνειρο και να γεννηθεί – προκύψει το καλλιτεχνικό θαύμα! Η δύναμη της φαντασίας του ανθρώπου είναι η αντανάκλαση της δημιουργικής δύναμης του Σύμπαντος! πχ με τη φαντασία του ο άνθρωπος έχει την δυνατότητα να εφευρίσκει τα εργαλεία που τον βοηθούν να εκπληρώσει τα όνειρά του, όπως και να ικανοποιήσει τις ανάγκες του!

Το έργο τέχνης ως φορέας καλλιτεχνικής έκφρασης, δημιουργείται για πνευματικούς σκοπούς! Η θρησκεία μπορεί να γεννάει θαυμάσια έργα τέχνης σε όλους τους τομείς της τέχνης!

Σημειωτέον ότι η φαντασία και η φαντασίωση ανήκουν σε διαφορετικά πεδία! Η συνεχής ένταση της επιθυμίας η οποία είναι ψευδαίσθηση και η οποία παίρνει μορφή ασυνείδητης φαντασίωσης είναι μία αποτυχημένη προσπάθεια να καλυφθεί το υπαρξιακό κενό το έλλειμμα του υπάρχειν! Όλα αυτά είναι παράγωγα ισχυρής κατάστασης φωτογραφίας Α! Η φαντασίωση = επιθυμία = ψευδαίσθηση καταπιέζει την δημιουργική φαντασία! Η δημιουργική φαντασία είναι εξίσου σημαντική με την πραγματικότητα! Ο Αριστοτέλης λέει ότι το αληθινό έργο τέχνης είναι ζωντανός οργανισμός! Ένα έργο τέχνης απαιτεί την ερμηνεία του, προκαλεί συνειρμούς, αλληλεπιδρά με την κοινωνία, έχει τρόπο να επηρεάζει τις σχέσεις των ανθρώπων! Οι τέχνες συγκροτούν έναν κριτικό και

δημιουργικό τρόπο θέασης της ανθρωπίνης συνθήκης – κατάστασης, με την χρησιμοποίηση της δημιουργικής φαντασίας! Πρόκειται για σύνδεση μεταξύ φαντασίας, μνήμης και εμπειρίας! Αυτή η πράξη είναι δημιουργία! Στα πλαίσια αυτά, το περιβάλλον χάος μπορεί να είναι η πρώτη ύλη της δημιουργίας! Οι τέχνες γενικά είναι δημιουργία! Όπως είναι και θεραπεία

Δεν υπάρχει αληθινή τέχνη που να μην είναι δημόσια, δηλαδή παρεμβατική, άρα βαθύτατα πολιτική! Όσα συμβαίνουν στην τέχνη αλλάζουν την κοινωνία και όσα συμβαίνουν στην κοινωνία αλλάζουν την τέχνη! Η τέχνη καθρεφτίζει την κοινωνική κατάσταση! Ο καλλιτέχνης είναι φορέας και παραγωγός κοινωνικής συνείδησης! Οι τέχνες μιμούνται την πραγματικότητα, παρουσιάζουν την «αλήθεια» τους! Από αυτές, το θέατρο είναι κατ' εξοχήν «μίμηση πράξεων»!

Στην τέχνη λειτουργούν η ποιητική αφαίρεση και η ποιητική δημιουργία! Η ποιητική αφαίρεση σημαίνει ότι ο καλλιτέχνης δεν κρατά από την πραγματικότητα ό,τι δεν του χρειάζεται! Ομοίως συμβαίνει και κατά την γνωστική διαδικασία! Η αφαίρεση είναι η ουσία της σκέψης και της μάθησης! Η ποιητική δημιουργία είναι η ανασύνθεση, δημιουργικά, των αφαιρετικών δεδομένων της πραγματικότητας. Αυτή είναι η μεταμορφωτική εμπειρία της τέχνης, όπου μέσα από το ψέμα, δηλαδή το πλάσμα της δημιουργικής φαντασίας παρουσιάζεται η «αλήθεια», δηλαδή προκαλείται συμφιλίωση με την απελευθερωτική – λυτρωτική αλήθεια. Έτσι, η «αλήθεια», γίνεται αντιληπτή καλύτερα από όσο συμβαίνει στην πραγματικότητα! Η τέχνη είναι ένα ψέμα αποκαλυπτικό και παρηγορητικό όμως! Επίσης ειδικότερα, το θέατρο είναι ένα ψέμα φτιαγμένο από αλήθεια! Το φρεσκάρισμα της μνήμης είναι μέρος της θεατρικής εμπειρίας! Επίσης, Η ΤΕΧΝΗ ΕΙΝΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ!

Η τέχνη βοηθάει να συμφιλιωθούμε με τον θάνατο, να μετριαστεί τουλάχιστον ο φόβος! Η δημιουργικότητα γενικότερα είναι αντίβαρο – αντίδοτο βιώματος θανάτου! Είναι η απειλή του θανάτου η οποία γεννάει τον οίστρο της ζωής! Η πλέον ακατέργαστη στάση είναι η εξής: επειδή ξέρει ότι θα πεθάνει, θέλει να ξεφαντώσει, ή να κάνει sex, δηλαδή η δίψα για ζωή αναλαμβάνει τα ηνία! Ο θάνατος συνυφαίνεται με τη ζωή, γι' αυτό και η επίδρασή του στην παγκόσμια ιστορία της Τέχνης είναι αδιάλειπτη! πχ η Λογοτεχνία είναι μαθητεία στο πεπρωμένο και στον θάνατο! Η δημιουργία του ποιητικού και γενικά του καλλιτεχνικού έργου πηγάζει από την έμφυτη, στον άνθρωπο, επιθυμία να υπερβεί το τραγικό αίσθημα της φθαρτότητας, το οποίο του προκαλεί η επίγνωση της αναπότρεπτης ροής του χρόνου – Κρόνου που τρώει τα παιδιά του! Η ρωγμή στον φορέα της ύπαρξης προκαλεί αντιρροπιστικά έξαρση του φορέα της δημιουργικότητας – σεξουαλικότητας – ζωής! Όποιος φοβάται τον θάνατο σημαίνει ότι δεν έχει συμφιλιωθεί με τη ζωή!

Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ: Η τέχνη προστατεύει την ψυχή-προσωπικότητα του δημιουργού! Ο καλλιτέχνης ασχολείται με το έργο του, δηλαδή τον φορέα της καλλιτεχνικής του έκφρασης, διότι ο ίδιος έχει εσωτερική, οδυνηρή ανάγκη να εκφραστεί! Είναι κάτι που πρέπει να βγει από μέσα του για να ησυχάσει! Γι' αυτό, η τέχνη είναι το πάθος της ζωής του! Κάθε καλλιτέχνης κρύβει το αληθινό πρόσωπό του μέσα στο έργο του! Τα καλλιτεχνικά έργα, πχ εκείνα της ζωγραφικής φτιάχνονται με προσωπικά κριτήρια, αλλά δικαιώνονται όταν συναντηθούν με τα βλέμματα των πολλών! Έτσι, δημιουργούνται συνήθως οι ζωγραφικοί πίνακες υψηλής αισθητικής! Αυτή είναι η μαγεία της Δημιουργίας, η διαδικασία που αψηφά όλες τις λέξεις, που εξαλείφει τον χρόνο, που αρχίζει από το εσωτερικό του καλλιτέχνη, για να καταλήξει πχ στο καβαλέτο του ζωγράφου! Ορισμένα από τα σπουδαιότερα αριστουργήματα της Τέχνης είναι αυτά που απεικονίζουν μία κατανόηση της σχέσης μεταξύ Φωτός και σκιάς!

Κάθε έργο τέχνης, όταν φεύγει από τα χέρια του δημιουργού του, ανήκει σε όποιον το προσεγγίζει! Αν είναι λογοτέχνημα ανήκει στον αναγνώστη! Η τέχνη, γενικά, είναι θεραπεία!

Το πάθος χαρακτηρίζει τους καλλιτέχνες! Ούτως ή άλλως η ανθρώπινη ατέλεια παράγει τέχνη! Η ανθρώπινη έλλειψη και η ανθρώπινη ατέλεια (κατάσταση φωτ/φίας Α) υποκινεί την ανάπτυξη της επιστήμης και της καλλιτεχνίας! Με αυτό τον τρόπο ποιεί και ευποιεί, δηλαδή και δημιουργεί και φιλοκαλεί! Ο καλλιτέχνης, όταν δεν κάνει τέχνη, είναι δυστυχής! Με την ευρύτερη έννοια, η τέχνη είναι ΜΙΑ τελικά, και αν αυτό αφορά τον άνθρωπο, αξίζει! Στα πλαίσια αυτά, μπορεί να διαπιστώνεται ότι το βίωμα του θανάτου μπορεί να δίνει ουσία στη ζωή όπως, πχ μία παροδική απώλεια της όρασης σε κάνει να εκτιμάς περισσότερο την ομορφιά ή να ζεις τον Έρωτα σαν να τελειώνει η ζωή σου! Σε κάνει επίσης, να εκτιμάς και τη ζωή σου, σαν να πρόκειται για την τελευταία σου ανάσα στη ζωή!

Η καλαισθησία είναι πνοή εσωτερικής ελευθερίας! Είναι ο τρόπος να εκδηλώσει ένα μέρος της ενέργειάς του ο καλλιτέχνης και να το βγάλει έξω από αυτόν, στο έργο του! Με την έκφραση αυτής της ανάγκης, λυτρώνεται από την οδύνη και λυτρώνει και άλλους, δηλαδή τους αποδέκτες του έργου του, δηλαδή το κοινό του! Ο θεατής ή γενικότερα ο φιλότεχνος αντιλαμβάνεται τα έργα μέσα από τα δικά του βιώματα! Όπως προείπαμε, η ομορφιά βρίσκεται τόσο στο έργο τέχνης, όσο και στην ψυχή και στα μάτια εκείνου που την βλέπει! Επίσης, όταν επισκέπτεστε μία έκθεση ζωγραφικής, μπορεί να δείτε το μαρτύριό σας κρεμασμένο στον τοίχο! Παρεμπιπτόντως, σας λέγω ότι το άξιο έργο τέχνης δημιουργεί το κοινό του! Το έργο τέχνης δημιουργείται για Πνευματικούς σκοπούς! Υπάρχει άμεση σχέση μεταξύ τέχνης, Πνεύματος και πολιτισμού! Ο πολιτισμός είναι

ονομαστικός και συμβολικός χρυσός!

Η τέχνη, η καλλιτεχνική και πολιτισμική εκπαίδευση επιτρέπουν να ανακαλύπτουμε τρόπους ευκολότερης κατανόησης της πραγματικότητας, άρα φιλοδοξούν να επιτρέπουν την ανεύρεση ευκολότερων λύσεων στα προβλήματα του παρόντος. Οι καλλιτέχνες με περισυλλογή και στοχασμό μας βοηθούν να αναζητούμε και να βρίσκουμε τις λύσεις μέσα μας, στηριζόμενοι στην καλλιέργεια του εαυτού μας! Αυτό είναι το ιδανικό προς το οποίο χρειάζεται να τείνουμε! Η τέχνη δεν αξίζει τίποτα, αν δεν μπορεί να αφυπνίσει τον στοχασμό και την σκέψη των ανθρώπων!

Στα πλαίσια της αναγκαιότητας της τέχνης υπάγεται η ψυχική ΚΑΘΑΡΣΗ - ΛΥΤΡΩΣΗ ΔΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ, δηλαδή η θεραπεία όπως προαναφέραμε! Η κάθαρση νοείται ως αποκατάσταση της ενεργειακής ισορροπίας! Κάθαρση είναι όταν αντιμετωπίζουμε την απελευθερωτική αλήθεια και ας είναι πολύ σκληρή - οδυνηρή! Όμως, τότε γινόμαστε αυτόματα δυνατότεροι! Η τέχνη και η επιστημονική έρευνα διεγείρουν τον μετωπιαίο λοβό του εγκεφάλου μας κατάλληλα, ώστε να μειώνεται το stress! Ο μετωπιαίος λοβός του εγκεφάλου μας δηλαδή, ρυθμίζει το συναισθήμα και το κατευνάζει (λύτρωση - εξισορρόπηση ενεργειών - ανακούφιση). Η λύτρωση μέσα από τον πόνο είναι η σοφία της οδύνης! Χρειάζεται τόλμη για να μιλήσει κανείς την οδυνηρή γλώσσα της απελευθερωτικής αλήθειας και της αυτογνωσίας! Πριν βυθιστείς στην ομορφιά, πρέπει πρώτα να βυθιστείς στην άβυσσο της φρίκης! Η ΤΕΧΝΗ ΩΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ!

Η τέχνη γενικά και η ποίηση ειδικά είναι επεξεργασμένος πόνος! High stands on low, δηλαδή το υψηλό στηρίζεται στο χαμηλό! Γενικότερα, ο πόνος (κατάσταση φωτ/φίας Α) είναι μέσο τελειοποίησης του ανθρώπου, αν ο άνθρωπος το θέλει - το επιλέγει! Ο άνθρωπος σπείρεται αδύναμος, ώστε να μπορέσει να ανυψωθεί ισχυρός, αν το θέλει - το επιλέγει (κατάσταση φωτ/φίας Β)! Αυτή είναι η θεϊκή παρόρμηση του ανθρώπου, η εσωτερική του ώθηση!

Συμφωνείτε υποθέτω, ότι ο πόνος και ο αγώνας δεν λείπουν από την ανθρώπινη ζωή! Η αποδοχή-αναγνώριση του πόνου μας είναι η άριστη δυνατή μορφή γείωσης! Είναι Πνευματοποίηση - Πνευματικότητα - Αυτοπραγμάτωση! Η Αυτοπραγμάτωση - αυτοεκπλήρωση είναι ανάγκη στον άνθρωπο = ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ = ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ του Πατέρα Δημιουργού. Ένας άξιος άνθρωπος χωρίς σημασία, έχει απαιτήσεις από τους άλλους! Ένας άξιος άνθρωπος με σημασία, έχει απαιτήσεις από τον εαυτό του! Ο άξιος άνθρωπος κυριαρχεί στη φύση του και την τελειοποιεί, βελτιώνει! Ο άνθρωπος, δηλαδή ο θεός μέσα του, είναι το μέτρο όλων των πραγμάτων! Σας θυμίζω ότι κάθαρση ψυχική επιτυγχάνεται και μέσω της

ψυχοθεραπείας είτε ψυχαναλυτικής, είτε εσωτερικής!

Η συμβατική ψυχοθεραπεία αναλογικά είναι τα κατώτερα μαθηματικά! Η εσωτερική ψυχοθεραπεία είναι αναλογικά τα ανώτερα μαθηματικά, διότι επιλύει και καρμικής αιτιολογίας προβλήματα από προηγούμενες ενσαρκώσεις! Διασαφηνίζει επίσης, το ΣΧΕΔΙΟ ΖΩΗΣ της Ψυχής του ανθρώπου (ατόμου). Όπως γνωρίζουμε όλοι, η συμβατική ψυχοθεραπεία δεν ασχολείται με αυτά τα θέματα. Τέλος, το ξεκουβάριασμα των ενεργειών, πάμπολλες φορές, απαιτεί ανώτερη, Πνευματική επικοινωνία! Ομοίως, πληροφορίες ζωτικές από την ψυχή και όχι από την προσωπικότητα του ανθρώπου μπορούν να λαμβάνονται μόνο μέσω ανώτερης, πνευματικής επικοινωνίας!

Κάνε τον πόνο σου τέχνη! Δώσε νόημα στον θρήνο σου, πχ μέσω της ποίησης, του τραγουδιού (δημοτικού και έντεχνου) κλπ. Μετουσίωσε το τραύμα σου σε δημιουργία! Ο καλλιτέχνης μετατρέπει-μετουσιώνει τα προσωπικά του τραύματα σε τέχνη και μορφές εικαστικής έκφρασης. Στα πλαίσια αυτά, η χαρά της δημιουργίας ξεκινά από τις σεξουαλικές ζώνες πριν βγει στο Φως! Ο φόβος του είναι το καύσιμο για να γράφει ο λογοτέχνης τα έργα του, πχ μέσω της ποίησης, του τραγουδιού (δημοτικού και έντεχνου) κλπ. Ποίηση και μουσική συλλειτουργούν! Στους στίχους του ποιητικού έργου ο μουσικοσυνθέτης ακούει την μουσική, την οποία οι στίχοι κλείνουν μέσα τους! Αυτός είναι ο μαγικός κόσμος των λέξεων, τον οποίο χτίζουν οι εραστές των λέξεων με ποιητική θερμότητα! Η θερμότητα αυτή, τους επιτρέπει να αναπτύξουν την περίτεχνη γλώσσα τους! Οι ποιητές ωθούν τη γλώσσα στα όριά της!

Η ποίηση είναι ένα άυλο παιχνίδι του μυαλού, το οποίο μέσω του ρυθμικού, καλλιτεχνικά διαμορφωμένου λόγου παίρνει σάρκα και οστά! Έτσι, προκύπτει – δημιουργείται το ποιητικό θάμβος! Οι ποιητές βέβαιοι για τις λέξεις τους, φτιάχνουν με αυτές ωραίους στίχους, δυναμικά συνθήματα, βαθύτατες ενδοσκοπήσεις, για να κυνηγήσουν στόχους υψηλούς – υψιπετείς! Είναι έμφυτη η τάση του ανθρώπου να κοιτάζει ψηλά και να δημιουργεί, όπως γίνεται στην τέχνη γενικά (κατάσταση φωτ/φίας Β). Η ποίηση συνήθως, αστράφτει από ιδιοφυΐα και από τέχνη με τους υπέροχους στίχους των ποιημάτων της! Προσφέρει ανάσες ποιητικής χάρης και βοηθάει στην ποιητική απογείωση τον αναγνώστη της! Η γλώσσα των ποιητών είναι πλούσια σε εικόνες αξιομνημόνευτες! Τι θα ήταν η ποίηση αν δεν ήταν αξιομνημόνευτη; Τέλος, ο ποιητής μιλάει για την ζωή και τον Έρωτα. Μιλάει για το ανυποψίαστο και φανερώνει το κρυφό!

Ο ορισμός της ποίησης είναι διαφωτιστικός και έχει ως εξής: «*νάρκης του άλγους δοκιμαί εν φαντασία και λόγω!*», μας τον χάρισε ο Κ. Καβάφης! Η τέχνη γενικά και η ποίηση ειδικά είναι επεξεργασμένος

πόνος! Είναι δύναμη ψυχής να μετουσιώνεις τον πόνο σου σε δημιουργία, το μαρτύριο σε θαύμα και εσύ να είσαι το θαύμα! Ο καλλιτέχνης συγκεφαλαιώνει το δράμα της ύπαρξης και την αξία της ζωής! Αυτό είναι το μεταφυσικό σύμπαν της Τέχνης, το ΝΟΗΜΑ της! Νόημα ύπαρξης, συνύπαρξης και θανάτου γεννάει την Τέχνη, τη σοφία του κάλλους! Θυμηθείτε ότι την διαφορά την κάνουμε εμείς με την Πνευματική - δημιουργική στάση μας, δηλαδή με την συνειδητότητά μας και την επίγνωση της θέλησής μας! Επίγνωση είναι η συνείδηση ότι συνειδητοποιήθηκε κάτι! Αυτή εν γένει είναι η Πνευματική Φώτιση - Κατανόηση! Φωτίζω εσωτερικά και εξωτερικά, σημαίνει καταδείχνω, μαρτυρώ, κατανοώ! Μαρτυρία σημαίνει ενεργός μνήμη, δηλαδή διαμορφωτική μνήμη!

Παράλληλα, η τέχνη λειτουργεί ως καθρέφτης της κοινωνικής και ατομικής ζωής! Η τέχνη και η ζωή επηρεάζουν η μία την άλλη, αλλά και συνυφαίνονται! Ο μόνος τρόπος με τον οποίο ο καλλιτέχνης καταφέρνει να αντιμετωπίσει τη ζωή είναι να την κάνει Τέχνη! Αυτό που δείχνει τον πραγματικό καλλιτέχνη είναι ότι και την αρρώστια του την κάνει Τέχνη, όπως και την αγωνία του της ύπαρξης, της φθοράς και του θανάτου! Είναι επίσης καθοριστική για την τέχνη η παιδική μνήμη, η οποία δίνει στον καλλιτέχνη διεισδυτική ματιά στη ζωή!

Η τέχνη κάθε μορφής αποτελεί τίμιο καθρέφτη της εσωτερικής μας αλήθειας! Το ακραίο όριο της τέχνης είναι να προσφέρει στον αποδέκτη της ένα κουβάρι για να το ξεμπερδέψει ο ίδιος! Τέλος, η τέχνη έχει ηθική και εκπαιδευτική επιρροή! Αυτή είναι η σημασία του καλλιτεχνικού έργου (καλλιτεχνήματος)! Δες και κοσμογονικό έρωτα, 8η συνάντηση, 2014-2015. Ο καλλιτέχνης είναι φορέας και παραγωγός κοινωνικής συνείδησης! Η τέχνη είναι επίσης ένα σφυρί που διαμορφώνει την πραγματικότητα, διότι εκτός του ότι αντανakλά την πραγματικότητα, η τέχνη μπορεί και να σχολιάζει την πραγματικότητα και να κάνει προτάσεις! Η ΤΕΧΝΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ!

Ο πολιτισμός είναι ελευθερία της ψυχής από τον φόβο και τον θάνατο και εκφράζει την οντολογική ολοκλήρωση του ανθρώπου! Ο εσωτερισμός επίσης, συμβάλλει αποφασιστικά σε αυτόν τον σκοπό, δηλαδή στην εσωτερική ελευθερία! Χρειάζεται διαρκής αγώνας για την διατήρηση του πολιτισμού! Το πένθος είναι ευκαιρία για τον πενθούντα για πνευματοποίηση μέσω του θρήνου και της συνειδητής λογικής του διαχείρισης! Η διαχείριση αυτή μπορεί να γίνει μέσω της αναζήτησης νοήματος μέσα στον πόνο, δηλαδή Πνευματοποίησης, δηλαδή μέσω της λύτρωσης μέσα από τον πόνο, μέσα από την σοφία της οδύνης! Έτσι, ο πόνος μπορεί είτε να μας εξευγενίσει είτε να μας συντρίψει! Από τη στάση μας (επιλογή μας) εξαρτάται! Εκεί όπου βρίσκεται η καταστροφή, εκεί και η σωτηρία! Την διαφορά την

κάνουμε εμείς! Πνευματοποίηση – Μετουσίωση με την συνειδητότητα και την επίγνωση της θέλησής μας και την έκφρασή τους! Η θέληση που τα πάντα επιτελεί!

Μια και μιλάμε για πένθος και πνευματοποίηση – μετουσίωση αυτού με δημιουργική ή συναισθηματική διέξοδο του, μάθετε και τα εξής: Όταν κάποιος σκέπτεται κάτι έντονα, τότε δεσμεύει την ενέργειά του και την δική του ως προς αυτό!

Όταν εγκλωβίζονται στο ναρκισσιστικό τους πένθος οι στενά συνδεδεμένοι με τον νεκρό άνθρωποι λόγω έλλειψης - απουσίας συναισθηματικών ή δημιουργικών διεξόδων, τότε προκαλείται εγκλωβισμός και εμπόδιο στην εξέλιξη της ψυχής του νεκρού! Γι' αυτό, μετά από κάποιο εύλογο χρονικό διάστημα πένθους εκ μέρους των ζωντανών, καλό είναι το πένθος να σταματάει, ούτως ώστε η ψυχή του νεκρού να μένει ελεύθερη να εξελίσσεται!

Η χαρά της ψυχής είναι να προχωράει, να εξελίσσεται, να μεγαλώνει, διότι διαφορετικά «πεθαίνει» όταν δεν εξελίσσεται! Το ταξίδι εξέλιξης της ψυχής είναι αναπόφευκτο, επιθυμητό και ποθητό, τόσο στη Γη όσο και στον Ουρανό!

Βλέπουμε λοιπόν ότι η υπερβολική παράταση και ένταση του πένθους προκαλεί σοβαρά προβλήματα ουσίας! Το πένθος είναι ο τρόπος διαχείρισης της απώλειας!

Για να παρηγορηθείτε ευκολότερα κατά το πένθος σας, σας λέγω τα εξής: να οραματίζεστε τον νεκρό σας και να στέλνετε ενέργεια Αγάπης, χρώματος ροζ με χρυσές προσμίξεις, από την καρδιά σας! Επίσης, να λέτε σε αυτόν νοερά να ακολουθεί μόνο το χρυσό λαμπρό Φως, όπου το βλέπει, διότι αυτός είναι ο μόνος ασφαλής δρόμος γι' αυτόν και να αγνοεί όποια άλλα φώτα! Τέλος, να εύχεστε στον νεκρό σας καλή πρόοδο στα εσωτερικά πεδία!

Συνεχίζουμε τώρα με τον λόγο. Ο λόγος ασκεί σωτήρια λειτουργία, ως εξής: όταν το πάθος (ο πόνος) γίνεται λόγος, τότε ο λόγος γίνεται κάθαρση, λύτρωση! Και όταν το πάθος (ο πόνος) γίνεται γραπτός λόγος, τότε ο γραπτός λόγος γίνεται πολλαπλάσια κάθαρση, λύτρωση! Ο λόγος είναι τα νεφρά της ψυχής! Είναι ο πόνος που ζητά ένα γλωσσικό θαύμα για να καταπραυνθεί! Άρα, κράτιστον φάρμακον ο λόγος! Η κάθαρση νοείται ως αποκατάσταση της ενεργειακής ισορροπίας = ΕΙΡΗΝΗ στην καρδιά = ΥΓΕΙΑ!

Η Ειρήνη με τον εαυτό σου είναι η ενεργειακή ισορροπία σου, Η ΥΓΕΙΑ σου! Η Ειρήνη με τους άλλους επιβεβαιώνει την δική σου Ειρήνη, διότι το έξω αντικαθρεφτίζει το μέσα! Βλέπουμε (προβάλλουμε) στους άλλους αυτό που έχουμε μέσα μας! Πρέπει, πριν να κοιτάζεις έξω, να κοιτάζεις μέσα σου και να αγωνίζεσαι να αντέχεις τις σκληρές και δυσάρεστες αλήθειες!

Αν πρυτανεύει ο φόβος, δηλαδή το κλείσιμο στον εαυτό, δηλαδή

όταν ο άνθρωπος βυθίζεται στον εαυτό του από φόβο, σταματά κάθε παραγωγική και αναπαραγωγική διαδικασία! Σταματά δηλαδή κάθε ανταλλαγή και ιδίως μοίρασμα ενέργειας, δηλαδή κατάσταση ερωτικής πράξης, συνουσίας! Αν ο καλλιτέχνης αναπαράγει το μοτίβο αυτό, τότε η ανθρωπότητα θα στερηθεί κάθε μορφή τέχνης! Τα έργα τέχνης βγαίνουν μέσα από την ψυχή του καλλιτέχνη, με του Έρωτα το θείο Φως! **Συμπέρασμα:** ο έρωτας-Έρωτας είναι στο βάθος του ανταλλαγή ενέργειας (αμοιβαίο μοίρασμα)! Η υπέρτατη εμπειρία σε αυτό το πεδίο είναι ο θείος Έρωτας! (δείτε προηγούμενα). Η μόνη επιθυμία που δεν είναι ψευδαίσθηση είναι η επιθυμία εύρεσης του Θεού, της Αλήθειας! Ο Έρωτας για τον Θεό είναι ο σκοπός των σκοπών!

Εδώ θα ήταν καλό να αναφερθούμε στον ναρκισσισμό και στο ξεπέρασμά του! Ο ατομικιστικός ναρκισσισμός και η νοοτροπία του είναι εγωκεντρικός αυτό-κατοπτρισμός! Είναι η προσήλωση ενός ανθρώπου αποκλειστικά στον εαυτό του και στα συμφέροντά του! Είναι ο εραστής του εαυτού του, της εικόνας του! Ο άνθρωπος κλείνεται περιδεής στον εαυτό του! Ο άνθρωπος είναι ερμητικά κλεισμένος στον εαυτό του και ανίκανος να επικοινωνήσει με τον κόσμο! Αυτός είναι ο φλοιός του ναρκισσισμού, τον οποίο ο άνθρωπος έχει χτίσει προσεκτικά γύρω από τον εαυτό του και όπου είναι φυλακισμένος εσαεί, σαν μέσα σε κουκούλι που έχει πλέξει ο ίδιος για τον εαυτό του! Δεν μπορεί, δηλαδή, να είναι σε επαφή με άλλους ανθρώπους! Όμως, χρειάζεται να αναζητούμε την ψυχή μας και την αυτοπραγμάτωσή μας μέσα στις γήινες δραστηριότητες, ανάμεσα στους άλλους ανθρώπους! Το ζητούμενο είναι να βγούμε από το καβούκι μας και να δούμε αν μας αφορά ο άλλος! Να δούμε αν μας προκαλεί συναισθήματα, αν μπορούμε να νιώσουμε αλληλεγγύη ή σύνδεση μέσα από τον πόνο του άλλου, χωρίς να περιμένουμε κάτι ως ανταπόδοση από εκείνον! Ας δούμε τους άλλους στη ζωή με ανιδιοτελή στάση, με ανιδιοτελή ιερή συμπόνια!

Ο καλά κλεισμένος στον εαυτό του νάρκισσος, όπως είπαμε, δεν μπορεί να είναι σε επαφή με τους άλλους ανθρώπους! Αυτή η κατάσταση είναι ναρκισσιστική αυτοενδίπλωση! Βουλιάζει στη μαύρη τρύπα του εαυτού του (κατάσταση φωτ/φίας Α). Ο άνθρωπος ζει αυτοαναφορικά, δηλαδή αποκλειστικά με κέντρο τον εαυτό του, τις επιθυμίες, τα συμφέροντα και τα δικαιώματά του, ακόμη κι αν είναι καταχρηστικά! Ο Νάρκισσος πέθανε επίσης, γιατί θεώρησε την αντανάκλασή του ως σώμα! Ο ναρκισσισμός είναι ένα πρώιμο στάδιο ψυχοσεξουαλικής ανάπτυξης στον άνθρωπο. Είναι ένα στάδιο ανάμεσα στον αυτοερωτισμό (την ναρκισσιστική απόλαυση) και στην Αγάπη για τον άλλον! Παραδείγματα καθήλωσης στον ναρκισσισμό: αυτοεξυμνούμαι (δοξάστε με), αυτοθαυμάζομαι, αυταρέσκομαι! Παράγονται, δηλαδή, προσωπικά φίλτρα που εμποδίζουν την ορθή κρίση, λόγω αυτοϋπερεκτίμησης και υπερφροσύνης! Έτσι, ο

άνθρωπος γίνεται αλαζόνας και ανεπίγνωστος! Βλέπουμε λοιπόν σε όλα αυτά ότι το βασικότερο στη ζωή είναι η σχέση με τον εαυτό-Εαυτό!

Τα κλασσικά γνωρίσματα του ναρκισσισμού είναι τα εξής: έπαρση, αυθάδεια, αναλγησία, επιθυμία επιβολής, ανάγκη για κολακεία, κατασκευή της πραγματικότητας όπως συμφέρει τον νάρκισσο, υποταγή της πραγματικότητας στις επιθυμίες του νάρκισσου, δυσκολία να παραδεχθεί ο νάρκισσος την τρωτότητά του, αχαλίνωτος εγωισμός, εκδηλώσεις λατρείας στο πρόσωπό του από τους άλλους ως υποκατάστατο της γονεϊκής τρυφερότητας που δεν γνώρισε στα μικρά παιδικά του χρόνια! Τέλος, ο νάρκισσος ηδονίζεται να ακούει τον αντίλαλό του!

Μπορούμε να αντισταθούμε στον ναρκισσισμό μας αποδεχόμενοι ότι ο κόσμος πέρα από τον εαυτό μας αξίζει την προσοχή μας! Αναζητούμε την ψυχή μας και την Αυτοπραγμάτωσή – Αυτοεκπλήρωσή μας μέσα στις γήινες δραστηριότητες, ανάμεσα στους άλλους ανθρώπους, με το ζωντανό μας σώμα που μένει ανοιχτό στη συνάντηση με τον Άλλον προσμένοντας την ανταλλαγή που επιφυλάσσει η συνάντηση αυτή! Αυτή είναι η αληθινή ζωή, το αδιάκοπο ρεύμα της ζωής που θέλει να δώσει και να πάρει, για να πραγματοποιηθεί η επαλήθευση της ύπαρξης και εντέλει η καταξίωση της ζωής! Κάθε βήμα προσφοράς που κάνουμε, δημιουργεί χώρο για να λάβουμε περισσότερα!

Αν το «εγώ» σκέπτεται και νιώθει, είναι επειδή κατανοεί τη θέση του μέσα σε ένα «εμείς»! Ενηλικιωνόμαστε ψυχικά και επουλώνουμε τα ψυχοτραύματά μας μέσα από την έγνοια για τον Άλλον! Επίσης, ας πιστέψουμε ότι μπορούμε να γίνουμε καλύτεροι στη ζωή, με ευγενή άμιλλα! **Συμπέρασμα:** Ο προσανατολισμός της δράσης μόνο με κριτήρια αυτοαναφοράς = ο ναρκισσισμός!

Η αλλαγή αντίληψης προς την διεύρυνση αλλάζει εντελώς την ροή της ενέργειας προς το καλύτερο! Δώστε για να λάβετε, είναι το slogan! Απολαύστε τα γήινα, δηλαδή γειωθείτε! Γείωση = έκφραση της ενέργειας = κίνηση στη ζωή. Το να κινηθείς στη ζωή είναι να χαίρεσαι να φροντίζεις τον διπλανό σου, να μάθεις να συνυπάρχεις και να συνεργάζεσαι μαζί του! Τέλος, να βλέπεις σε αυτόν την αντανάκλαση της δικής σου ανθρώπινης ύπαρξης!

Ο νάρκισσος, λοιπόν, είναι αυτάρεσκος! Άρα, ΠΡΟΣΟΧΗ, αποφεύγετε την αυταρέσκεια! Ο εγωισμός-ναρκισσισμός είναι η λανθασμένη αντίληψη ότι αυτό, το μικρό, ανθρώπινο εγώ είναι το κέντρο, δηλαδή ότι το μικρό εγώ είναι όλα όσα υπάρχουν! Αυτή είναι Η ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ – Η ΘΥΜΑΠΑΤΗ, ότι δηλαδή αυτή η μικρή φυσαλίδα του γήινου εγώ είναι τα πάντα! Ο φυσιολογικός εγωισμός-ναρκισσισμός συνίσταται στα εξής: το μικρό εγώ έχει ελεύθερη

βούληση και οφείλουμε να την τιμούμε, επειδή είναι αντανάκλαση (καθρέφτισμα) του Αληθινού – ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ! Μέσω αυτού λειτουργεί η αναγκαία εξατομίκευση. Γι' αυτό ξεγείρεται όταν παραβιάζεται η ελεύθερη βούλησή του! Η δικλείδα ασφαλείας είναι ότι πρέπει να ξέρει ότι αποφασίζει ο ίδιος!

Έτσι, ο νάρκισσος κλείνεται στον εαυτό του και στον εγωκεντρισμό του, υπηρετώντας μόνο τον εαυτό του, από φόβο! Είναι κατάσταση όπου το άτομο επιθυμεί μόνο να παίρνει και είναι ανίκανο να δίνει! Ο ναρκισσισμός είναι πολύ εύθραυστη ψυχικά κατάσταση! Αυτό φαίνεται καθαρά στον μύθο του Ναρκίσσου! Ο Νάρκισσος-εραστής του εαυτού του, αφέθηκε να πέσει στο νερό που τον καθρέφτιζε και να πνιγεί, μόνο όταν πέθανε η αδελφή του! Η επίγνωση μίας αποτυχίας είναι η ελευθερία του ατόμου από ναρκισσιστικές ψευδαισθήσεις!

Ένα από τα στοιχεία της ασθένειας του ναρκισσισμού είναι η αναζήτηση μίας φανταστικής τελειότητας! **Αντίδοτο** στη ναρκισσιστική ανάγκη για τελειότητα είναι: Δηλώνω την πρόθεσή μου ότι παύω να έχω την ανόητη αξίωση να είμαι τέλειος!

Ο Νάρκισσος δεν επιθυμεί την πραγμάτωση, την εκπλήρωση της ζωής! Γι' αυτό, διστάζει να μπει στο ανθρώπινο παιχνίδι, διότι πονάει και φοβάται! Έτσι, ο Νάρκισσος χορταίνει με τον εαυτό του, αυτοτροφοδοτείται και δεν απλώνει το χέρι στον άλλο, δεν συνδιαλέγεται! Δυσκολεύεται να δει τον άλλο άνθρωπο και να δώσει – προσφέρει! Επιθυμεί μόνο να παίρνει χωρίς να γεμίζει ποτέ!

Η έξοδος από τον ναρκισσισμό είναι επίσης το νοιάξιμο, η στοργή, η αλληλεγγύη προς τον άλλον! Είναι το είδος εκείνο της ψυχικής γενναιοδωρίας η οποία διευρύνει και εμβαθύνει την ύπαρξή μας, σε όλους τους τομείς της, δηλαδή η απομάκρυνση από το εγώ και το άνοιγμα ξανά, στην ετερότητα - διαφορετικότητα!

Συνοπτικά: η ανυπόκριτη ενεργός Αγάπη, προς όλους και όλα χωρίς διακρίσεις, στην καρδιά μας είναι μία κίνηση ελευθερίας από την αιχμαλωσία του εγωκεντρισμού – ναρκισσισμού! Η Αγάπη σημαίνει ότι εμείς τα δύο ξεχωριστά όντα μπορούμε να είμαστε και ένα! Υπάρχει μία Δύναμη πιο μεγάλη από τη ζωή και από το θάνατο, η Αγάπη! Μάθετε να απολαμβάνετε τη μέρα σας με την Αγάπη! Κάθε σας νίκη θα σας φέρνει πιο κοντά στο αληθινό σας Φως, στο θεό που έχετε μέσα σας και στο Θεό που βρίσκεται έξω σας! Ο άνθρωπος είναι ένα ζώο που αυτοεξημερώνεται και αυτοθεώνεται, Συνειδητά! Έχει το ΑΥΤΕΞΟΥΣΙΟ! Ο άνθρωπος είναι Λόγος αυτοκίνητος και αυτοπροδιοριζόμενος! Είμαστε θείος Νους που συνειδητοποιεί τον Εαυτό του! Όλα ξεκινούν από εμάς και καταλήγουν σε εμάς!

Υπάρχουμε πιο αληθινά στο εμείς και όχι στο εγώ! Αγωνίζεστε να αναδείξετε την αδιαπραγμάτευτη ανθρωπιά σας, μέσα σε έναν

«κόσμο» σήψης και παρακμής! Μόνο η Αγάπη μπορεί να σας βοηθήσει να δείτε αυτό που, στο τέλος είναι η ΟΥΣΙΑ! Ένα θερμό αίσθημα Αγάπης είναι ισχυρό σαν δύναμη της φύσης! Μάθετε να κολυμπάτε ευδαιμονικά στη θάλασσα της Αγάπης που εσείς απλώνετε ολόγυρά σας (κατάσταση φωτ/φίας Β)! Η Αγάπη είναι ανώτερη νοημοσύνη! Αυτή η αληθινή θεϊκή Αγάπη συνίσταται από κατανόηση, κριτική συμπόνια (ευσπλαχνία) και έλεος πρώτα για τον εαυτό μας και μετά για τους άλλους! Η ατομικότητα εγκαθιδρυμένη δημιουργεί την κατάλληλη συλλογικότητα! Το κάθε τι το βλέπουμε συλλογικά μέσω εξισορρόπησης της ατομικότητας!

Από εμάς εξαρτάται αν θα κάνουμε να προκύπτει μεταξύ μας αρμονία (λειτουργική συναρμογή) ή σπαραγμός! Από εμάς επίσης εξαρτάται αν όσα άσχημα περνάμε, δεν θα μας κάνουν άσχημους, αλλά θα μας κάνουν έμπειρους – σοφούς – ολοκληρωμένους! Επιδίδεστε στην άσκηση προς την ολοκλήρωση-τελειότητα, όπου τελειότητα είναι η σύμπτωση της Ουσίας σας με την γήινη ύπαρξή σας. Έχετε την βούληση να πλησιάσετε όσο το δυνατόν την Απόλυτη Ουσία, τον Θεό, το Πνεύμα! Επιδιώκετε την Πνευματική σας ωρίμανση!

Το πως θα συγκροτηθείτε και θα αναπτύξετε τις δεξιότητές σας εξαρτάται και από τον τρόπο που σας έχουν αναθρέψει, αλλά και από τον τρόπο που θα διαχειριστείτε εσείς το εαυτό σας! Είναι προσωπικό το θέμα, είναι θέμα προσωπικής ευθύνης, δηλαδή ελευθερίας επιλογής, όση υπάρχει εκάστοτε! Η ύπαρξη είναι ευθύνη ατελείωτη! Μάθετε να αντιτάσσετε σε ό,τι δηλητηριάζει την ψυχή σας! Η αλλαγή χρειάζεται να είστε επίμονοι και σταθεροί! Η ζωή και ο θάνατος είναι καθαρά προσωπική υπόθεση!

Επιστρέφουμε τώρα στο θέμα της τέχνης, μετά την αναφορά μας στον ναρκισσισμό. Είπαμε, ότι τα έργα τέχνης βγαίνουν μέσα από την ψυχή του καλλιτέχνη, με έρωτα. Ο ζωγράφος, για παράδειγμα, ζωγραφίζει με την ίδια χαρά, όπως όταν κάνει έρωτα σε μία όμορφη γυναίκα! Παρεμπιπτόντως, για τη γυναίκα η ομορφιά είναι συνδεδεμένη με τη φύση της! Εξ ου και ο γενικός χαρακτηρισμός «το ωραίο φύλο»! Η ομορφιά υπάρχει στη γυναίκα, υπάρχει όμως επίσης στην ψυχή και στα μάτια εκείνου που την βλέπει! Η ψυχή ζω-γραφ-ίζει, δηλαδή η ψυχή γράφει με την ζωή!

Η τέχνη είναι άνοιγμα, εξωστρέφεια, προβολή ενέργειας προς τα έξω και χαρά δημιουργίας! Η χαρά της δημιουργίας είναι η χαρά της επίτευξης, δηλαδή η ικανοποίηση ότι «εγώ το έκανα αυτό», η υγιής υπερηφάνεια για το αποτέλεσμα! Είναι μεγάλη η συμβολή κάθε μορφής τέχνης, όταν σε φέρνει κοντά σε κάτι που σε φοβίζει! Η ευκαιρία για δημιουργικότητα είναι αποφασιστικός παράγοντας ψυχικής υγείας στον άνθρωπο! Το αντίθετο τον αρρωσταίνει βαριά! Ο πολιτισμός έχει την δυνατότητα να λειτουργεί προστατευτικά στην

εμφάνιση της ψυχικής νόσου, γι' αυτό αφεθείτε στη γοητεία των μουσών! Το ζητούμενο είναι να φτάνετε στην Ουσία σας διαμορφώνοντας τις κατάλληλες συνάψεις στον εγκέφαλό σας!

Ο Έρωτας-ίμερος-πόθος είναι ο Διόνυσος μέσα μας, δηλαδή η χαρά, η μέθη, ο παλμός της ζωής και της δημιουργίας-γονιμότητας! Η ζωή η ίδια, ο έρωτας ως λυτρωτική εμπειρία! Από εμάς εξαρτάται να απολαμβάνουμε τη ζωή στο μέγιστο δυνατόν! Χαρείτε, χαρείτε, χαρείτε, είναι η παραίνεση του Πνεύματος. Ο Διόνυσος, συνοπτικά, είναι το έντονο συναίσθημα, ο θεός της αστικής αταξίας - αρρυθμίας! Ο Απόλλων, συνοπτικά, είναι ο θεός της αστικής ευρυθμίας! Η λογική νόηση-συνείδηση, δηλαδή ο αυτοέλεγχος, η αυτοσυγκράτηση είναι ο Απόλλωνας, δηλαδή το απαστράπτον Φως μέσα μας! Χρειάζεται ισορροπία μεταξύ τους! Θυμηθείτε όσα σας είπα για την λειτουργία της Λογικής!

Η Αγάπη μπορεί να ρέει μέσα από την τέχνη και την επιστήμη! Έτσι, ενοποιούνται τα αντίθετα, καθώς επίσης ενοποιούνται το εσωτερικό (οι μούσες) με το εξωτερικό (το έργο τέχνης ή επιστήμης). Μέσα από την τέχνη και την επιστήμη θεραπεύεται η ανασφάλεια, ο φόβος! Θεραπεύεται και με την θρησκευτική πίστη, όμως η τέχνη και η επιστήμη είναι αυτές που στηρίζουν την πίστη! Οτιδήποτε είναι βασανιστικό στη ζωή μας, όταν αποτυπώνεται - εκφράζεται στην τέχνη, λυτρώνεται - καθαρίζεται! Αν είναι έντεχνα παρουσιασμένο, τότε εμπεριέχει την κάθαρση, δηλαδή την εξισορρόπηση των ενεργειών! Αν είναι άτεχνα παρουσιασμένο, τότε είναι μόνο στείρα καταγγελία του τραγικού! Με δύο λόγια: υπάρχει ανάγκη του λαού για έργα τέχνης, ούτως ώστε να επικοινωνεί με αυτά και να λυτρώνεται! Από αυτή την ανάγκη γεννιούνται οι λάτρεις της τέχνης! Θέλει εξάσκηση η ομορφιά! Ο αληθινός καλλιτέχνης έχει αίσθηση του χρώματος και φλέγεται από ακατάβλητο δημιουργικό πυρετό! Η έκφραση αυτού παράγει κάλλος και αρμονία!

Η τέχνη μας προσκαλεί να αναθεωρούμε τον εαυτό μας, προς το καλύτερο, όπως και ο εσωτερισμός! Σήμερα η βαρβαρότητα, το χάος, ορθώνεται εναντίον του κάλλους, της αρμονίας - ευμορφίας! Το χάος είναι δυσανάλογο, δύσμορφο, άσχημο! Εντούτοις υπάρχει κρυμμένη τάξη μέσα στο χάος, όπως υπάρχουν και τα μαθηματικά του χάους! Η ασχήμια έχει μία ιδιάζουσα κακότητα!

Αντισταθείτε όρθιοι σε ιδέες και αντιλήψεις, που είναι υπεύθυνες για κάθε λογής υστερήσεις, που μας εμποδίζουν να σηκωθούμε λίγο ψηλότερα! Αφεθείτε να νιώσετε τη μέθη του κάλλους! Πορευθείτε στην οδό του κάλλους! Η Τέχνη και η εκπαίδευση αποτελούν τη βάση μίας καλλιέργειας του ανθρώπου! Η καλλιέργεια είναι η συνισταμένη του πολιτισμού του ανθρώπου! Η καλλιέργεια = παιδεία – οξύνοια, κατάρτιση, ανιδιοτέλεια δημιουργικότητα! Η καλλιέργεια είναι το τελευταίο που χάνεται στον άνθρωπο!

Η ΣΧΕΣΗ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ: το θρησκευτικό βίωμα εμπνέει, αναπτύσσει και αναζωογονεί την τέχνη! Π.χ. ποια μεταφυσική, δηλαδή νόημα της ύπαρξης, γέννησε τον Παρθενώνα, ή ποια μεταφυσική, δηλαδή νόημα της ύπαρξης, γέννησε την Αγία Σοφία ή τους καθεδρικούς ναούς της δύσης, κατά τον μεσαίωνα! Οι αρχιτέκτονες της εποχής του μεσαίωνα υλοποιούν στους καθεδρικούς ναούς τα φιλοσοφικά και θεολογικά αναπτύγματα της εποχής τους! Αντίθετα, ποια μεταφυσική ή απουσία μεταφυσικής της ύπαρξης, γέννησε τον πύργο του Eiffel ή το Empire State Building ή τους πύργους Πετρόνας κλπ. Ειδικότερα ο πύργος του Eiffel είναι το υλικό σύμβολο των εξής τριών κατακτήσεων: της μεταλλουργίας, των συγκοινωνιών – επικοινωνιών και της αστικής δημοκρατίας. Είναι ένα σύμβολο πρωτοπορίας και συνάμα ένα φαλλικό σύμβολο! Υπάρχουν εντυπωσιακά, φαντασμαγορικά κτίρια – αρχιτεκτονήματα της εποχής μας, όπως ο ψηλότερος ουρανοξύστης της γης σήμερα στο Ντουμπάι! Κάθε πολιτισμός έχει ένα αρχιτεκτονικό και καλλιτεχνικό αποτύπωμα. Αυτό πρέπει να το σεβόμαστε! Επιπλέον, χρειαζόμαστε την διαπολιτισμική γονιμοποίηση και ευφορία!

Η ΣΧΕΣΗ ΤΕΧΝΗΣ-ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ: σας θυμίζω όσα σας είπα στην αρχή σχετικά. Η ζωγραφική συναντά τις άλλες τέχνες, την επιστήμη και την φιλοσοφία, όπου η Τέχνη λειτουργεί ως φορέας νέων, ανθρωπιστικών ιδεών! Εδώ θα σας παραθέσω κάποια παραδείγματα:

-Ο Πικάσο στη ζωγραφική του απηχεί τις θεωρίες του Einstein! Ο ζωγράφος Καντίνσκι, όταν διατυπώνεται για πρώτη φορά η θεωρία της σχετικότητας, δημιουργεί τον αφηρημένο εξπρεσιονισμό, ο οποίος αναπαριστά μία έκρηξη συμπαντική!

-Ο Μιχαήλ Άγγελος, όταν ζωγράφιζε την «Δευτέρα Παρουσία» επηρεάστηκε από την ηλιοκεντρική θεωρία του Κοπέρνικου!

Συμπέρασμα: η τέχνη έχει μέσα της επιστημοσύνη και η επιστήμη έχει μέσα της την τέχνη! Επίσης, καμία τέχνη ή επιστήμη δεν είναι άμοιρη ιδεολογίας! Η Τέχνη και η εκπαίδευση αποτελούν τη βάση μίας καλλιέργειας του ανθρώπου! Όπου καλλιέργεια = παιδεία = οξύνοια, κατάρτιση, ανιδιοτέλεια δημιουργικότητα! Το ιδανικό είναι κάθε επιστήμη να αρχίζει σαν φιλοσοφία και να τελειώνει σαν τέχνη!

Οι σουρεαλιστές ζωγράφοι ακολουθούν τους σουρεαλιστικούς δρόμους του ονείρου και του συμβολισμού, αντικειμένων της ψυχανάλυσης! Εδώ θα πρέπει να σας πω ότι η ιατρική είναι από όλες τις τέχνες η πιο διακεκριμένη! Επίσης, η ιατρική είναι και θετική επιστήμη! Τέλος, σήμερα η τέχνη συνδέεται με την μελέτη των υποατομικών σωματιδίων, δηλαδή την κβαντομηχανική φυσική! ΝΑ ΘΥΜΑΣΤΕ ότι το ζωγραφικό γεγονός είναι τελείως διαφορετικό από αυτό που παριστάνει! Η τέχνη και η επιστήμη πρέπει να εξελέγονται

αμοιβαία! Επίσης, οι μεγάλοι επιστήμονες έχουν διαίσθηση, όπως οι καλλιτέχνες! Π.χ. ο Einstein. Ο Einstein χαρακτηρίστηκε εργάτης του Φωτός από το Πνεύμα σε κάποια ανώτερη πνευματική επικοινωνία!

Ο ζωγράφος είναι σημαντικός στο μέτρο που κάνει τον θεατή να «βλέπει» κάτι περισσότερο από έναν καμβά! Αυτό που δημιουργεί τον ζωγράφο, τον ποιητή, τον καλλιτέχνη γενικότερα είναι το ότι ψάχνεται, σκέπτεται, αναλύει τον εαυτό του και τους άλλους και εργάζεται επίμονα! Η ζωγραφική διατελεί σε μία διαρκή αναζήτηση προτύπων και ιδανικών απεικονίσεων! Ο ζωγραφικοί πίνακες μας ταξιδεύουν σε υπέροχους κόσμους! Ένα ζωγραφικό έργο τέχνης θέλγει, διότι προσφέρει τέρψη κατ' αρχήν με την αρμονία των χρωμάτων του! Οι ζωγραφικοί πίνακες δεν δείχνουν μόνο, αλλά και ζητούν από τον θεατή να τους «διαβάσει»! Η φιλοσοφική ιδέα δίνει την εικόνα στον πίνακα και όχι το αντίστροφο! Ο ζωγραφικός πίνακας είναι ένα κωδικοποιημένο κείμενο! Η ζωγραφική δεν αναπαράγει το ορατό, καθιστά κάτι ορατό! Η ζωγραφική σημαίνει να διαβάζω το ορατό και να βλέπω το νοητό! Με ανάλογο τρόπο, σε όλες τις καλές τέχνες παράγονται τα αριστουργήματα της παγκόσμιας Τέχνης!

Τέλος, σας προσθέτω τα εξής: η επιστήμη, η μουσική και η τέχνη γενικότερα είναι δημιουργικές διαδικασίες, στα πλαίσια της δημιουργικότητας της συνειδητότητας. Τα ανθρώπινα όντα είναι ικανά για πρακτικώς άπειρες ενέργειες εφευρέσεων, τέχνης, ενόρασης, φιλοσοφίας και ανακαλύψεων. Σας λέγω επίσης, ότι η συνείδηση είναι κβαντική διαδικασία, κβαντικό φαινόμενο και ότι ΑΛΛΑΖΕΙ τον κβαντικό κόσμο, όπως και τον ανθρώπινο κόσμο! Η γνώση ΔΙΩΧΝΕΙ ΤΟΝ ΦΟΒΟ! Επίσης, το καλό και το όμορφο, τόσο στην τέχνη όσο και στην κοινωνική ζωή, απαιτούν τάξη! Ακόμη και στο χάος, το οποίο εξ ορισμού είναι δυσανάλογο, ενυπάρχει κρυμμένη τάξη! Ο αγώνας ανάμεσα στην τάξη και στην αταξία είναι ο παλαιότερος στο σύμπαν! Το χάος μπορεί να είναι γόνιμο και γεμάτο Δημιουργία! Γι' αυτό λένε, ότι το χάος είναι η πρώτη ύλη της Δημιουργίας! Ακόμη και στο χάος εμπεριέχεται κρυμμένη τάξη, π.χ. τα μαθηματικά του Χάους!

Η ΣΧΕΣΗ ΠΟΙΗΣΗΣ-ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ: ο μέγιστος Λατίνος ποιητής Οράτιος διακήρυξε την ισοτιμία ποίησης και ζωγραφικής!

Ο αρχαίος Έλληνας σοφός Σιμωνίδης ο Κείος, 556-468 π.Χ., είπε: *«η μὲν ζωγραφία ποίησης σιωπῶσα, ἡ δὲ ποίησις ζωγραφία λαλούσα»*, δηλαδή η ζωγραφική είναι ποίηση που σιωπάει και η ποίηση είναι ζωγραφική που μιλάει! Η αληθινή ποίηση είναι η Ανάσταση του τετριμμένου λόγου! Ο αληθινός ποιητής είναι ένας γεωμέτρης του πνεύματος! Η ποίηση είναι εκείνος ο εαυτός του ποιητή ο οποίος δεν κοιμάται ποτέ και είναι σε συνεχή εγρήγορση! Η ποίηση είναι ο τρόπος της πιο απλής και ταυτόχρονα της πιο προηγμένης

ανθρώπινης επικοινωνίας!

Οι ποιητές είναι σηματοωροί και κήρυκες! Οι στίχοι του ποιητή έχουν μία ακρίβεια λεπίδας κοφτερής! Το καλό ποίημα πρέπει να περιέχει τη φωνητική του έκφραση! Δεν πρέπει να αφήνει περιθώριο για φωνητική ερμηνεία! Έτσι έγραψε ο Σεφέρης! Η ποίηση γράφεται με το αυτί, έχει ρυθμό και ήχο! Οι λέξεις χρειάζεται να μπαίνουν στη σωστή θέση, όπως οι ψηφίδες σε ψηφιδωτό! Οι ποιητές ωθούν τη γλώσσα στα όριά της! Η ποίηση είναι η κόρη του πάθους και των 2 Αγγέλων του, δηλαδή του Έρωτα και του Πόνου! Χωρίς πάθος δεν υπάρχει ποίηση!

Όταν η ζωγραφική σχολιάζει την ποίηση:

Τότε, η αλχημεία των λέξεων μετουσιώνεται σε αλχημεία των ζωγραφικών υλικών! Οι ιδέες και τα συναισθήματα αποκτούν σχήματα και χρώματα! Έτσι, ο ποιητικός λόγος μεταγράφεται σε ζωγραφικό! Οι στίχοι των ποιητών εμπνέουν τους ζωγράφους στη ζωγραφική τους!

Αυτή λοιπόν είναι η σχέση της ζωγραφικής με τον ποιητικό λόγο! Γενικότερα, η σχέση του λόγου και της εικόνας είναι σαφής! Στην Τέχνη, η λογοτεχνία και η ζωγραφική είναι αδιαίρετες, όπου η δύναμη που έχει η Λογοτεχνία έναντι της ζωγραφικής φαίνεται καθαρά!

Η ανασύνθεση των δεδομένων της πραγματικότητας είναι μία καθαρώς ποιητική λειτουργία! Ο ποιητής συλλαμβάνει αυτό που ο άνθρωπος, ο οποίος είναι έξω από την ποίηση, αδυνατεί να συλλάβει και το οποίο ο ποιητής του το παραδίδει!

Οι δυσχέρειες της ζωής γεννούν τα συναισθήματα του ποιητή ή συγγραφέα (λογοτέχνη γενικότερα) ο οποίος τα μεταφέρει στο έργο του, όπως π.χ. θυμό, οργή, φόβο, αγάπη, στοργή κλπ. Περαιτέρω ισχύει επίσης μία σημαντική ψυχική πραγματικότητα. Ο λογοτέχνης αισθάνεται την εξής οδυνηρή ανάγκη: «πως να ξέρω τα πραγματικά μου συναισθήματα, αν δεν τα γράψω»;

Αν ο φόβος δεν ξεπεραστεί δεν υπάρχουν νοήματα και σημασίες! Άρα, ο ποιητής πρέπει να φτάνει στα άδυτα του φόβου! Ο φόβος είναι αυτόνομο, τυφλό συναίσθημα που μας κάνει ό,τι θέλει, εκτός αν τον συνειδητοποιήσουμε και τον διαχειριστούμε Λογικά! Ο φόβος κλέβει την δική μας ενέργεια και την δίνει στους άλλους!

Όσον αφορά τα γεγονότα, ο ποιητής τα ανασυνθέτει και ΠΟΙΕΙ! Επίσης, ο ποιητής γνωρίζει ότι οι λέξεις που συγκινούν είναι εκείνες που μένουν και φέγγουν - λάμπουν! Η καλή ποίηση μας συνδέει με την αλήθεια από την οποία είμαστε αποκομμένοι! Ένας από τους σκοπούς της είναι να μας θυμίζει πόσο δύσκολο είναι να παραμένει κάποιος ο εαυτός του! Επίσης, μας βοηθάει να αντέξουμε τον πόνο

και τη δυστυχία, τη δική μας και του συνανθρώπου! Η ουσιαστική ποίηση ενώνει τα χαμηλά με τα υψηλά, τα γήινα με τα επουράνια! Στην ποίηση, ο αναγνώστης έρχεται περισσότερο σε επαφή με αυτόν που έγραψε το ποίημα, παρά με το ίδιο το ποίημα! Ο μεταφορικός λόγος, η αλληγορία, με μία λέξη η ποίηση είναι η υπέρτατη μορφή ελευθερίας της έκφρασης!

Όσο πιο υλιστικός ή κυνικός γίνεται ο πολιτισμός, τόσο περισσότερο δεν έχει ανάγκη τα αισθήματα, την Πνοή, την έξαρση! Άρα, απομακρύνεται από την ποιητική κατάσταση, ενώ η τέχνη γενικότερα, απλώς καταναλώνεται, χωρίς να δρα ουσιαστικά εσωτερικά, δηλαδή στις συνειδήσεις των ανθρώπων! **Συμπέρασμα:** μας χρειάζεται η δημιουργία ουσιαστικού πολιτισμού και σε αυτό το πεδίο!

Σας προσθέτω ότι τα σωσίβια του πολιτισμού σε δύσκολες εποχές είναι οι μεγάλοι ποιητές, Η ΠΟΙΗΤΙΚΗ Ιδιοφυΐα! «Εν φαντασία και Λόγω, σε ισορροπία», όπως λέει ο Κ. Καβάφης! «Με λογισμό και μ' όνειρο, σε ισορροπία», όπως λέει ο Δ. Σολωμός!

Επιπλέον, σκεφτείτε τα εξής:

Ένα έργο τέχνης μπορεί να επηρεάσει το πως κοιτάμε τον κόσμο και σε τι αποφασίζουμε να δώσουμε σημασία! Η τέχνη μπορεί να μας δώσει τρόπους διαφυγής από ένα κυρίαρχο αφήγημα. Έτσι, πολλές φορές δημιουργούνται έργα ανατρεπτικά ως προς το δημόσιο γούστο και την κατεστημένη άποψη περί αρμονίας! Η ενασχόληση με την τέχνη μπορεί και πρέπει να είναι μία δημιουργική εμπειρία χειραφέτησης! Η τέχνη είναι ο πιο έγκυρος σύνδεσμος ανάμεσα στο πολιτικό και στο προσωπικό, ανάμεσα στη συνειδητοποίηση και στην ασυνειδησία! Τέλος, μέσω της γλώσσας, της τέχνης και της μουσικής μπορούμε να επηρεάζουμε την αντίληψη της κοινωνίας, είτε προς το καλύτερο, είτε προς το χειρότερο! Η τέχνη παρακολουθεί σε όλα της τα καθεκαστα την ανθρώπινη περιπέτεια! Σήμερα, βαφτίζουν πολιτισμό τέχνης κάθε ασχήμια, τα έργα της πιο σκοτεινής φαντασίας!

Η ποίηση είναι ανώτερο είδος Λογοτεχνίας σε σχέση με την πεζογραφία! Η ποίηση στέκεται μεταξύ μουσικής και πεζογραφίας. Επίσης, οι ποιητές επικοινωνούν με τις άλλες τέχνες! Η ποίηση μπορεί να διαμορφώνει τη γλώσσα! Κάθε καλό ποίημα λέει και μία ιστορία! Ο ποιητής στο έργο του καταγράφει τις περιπέτειες της ζωής του και μέσα από αυτές και την περιπέτεια του καιρού του! Ο ποιητής μιλάει για τη ζωή και τον Έρωτα! Μιλάει για το ανυποψίαστο και φανερώνει το κρυμμένο!

Από αυτά προέκυψαν και τα εξής: η ποίηση είναι ζωγραφική χωρίς χρώματα, [είναι ψυχική ζωγραφική], ενώ η ζωγραφική είναι ποίηση χωρίς λόγια, με τα χρώματα του λόγου και με τον λόγο των

χρωμάτων! Διαλέξτε και πάρτε όσα σας αρέσουν περισσότερο! Πάντως, προσοχή στις υπερβολές των ποιητών, που γίνονται ποιητική αδεία!

Ειδικότερα η ζωγραφική και η χαρακτηριστική τέχνη μπορεί να μιλάει για το δυσάρεστο, για στενόχωρα πράγματα, όπως η απουσία ή ο χαμός της ελπίδας με θελκτικό και απολαυστικό τρόπο, διότι μπορεί να επιστρατεύει τις σκιές των πραγμάτων και τα σκούρα χρώματά τους, για να βγάλει Φως! Η μελαγχολία επίσης και το πένθος είναι δημιουργικές δυνάμεις της καλλιτεχνικής έμπνευσης και εν τέλει της ζωής! Πρόκειται για Πνευματοποίηση - μετουσίωση, με την συνειδητότητα και την επίγνωση της θέλησης του καλλιτέχνη και την ΕΚΦΡΑΣΗ τους! Πνεύμα = Φως = Νόημα! Έτσι, η δημιουργία ακόμη και η βίαιη, κρύβει μέσα της ερωτισμό και είναι η πάλη, της ζωής με τον θάνατο, μία πάλη μέχρι εσχάτων! (δείτε σχετικά, στην 5η συνάντηση, του κύκλου 2013-2014 και στην 8η συνάντηση, περί Έρωτος, του 2014-2015). Σε αυτή τη συνάντηση, επίσης, σας προανέφερα ότι η ρωγμή στον φορέα της ύπαρξης (φωτ/φία Α) γεννά έξαρση στον φορέα της δημιουργικότητας - γονιμότητας - σεξουαλικότητας. Σε ακραίες καταστάσεις, ο άνθρωπος δημιουργεί ή συντρίβεται! Μάθετε να μετατρέπετε τα οδυνηρά σας βιώματα σε Δημιουργία! πχ με γραφή όσων σκέπτεστε! Η τέχνη είναι ένα συμπλήρωμα μη αρτιμελών ανθρώπων. Επίσης είναι διέξοδος στις κλειστές, καταπιεσμένες κοινωνίες - οικογένειες!

Η ονειρική απεικόνιση του ψυχικού πόνου είναι ο ονειρικός εφιάλτης! Είναι δύναμη ψυχής να μετουσιώνεις τον πόνο σου σε δημιουργία, να μετατρέπεις το μαρτύριο σε θαύμα και το θαύμα να είσαι εσύ! Να θυμάστε ότι δεν αποκλείονται τα θαύματα! Κάθε σας νίκη θα σας φέρνει πιο κοντά στο αληθινό σας Φως (εκτυφλωτικό Φως - θάμβος - θαύμα)! Έτσι λειτουργούν οι δημιουργοί της τέχνης! Το βιοχημικό υπόβαθρο της δημιουργικότητας και της θέλησης είναι η νευροδιαβιβαστική ουσία σεροτονίνη!

Γενικότερα, οι όποιες αναπτυξιακές αλλαγές της ύπαρξης συμβαίνουν, οφείλονται στις εμπειρίες και στον πόνο τους!

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ!

Συμπέρασμα: η καταστροφή είναι μέρος της δημιουργίας! Επιπλέον, η σύγκρουση καταστροφικών δυνάμεων μέσα στην ανθρώπινη ψυχή μπορεί να δημιουργήσει κάτι νέο, λυτρωτικό! Γενικά, δεν γίνεσαι καλλιτέχνης, αν δεν περάσεις μία μεγάλη συμφορά! Ίσως, αν δεν υπήρχε ο θάνατος στη Γη, οι άνθρωποι δεν θα μπορούσαν ποτέ να συμφιλιωθούν με την ζωή! όπως πχ συμβαίνει όταν μία παροδική απώλεια της όρασης (κατάσταση φωτ/φίας Α) μας κάνει να εκτιμάμε περισσότερο την ομορφιά (κατάσταση φωτ/φίας Β) ή όταν ζούμε τον Έρωτα σαν να τελειώνει η ζωή μας! Σας προσθέτω ότι η Σαπφώ έγραψε το εξής: «πάσχω-υποφέρω και επιθυμώ να ζήσω»!

Η θανατηφόρος νόσος (ο πανικός του θανάτου) προκαλεί ακόρεστη επιθυμία για ζωή και συνέχεια! Εγώ προσθέτω, ότι όποιος φοβάται τον θάνατο, δεν έχει συμφιλιωθεί με την ζωή! Επίσης, ο θάνατος έχει την τέχνη του, τον τρόπο του! Ο τρόπος, η τέχνη του θανάτου είναι μία εξαιρετικά βαθιά τέχνη! Ο θάνατος και η ζωή είναι καθαρά προσωπική υπόθεση! Μπορούμε να μάθουμε να αντιμετωπίζουμε τον θάνατο και τον πόνο, χωρίς φόβο! Το αίτημα της λύτρωσης και της αθανασίας βρίσκεται στην αφετηρία του δημιουργικού εγχειρήματος! Συνείδηση – Επίγνωση = Φως = Νόημα (αιτίας και σκοπού) και τρόπος ύπαρξης, συνύπαρξης και θανάτου! Φωτίζω, τόσο εξωτερικά όσο και εσωτερικά, σημαίνει καταδείχνω, μαρτυρώ! Μαρτυρία είναι η ενεργός μνήμη, δηλαδή η διαμορφωτική μνήμη! Η Συνείδηση ρέει και δεν αλλάζει, όμως αλλάζει η συνειδητότητά μας, δηλαδή η αντίληψή μας!

Αυτή είναι η πανέμορφη πραγματικότητα της τέχνης, γενικά, το προνόμιο της τέχνης!

Οι 5 μεγάλες ηδονές του ανθρώπου του πνεύματος είναι οι εξής:

1) Η ηδονή της δημιουργίας! Είναι η αίσθηση προς κάτι αξιόλογο που κάνουμε στη ζωή μας! Μπορείτε να κάνετε τούτο και μόνο για τη χαρά της προσφοράς αποκλειστικά! Μπορείτε επίσης να κλιμακώσετε αυτή τη στάση σε υψηλή τέχνη! Από εσάς εξαρτάται να αφεθείτε να δοκιμάσετε! Η χαρά που θα προκύπτει θα είναι οδηγός σας σε αυτή την πορεία προς τα εμπρός κι επάνω, ψηλά! Πάντοτε προς τα εμπρός και επάνω, και ποτέ προς τα πίσω και κάτω! Το αρχαίο Ελληνικό όνομα Φά-ων εκφράζει αυτή την ηδονή της Δημιουργίας. Φά-ος=φως, ων=ο μετέχων ενεργητικά στο Φως, στο «είναι» του Φωτός! Ο Θεός είναι Αγάπη και φώς! Δηλαδή πληροφορία!

Η δημιουργία προσφέρει εκτόνωση – διέξοδο! Όταν αισθάνεται κάποιος δημιουργικός, πάντα αισθάνεται καλύτερα (κατάσταση φωτ/φίας Β), πχ όταν αισθάνεται την απόλαυση που του προσφέρει η εργασία του! Βεβαίως δεν εννοούμε τα χρήματα. Η χαρά της δημιουργίας και της συνεργασίας στην επαγγελματική ζωή είναι ψυχοθεραπεία, διότι αποβάλλεται και μετουσιώνεται θυμός, οργή, μιζέρια! Τέλος, Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΣ ΦΤΙΑΧΝΕΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ! Η δημιουργικότητα είναι η χαρά, η απόλαυση, διότι είμαστε ζωντανοί! Αυτή είναι η γήινη πηγή της δημιουργικής ιδιοφυΐας και έφεσης του ποιητή, του ζωγράφου, του γλύπτη, του μουσικού, του επιστήμονα, του τεχνίτη! Το πάθος της δημιουργίας συνδέει μεταξύ τους, τους ανθρώπους δημιουργούς! Το βιοχημικό υπόβαθρο της δημιουργικότητας και της θέλησης είναι η νευροδιαβιβαστική ουσία σεροτονίνη!

Ο καλλιτέχνης βρίσκεται σε διαρκή αγώνα για έκφραση του μύχιου εαυτού του! Παλεύει με δύναμη με τους προσωπικούς του δαίμονες! Όταν η πραγματική του ζωή δεν του φέρνει ικανοποίηση, τότε η

καλλιτεχνική δημιουργία είναι καταφύγιο για τον καλλιτέχνη! Δραπετεύει από την ίδια του την ζωή μέσα από την τέχνη! Ο καλλιτέχνης καταδύεται στον εαυτό του και δημιουργεί κάτι για να επιβιώσει, κάτι όμορφο ή και πανέμορφο, πάντως εξόχως ποιητικό! πχ για να γράψει κάποιος λογοτεχνικά, πρέπει να έχει ένα έλλειμμα ή ένα τραύμα το οποίο προσπαθεί να αντιμετωπίσει δια της γραφής!

2) Η ηδονή της αυτοκυριαρχίας! Επιδιώκετε το ιδεώδες να έχετε τον έλεγχο (την κυριότητα) επί του εαυτού σας και της κατάστασης! Ο άνθρωπος είναι Λόγος αυτοκίνητος και αυτοπροσδιοριζόμενος! Ο άνθρωπος είναι ο πράκτορας της σωτηρίας, με τον αγώνα του και την συνδημιουργία με το Πνεύμα, με ανώτερες Πνευματικές επικοινωνίες, μέσω της διαίσθησης, μέσω της λειτουργίας του δέκτη της επίφυσης! Στην ίδια προοπτική εντάσσεται και η εξής συμβουλή από το Πνεύμα: «Μην κρίνεις – επικρίνεις τον εαυτό σου, αλλά να τον συμπονάς με κατανόηση και να βλέπεις και την ευτράπελη πλευρά της κατάστασης που σε ψυχοπιέζει»! Αποδεχτείτε τον εαυτό σας! Δηλώνετε την πρόθεσή σας ότι είστε Ευγνωμοσύνη, Εμπιστοσύνη και Αποδοχή του εαυτού σας και της βοήθειας που σας δίνει το Πνεύμα!

ΕΠΙΔΙΩΚΕΤΕ ΤΗΝ ΓΕΙΩΣΗ όλων αυτών με την υλοποίησή τους = Συν-δημιουργία και με όλους τους τρόπους που σας έχω διδάξει στο παρελθόν! Επιπλέον, μπορείτε να κάνετε τα εξής:

α) δηλώνετε την πρόθεσή σας να γειωθεί ό,τι σκέπτεστε! Γείωση και πάλι γείωση! Η καλή ΓΕΙΩΣΗ είναι αναγκαία – απαραίτητη για την Πνευματική εκτίναξη προς τα επάνω! Γείωση = υλοποίηση και υπέρβαση!

β) οραματίζεστε την ενέργεια της σκέψης σας να διασπείρεται-διαχέεται μέσα στο έδαφος, μέσα από τα πέλματά σας, σαν να έχετε βαθιές ρίζες!

3) Η ηδονή της επίτευξης αντικειμενικού σκοπού!

4) Η ηδονή του ήθους! Η ηθική δύναμη, το ακαταδάμαστο φρόνημα που δεν οπισθοχωρεί μπροστά σε καμιά πρόκληση - δυσκολία! Το αρχαίο Ελληνικό όνομα Φα-έθ-ων εκφράζει αυτή την ηδονή του ήθους! Φά-ος, έθ-ος, ων, δηλαδή ο μετέχων ενεργητικά στο ήθος με Φως! Φως = ΝΟΗΜΑ αιτίας και σκοπού και τρόπου ύπαρξης, συνύπαρξης και θανάτου! Ο θεός είναι Αγάπη και φως! Πληροφορία!

5) Η ηδονή της ελευθερίας της στάσης έναντι του αναπόφευκτου (πχ του θανάτου), δηλαδή το Αυτεξούσιον του ανθρώπου, ο νους αυτοκράτωρ, ο ηνίοχος, η οδηγός συνείδηση! Διαπιστώνεται ότι είναι πιο όμορφη η ζωή, όταν κάθε στιγμή είσαι έτοιμος να πεθάνεις! Ο άνθρωπος είναι Λόγος αυτοκίνητος και αυτοπροσδιοριζόμενος! Είμαστε υπεύθυνοι για τις αποφάσεις μας – επιλογές μας και τις

συνέπειές τους! Είμαστε επίσης υπεύθυνοι για τις πράξεις μας και τις παραλείψεις μας και τις συνέπειές τους!

Αψηφήστε τις συμβάσεις, κινηθείτε αντίθετα στους συμβατικούς περιορισμούς της χαράς της ζωής, της χαράς να είσαι ζωντανός! Άρα, να απολαμβάνουμε τη ζωή στο μέγιστο δυνατόν!

Πρωτοτυπείτε, εκπέμπετε ισχυρά μηνύματα γλυκιάς κατάφασης στη χαρά της ζωής (κατάσταση φωτ/φίας Β). Η χαρά και η ηδονή θεραπεύει τους πνεύμονές σας! Η εφαρμογή όσων σας είπα αποτελεί την ηδονή, δηλαδή την χαρά της εκπλήρωσης του όντος, γενικότερα, με εύθυμη διάθεση και χαρά της ζωής, πάντα! Να ζεις, να αγαπάς και να είσαι ελεύθερος είναι το ιδανικό! Κλιμακώστε αυτή την εφαρμογή σε υψηλή τέχνη! Δημιουργείτε πραγματικότητα από την δυνατότητα που υπάρχει μέσα σας! Αφεθείτε να δοκιμάσετε! Το γέλιο είναι γιατρικό!

Αν δεν μπορείτε να έχετε ό,τι αγαπάτε, τότε αγαπάτε ό,τι έχετε! Ιδού, φιλοσοφημένη στάση ζωής! Επίσης, στην ίδια γραμμή: όλα εκ των έσω, τίποτα εκ των έξω! Χαρά μη παρεχόμενη είναι χαρά μη παρερχομένη! (κατάσταση φωτ/φίας Β). Αυτή είναι η σχέση του «έξω» με τον «έσω» βίο!

Εμείς οι άνθρωποι μπορούμε να πετυχαίνουμε πολλά με το Πνεύμα, δηλαδή υποκινούμενοι από τον ανθρωπισμό μας, δηλαδή από τις ηθικο-Πνευματικές μας αξίες και βεβαιότητες, κριτήρια – αρχές – υπαρξιακά αξιώματα (φρονήματος και λογισμού), δηλαδή ΠΗΔΑΛΙΟ, ΓΝΩΜΟΝΑ! Σε κάθε περίπτωση, από εμάς εξαρτάται, αν θα στεκόμαστε να παλέψουμε ή αν θα παραιτηθούμε – παραδοθούμε! Σε αυτό τον αγώνα, αν την αναζητήσουμε θα έχουμε αμέριστη την βοήθεια από το Πνεύμα, τον Θεό!

Επιστρέφοντας στο θέμα μας των τεχνών, σας λέγω ότι η τέχνη και η ζωγραφική υπηρετούν το ερώτημα του κάλλους και του ήθους! Η ζωγραφική θεωρείται ως η αρχαιότερη μορφή τέχνης καλής! Τέλος, η ζωγραφική είναι η τέχνη των εικόνων! Η εικόνα είναι ιστορία χωρίς λόγια, δηλαδή μαρτυρία, δηλαδή ενεργός μνήμη, δηλαδή παράγοντας διαμορφωτικός της μνήμης!

Εντέλει, η εικόνα είναι σύμβολο! Ειδικότερα, στην θρησκευτική εικόνα συμβαίνουν τα εξής: στην εικόνα συναντώνται ο καλλιτέχνης, ο πιστός και ο Θεός! Κάθε εικόνα είναι μία πρόσκληση να ανέβουμε τη σκάλα προς τον Ουρανό, είναι μία πύλη προς τον Θεό! Είναι επίσης, η εμπειρία του Θεού σε μία προσευχή, χωρίς λέξεις! Οι άγιες μορφές των εικόνων είναι αόρατες πύλες πίστης! Είναι συμβολικό σημείο συνάντησης του νοητού (υπεραισθητού) με το αισθητό! Η Βυζαντινή τεχνοτροπία στις θρησκευτικές εικόνες συνδυάζει τον κυβισμό, τον υπερρεαλισμό, την αφαίρεση και τον συμβολισμό,

δηλαδή είναι απόλυτα σύγχρονη!

ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ ΣΧΟΛΗ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ: όταν ο δάσκαλος οργανώνεται με τον νου του έτσι ώστε να συστηματοποιήσει με τέτοιο τρόπο την δράση του και τα γραπτά του, ώστε να δημιουργηθεί σχολή σκέψης, μέσω των μαθητών και οπαδών του. Έτσι, διαμορφώνεται ο κόσμος της τέχνης και της επιστήμης!

Η μεγάλη τέχνη διακρίνεται από το φως της ομορφιάς που αναδίδουν τα έργα της! Τα έργα της μεγάλης τέχνης είναι λαμπρές καλλιτεχνικές δημιουργίες! Εξυψωνόμαστε με τα δημιουργήματα των καλλιτεχνών!

Η ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΧΝΗ είναι εκείνη που διαπνέεται από την ορμή της ιδιοφυΐας και από ευαισθησία συμμετοχικού κάλλους, με αληθινό έρωτα, που αντιμάχεται τον εντυπωσιασμό και υπηρετεί την αποκάλυψη της Αλήθειας, υπηρετεί τη συμφιλίωση με την απελευθερωτική – λυτρωτική Αλήθεια! Ένα σημαντικό έργο τέχνης μπορεί να προκαλεί αληθινή κάθαρση-θεραπεία! Είναι διαχρονικό, πάντα επίκαιρο, είναι μεγάλο! Η κάθαρση νοείται ως αποκατάσταση της ενεργειακής ισορροπίας! Ισορροπία σημαίνει ότι κανένα μέρος δεν επιβάλλεται, υπερισχύει στα υπόλοιπα! Ισορροπία = ΕΙΡΗΝΗ στην καρδιά = ΥΓΕΙΑ. Η νόσος είναι ενεργειακή εξάρθρωση (ανισορροπία)! Η Ειρήνη με τον εαυτό σου είναι η ενεργειακή ισορροπία σου, η ΥΓΕΙΑ σου! Η Ειρήνη με τους άλλους επιβεβαιώνει τη δική σου Ειρήνη, διότι το έξω αντικαθρεφτίζει το μέσα! Βλέπουμε στους άλλους (προβάλλουμε) αυτό που έχουμε μέσα μας!

Σημειωτέον ότι αρρωσταίνουμε όταν δεν αγαπάμε τον εαυτό μας αρκετά! Όπως πχ συμβαίνει σε καταστάσεις επίκρισης, θυμού, μνησικακίας και ενοχής! Όπως επίσης σε καταστάσεις απώλειας ή απουσίας νοήματος στη ζωή μας! ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΝΟΗΜΑ! Με αυτό τον τρόπο πληγώνουμε το πνεύμα μας και κατ' επέκταση το σώμα μας! Αυτές είναι οι πιο συχνές αιτίες της ψυχικής ή σωματικής αρρώστιας, όλες κατάστασης φωτ/φίας Α! Όταν η ψυχή νοσεί κατ' εξακολούθηση, νοσεί και το σώμα! Η αρρώστια είναι κραυγή για βοήθεια!

Σας καλώ να κάνετε συνειρμό με το ότι ο υγιής εσωτερισμός προβάλλει ως πρότυπο πληρότητας της ζωής την ερωτική αυτοπροσφορά! Προβάλλει, επίσης, το άθλημα της κοινωνίας των σχέσεων και την ανάδειξη - ολοκλήρωση της ατομικότητας, αρμονικά, μέσα στη συλλογικότητα! Αρμονικά = σφαιρικά και ισόρροπα!

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΤΕΧΝΗ: προβάλλει όραμα ικανό να εμπνέει και να καθοδηγεί τον λαό! Λειτουργεί και ως παρηγοριά, δίνοντας χαρά και ελπίδα! Αυτό είναι ένα από τα νοήματα της τέχνης! Η χαρά παρηγορεί! Έτσι λειτουργούσαν η ζωγραφική, η γλυπτική, η

αρχιτεκτονική, η ποίηση κατά την αρχαιότητα των Ελλήνων και των Ρωμαίων, κατά την αναγέννηση επίσης! Για σήμερα σκεφτείτε την μουσική πχ του Μπετόβεν, του Μότσαρτ, του Βιβάλντι. Είναι καλό, να αναζητούνται κοινωνικοί τρόποι, ώστε ο άνθρωπος να συναντά την τέχνη. Η τέχνη ανήκει σε όλο τον κόσμο, γι' αυτό πρέπει να εκτίθεται!

Η επιστήμη και οι λοιπές υπαρξιακές παρηγορίες, όπως η τέχνη, η θρησκεία - θεολογία, η φιλοσοφία και η έφεση για συλλογή αντικειμένων είναι υποκατάστατα γυναίκας - μητέρας - μήτρας! Πρόκειται δηλαδή για μετουσιωμένη - εξευγενισμένη σεξουαλικότητα! Αυτή είναι η δράση των ευγενικών ενστίκτων του ανθρώπου και η ενεργοποίησή τους ως ιδεώδες του εγώ, που διαμορφώνει την φωτεινή σκιά μας, για την οποία σας έχω μιλήσει ήδη!

Αυτή η λειτουργία της μετουσίωσης από εμάς είναι ο δυνάμει μεταμορφωμένος κόσμος του Θεού «ο κτισθείς δια περιουσίαν και ουχί δι' απώλειαν»! Αυτός είναι ο τρόπος για να μπορούμε να είμαστε παθοκτόνοι, αλλά όχι σωματοκτόνοι! Όταν εξαντλούμε ή καίμε νοερά τις κατώτερες (εγωιστικές) επιθυμίες με αυτό τον τρόπο, τότε γινόμαστε Φως Συνείδησης! Με αυτό τον τρόπο το χθόνιο - υπόγειο - υποσυνείδητο - σκοτεινό σώμα μας γίνεται το Ουράνιο Φωτεινό σώμα μας! Οι κατώτερες, ζωώδεις επιθυμίες, όπως πχ οι ωμές σεξουαλικές επιθυμίες μετουσιώνονται και είναι πλέον οι ανώτερες επιθυμίες μας στο επίπεδο των συνειδητών σκέψεων και ιδεών! Σκέψεις και ιδέες στην επιστήμη, στη θρησκεία- -θεολογία, στη φιλοσοφία, στην τέχνη, στη ζωή γενικά! Άρα, οι κατώτερες (εγωιστικές) επιθυμίες, τα κατώτερα (εγωιστικά) ένστικτα είναι μεταμφιεσμένη ευλογία! Είναι σκαλοπάτια που πατάμε για να ανέβουμε ψηλά, στο Φως της Συνείδησης της Θέωσής μας! Συμπέρασμα: Ο άνθρωπος είναι ένα ζώο που αυτοεξημερώνεται και μπορεί να γίνει θεός, Συνειδητά! Έτσι, κάθε μας νίκη μας φέρνει πιο κοντά στο αληθινό μας Φως, όπου, στα μικρά φωλιάζουν τα μεγάλα!

Οι χαμηλής δόνησης ενέργειές μας (σκοτεινές) μπορούν να γίνουν υψηλής δόνησης ενέργειες (φωτεινές)! Η αναλογία κατώτερων - ανώτερων επιθυμιών ποικίλλει ανάλογα με το έργο που έχει ο καθένας μας να επιτελέσει στη ζωή! Στην Ιαπωνία, οι μοναχοί ενός τάγματος Ζεν καίνε συμβολικά - νοερά όλες τις γήινες επιθυμίες τους και κατόπιν πυροβατούν όλοι, ομαδικά! Αυτό το τελετουργικό επαναλαμβάνεται και πάλι συμβολικά μία φορά το χρόνο, κατά την 1η ημέρα της Άνοιξης, οπότε αρχίζει η Ανάσταση της φύσης, δηλαδή η έμπρακτη απόδειξη της Α-θανασίας της ζωής!

Η ανθρώπινη εξίσωση είναι η εξής: δυσκολία - εμπειρία - γνώση - συνείδηση - Φώτιση! Έτσι, μετουσιώνεται η ύλη σε Πνεύμα, δηλαδή

έτσι γίνεται η μεταμόρφωση του μαρτυρίου της ζωής σε θαύμα! Θαύμα: εκ του θάμβους εξαιτίας της λαμπρότητας του Φωτός → έκθαμβος! Εσύ, αν ζητάς το θαύμα, μπορείς να είσαι το θαύμα! Σας θυμίζω τα προηγούμενα: Φά-ων και Φα-εθ-ων! Αυτή πρέπει να είναι η ζωή, δηλαδή η ΠΟΛΙΤΙΚΗ και η τέχνη, ως τρόπος μορφοποίησης της εμπειρίας! Όλα στη ζωή είναι τρόπος! Όπου υπάρχει τρόπος δεν χρειάζεται κόπος!

ΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΕΙΝΑΙ: να κατέχει κάποιος την γλώσσα των χρωμάτων, ή των ήχων, ή της θεατρικής πράξης, ή της κινηματογραφικής-φωτογραφικής εικόνας! Σας παραπέμπω, παρενθετικά, στους υπαρξιακούς και κοινωνικούς προβληματισμούς που αντανakλώνται στην τέχνη της εικόνας του κινηματογράφου, με την ποιητική δύναμη της εικόνας του! Η κινηματογραφική ταινία είναι γεμάτη από ποιητικά φωτογραφημένες σκηνές! Το φως με τις φωτοσκιάσεις του μεταφέρει τα συναισθήματα και τις ιδέες! Οι εικόνες δεν έχουν σύνορα, ιδίως όταν η προσωπική εικόνα είναι παγκοσμίου ενδιαφέροντος! Κατ' εξοχήν η τέχνη του κινηματογράφου – TV είναι και ένα σφυρί που διαμορφώνει την πραγματικότητα! Αντανakλά την πραγματικότητα, την σχολιάζει και κάνει προτάσεις! Επίσης ο κινηματογράφος είναι ένας μηχανισμός που επαναλαμβάνει μαζικά την ονειρική λειτουργία και την ψυχοθεραπευτική της δράση! Οι ταινίες δίνουν την αίσθηση ότι είναι μεγάλης διάρκειας όνειρα ή εφιάλτες που ξύνουν πληγές!

Το σινεμά είναι εξίσου τέχνη του ήχου (μουσικής) και της εικόνας, δηλαδή πρόκειται για ηχητικές (μουσικές) επενδύσεις που παντρεύονται με την εικόνα, με τρόπο υποβλητικό! Επίσης, ο κινηματογράφος λειτουργεί σαν κάτοπτρο της ιστορίας, των αναπαραστάσεων και των ερμηνειών της! Για την τέχνη γενικότερα, ο κόσμος υπάρχει για να καταλήγει σε μία λογοτεχνική αφήγηση ή σε μία κινηματογραφική εικόνα! Κλείνουμε την αναφορά στη σχέση κινηματογράφου και ψυχιατρικής με το παράδειγμα του κινηματογραφικού έργου με τίτλο: «Σημασία έχει να αγαπάς» του Αντρέι Ζουλάφσκι!

Τι σημαίνει τελικά να βλέπεις μία κινηματογραφική ταινία; Σημαίνει να βγεις από την κινηματογραφική αίθουσα καταλαγιασμένος, χαλαρωμένος, γιατρεμένος!

Ο κινηματογράφος είναι επίσης η λαϊκή τέχνη της εποχής μας και επομένως ο κοινωνικός της καθρέφτης! Το φιλμ είναι ένας παράγοντας μεταμόρφωσης, όπου μόρφωση = ποιότητα κριτικής συνείδησης! Να μπορεί δηλαδή κάποιος να διακρίνει την αλήθεια από το ψέμα, την ποιότητα από την ευτέλεια, την ικανότητα από τον αριβισμό! Έτσι, μπορεί να διακρίνεται και το απροκάλυπτο γυμνό, το πορνό, από το καλλιτεχνικό γυμνό-τέχνη! Στην τέχνη γενικά, το γυμνό και το SEX είναι συμπληρωματικό μόνο μέρος του μηνύματος

που εκπέμπει το θέμα του έργου τέχνης! Στο πορνό, το απροκάλυπτο γυμνό και το SEX είναι το κύριο θέμα του έργου και αποσκοπεί μόνο να ερεθίσει σεξουαλικά! Σας επισημαίνω τη διαφορά ανάμεσα στις πορνογραφικές ιστοσελίδες και τις Αφροδίτες του Τισιανού! Αυτή είναι η τέχνη και η δύναμή της! Ένα έργο τέχνης (καλλιτέχνημα) δεν είναι πορνογραφικό, διότι έχει την ποίηση μέσα του! Το έργο τέχνης περικλείει ποίηση μέσα του, το πορνογράφημα ΟΧΙ!

Ο ζωγράφος, ιστορικών θεμάτων κυρίως, κρατάει απόσταση από τα τεκταινόμενα ως θέμα του, για να μπορεί να συλλαμβάνει και να απεικονίζει τι συμβαίνει πέρα από αυτά! Το αληθινό έργο τέχνης, γενικότερα, μας δίνει την δυνατότητα να σκεφτούμε τι υπάρχει πέρα από το προφανές, από αυτό που βρίσκεται μπροστά στα μάτια μας! Μας βοηθάει να προσεγγίσουμε την αλήθεια και την ουσία του θέματος! Η ουσία είναι ενεργητικός τρόπος μετοχής στο «είναι»! Η ζωγραφική στηρίζεται από την ευχαρίστηση του βλέμματος! Επίσης, με την ζωγραφική απλώνουμε την γνώση μας και την επαφή μας ως προς τις άλλες διαστάσεις της πραγματικότητας, αυτές που δεν βλέπουμε. Η τέχνη είναι, πχ η σκέψη και η οργάνωση του κόσμου μέσα από την ζωγραφική, μέσα από την λογοτεχνία, μέσα από την γλυπτική, μέσα από την μουσική, όπως αναλογικά στην κάθε μία, ο ζωγράφος μετασχηματίζει τον κόσμο σε τέχνη, δηλαδή σε ζωγραφική! Ο καλλιτέχνης, μπορεί να μεταφράζει το αίσθημά του σε εικόνα ή ήχο! Οι εικόνες δεν έχουν σύνορα, ιδίως όταν η προσωπική εικόνα είναι παγκοσμίου ενδιαφέροντος!

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: η φωτογραφία είναι θανατογραφία, γιατί απαθανατίζει μία στιγμή! Όμως, ο ζωγράφος διεισδύει στον άνθρωπο που ζωγραφίζει, βάζει μέσα τη διάρκεια! Αυτό απουσιάζει στη φωτογραφία! Στα μεγάλα πορτραίτα του Ρέμπραντ, του Τισιανού, του Γκρέκο, ο καλλιτέχνης έχει αιχμαλωτίσει τον χαρακτήρα-προσωπικότητα και την ψυχολογία του ατόμου και όχι μία στιγμή! Θα μιλήσουμε σχετικά και παρακάτω! Εντούτοις υπάρχει και η άποψη ότι η εικόνα που έχει τραβηχτεί από μία φωτογραφική μηχανή είναι ένα εν δυνάμει έργο τέχνης! Προς τούτο, υπάρχουν ορισμένα αξιολογικά κριτήρια που αναγνωρίζουν τις φωτογραφίες ως τέχνης! Θα μπορούσε να θεωρηθεί ως καλή τέχνη η ερμηνεία της μορφής στην φωτ/φια πέρα από την αναπαράσταση καθώς και η εμβάθυνση σε μια στρωματογραφία του εαυτού, ανάμεσα στα όρια μεταξύ της λήψης και της ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ! Αλλά πάλιν η φωτ/φια είναι δισδιάστατη. Αδυνατεί από τη φύση της συλλάβει «όλη» την πραγματικότητα. Τέλος, η φωτογραφία είναι τα μάτια του πολιτισμού!

Πάντως, η πλέον παρακινδυνευμένη πρόκληση της ζωγραφικής είναι το πορτραίτο! Εκεί φαίνεται η ικανότητα του ζωγράφου να μεταφράσει την δική του συγκίνηση στις απεικονιζόμενες μορφές, όπως επίσης, φαίνεται και η ανάδειξη της ψυχολογίας των

προσώπων τα οποία ζωγραφίζει! Ο ζωγράφος διεισδύει στην προσωπικότητα του απεικονιζόμενου με βάθος και οξύτητα, ούτως ώστε να επιτυγχάνει επαρκή διείσδυση στον ψυχισμό του προσωπογραφούμενου! Ο Ζωγράφος έχει το χάρισμα να δίνει ζωή στον πίνακα! Αυτό που αισθανόμαστε μπροστά σε ένα μεγάλο ζωγραφικό έργο, δεν μπορούμε να το αντιληφθούμε όταν κοιτάζουμε μία φωτογραφία ή στην κινηματογραφική οθόνη!

Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ: Στην ιστορία της τέχνης, οι κυρίαρχες μορφές επικοινωνίας επιβάλλουν τους κανόνες τους. Μέχρι το 1850 η τέχνη ήταν η κυρίαρχη μορφή επικοινωνίας, ακόμη και μέσω της λιθογραφίας και μέσω των εκκλησιών, όπου δια των εικόνων επικοινωνούσαν οι αναλφάβητοι! Όταν κυριάρχησαν οι εφημερίδες, η φωτογραφία, η TV, οι νόμοι τους επιβλήθηκαν και στην τέχνη! Έτσι, κατέργησαν μία από τις βασικές αρχές της τέχνης που ήταν η φιλοδοξία της αιωνιότητας! Σήμερα, όλες οι μορφές τέχνης είναι εφήμερες και φιλοδοξούν να μπουκ στην αιωνιότητα μέσα από δευτερογενούς μορφής τέχνες, όπως η φωτογραφία, το CD κλπ. Όμως, παρ' όλα αυτά δεν πέθανε ο παλιός τρόπος έκφρασης!

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΗ σε όλα τα πεδία, δίνει τα μείζονα έργα της κατά την πρώτη εικοσαετία του 20^{ου} αιώνα! Ονομάστηκε και μοντέρνα τέχνη! Πρόκειται δηλαδή, για μία νέα προσέγγιση σε όλες τις καλές τέχνες, όπου δεν δίνεται πλέον σημασία στην ακριβή αναπαράσταση της πραγματικότητας, αλλά στην απεικόνισή της με αποδόμηση του αντικειμένου ή με την προβολή του ΑΦΑΙΡΕΤΙΚΑ! Η αφαίρεση αυτή γίνεται με απαλλαγή, πέταμα όσων κρίνονται περιττά και δεν χρειάζονται! Κυνηγάς δηλαδή να βρεις το νόημα της εικόνας, το αλληγορικό νόημα της πραγματικότητας! Η ανησυχία και η επιθυμία για την διαρκή αναζήτηση χαρακτηρίζει τους σπουδαίους μοντερνιστές! Τέχνη θα πει αναζήτηση! Έτσι, εκδηλώνεται η τόλμη και η αντισυμβατικότητα της τέχνης!

Στα πλαίσια αυτά, αφηρημένα είναι η τέχνη, όταν όπως η ζωγραφική, η μουσική, η γλυπτική, οφείλει όχι να απεικονίζει πράγματα, αλλά να υποβάλλει τον αισθηματικό δυναμισμό των πραγμάτων! Π.χ. ο ζωγράφος οδηγείται από τους ρυθμικούς νόμους που κυβερνούν τις γραμμές, τα σχήματα, τα χρώματα και τις απηχήσεις τους στην συνείδηση του φιλότεχνου! Υπάρχει η αντίληψη σε ορισμένους θεωρητικούς της τέχνης, ότι δεν υπάρχει κανένας άλλος δρόμος εκτός της αφηρημένης τέχνης, επειδή η θεματική ζωγραφική και ο μετα-ιμπρεσιονισμός τα έχουν ήδη πει όλα! Εγώ σας προσθέτω ταπεινά ότι η αφηρημένη ζωγραφική είναι πολύ κοντά στην ποίηση, γιατί με λίγες λέξεις μπορείς να δημιουργήσεις μία ολόκληρη κατάσταση! Η ουσία της ποίησης είναι να κάνεις περισσότερα έχοντας λιγότερα, δηλαδή να διαχειρίζεσαι τους περιορισμούς σαν πλούτο, όπως ακριβώς μας δείχνει το ποιητικό

μέτρο! Πάντως, η πορεία προς την ποίηση είναι δύσκολη και ανηφορική!

Η συνοικία του Παρισιού με το όνομα Μονμάρτρη υπήρξε για τον 20ο αιώνα, ό,τι η Φλωρεντία για τον 15ο αιώνα. Εκεί, το έργο των καλλιτεχνών εξηγεί την ζωή τους και αντιστρόφως. Οι καλλιτέχνες εκείνοι ήθελαν, αλλάζοντας την τέχνη να αλλάξουν και την ίδια τη ζωή! Έτσι, δημιούργησαν καλλιτεχνικά νέες μορφές έκφρασης υπακούοντας σε αυτή την εσωτερική ανάγκη! Η ζωή υπαγόρευε τις καλλιτεχνικές αναζητήσεις! Η ώσμωση των διαφόρων καλών τεχνών και της καθημερινής ζωής χαρακτήριζε την καθημερινή ζωή στην τότε Μονμάρτη! Υπάρχει σύνδεση και αλληλεπίδραση των τεχνών! Οι μούσες προκαλούν στον νου ενορατικές αναφλέξεις, πνευματικούς σπινθήρες στους ανθρώπους με την σφραγίδα της θείας δωρεάς!

Σας θυμίζω εδώ τον τρόπο με τον οποίο οι Μούσες, το Πνεύμα, επηρεάζουν την ανθρώπινη έμπνευση αναφορικά με τις τέχνες! Σας περιέγραψα αυτό τον τρόπο στην προηγούμενη ομιλία μου, για την οικονομία! Οι φυσικές μούσες καθρεφτίζουν τις εσωτερικές! Έτσι, μεταξύ άλλων παράγονται η ουσιαστική τέχνη και η αληθινή επιστήμη! Οι δημιουργοί είναι δίαυλοι της διαισθητικής έμπνευσής τους και όχι Πηγή! Σας προσθέτω ότι η καλλιτεχνική δημιουργικότητα - διαίσθηση προέρχεται από την λειτουργία της επίφυσης, του 3ου ματιού ή θείου οφθαλμού! (δες 8η συνάντηση 2015-2016). Το ενεργειακό μήνυμα (η πληροφορία) εισέρχεται λαμβανόμενο από τον δέκτη της επίφυσης, διαβιβάζεται στο κέντρο του λόγου στον λαιμό (5ο chakra) και από εκεί στην καρδιά (4ο chakra), από όπου βιώνεται - γειώνεται σε όλο τον οργανισμό του ανθρώπου! Οι μούσες μας κρατούν σε εγρήγορση δημιουργική, για δημιουργικές καινοτομίες!

Ποια είναι η μούσα του καθενός σας; Αναζητείστε την, βρείτε την, αξιοποιείστε την! Ζητείστε και βοήθεια από τον Απόλλωνα τον μουσηγέτη! Καλλιεργείστε την ποιητικότητα και την φινέτσα σας, με αγάπη για την ομορφιά! Θέλει εξάσκηση η ομορφιά! Η ομορφιά (ευ-μορφιά) είναι η αρμονία, δηλαδή το μέτρο και η αναλογία! Η ομορφιά ισοδυναμεί με μία ενθάρρυνση και με ένα χάδι! Η καλαισθησία είναι πνοή εσωτερικής ελευθερίας! Η ομορφιά ήταν και είναι πάντα κυρίαρχος παράγων! Η ομορφιά είναι πλεονέκτημα, συνήθως!

Ποια είναι η ικανότητα του ανθρώπου να επιβιώσει και να σώσει την ομορφιά του, δηλαδή την κατάσταση φωτ/φίας Β μέσα του;

Ανάπτυγμα βάσει της γνώσης του υγιούς εσωτερισμού: στο επίπεδο της Βουδικής συνείδησης, κάθε τι ωραίο είναι μία έκφραση της μοναδικής Ομορφιάς του Θεού! Μέσα από αυτό μπορεί να φτάσει κάποιος σε Εκείνον, ο οποίος είναι η ίδια η Ομορφιά! Όλα όσα

θεωρούνται ωραία σε κάθε επίπεδο αποτελούν μέρος αυτής της Ομορφιάς, και αν ανυψωθούμε αρκετά Πνευματικά, η ωραιότητα θα μας φανεί προφανής! Κάθε ωραιότητα είναι Θεός, όπως και κάθε Αγάπη είναι Θεός! Γίνεστε λοιπόν όμορφοι/ες με όλους τους τρόπους, εσωτερικά και εξωτερικά! Αυτή είναι η στάση σύμφωνα με την θεία καθοδήγηση! Επίσης, η ομορφιά μπορεί να λειτουργεί ως παρηγορητικό ανάχωμα απέναντι στον ωκεανό της υπαρξιακής ματαιότητας που παράγει ο εξωτερικός κόσμος!

Σημείωση: Χριστός και Βούδας είναι τίτλοι και όχι ονόματα!

Σας έδωσα μία ακόμη ιδέα της ουσίας του ανθρώπου, ως ύπαρξης πάνω στη Γη!

Ουσία είναι ενεργητικός τρόπος μετοχής στο «είναι»! Στα πλαίσια αυτά, όργανα και αισθήματα είναι συνυφασμένα και κάθε νόσος (ασθένεια) έχει το νόημά της, την αιτία της και την σκοπιμότητά της! Η θεραπεία = υπηρεσία, είναι η απελευθερωτική αλήθεια και η λυτρωτική αυτογνωσία! Κάθε ασθένεια είναι κραυγή για βοήθεια! Όσο πιο συνειδητοί είστε, τόσο λιγότερο θα εμφανίζονται τα παλιά, αρρωστημένα πρότυπα της κατάστασης φωτ/φίας Α μέσα σας και γύρω σας!

Στη σύγχρονη τέχνη περιλαμβάνεται και η **ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ**! Κύριος εκπρόσωπός της είναι ο Ελληνικής προέλευσης Ντε Κίρικο. Υπήρξε πρόδρομος του σουρεαλισμού! Ο σουρεαλισμός ή υπερρεαλισμός είναι καλλιτεχνικό κίνημα στην λογοτεχνία και τις εικαστικές τέχνες όπου προβάλλεται ο «αυτοματισμός» (πχ η αυτοματική γραφή στη λογοτεχνία) για διερεύνηση του ασυνειδήτου, όπως στο όνειρο, χωρίς λογικό έλεγχο και με απελευθέρωση της φαντασίας. Ο σουρεαλισμός-υπερρεαλισμός σημαίνει την επικοινωνία ονείρων και πραγματικότητας, με στόχο την μεταμόρφωση της κοινωνίας, των αισθημάτων, της ποίησης και της τέχνης-ζωής γενικότερα! Ο σουρεαλισμός υπήρξε και κίνημα πολιτικό και σχολή σκέψης! Σας θυμίζω τον ελεύθερο συνειρμό, στις ομιλίες του κύκλου 2013-2014. Ο σουρεαλισμός- υπερρεαλισμός μάχεται για την αποκάλυψη των τρομακτικών όψεων της πραγματικότητας! Μόλις προηγουμένως, σας περιέγραψα το ευρύτερο φάσμα του κινήματος του σουρεαλισμού, όπως ποίηση, ζωγραφική, κινηματογράφος κλπ.

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ είναι θραυσματική! Τούτο εκφράζει τον κατακερματισμό της κοινωνίας της εποχής μας! Οι άνθρωποι βιώνουν την ύπαρξή τους με όλο και μεγαλύτερη αγωνία (όπου α-δικία εκεί και αγωνία), με αποτέλεσμα όλο και πιο βίαιες σχέσεις μεταξύ τους, ως απεγνωσμένο και πρωτόγονο μέσο επικοινωνίας! Όπου: επικοινωνώ, άρα υπάρχω!

Στην εποχή μας δεν ευτυχεί η τέχνη. Σκεπάζεται από μία τεχνολογία, την οποία η τέχνη δεν μπορεί να αποτυπώσει, αν και συνυπάρχει

μαζί της!

Η θρυμματισμένη Ελληνική κοινωνία είναι αποτέλεσμα των κατακερματισμένων συμφερόντων που βρίσκονται σε διαρκή αντιπαλότητα! Όλα αυτά προκαλούν μεγάλο πόνο! Πόνος = κάπου αισθάνομαι ένοχος και άρα μου προκαλώ την αυτοτιμωρία (κατάσταση φωτ/φίας Α). Επίσης, με πόνο εκδηλώνεται και η ανάγκη για αγάπη, που λείπει (πάλι κατάσταση φωτ/φίας Α). Ο πόνος δείχνει μία δυσαρμονία στο σώμα, μία ανισορροπία των στοιχείων που αποτελούν το σώμα, ένα μπλοκάρισμα της ροής της ενέργειας στο σώμα! Τα στοιχεία του σώματος είναι: το πυρ, ο αέρας, η γη και το νερό. Το νερό είναι ο μεταφορέας του πόνου. Ο πόνος εντάσσεται σε ευρύτερο πλαίσιο: δηλαδή τίποτα από όσα μας συμβαίνουν δεν είναι τυχαίο! Είναι ένα μήνυμα από το ασυνείδητο! Τα τελομερή κομμάτια των χρωματοσωμάτων μας συνδέονται με την συνείδηση του πόνου!

Στα πλαίσια αυτά, οι ενέργειες του ασυνειδήτου, που ενεργοποιούνται από εξωτερικά γεγονότα, προκαλούν τον πόνο (κατάσταση φωτ/φίας Α). Το ασυνείδητο (χθόνιο) είναι επιφορτισμένο με άγνοια και προβλήματα! Είναι οι μνήμες μας και το δυναμικό μας, ελαφρύ ή βαρύ, που μένει να το αναγνωρίσουμε. Το δυναμικό μας είναι όλα όσα μπορούμε να κάνουμε. Η διαφορά μεταξύ του ασυνειδήτου (του κάτω) από το συνειδητό (το πάνω) είναι ότι το κάτω δεν ξέρει να ανέβει! Δεν έχει την δύναμη που δίνει η συνειδητή γνώση για μετουσίωση, υπέρβαση, κβαντικό άλμα συνειδητότητας και σφαιρική ανάπτυξη, δηλαδή τη δύναμη θεραπείας που δίνει η απελευθερωτική αλήθεια και η λυτρωτική αυτογνωσία! Για όλα αυτά απαιτείται μία επίπονη ενδοσκόπηση, αλλά προσοχή, όχι ενδοστροφή! Η ενδοσκόπηση βοηθάει την ανασυγκρότησή μας! Παρεμπιπτόντως, υπάρχει δυνατότητα θεραπείας (ίασης) με τη δύναμη του μυαλού (της Σκέψης) και της θέλησης του ανθρώπου, τόσο για τον εαυτό του, όσο και για κάποιον άλλο! πχ μία υγιής ψυχικά μητέρα να θεραπεύσει το πάσχον από γαστρεντερίτιδα παιδί της! ΟΡΑΜΑΤΙΚΑ!

Ειδικότερα, τούτο εκφράζεται ιδιαίτερα στην κατακερματισμένη φύση της φωτογραφικής αναπαράστασης! Η φωτογραφία αδυνατεί να μεταρσιώσει σε υπερβατικό είδος το αντικείμενο που αιχμαλωτίζει ο φακός! Η θεϊκή Πνοή χαρακτηρίζει τα μεγάλα καλλιτεχνικά, και εν γένει, επιτεύγματα! Αυτή είναι η διαφορά της Μεγάλης Τέχνης της Ζωγραφικής από την φωτογραφία! Η μαγεία της ζωγραφικής στον πραγματικό κόσμο περιλαμβάνει και την ονειρική ερμηνεία αυτού! Σας θυμίζω και όσα σχετικά σας προανέφερα!

Μεταρσίωση είναι η ψυχική ανάταση, η πνευματική εξύψωση, η εξύψωση ψηλά στα ουράνια! Πρόκειται για εσωτερική διεύρυνση, για αγκάλιασμα του σύμπαντος κόσμου! Όσο μεγαλύτερες επιτεύξεις-

επιγνώσεις συμβαίνουν, τόσο μεγαλύτερη και η Σοφία που προκύπτει! Η μεταρσίωση είναι κατάσταση επιδιωκόμενη και από τον υγιή εσωτερισμό! Όσο περισσότερο ανοίγετε – διευρύνεστε, τόσο πιο εύκολη θα είναι η ζωή σας!

Καταλαβαίνουμε μέχρι εκεί που φτάνει ο νους μας! Πολλά καταλαβαίνουμε, πολλά αισθανόμαστε, πολλά μπορούμε! Λίγα καταλαβαίνουμε, λίγα αισθανόμαστε, λίγα μπορούμε! Όσο πιο πολύ «μεγαλώνεις» – διευρύνεις την ψυχική σου αντίληψη, τόσο πιο εύκολα αντιμετωπίζεις τις δυσκολίες, χωρίς να ταλαιπωρείς τον εαυτό σου, δηλαδή ωριμάζεις ψυχικά! Λοιπόν, ακατάπαυστα μεγαλύνεσθε! Επίσης, όσο πιο ψηλά στέκεσαι δονητικά, τόσο πιο μακριά και πιο πολλά βλέπεις – αντιλαμβάνεσαι! Όσο «μεγαλύτερος» γίνεσαι, τόσο πιο ταπεινόφρων χρειάζεται να είσαι! Επίσης, τόσο περισσότερο μπορείς να αντιλαμβάνεσαι και να αποδέχεσαι πραγματικότητες που σε περιστοιχίζουν!

Μεταφυσική είναι η Λογική των υπερβατικών πραγματικοτήτων και των πραγμάτων αυτά καθαυτά, έξω από τις πρακτικές πραγματικότητες, έξω από τον φυσικό κόσμο, μετά τα φυσικά, στις πνευματικές τους αιτίες! Το Πνεύμα διατελεί πέρα από την αναγκαιότητα που διέπει την υλική φύση! Είναι μεταφυσική κατάσταση Φωτός Συνείδησης! Λοιπόν, γίνετε αντάρτες - επαναστάτες του Φωτός, στα πλαίσια της διαρκούς μας επιστροφής από τον θάνατο στη ζωή και αντίστροφα, με συνέχεια της Συνείδησής μας! Ζωή και Συνείδηση είναι ένα και το αυτό! Αυτό είναι το συνεχές της Συνείδησης διαμέσου των μετενσαρκώσεων. Ο σωματικός θάνατος δεν σηματοδοτεί το τέλος της ύπαρξής μας! Η Γη όπως και ο Άδης είναι κέντρο διερχομένων! Η αληθινή ΖΩΗ μας βρίσκεται στο μετά θάνατον πεδίο, στον μετά θάνατον κόσμο! Η ζωή στη Γη είναι ένα συνειδητό ονείρεμα! Αυτή είναι η μετά θάνατον και η εν ζωή πραγματικότητα!

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ: Η μουσική είναι η κατεξοχήν επιστήμη των μουσών και σχετίζεται βαθιά με την επιστήμη των μαθηματικών. Η μουσική αρμονία έχει να κάνει με τα μαθηματικά! Η μαθηματική γλώσσα είναι ισότιμη και ισόκυρη με την μουσική γλώσσα! Η μουσική και ο συνοδός αυτής χορός κατ' εξοχήν ενεργοποιούν τον ήμερο των ανθρώπων! Οι Έλληνες λένε: έχω μεράκι, μερακλώθηκα! Το μεράκι μας (ο ήμερός μας) είναι αυτό που γεμίζει την ψυχή μας, είμαστε μερακλήδες! Η μουσική, κατ' εξοχήν επίσης, προκαλεί κάθαρση - λύτρωση των παιδικών ψυχotraυμάτων του ανθρώπου! Πολλές φορές προκαλεί νοσταλγική λαχτάρα και από αυτήν γίνεται κάθαρση μέσω του κλάματος! Κάθε θνητός φέρει τη μουσική μέσα του! Η μουσική είναι η ζωή! Κατά τα λοιπά, όσον αφορά τη νοσταλγική σκέψη, αυτή είναι μάταιη και καθόλου δημιουργική!

Παρενθετικά, υπάρχει μία σημαντική εξαίρεση για την νοσταλγία. Μέσα από ανώτερη επικοινωνία ο Ύψιστος Δίας μας διευκρινίζει: «Νόστος + άλγος, είναι αυτό το γλυκό συναίσθημα για επιστροφή στο Φως σας, στην Ουσία σας! Αυτή είναι η πρώτη και κύρια Εστία του καθενός! Για να φτάσει κάποιος στην προσωπική του Εστία, μεσολαβεί ο πόνος! Ο πόνος δίνει το εισιτήριο για την επιστροφή αυτή, διότι η διεύρυνση συνήθως περνάει μέσα από τον πόνο! Αυτή είναι η πλέον θετική μορφή της νοσταλγίας και αυτήν χρειάζεται να επιδιώκετε όλοι! Όλα τα υπόλοιπα είδη νοσταλγίας είναι εφήμερα! Οπότε, εξετάζετε προσεκτικά το είδος της νοσταλγίας που αναδύεται και αν σας οδηγεί στην Ουσία σας είναι το κατάλληλο, αν όχι, θεραπεύστε το»!

Επιστρέφουμε στο θέμα της μουσικής. Πολλές φορές, μουσική και ποίηση συλλειτουργούν. Αφεθείτε να μαγεύεσθε από την ποίηση των ήχων, όπως και από την ποίηση του Σύμπαντος! Η τέχνη και ιδίως η μουσική εκφράζει την αλήθεια της εποχής μας, αλλά μέσα της κρύβει και προβάλλει το αιώνιο και το αμετάβλητο! Η μουσική πηγάζει και μέσα από την ποίηση! Τα αληθινά ποιητικά κείμενα είναι εμβριθή και πολυεπίπεδα, δηλαδή έχουν πολλές αναγνώσεις. Οι αναγνώσεις αυτές είναι ανάλογες με τις προσλαμβάνουσες παραστάσεις του αναγνώστη. Στους στίχους του ποιητικού έργου ο μουσικοσυνθέτης ακούει την μουσική, την οποία οι στίχοι κλείνουν μέσα τους, όπου η λέξη και η νότα της μουσικής γίνονται ένα! Επίσης, στη μουσική η αλήθεια των συναισθημάτων αποτυπώνεται με ένα τρόπο που υπερβαίνει τις λέξεις! Πάνω από όλα η μουσική είναι έκφραση συναισθημάτων! Γενικότερα, τα καλλιτεχνικά έργα, πχ της ζωγραφικής, είναι γεμάτα συναισθηματικό φορτίο!

Η μουσική γενικότερα, είναι μία τέχνη υψηλή που ενεργοποιεί τις αισθήσεις μας και μας αφυπνίζει σε ό,τι συμβαίνει γύρω μας! Είναι θεραπεία, τρόπος επικοινωνίας, έκφραση! Η έκφραση είναι μεγάλη πηγή ζωής! Ιαματικά λειτουργεί ή πρέπει να λειτουργεί η μουσική! Οι δονήσεις της έχουν την ικανότητα της θεραπείας, δηλαδή μετατρέπουν τις Ερινύες σε Ευμενίδες! Η μουσική δίνει αίσθημα αγάπης και γαλήνης, μπορεί να γιατρέψει πληγές και προσφέρει στους ακροατές ψυχική ανάταση! Τέλος, η μουσική είναι ελευθερία! Την ελευθερία που σου δίνει η μουσική δεν μπορεί να σου την πάρει κανείς!

Στην τέχνη της μουσικής συναντώνται τα εξής: η εγγενής ανθρώπινη μουσικότητα, αλλά και η θεμελιώδης λειτουργία της τέχνης, που είναι να δρα ως καταλύτης για την εξύψωση του ανθρώπου! Η μουσική έχει την ικανότητα να παρασύρει προς την πλήρη έξαρση, κατά την οποία το άτομο ενώνεται με μία άμεση αλήθεια, χάνοντας τη συνείδησή του προσωρινά! Η Μουσική υψώνει και υψώνεται σε έναν ΙΔΕΩΔΗ ΚΟΣΜΟ! Η μουσική έχει τη δύναμη να ενώνει, να

στήνει γέφυρες και να επουλώνει τραύματα! ΝΑ ΕΞΙΛΕΩΝΕΙ! ΝΑ ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ!

Συνοπτικά: η μουσική δεν είναι απλώς ευχάριστη και διασκεδαστική, αλλά είναι και ιαματική, ακριβώς όπως την θεώρησε και η αρχαία Ελληνική φιλοσοφία!

Η μουσική τραβάει την ψυχή από τα τάρταρα στο Φως και στη Ζωή!
Η μουσική αποτελεί μέρος της κοινωνικής ζωής των ανθρώπων, για πολύ περισσότερο από 40.000 χρόνια!

Η μουσική δημιουργία είναι όπως η κβαντική κατάσταση, όπου από μία λευκή κόλλα χαρτί, δηλαδή από την σιωπή, δηλαδή από το τίποτα, μπορεί να δημιουργηθεί μία παρτιτούρα, δηλαδή μουσική, δηλαδή κάτι! Αυτή είναι η διάσταση της δημιουργίας που προέρχεται από την σιωπή, όπως και στα κβαντικά πεδία όπου από το τίποτα, δηλαδή την προϋπάρχουσα ενέργεια, προκύπτει κάτι! Η σιωπή είναι η γλώσσα του Θεού, όλα τα άλλα είναι απλά μετάφραση!

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: Επανάσταση στην Κοσμολογία

Νέες παρατηρήσεις
ανατρέπουν
τις απόψεις μας
για το
σύμπαν

- Υπερκαινοφανείς:
Εργαλείο για τους τοπογράφους
του χωροχρόνου
- Κοσμολογική Αντιβαρύτητα
- Πληθωρισμός σε ένα
σύμπαν χαμηλής πυκνότητας

ΒΡΑΒΕΙΑ ΝΟΜΠΕΛ

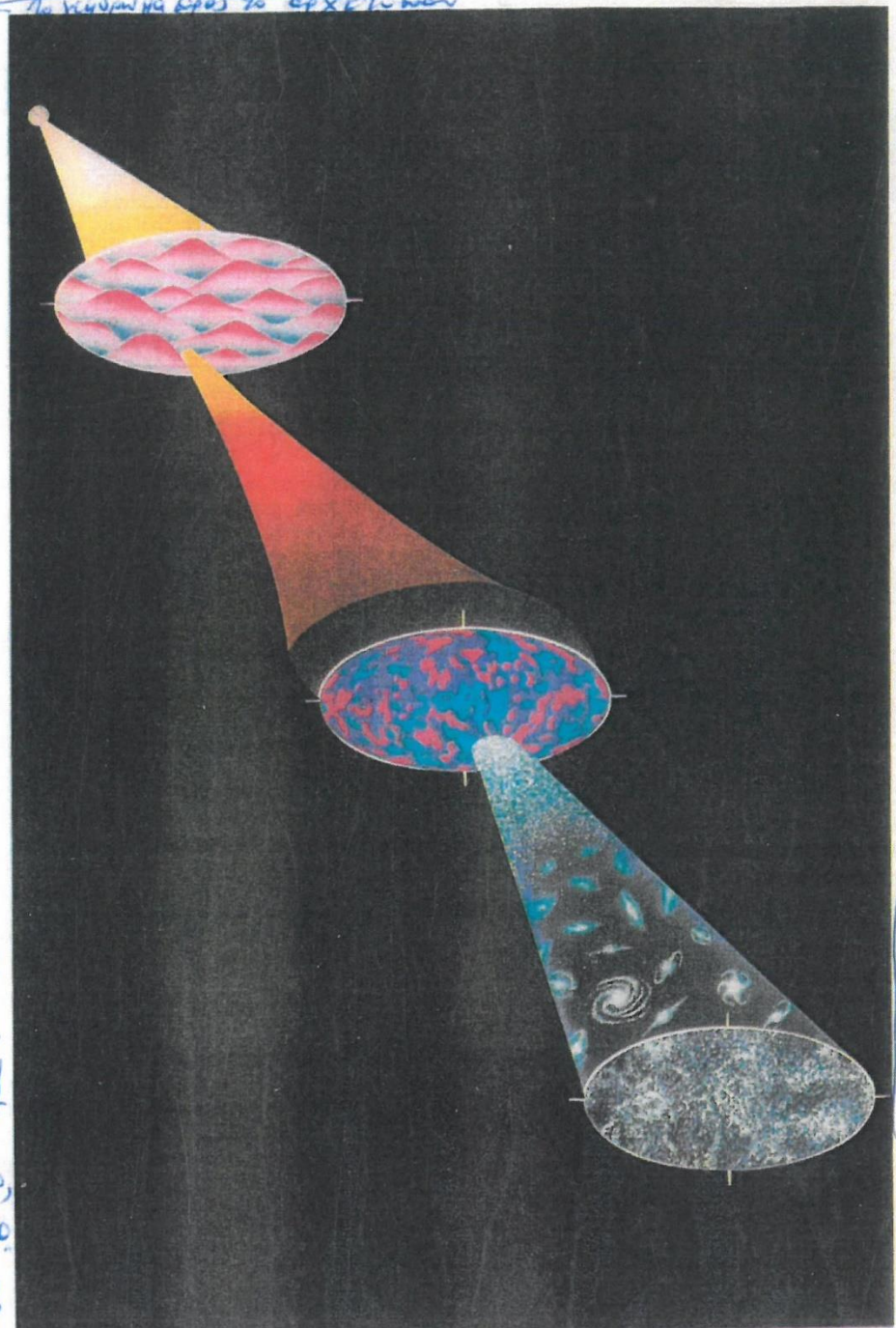
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Το βιβλίο ΠΑΡΑΜΕΤΡΑ και αντίρροπα, σχετίζονται με τις αρχές του ελεύθερου πνεύματος

β16 / Νέες Εποχές

ΤΟ ΒΗΜΑ Κυριακή 23 Ιανουαρίου 2000

ΕΡΕΥΝΑ
ΟΜΑΔΑ - ΚΟΙΝΩΣ
ΝΟΣΩ

Η σταδιακή εμφάνιση δομών στο Σύμπαν αποτελεί σήμερα ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα της αστροφυσικής

Οι 3 1/2
συνθήκες
είναι το σύμβολο
το οποίο
συμβολίζει
ενέργεια
και αλληλ
είναι ο συνολικός
ποσοστό δομ
και σχηματ
του ελεύ
κοινωνικού
μικροκοσμου
το 1970
και ποικίλλει

ΗΠΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΕΛΕΙΟΝ ΣΕΛΗ
= Ο ΘΕΟΣ, ΕΝΑ
Το όνειρο

των οντοτήτων...

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΜΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ

Παρεμπιπτόντως, το πλέον υπερβατικό-εσωτερικό από όλα τα κοντσέρτα για πιάνο, του Μπετόβεν είναι το 4^ο. Ο Μπετόβεν υπήρξε μετενσάρκωση του Ιησού Χριστού!

Να αναφέρω επίσης, ότι η ομορφιά της θρησκευτικής μουσικής είναι γοητευτική! Επίσης, σας λέγω ότι πολλάκις η μουσική μοιάζει να προέρχεται από μίαν άλλη, μυστική, υπερβατική διάσταση, π.χ. η μουσική του Βαγγέλη Παπαθανασίου, όπως και ο ίδιος είχε αναγνωρίσει και δηλώσει!

Οι άνθρωποι εμπνέονται από τα ακατανίκητα θέλγητρα της μουσικής! Απολαμβάνουν τα μουσικά έργα, όπως και όλα τα έργα τέχνης, ανάλογα με ό,τι ταιριάζει περισσότερο στο γούστο και την ευφυΐα τους! Η μουσική εναρμονίζει νου και ψυχή!

Τέλος, σας αναφέρω ότι στη διάρκεια μίας ωραίας συναυλίας έρχεται στην επιφάνεια ένας βαθύτερος Εαυτός μας, πιο πλούσιος, πιο μαγικός! Αυτός είναι ο ρόλος, αυτή είναι η λειτουργία της εξαίσιας μουσικής! Η φυσική θεωρία της υπερσυμμετρίας βρίσκει παραλληλισμούς μεταξύ των κανόνων της μουσικής και των κανόνων λειτουργίας του σύμπαντος! Η ποίηση των ήχων μαγεύει όπως και η ποίηση του σύμπαντος. Η ποίηση στη γλώσσα είναι η γλώσσα στην πλήρη έντασή της!

Ο φόβος σκοτώνει την ουσία της μουσικής που είναι η Αγάπη! Ο κόσμος της Τέχνης και ιδιαίτερα της μουσικής μπορεί να επηρεάσει την ψυχική δομή του ανθρώπου! Μπορεί να αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο βλέπει και αντιλαμβάνεται τον κόσμο! Μπορεί να τον ευαισθητοποιήσει και να τον ωθήσει να αλλάξει την συμπεριφορά του! Η αποστολή της Τέχνης και ιδίως της μουσικής είναι να κάνουν τον κόσμο πιο ανθρώπινο! Να αναδείξουν τα σπουδαία προτερήματα που διαθέτει ο άνθρωπος και να βελτιώσουν την διάθεσή του για την ίδια του τη ζωή! Οι μελωδίες διαπερνούν την ψυχή του ανθρώπου ανεξαρτήτως του που ζει, τι γλώσσα μιλάει και τι δουλειά κάνει! Η μουσική εκφράζει συναισθήματα κι επηρεάζει την ψυχή του με μοναδικό τρόπο! Η γλυκύτητα των μελωδιών της μουσικής επηρεάζει βαθιά τους ανθρώπους! Η μελωδία γεννάει εικόνες στο νου αυτού που την ακούει! Το μυστήριο της μουσικής είναι ότι μόνη ανάμεσα στις τέχνες δεν έχει υλική υπόσταση! Η μουσική δεν υπάρχει από μόνη της! Η μουσική για να υλοποιηθεί χρειάζεται ερμηνευτές, όπως μαέστρους, σολίστες και τραγουδιστές!

Η μουσική αποτελείται από τον ρυθμό και την μελωδία! Ο ρυθμός έχει βαρύνουσα σημασία στο σύμπαν και στον εσωτερισμό! Π.χ. τούτο ισχύει με έμφαση στην λειτουργική απόδοση της ιόχρου φλόγας - ενέργειας, η οποία είναι καθοριστικός παράγοντας της νέας εποχής του Υδροχόου! Η Αγάπη του Θεού είναι η αίσθηση ρυθμού! Τα πάντα είναι ρυθμός! Στα παιδιά, ο πρώτος μουσικός ρυθμός που άκουσαν ποτέ, ήταν η καρδιά της μητέρας τους και τους άρεσε πολύ!

Επίσης, η κλασική μουσική έχει τη δύναμη να βελτιώνει τις νοητικές λειτουργίες του μωρού! Το ιδανικό είναι να έρχονται σε επαφή τα παιδιά με την μουσική, για να γνωρίσουν τον ίδιο τους τον εαυτό, την αλήθεια τους! Η μουσική είναι κατεξοχήν η τέχνη που έχει πρόσβαση στα συναισθήματα και έχει την ικανότητα να ταραξεί θετικά ή αρνητικά τον ψυχισμό του ανθρώπου!

Ο ρυθμός έχει να κάνει με τον αριθμό, δηλαδή τα μαθηματικά (αρ(ι)θμός), από το ρήμα αραρίσκω = συνδέω Λογικά, λειτουργικά και στέρεα! Πίσω από κάθε εκδήλωση βρίσκονται οι αριθμοί! Σας θυμίζω την σημασία του ρυθμού κατά την εκδήλωση του φαινομένου της ακαΐας (αναστενάρια)!

Παρεμπιπτόντως, η αρχαία Ελληνική γλώσσα ήταν μουσική, διότι είχε ρυθμό και μελωδία! Ίχνη αυτής της μουσικής διασώζονταν μέχρι κάποιες δεκαετίες πριν, σε διάφορες περιοχές της χώρας μας, όπως και στους Ελληνόφωνους ανά τον κόσμο!

Σε λέξεις, μουσική και σιωπή συνοψίζεται η τονικότητα της ζωής! Ο κάθε ξεχωριστός άνθρωπος διαθέτει ιδιορρυθμία! Όμως, οι ρυθμοί των ανθρώπων, αν συγκερασθούν, μπορούν να παράξουν συμφωνία, που είναι το ζητούμενο!

Η ηθική πείθει τον νου μας, χωρίς να επηρεάζει συνήθως την συμπεριφορά μας! Αντιθέτως η μουσική επηρεάζει άμεσα την συμπεριφορά μας, δηλαδή την συναισθηματική μας κατάσταση, ασχέτως αν έχει πειστεί ο νους μας! Η μουσική είναι η πιο πνευματική, η πιο βαθιά από τις τέχνες. Σε πάει άμεσα στην Ψυχή, χωρίς πολλά πολλά, ενώ π.χ. το θέατρο, η λογοτεχνία περνάει από το μυαλό! Η μουσική πολλές φορές είναι ισχυρότερη από τα λόγια! Η μουσική κατέχει εξουσία πάνω στους ανθρώπους! Σας θυμίζω το άσμα: «το μαράζι της καρδιάς μου, το σβήνει ο μπαγλαμάς μου», δηλαδή «μου διώχνει τον πόνο»! Καταλαβαίνετε ότι πρόκειται για μετουσίωση – Πνευματοποίηση! Η οδηγία του Πνεύματος είναι: «να χαίρεστε, μόνο χαρά σας πρέπει»! Η μουσική είναι χαρά και ευλογία, εξελίσσει τον άνθρωπο, τον πάει παραπέρα, ψηλότερα!

Η μουσική έχει τη δύναμη να δονεί τα πλήθη, να συντονίζει τους υπαρξιακούς μας κραδασμούς, τις υπαρξιακές μας δονήσεις! Είναι αναγκαίο να αναγνωρίζεται ο κοινωνικός ρόλος της μουσικής! Χρειαζόμαστε περισσότερη μουσική, περισσότερη Αγάπη και λιγότερο μίσος! Η μουσική μας φέρνει κοντά, μας ενώνει, διότι προάγει την ευγένεια, την προσοχή στον άλλο, το πλησίασμα μεταξύ μας! Επιπλέον, η μουσική φέρνει ομορφιά στη ζωή των ανθρώπων, και η ομορφιά σώζει τον κόσμο και τη Γη!

Ο άνθρωπος απέρχεται-χάνεται τελικά, αλλά η ομορφιά της ζωής του παραμένει καταχωρημένη στα ενεργειακά πλέγματα της Γης, με ευεργετικές συνέπειες για τη Γη, για όλους μας και για το Σύμπαν!

Εστιάστε λοιπόν, σε αυτή την Ουσία!

Το θεμέλιο της μουσικής είναι η αρμονία των παθών! Η μουσική μπορεί να είναι παυσίλυπη! Όσο νωρίτερα στην ηλικία τους, τα παιδιά ασχολούνται με την μουσική, τόσο το καλύτερο γι' αυτά! Η μουσική σμιλεύει τον χαρακτήρα - προσωπικότητα των παιδιών προς ανώτερη ποιότητα λειτουργίας! Η μουσική, γενικά, βοηθάει τους ανθρώπους να ορθοποδήσουν ψυχικά - υπαρξιακά, ιδίως τους εφήβους! Η αρχαία Ελλάδα είχε στο επίκεντρο της εκπαίδευσης την μουσική, οπότε δίδασκε την Λογική, το μέτρο και το ήθος! Δυστυχώς, η σημερινή Ελλάδα φλερτάρει με το χάος, δηλαδή την αταξία, δηλαδή τον θόρυβο! Το να μαθαίνουμε μουσική είναι το ίδιο με το να μαθαίνουμε να είμαστε άνθρωποι άνθρωποι! Η μουσική είναι το πως αγγίζεις έναν άλλο άνθρωπο, το πως ζεις! Είναι η ίδια η ζωή! Οι μουσικές επιλογές μας είναι δείκτης της πνευματικής μας διάθεσης! Μουσική και δυσαρμονία = σουρεαλισμός!

Η μουσική είναι μία συμπαντική γλώσσα! Αρχίζει εκεί όπου τελειώνουν οι λέξεις! Η μουσική, όπως όλες οι καλές τέχνες, εκφράζει ιδέες και συναισθήματα, όπου μία τραυματική εμπειρία μετουσιώνεται σε έργο τέχνης! Χαρακτηριστικό παράδειγμα η ζωή του μουσικοσυνθέτη Verdi και το έργο του! Έκανε τον πόνο του μουσική τέχνη! Είναι δύναμη ψυχής να μετουσιώνεις τον πόνο σου σε δημιουργία, να μετατρέπεις το μαρτύριο σε θαύμα και εσύ να είσαι το θαύμα! Έτσι, ο άνθρωπος με τον αγώνα του για τούτο, γίνεται περισσότερο άνθρωπος - θεός! Να θυμάστε: τα θαύματα δεν αποκλείονται, διότι βρίσκονται μέσα στο πεδίο της ελεύθερης βούλησης – επιλογής του ανθρώπου, όπου κάθε σας νίκη σας φέρνει πιο κοντά στο αληθινό σας Φως, στο θεό που έχετε μέσα σας και στο Θεό που βρίσκεται έξω σας! (δες για τον κοσμογονικό έρωτα, στην 8η συνάντηση 2014-2015). Η μουσική μπορεί να εναρμονίζει τα συναισθήματα των ανθρώπων! Η μουσική μπορεί να παίζει ρόλο στην καλλιέργεια της ψυχής των παιδιών, θετικό ή αρνητικό, ανάλογα με την ποιότητά της!

Η μουσική περιλαμβάνει τόσο την αρμονία όσο και την αντίστιξη (αρμονική σύνθεση ανόμοιων ή και αντίθετων μερών). Η μουσική είναι σπουδαίο μέσο ανάπτυξης της πνευματικότητας του ανθρώπου! Η μουσική ολοκληρώνει τον άνθρωπο! Η μουσική δεν έχει σύνορα και εμπόδια, όπως και το Πνεύμα! Η μουσική είναι μία Πνευματική εμπειρία!

Οι μουσικοί φθόγγοι, οι νότες είναι 7, όσα και τα κύρια chakras, όσα και τα άρθρα – ενεργειακοί κλειδάρημοι της προσευχής του «Πάτερ ημών», όσες και οι χορδές της λύρας του Απόλλωνα, όσα και τα 7 καλλιτεχνικά θαύματα του αρχαίου Ελληνικού κόσμου, όσες οι 7 κύριες Πλειάδες, όσα τα χρώματα του φάσματος του φωτός, όσες και

οι 7 φλόγες της 7φωτης λυχνίας των Εβραίων, όπως και τα 7 χρώματα και οι 7 ακτίνες της δημιουργίας!

Ο αριθμός 7 είναι σεπτός, κατά την Ελληνική γλώσσα, εξ ου και το όνομά του, διότι ο νόμος της επτάδας προΐσταται στην εξέλιξη των όντων! Το 7 σημαίνει την ένωση του ανθρώπου και της θεότητας! Η 7η ενεργειακή στιβάδα του DNA του ανθρώπου είναι αυτή που αποκαλύπτει την θειότητά του!

Οι χαμηλής συχνότητας δόνησης νότες (τα μπάσα) είναι οι λυπητερές στη μουσική και στην ψαλτική = η κατάσταση φωτ/φίας Α!

Οι υψηλής συχνότητας δόνησης νότες είναι οι χαρούμενες στη μουσική και στην ψαλτική = η κατάσταση φωτ/φίας Β!

Η ψαλτική είναι Βυζαντινή μουσική!

Η μουσική εκφράζει-εκδηλώνει, με μεγάλη ακρίβεια και σαφήνεια το κοινωνικό - ιστορικό κλίμα, μίας εποχής! Κυριολεκτικά εξωτερικεύει την εσωτερική κατάσταση (το πνεύμα των καιρών) μίας κοινωνίας! Έτσι, η μουσική τελείωσε με τον Debussy, γύρω στα 1920! Έκτοτε κυριαρχούν, σταδιακά όλο και περισσότερο το άγχος και η αγωνία της κοινωνίας, δηλαδή ο μουσικός θόρυβος, σημείο ενός κόσμου που γίνεται όλο και περισσότερο χαοτικός, «άκοσμος», δυσανάλογος σαν το χάος, δηλαδή χωρίς σταθερές, όπου το μόνο βέβαιο είναι ότι τα πάντα είναι αβέβαια!

Να μαθαίνουμε να κατανοούμε την ιστορική διάσταση της μουσικής. Η εποχή μας είναι εποχή θορύβου, δηλαδή χάους, δηλαδή α-ταξίας, δηλαδή πρόκειται για έναν «κόσμο» χωρίς αξίες και σταθερές, όπου η μόνη σταθερά είναι μεταφυσική, δηλαδή η σχέση μας με το Πνεύμα και η υποστήριξη που λαμβάνουμε από αυτό! Ο μεταμοντέρνος κόσμος είναι χωρίς έρμα, χωρίς μέτρο και χωρίς ρυθμό! Παρ' όλα αυτά το τραγούδι είναι τρόπος έκφρασης και τρόπος ζωής! Όταν τραγουδάμε είμαστε εξ ορισμού χαρούμενοι! (κατάσταση φωτ/φίας Β), διότι τραγουδάμε αυτό που έχουμε να πούμε! Το τραγούδι λειτουργεί σαν ΘΕΡΑΠΕΙΑ! Ο άνθρωπος τραγουδάει για να γλεντήσει, για να παρηγορηθεί και για να νικήσει τους φόβους του! Το τραγούδι είναι βάλαμο ψυχής! Με το τραγούδι η ψυχή μας βρίσκει γιατρειά! Το τραγούδι λειτουργεί ιαματικά όχι μόνο προσωπικά, αλλά και συλλογικά!

Η τραγουδοποιΐα είναι μία τέχνη που υπήρχε πριν από την γραφή! Η λαχτάρα που τροφοδοτεί τον τραγουδοποιό περιέχει τα εξής: η λαχτάρα της αδιάσπαστης ενότητας στίχων, μουσικής και φωνής ταυτίζεται με την λαχτάρα να είναι το σώμα και η ψυχή ένα, το sex και ο Έρωτας ένα, να είναι ο άνθρωπος και ο Θεός ΕΝΑ! Το τραγούδι είναι μία ιερή τέχνη και μέσα στις χιλιετίες έχει καταγράψει την ανάσα της ανθρωπότητας!

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Η δημοτική μας μουσική έχει την ζωή, με τις χαρές και τις λύπες της, στο επίκεντρο! Αυτό το χρειαζόμαστε σήμερα περισσότερο παρά ποτέ! Η δημοτική μουσική αυτό δεν το ξεχνάει, γιατί προέρχεται από αυτό, γιατί είναι η ζωή διυλισμένη μέσα από μουσική! Το τραγούδι γενικά, είναι πάντα εικόνα της κοινωνίας που το γεννάει! Το δημοτικό τραγούδι αποτελεί ένα πελώριο πεδίο συμβολισμού και γι' αυτό συνιστά σε μεγάλο βαθμό την ταυτότητα ενός λαού! Το δημοτικό τραγούδι είναι ζωντανή απόδειξη της στενής σχέσης μεταξύ της ποίησης και της μουσικής! Τέλος, το δημοτικό τραγούδι, επειδή είναι έκφραση συλλογική, αποτελεί μία από τις καλύτερες αποδείξεις της σημασίας που έχει η ποίηση στη ζωή μας!

Το δημοτικό τραγούδι είναι γεμάτο μεστό ποιητικό λόγο και ποιητική μαγεία! Η ποιητική του ποιότητα είναι εξαιρετικά υψηλή! Είναι απaráμιλλο το σφρίγος της ποιητικής γλώσσας του δημοτικού τραγουδιού και άφθαστη η ομορφιά του! Η χαρά και η ευφροσύνη που γεννούν οι στίχοι της ποίησής του το ανάγει σε κείμενο εκτυφλωτικής λάμψης! Τα δημοτικά τραγούδια είναι γεννήματα του αγροτικού πολιτισμού της Ελλάδας! Όταν αυτός σταμάτησε να έχει κοινοτικό χαρακτήρα, τελείωσε και η παραγωγή δημοτικών τραγουδιών! Ο τρόπος της συμβίωσης στα χωριά δεν είναι πλέον κοινοτικός, αλλά είναι απομίμηση του αστικού τρόπου! Παρεμπιπτόντως, αναφέρω και την όμορφη θλίψη του ρεμπέτικου τραγουδιού! Το ρεμπέτικο τραγούδι ανέδειξε τις «τέλειες ατέλειες» της ανθρώπινης φύσης! Το ρεμπέτικο τραγούδι, όπως και η δημοτική μουσική είναι μία από τις βάσεις του Ελληνικού τραγουδιού!

Συνοπτικά: τα δημοτικά τραγούδια δείχνουν τον κόσμο μαγικό, ενώ είναι βγαλμένα από αναγκαιότητα κοινωνική!

Επιπλέον, διαπιστώνεται το εξής: οι μουσικοί της παράδοσης εξέφραζαν την συλλογική Συνείδηση, τις εμπειρίες μίας κοινότητας ανθρώπων και είχαν μία οικουμενικότητα στα έργα τους! Οι μουσικοί σήμερα αναδεικνύουν το «εγώ» τους, οι δημιουργίες τους αποθεώνουν την ατομικότητα και είναι απολύτως υποκειμενικές!

Η μουσική και η τέχνη γενικότερα = ζωή = μορφοποίηση εμπειρίας, με την βοήθεια των μουσών – μουςών, στις συνειδητές δολιότητες της τέχνης, τους τρόπους της τέχνης! Όλα είναι τρόπος στη ζωή! Όπου υπάρχει τρόπος δεν χρειάζεται κόπος! Αυτός είναι ο τρόπος της τέχνης, η τεχνογνωσία (know – how)!

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Η μουσική όπως και η λογοτεχνία συμβάλλει στην διαμόρφωση εθνικής συνείδησης και εθνικού φρονήματος με τις συνθέσεις της, με τα έργα της! Η τέχνη απηχεί αισθητά την ταυτότητα της πατρίδας επίσης, με την ζωγραφική, με την αρχιτεκτονική, με το τραγούδι, με την Λογοτεχνία! Η μουσική είναι η γλώσσα επικοινωνίας (ενότητας) των ψυχών!

Τα Ελληνικά δημοτικά τραγούδια είναι τρισυπόστατα, δηλαδή αποτελούνται από λόγο, μέλος και χορό. Εμείς οι Έλληνες γνωρίζουμε να κάνουμε τραγούδι (ποίηση και μελωδία) και χορό, τόσο την χαρά μας, όσο και την λύπη μας! Χαρά = η ικανοποίηση και η πληρότητα που προκύπτουν από την συνύπαρξη με αρμονία! Όπου αρμονία = σφαιρικά και ισόρροπα! Από εδώ πηγάζουν η αγάπη μας και ο σεβασμός μας για την δημοτική μουσική, ως αυταξία! Γενικά, η Ελληνική παραδοσιακή μουσική έχει πολύ βαθιά πηγή! Υπήρξαμε πάντα ένας ταλαντούχος λαός στη μουσική!

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ: όταν το δεξιό ημισφαίριο του εγκεφάλου (εκφράζει την θηλυκή Αρχή μέσα μας) έχει την πρωτοκαθεδρία, απηχεί και αναπαράγει τον ρυθμό του σύμπαντος! Το δεξιό ημισφαίριο εκφράζει την συλλογική ψυχή μας, την Περσεφώνη, δηλαδή απηχεί ένα είδος πλαισίου που περιέχει όλα τα επιμέρους στοιχεία αρμονικά, όπως πχ η μελωδία στη μουσική! Η μελωδία της μουσικής προκαλεί την αγαλλίαση στον άνθρωπο! Ο ρυθμός στη μουσική προκαλεί τη χαρά στον άνθρωπο! Η αγαλλίαση είναι ανώτερη μορφή χαράς!

Το δεξιό ημισφαίριο του εγκεφάλου είναι η έδρα της αίσθησης της μελωδίας της μουσικής στον άνθρωπο και έδρα επίσης της συλλογικής ψυχής μας, της Περσεφώνης μας, της Ευμενίδων γενέτειρας! Πιο ειδικά, το άκουσμα και η πραγμάτωση της μελωδίας μίας φράσης του προφορικού λόγου, βοηθάει τους αphasικούς να ξαναμιλήσουν ευκολότερα! Η Ελληνική γλώσσα ήταν μελωδική, δεν είναι πια μουσική, με ευθύνη μας! Επίσης, οι τραυλίζοντες παύουν να τραυλίζουν όταν τραγουδούν, (απόδειξη ότι το δεξιό ημισφαίριο είναι ευρύτερη λειτουργική οντότητα του αριστερού)! Ο προφορικός λόγος εξαρτάται από το αριστερό ημισφαίριο! Εκφράζει, επίσης, την αρσενική αρχή μέσα μας! Το αριστερό ημισφαίριο εκφράζει την ατομική ψυχή μας, την Ευρυδίκη! Το τραγούδι εξαρτάται από το δεξιό ημισφαίριο του εγκεφάλου, η μουσική ως συμπαντική γλώσσα αρχίζει εκεί όπου τελειώνουν οι λέξεις! Το τραγούδι είναι συμβολική θεραπεία των ψυχοτραυμάτων! Τραγουδώ = θεραπεύω και θεραπεύομαι! Το τραγούδι = η μεγάλη παρηγοριά του ανθρώπου! Τα τραγούδια είναι βάλαμο για τον πόνο της ψυχής του ανθρώπου! Η

ονειρική απεικόνιση του ψυχικού πόνου είναι ο ονειρικός εφιάλτης, το φρικτό όνειρο!

Η μεγαλύτερη προσφορά του ανθρώπου στην ανθρωπότητα είναι η δική του αλλαγή προς το καλύτερο και η θεραπεία του, δηλαδή η προσωπική του εξέλιξη ώστε να βοηθάει το σύνολο! Όσο περισσότεροι λειτουργούν έτσι, τόσο πιο εύκολη και προσιτή θα είναι η αλλαγή στη Γη προς το καλύτερο! Ονειρευτείτε - οραματιστείτε τη Γη ενοποιημένη και αδελφοποιημένη! Ο οραματισμός αυτός θα φέρνει την αλλαγή όλο και πιο κοντά!

Επίσης, κάθε έρωτας κρύβει μία μελωδία μέσα του, γι' αυτό είναι έρωτας! Ο Έρωτας είναι η πιο σημαντική κατάφαση στη ζωή! Η χαρά της Δημιουργίας ξεκινά από τις σεξουαλικές ζώνες πριν βγει στο Φως, από τον Έρωτα και τη σεξουαλική ορμή!

Αφασία καλείται μία νευρολογική διαταραχή συνισταμένη σε αδυναμία επικοινωνίας (έκφρασης, κατανόησης ή και τα δύο) με τον προφορικό ή τον γραπτό λόγο! Η αφασία προκύπτει λόγω βλάβης των ειδικών κέντρων στον φλοιό του αριστερού ημισφαιρίου του εγκεφάλου! Θέλω να επανέλθω στο γεγονός ότι πολλοί μελοποίησαν την θλίψη και την απόγνωσή τους, όπως ο προαναφερθείς Verdi που έθαψε σε μία ημέρα την γυναίκα του και τα 8 παιδιά τους, θύματα της επιδημίας χολέρας! Να θυμόμαστε ότι η στεναχώρια και η θλίψη είναι κανονικές καταστάσεις της ζωής, η έλλειψη επίσης! Μπορούμε να μετασχηματίζουμε το πένθος σε δημιουργικό οίστρο, όπως ο Verdi! Ο Verdi έκανε τον πόνο του τέχνη, μουσική! Είναι δύναμη ψυχής να μετουσιώνεις τον πόνο σου σε δημιουργία!

Το μεγαλείο γεννιέται και από την σοφία της οδύνης, δηλαδή από την λύτρωση μέσα από τον πόνο, δηλαδή από την υπερνίκηση του πόνου, δηλαδή από την Πνευματικότητα – Αυτοπραγμάτωση – Αυτοεκπλήρωση - Μετουσίωση! Αυτό σημαίνει, πως η αλλαγή γίνεται με την συνειδητότητά μας και την επίγνωση της θέλησής μας, όπως και την έκφρασή τους! Η αποδοχή του πόνου τον ελαττώνει, η αντίσταση στον πόνο τον δυναμώνει! Ο πόνος είναι η αρχέγονη μορφή του φόβου! Αφήνετε τον πόνο και τον φόβο να σας καθοδηγούν σαν φάροι! Κάνετε τον πόνο και τον φόβο σας Αγάπη και θα νιώθετε καλύτερα! Αφεθείτε να δοκιμάσετε τούτο! (δείτε και στην προηγούμενη συνάντηση). Ζούμε για να νικάμε τον πόνο και για να ρίχνουμε Φως στα σκοτάδια! Συνειδητά! Με Αγάπη!

Η συναισθηματική Αγάπη δεν είναι η αληθινή Αγάπη! Όμως, η συναισθηματική Αγάπη είναι ο προθάλαμος για την αληθινή Αγάπη! Αυτό χρειάζεται να είναι σκοπός ζωής για εμάς! Η αληθινή Αγάπη είναι ανώτερη Νοημοσύνη και όχι συναισθηματική κατάσταση! Είναι μέρος του Ανώτερου Εαυτού μας και εδρεύει στην καρδιά μας! Ο

Ανώτερος θεϊκός Εαυτός – Ανώτερος θεϊκός Νους μας συνδέεται με την αληθινή Αγάπη που κατέρχεται από το Βουδικό πεδίο Φωτός και την μοιράζει! Το Καλό (η Αγάπη) πρέπει να αγγίζει - αγκαλιάζει το κακό (τον φόβο) για να το θεραπεύει! Έτσι ενεργούν οι ευεργετικές δονήσεις της ενεργού Αγάπης, για εμάς και για τους άλλους! Μας συμφέρει να τις επιδιώκουμε – προκαλούμε – γειώνουμε σε κάθε ευκαιρία! Είναι μία συνήθεια υγιής, χρήσιμη και έξυπνη για εμάς και για τους άλλους! Αυτή είναι η δόξα της Αγάπης χωρίς εγωισμό και χωρίς όρους (ανιδιοτελής)! Δεν χρειάζεται να μισούμε – απεχθανόμαστε το κακό, αλλά μόνο να το αποφεύγουμε! Το μαρτύριο είναι η ανάποδη όψη της αμαρτίας – αστοχίας!

Η συναισθηματική αγάπη είναι πχ η ερωτική αγάπη, η σεξουαλική αγάπη, η φιλική αγάπη, η οικογενειακή αγάπη, η συναισθηματική αγάπη για τον συνάνθρωπο κλπ. Η παροιμία που είναι η λαϊκή Σοφία, λέγει: «όποιον αγαπάει ο Θεός τον παιδεύει», δηλαδή εκπαιδεύει, δηλαδή παιδαγωγεί! Ο πόνος (μόχθος και οδύνη) είναι μέσον σφυρηλασίας ισχυρού χαρακτήρα – προσωπικότητας! Επιπλέον, το ΣΧΕΔΙΟ ζωής του καθενός δίνει στον κάθε άνθρωπο αυτό που χρειάζεται για το καλό της Ψυχής του, όσο κι αν αντιδρά – ενοχλείται ή κάμπτεται η προσωπικότητά του! Οι δυσκολίες δεν είναι θεϊκή εκδίκηση ή τιμωρία, αλλά ευκαιρία για μαθητεία και μέσω της εμπειρίας – Γνώσης για Πνευματική εξέλιξη, δηλαδή για «μεγάλωμα» της Ψυχής του ανθρώπου, όπου κάθε μας νίκη μας φέρνει πιο κοντά στο αληθινό μας Φως! Ζούμε για να νικάμε τον πόνο και για να ρίχνουμε Φως στα σκοτάδια! Συνειδητά! Με Αγάπη!

Σχετικά με αυτά, ο Νίτσε έχει γράψει ότι: «το πραγματικά χειρότερο είναι το καλύτερο για χάρη του υπερανθρώπου», δηλαδή ότι από εμάς εξαρτάται (από τη στάση μας) οι δυσκολίες που δεν μας συντρίβουν – σκοτώνουν, να μας δυναμώνουν! Μάθετε να αντιτάσσεστε σε ό,τι δηλητηριάζει τη ζωή σας, την ψυχή σας!

Ομοίως, ο Έμερσον έχει γράψει ότι: «η αληθινή ζωή αρχίζει μετά την απόγνωση, η οποία μετατρέπει απλούς ανθρώπους σε γίγαντες πρωτοβουλίας, τόλμης και αποτελεσματικότητας»! Η αλλαγή χρειάζεται να είστε επίμονοι και σταθεροί, με αφύπνιση και καλοσύνη! Σας καλώ σε δράση, Τώρα, Σήμερα! Τα συμπεράσματα δικά σας! Τα σχόλια περιττεύουν, οι συνειρμοί επιβάλλονται!

Β) ΠΕΡΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ, δηλαδή της ενεργητικής τέχνης του Λόγου

Είδη:

α) Η πεζογραφία (μυθιστόρημα, δοκίμιο, χρονογράφημα, παραμυθητικός λόγος)

β) Η ποίηση, δηλαδή ο έμμετρος λόγος.

ΓΕΝΙΚΑ: Βαθιές είναι οι σχέσεις μεταξύ λογοτεχνίας και κοινωνίας, με τα σπουδαιότερα πολιτικοκοινωνικά και πνευματικά γεγονότα της! Τα λογοτεχνικά δημιουργήματα, τα επιτεύγματα της τέχνης, της πνευματικής ζωής γενικότερα, είναι όλα παράγωγα της διαισθητικής έμπνευσης από τις μούσες, δηλαδή τις μουσές! Οι μούσες-μουσές εμάς, στα μυστικά των συνειδητών δολιοτήτων – τρόπων – μορφοποίησης της εμπειρίας της εκάστοτε τέχνης! Οι μούσες προκαλούν στον νου ενορατικές αναφλέξεις, πνευματικούς σπινθήρες! Η διαισθητική δημιουργία παράγεται από την λειτουργία της επίφυσης, του 3ου ματιού ή θείου οφθαλμού! Αυτή είναι η θείκη Πνοή που χαρακτηρίζει τα μεγάλα καλλιτεχνικά και εν γένει επιτεύγματα! Ο άνθρωπος πρέπει να τον αναζητήσει, για να βρεθεί ο Θεός! Επιτρέψτε στην Ουσία του Θεού μέσα σας να γίνει ολοφάνερη, επιτρέποντας, με εξάσκηση, την ροή του δέκτη, της πύλης της επίφυσης, χωρίς τα ανασταλτικά φίλτρα της συνείδησης, δηλαδή αφήστε τον νου στην άκρη! Κατά τις εμπνεύσεις καταργείται το νοητικό πεδίο εντελώς! Οι δημιουργοί είναι δίαυλοι της διαισθητικής έμπνευσής τους και όχι Πηγή! Οι μούσες μας κρατούν σε εγρήγορση δημιουργική, για δημιουργικές καινοτομίες! Αφεθείτε στην γοητεία των Μουσών! Οι μύστες χτίζουν τον πολιτισμό!

Το ζητούμενο είναι να φτάνετε στην Ουσία σας διαμορφώνοντας τις κατάλληλες συνάψεις στον εγκέφαλό σας! Τις συνάψεις-μούσες γονιμοποιεί ο θείος Νους, δηλαδή ο Δίας Ύψιστος, ο Πατέρας των μουσών! Παρεμπιπτόντως, η μητέρα των μουσών είναι η Μνημοσύνη, η θεά της μνήμης, της ενεργού μνήμης, ενθύμησης, ανάμνησης, ανανεωμένης Συνείδησης, δηλαδή διευρυμένης συνειδητότητας-αντίληψης!

Ο Δίας-Ζεύς υπηρετεί το ΣΧΕΔΙΟ, δηλαδή το ΘΕΛΗΜΑ του Υψίστου Θεού του Σύμπαντος ή αλλιώς Πατέρα-Μητέρας Δημιουργού! Κάθε θεότητα είναι μία ΟΨΗ ΤΟΥ ΕΝΟΣ θείου Νου, μία συγκεκριμένη όψη του θείου Νου!

Ο Δίας-Ζεύς μας συνδέει με την θεία ΘΕΛΗΣΗ! Είναι Δίας που διαχωρίζει - αναλύει μέσω του κατώτερου γήινου νου μας! Είναι Ζεύς που συνδέει - ενοποιεί μέσω του Ανώτερου θεικού Νου μας!

Ο Δίας-Ζεύς είναι ο θείος – συμπαντικός Νους, δηλαδή μία όψη του Υψίστου Θεού του Σύμπαντος! Μας συνδέει με την θεία ΘΕΛΗΣΗ μέσω της πύρινης ενέργειας του κεραυνού! Είμαστε ένα πυρ το οποίο κλιμακώνεται από τα κατώτατα επίπεδα των ενστίκτων μέχρι τα ανώτατα επίπεδα της φωτισμένης Συνείδησης, του Ουράνιου Εαυτού μας! Τα Ολύμπια πεδία είναι ο ΚΑΘΑΡΟΣ ΝΟΥΣ, δηλαδή τα Ανώτατα Επίπεδα της Διάνοιας!

Βρες το ζώο μέσα σου και ξεπέρασέ το, μετουσίωσέ το! Μέσω της λειτουργίας του «Γνώθι σαυτόν»! Η στιγμή της αυτογνωσίας είναι η στιγμή της λύτρωσης! Ο άνθρωπος είναι ταυτόχρονα και παιδί και

ενήλικος και άνθρωπος με ζωώδεις καταβολές και θεός!
Μπορείτε να λέτε επαναληπτικά: δηλώνω την πρόθεσή μου ότι σκοτάδια μου σας αγαπώ και σας αποδέχομαι πλήρως, σας συν-χωρώ και σας μετουσιώνω, δηλαδή ανεβάζω την συχνότητα της ενεργειακής δόνησής σας ούτως ώστε να μεταβληθείτε σε φως ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ, μέσω της Αγάπης, της κατανόησης και της διεύρυνσης της αντίληψής μου!

Έτσι, το ζητούμενο είναι να φτάνουμε στην Ουσία μας διαμορφώνοντας τις κατάλληλες συνάψεις στον εγκέφαλό μας! Αυτό είναι **το πραγματικό** από την σκοπιά ενός οντολογικά ανώτερου ΕΙΝΑΙ! Ο άνθρωπος, δηλαδή ο Θεός μέσα του είναι το μέτρο όλων των πραγμάτων!

Παραίνεση: Αναζητείστε και βρείτε τον Θεό που υπάρχει μέσα μας και γύρω μας! Γνωρίστε τον Θεό που έχετε μέσα σας, γιατί είστε εσείς ο ίδιος Θεός! Ο Θεός είναι η ενέργεια της ζωής, η ζωοποιός φωτιά, το ενεργειακό πυρ το οποίο καίει, αλλά δεν αναλώνει! Η δυνατότητα ένωσης με το θείο είναι αυτή που μας προσδιορίζει ως ανθρώπινα όντα! Η ενεργοποίηση του DNA μας σε όλο και ανώτερες δονήσεις, φέρνει όλο και πιο κοντά μας τον θείο Νου, την κβαντική συλλογικότητα που είναι ο Θεός! Αυτή είναι η συνειδητοποίηση του ποιοι είμαστε πραγματικά - αληθινά! Είναι δύσκολο να είσαι ταυτόχρονα στην ατομικότητα και στην συλλογικότητα, όχι όμως ακατόρθωτο! **Slogan:** εγώ Είμαστε, εμείς Είμαι!

Η ιδανική Πνευματική στάση είναι η εξής: «κάθε τι που μου συμβαίνει σήμερα εξυπηρετεί, εν δυνάμει, την Πνευματική ανάπτυξή μου»! Από τη στάση μου εξαρτάται να γίνει εν ενεργεία!

Σε καταστάσεις προστριβών με άλλους, η ιδανική Πνευματική στάση είναι η εξής: «ο θεός μέσα μου αναγνωρίζει, χαιρετά και ευλογεί τον θεό μέσα σου»! «Να' μαστε» έτσι, αποφεύγεται η εχθροπάθεια και επικρατεί ειρήνη και αδελφосύνη, η Πνευματική Φώτιση! ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ! Η διεύρυνση της αντίληψής μας!

Όλα γίνονται ώστε να μην μας ξεπερνούν τα γεγονότα! Εδώ, σας δίνω μία οπτική ικανή να ανακαλύπτει πηγές νοήματος στις ρωγμές των αντιφάσεων του κόσμου μας! Κάθε βήμα μας προετοιμάζει το επόμενο, κατά την ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ μας. Η δημιουργική εξέλιξή μας είναι το θείο ΣΧΕΔΙΟ, δηλαδή μία κβαντική, δυναμική κατάσταση συνδημιουργίας μας, όπου περιλαμβάνονται η Πνευματική ανάταση και η Πνευματική επίτευξη, δηλαδή η επιδίωξη της πραγμάτωσης του κάλλους, της αρμονίας, της ισορροπίας και της χάρης! Όλα αυτά γίνονται μέσω του Ανώτερου Νου μας, ούτως ώστε να επιδιώκεται η πραγμάτωση του υψίστου δυναμικού μας! Η Πνευματική αναζήτηση αυξάνει την δυναμικότητα – ικανότητα της ανθρώπινης φύσης! Το δυναμικό μας είναι όλα όσα μπορούμε να

κάνουμε!

Το ΣΧΕΔΙΟ περιλαμβάνει πολλές δυνητικές γραμμές εξέλιξης, δηλαδή πολλά εναλλακτικά σενάρια, ούτως ώστε να μη θίγεται η ελεύθερη βούληση-επιλογή δράσης μας! ΣΧΕΔΙΟ = ΡΟΗ = το ρεύμα της ζωής = μέσα από αυτό φτάνουμε τελικά στον σκοπό! Ο σκοπός είναι η Φώτιση – Ανάσταση – Ανάληψη – Θέωση μέσω της σωστής Πνευματικής στάσης! Επενδύστε ενέργεια, ώστε να βαδίζετε σύμφωνα με το ΣΧΕΔΙΟ σας, ούτως ώστε να Πνευματοποιείται η ύλη σας με Συνειδητή Νόηση! Αυτή είναι η Πνευματική Δύναμη που οδηγεί στην προαναφερθείσα Πνευματική Σωτηρία – Ολοκλήρωση!

Γι' αυτό, όσα και όσους σας πόνεσαν αποχαιρετήστε τους με Αγάπη και ευγνωμοσύνη για όσα σας δίδαξαν! Συν-χωρείστε και προχωρήστε, χωρίς να ξεχνάτε! Προχωρήστε με απροϋπόθετη και ανοιχτόκαρδη συν-χώρεση, όπως μας δίδαξε το Πνεύμα! Το «κακό» είναι δυσάρεστο, αλλά χρήσιμο! Πώς θα κατανοήσεις το «καλό» αν προηγούμενως δεν γνωρίσεις το «κακό»;!

Ο αγώνας, σύμφωνα με όσα προαναφέραμε, μπορεί να κάνει τις ζωές μας λιγότερο ευάλωτες, την μοναξιά λιγότερο επιθετική, το τραύμα και την οδύνη λιγότερο αφόρητα! Την αναμέτρηση με το απροσμέτρητο υπαρξιακό κενό ευκολότερη! Ο επιστημονικός ορθολογισμός και η εξωτερική – υλιστική μόνον αντίληψη αδυνατούν να προσφέρουν στους ανθρώπους πληρότητα της ζωής και κατάφαση της ύπαρξης! Παρ' όλα αυτά, τα παγκοίμως ζηλευτά σήμερα είναι τα εξής: τα χρήματα, η δημοσιότητα, η εξουσία, η ηδονή, τα πλήθη των υποτακτικών! Παρ' όλα αυτά επίσης το υπαρξιακό κενό συνεχίζει να υπάρχει! Διότι επικρατεί ο μηδενιστικός αμοραλισμός! Οι άνθρωποι δεν ξέρουν για τι ζούνε! Επικρατεί το κενό νοήματος στην πολιτική, στην οικονομία, στην οργανωμένη συνύπαρξη των ανθρώπων, σήμερα! Επωφεληθείτε από όσα σας λέγω! Οι άνθρωποι είναι οι πράκτορες της σωτηρίας, με τον αγώνα τους και την συνδημιουργία με το Πνεύμα! Ο τρόπος: η εξάσκηση στις ανώτερες Πνευματικές επικοινωνίες, με τη βοήθεια της διαίσθησης, μέσω της επίφυσης! Εξασκηθείτε! Ενταχθείτε σε ομάδες υγιούς εσωτερισμού!

ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ-ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ: Η τέχνη συνολικά, και μέσα σε αυτήν η λογοτεχνία ιδιαίτερα, αποτελεί ένα ανθρώπινης κατασκευής σύστημα, από τους σκαπανείς της γραφής, τους τεχνίτες της γραφής, που φωτίζουν με την δάδα του γραπτού λόγου! Είναι ένα σύστημα πολλαπλών, παράλληλων συμπάντων εντός του ορατού, καθημερινού μας κόσμου, με διάφορες εκδοχές της πραγματικότητας! Η πραγματικότητα αυτή εμπεριέχει ποικίλους βαθμούς απόκλισης από την «αλήθεια»! Η ζωή είναι γεμάτη αντιφάσεις και η τέχνη ζει κυριολεκτικά από αυτές! Η

πραγματικότητα δεν έχει συνήθως κάποιο νόημα! Η Λογοτεχνία επινοεί ένα νόημα! Η Λογοτεχνία φτάνει μακρύτερα από το πραγματικό και το καθημερινό, προκειμένου να δημιουργήσει σπουδαίες ιστορίες, συνήθως με μία γλώσσα απaráμιλλη! Έτσι, προκύπτει η μαγεία της Λογοτεχνίας, η γλωσσική της μαγεία, και οι δημιουργικές απολαύσεις, όπως το διάβασμα! Η χαρά της λογοτεχνικής απόλαυσης στον αναγνώστη! Η ανάγνωση καλών βιβλίων (λογοτεχνικών διαμαντιών) είναι υψηλής γνωστικής και ψυχοθεραπευτικής αξίας! Η χαρά = η ικανοποίηση και η πληρότητα οι οποίες προκύπτουν! Κάθε έργο τέχνης, όταν φύγει από τα χέρια του δημιουργού του ανήκει σε όποιον το προσεγγίζει! Αν είναι λογοτέχνημα ανήκει στον αναγνώστη!

Είναι αξιοσημείωτη η ικανότητα της Λογοτεχνίας να δημιουργεί παράλληλα σύμπαντα στα οποία κάθε φορά που μπαίνεις, γνωρίζεις ότι θα βγεις διαφορετικός! Λοιπόν, η Λογοτεχνία είναι ένας ζωντανός οργανισμός! Η Λογοτεχνία δεν στηρίζεται στις ιδέες, αλλά στη συναισθηματική περιπέτεια, όπου θέλουμε να ανακαλύψουμε πράγματα και καταστάσεις που έχουν να κάνουν με τον έρωτα, τον φόβο, με τα μεγάλα ανθρώπινα ερωτήματα! Ο λογοτέχνης μιλάει γι' αυτά τα θέματα – ερωτήματα με ουσιαστικό τρόπο!

Ειδικότερα, η ποίηση είναι το κατεξοχήν παράδειγμα ενός έργου, όπου ο δημιουργός του βάζει σε τάξη ένα κόσμο σε αταξία! Ο Γ. Σεφέρης έχει γράψει το εξής: «αν η ποιητική γλώσσα δεν υποβάλλει ένα κόσμο, τότε μένει τυφλή και ενίοτε βουβή, χωρίς ήχο»!

Η Λογοτεχνία πλαισιώνει την πραγματικότητα έτσι ώστε να της προσδώσει το αναστοχαστικό βάθος που η ίδια η πραγματικότητα στερείται, από την ίδια τη φύση της! Τούτο επιτυγχάνεται μέσω ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΝΘΕΣΗΣ των δεδομένων του κόσμου, αφού αναλυθούν προηγουμένως! Η Λογοτεχνία μας δείχνει κάτι που ήταν παρόν και κανείς δεν έβλεπε, ενώ ταυτόχρονα δημιουργεί κάτι που δεν υπήρξε! Είναι κάτι που υπάρχει, ακριβώς χάρη στο έργο τέχνης! Η Λογοτεχνία είναι συνυφασμένη με τις προβληματικές καταστάσεις! Οι Λογοτέχνες, οι συγγραφείς έχουν συνείδηση της πλαστικότητας, της εξουσίας των λέξεων! Οι συγγραφείς γνωρίζουν να ακονίζουν τα λόγια τους, προκειμένου να βρουν τον στόχο τους! Αυτό είναι μέρος του λογοτεχνικού τους ταλέντου, που χρησιμοποιεί τη δάδα του γραπτού λόγου, για να φωτίζει!

Ο λογοτέχνης ορίζει το πεπρωμένο των λέξεων που τον ορίζουν, πραγματοποιεί λεξιμαγεία! Η Λογοτεχνία επιτρέπει στον λογοτέχνη να αναπτύσσει και να ξεδιπλώνει την περίτεχνη γλώσσα του, όπου οι λέξεις τρέφουν, οι λέξεις είναι ιερές ακόμη και ανίερες, οι λέξεις είναι θανατηφόρες, οι λέξεις είναι χαρά, οι λέξεις ξεκλειδώνουν και

θεραπεύουν, οι λέξεις είναι τα πάντα! Ο συγγραφέας, ο λογοτέχνης γενικότερα είναι σπουδαίος, όταν με τη δημιουργική του σπίθα συνταιριάζει έτσι τις λέξεις ώστε να υπηρετήσουν τον σκοπό του! Έτσι, λειτουργεί η φωτίζουσα διάσταση του λόγου, η τέχνη του λόγου! Επίσης, με αυτό τον τρόπο λέγεται ό,τι πρέπει, όπως πρέπει, για να προκληθεί η αναγνωστική συγκίνηση! Έτσι, η ποίηση και η λογοτεχνία γενικότερα, μέσα από την καλλιλογη ακρίβεια διαμορφώνουν την γλώσσα! Όλα αυτά, στα πλαίσια του αγώνα της τέχνης για την έκφραση! Ο λογοτέχνης έχει ανάγκη για λογοτεχνική έκφραση επίσης: είτε με έναν φλεγόμενο Έρωτα, είτε με έναν σιωπηλό Έρωτα!

Ο ήχος ενός κειμένου είναι εξαιρετικά σημαντικός! Έτσι, οι λογοτέχνες με την παραστατικότητα της γραφής τους κάνουν τα γεγονότα και τα πρόσωπα του έργου τους να λάμπουν ανάγλυφα, με μεγαλειώδη ποίηση! Επιτυγχάνουν να μετατρέψουν την σιωπή σε λόγο, σε λογοτεχνία με συγκλονιστική δυναμική και με απaráμιλλη γλώσσα, συνήθως! Η γλώσσα είναι στολισμένη με ρητορικές διακοσμήσεις και λεκτικά πυροτεχνήματα! Έτσι, διατηρείται ακονισμένο το εκφραστικό μαχαίρι!

Ο λογοτέχνης λειτουργεί με την έκπληξη της έμπνευσης, την μαγεία της μυθοπλασίας και την γοητεία της γραφής, οι οποίες τον συνεπαίρνουν! Στα πλαίσια αυτά, επιχειρεί να μεταγγίσει την έμπνευσή του σε γραπτό λόγο! Γράφει, διότι η προσπάθεια δημιουργίας και η ανάγκη έκφρασής της είναι συστατικά στοιχεία του πυρήνα της ύπαρξής του! Αφήνεται να τον συνεπάρει η περιπέτεια από το μηδέν στο κάτι, όπου ανακαλύπτει ότι πίσω από το θολό μηδέν κρύβεται όλος ο κόσμος! Επίσης, γράφει για να δραπετεύσει, όταν οι συνθήκες της ζωής του τον γονατίζουν! Η λογοτεχνία, το γράψιμο τον σώζει από την περιρρέουσα παράνοια!

Αναλυτικότερα: η διαδικασία της συγγραφής υποκινείται από την δημιουργική ανάγκη έκφρασης, από ευχαρίστηση (χαρά), από εθισμό και από ακραίο stress, σε όλους τους μεταξύ τους συνδυασμούς! Όμως, η διαδικασία της χαράς και της δημιουργίας είναι ανεξάρτητη από το αποτέλεσμα!

Όλα αυτά, στα πλαίσια του αγώνα της τέχνης, για την έκφραση!

Η παγκόσμια αξία της Λογοτεχνίας έγκειται στην ικανότητά της να ανταποκρίνεται στους φόβους και στις έγνοιες του κάθε ανθρώπου, σε όλη την οικουμένη! Η δύναμη της Λογοτεχνίας είναι ότι συγκινεί τους ανθρώπους! Στη ζωή και στη Λογοτεχνία σημασία έχει η απόδοση δικαιοσύνης!

Το εκάστοτε κοινωνικό κλίμα αντικαθρεφτίζεται στην τέχνη, γενικότερα! Αυτός είναι ο κοινωνικός χαρακτήρας του καλλιτεχνικού έργου! Διαβάζοντας καλή Λογοτεχνία μπορούμε να καταλαβαίνουμε,

ότι αξίζει να μελετούμε από κοντά τη ζωή! Τα βιβλία γράφονται σε χρόνο παρελθόντα και με την γραφή τους ανοίγουν δρόμους μπροστά! Επιπλέον τα βιβλία γεννούν άλλα βιβλία! Εδώ συμπεριλαμβάνονται και οι χαρές της λογιосύνης και η αναγνωστική μέθεξη! Οι αναγνώστες γεννούν συγγραφείς, δηλαδή οι αναφορές των βιβλίων γεννούν άλλα συγγραφικά κείμενα! Γι' αυτό, οι συγγραφείς ονομάζονται άνθρωποι των γραμμάτων! Οι λογοτέχνες, οι συγγραφείς έχουν συνείδηση της πλαστικότητας των λέξεων! Αυτό είναι μέρος του συγγραφικού τους ταλέντου! Μπορούν να συμμετέχουν στον μαγικό κόσμο των λέξεων! Κατέχουν την εξουσία των λέξεων έτσι, ώστε να προκύπτουν αφηγηματικά διαμάντια! Λογοτεχνικά έργα με στιβαρή αφήγηση και πλούσια πλοκή!

Στα πλαίσια αυτά, η ποίηση και ο πεζός λόγος είναι δύο εντελώς διαφορετικά είδη Λογοτεχνίας με τον τρόπο που η τζαζ και η Όπερα είναι δύο διαφορετικά είδη μουσικής! Πάντως, ο λογοτέχνης με την τερπνή του αφήγηση προκαλεί την απόλαυση της αισθητικής εμπειρίας, όπως και όλη η τέχνη γενικότερα! Εξασκηθείτε λοιπόν, σε αυτήν και να γνωρίζετε ότι η συγγραφή είναι μία οργασμική εξόρμηση!

Οι συγγραφείς ακούν και αφουγκράζονται και μεταπλάθουν τα βιώματά τους σε τέχνη! Οι λογοτέχνες ό,τι ζουν το μετουσιώνουν σε ποίημα ή πεζογράφημα, ενίοτε με απaráμιλλο αφηγηματικό οίστρο! Οι καλλιτέχνες γενικότερα ό,τι ζουν το μετουσιώνουν σε καλλιτεχνικό έργο τους! Έτσι, γίνονται οι προσλήψεις της πραγματικότητας από τις πολύ ευαίσθητες κεραίες των πεζογράφων και των ποιητών! Πολλές φορές ο συγγραφικός και ο ποιητικός οίστρος συνδέονται με τον Έρωτα, δηλαδή ο καλλιτέχνης γενικά, εμπνέεται από συγκεκριμένη ύπαρξη- -μούσα εξωτερική, η οποία αντικαθρεφτίζει μούσα εσωτερική! (δες για τον κοσμογονικό έρωτα, την 8η συνάντηση 2014-2015). Ο Έρωτας λειτουργεί σαν λυτρωτική εμπειρία! Επίσης, η ερωτική λογική είναι ανατρεπτική! Τέλος, ο Έρωτας είναι η πιο σημαντική κατάφαση στη ζωή!

Έτσι, ο καλλιτέχνης χτίζει έναν ολόκληρο κόσμο μέσα στο έργο του, με το έργο του! Κατόπιν αφήνει ελεύθερο το δημιουργημά του που σε προσκαλεί και σε προκαλεί! Ο καλλιτέχνης δημιουργεί πολιτισμό, όμως, διαφορετικό πολιτισμό από τον κοινωνικό πολιτισμό! Έτσι, στον καλλιτέχνη γίνεται η συνάντηση με τον σπινθήρα της έμπνευσης και της δημιουργίας! Γι' αυτό, ο καλλιτέχνης έχει την ικανότητα να μεταφράζει το αίσθημά του σε εικόνα ή ήχο, όπου ό,τι είναι ο τόνος για τον ήχο είναι το χρώμα για το φως!

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ ΣΤΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ: Ο συγγραφέας γράφει για να ευτυχήσει, για να ευτυχήσει με τόλμη και αρετή! Η αρετή είναι η ίδια η ευτυχία! (κατάσταση φωτ/φίας Β). Η Λογοτεχνία λειτουργεί

ως θεραπεία για τον συγγραφέα αλλά και για τον αναγνώστη! Ο σωστός συγγραφέας λειτουργεί σαν να είναι κοινωνικός σεισμογράφος! Η αληθινή Λογοτεχνία συλλαμβάνει και αποδίδει τον ενθουσιασμό, τον πόνο, την ομορφιά και τον τρόπο της εποχής της, όπως και διαχρονικά! Ο συγγραφέας είναι ο μάστορας της φράσης (με κομψότητα και ακρίβεια στις περιγραφές) και της παρουσίασης της αρχιτεκτονικής των χαρακτήρων! Επίσης, υπάρχει συμπληρωματικότητα ανάμεσα στην λαϊκή, προφορική και στην λόγια, γραπτή λογοτεχνία! Ο λογοτέχνης αφηγείται, όσο μπορεί πιο έντιμα και ειλικρινά, στον αναγνώστη ένα έργο, που ενδεχομένως αφορά τον αναγνώστη!

Η αλήθεια του μυθιστορήματος είναι η ποιητική αφαίρεση και η ποιητική δημιουργία, όπου το ποιητικό ψέμα αποδίδει συμφιλωτικά, απελευθερωτικά, λυτρωτικά την αλήθεια της πραγματικότητας, πιο καλά από την ίδια την πραγματικότητα! Το γράψιμο είναι ένας τρόπος να κυνηγάμε μία αλήθεια που μας διαφεύγει! Η λογοτεχνία λοιπόν, είναι μία πλάνη που λέει την αλήθεια! Επίσης, ο δημιουργικός συγγραφέας μας δείχνει καλύτερα από τον φιλόσοφο τον δικό μας κόσμο, συνήθως, με μία απaráμιλλη γλώσσα! Η Λογοτεχνία εξηγεί την ζωή και την πολιτική καλύτερα από τα βιβλία της ιστορίας!

Η δύναμη των κειμένων της Μεγάλης Λογοτεχνίας συνδέεται και με την δύναμη του αναγνώστη τους. Όταν ο αναγνώστης είναι πυρετώδης και αγωνιώδης, τότε φαίνεται ο πλούτος τους! Έτσι, αυτά τα κείμενα δημιουργούν πολιτισμό και όχι οπαδούς! Το πιο ουσιαστικό πράγμα για το οποίο πρέπει να προσπαθούν οι συγγραφείς είναι ο εξανθρωπισμός! Χρειάζεται να καλλιεργούν την ευαισθησία και την αλληλοκατανόηση μεταξύ των ανθρώπων! Έτσι, επιδιορθώνεται η καθημερινότητα με την βοήθεια της τέχνης και ιδιαίτερα της λογοτεχνίας, είτε με πυρετώδη έξαψη, είτε όχι! Επιπλέον, η Μεγάλη Λογοτεχνία είναι παιδεία ευαισθησίας! Καλλιεργεί το αίσθημα των λέξεων, του πρώτου εργαλείου που έχουμε για να καταλάβουμε τον κόσμο μας! Υπάρχει στενός δεσμός μεταξύ Λογοτεχνίας και βίου, καθώς η αυθεντικότητα της πρώτης αντικατοπτρίζεται στον δεύτερο! Η Λογοτεχνία, η ζωγραφική, όπως και η μουσική ΝΟΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΝ την ζωή! Είναι υπαρξιακές παρηγορίες!

Παρεμπιπτόντως, το ίδιο ισχύει και στη ζωγραφική! Η τέχνη γενικά, άρα και η ζωγραφική είναι ένα ψέμα, παρηγορητικό όμως! Ο ζωγράφος, δηλαδή, αφαιρεί ό,τι δεν του χρειάζεται και αποδίδει την πραγματικότητα όπως την αντιλαμβάνεται εκείνος! Έτσι, ένα μυθιστόρημα βρίσκεται πιο κοντά στην ιστορική αλήθεια από ένα βιβλίο ιστορίας! Αυτή είναι η δύναμη της λογοτεχνίας!

Η ικανότητα της γραφής μπορεί να γεννά και να απαλείφει κόσμους! Μπορεί με την δύναμή της και την απαστράπτουσα, συνήθως, γλώσσα της να κατακτά το άπειρο και να κερδίζει την αθανασία! Όποιο έργο έχει λογοτεχνική αξία επιβιώνει στον χρόνο! Η διαχρονικότητα ενός λογοτεχνικού έργου είναι το ισχυρότερο κριτήριο για την αξία του! Επίσης, η μεγάλη Λογοτεχνία είναι παγκόσμια! η μεγάλη ποίηση δεν ανήκει ποτέ σε μία χώρα! Τα κλασσικά κείμενα ή εν γένει τα καλλιτεχνικά έργα είναι διαχρονικά και έχουν παγκόσμια απήχηση! Ο συγγραφέας, ιδίως ο θεατρικός έχει τη δυνατότητα να βλέπει βαθιά την ανθρώπινη συνθήκη και να την καταγράφει! Αυτό τον κάνει διαχρονικό!

Παρεμπιπτόντως, με αφορμή τον χρόνο: ο γραμμικός χρόνος της Γης είναι ψευδαίσθηση! Είναι ψευδαίσθηση, διότι, υπάρχουμε συγχρόνως κβαντικά σε όλα τα πεδία της ύπαρξης, γήινα και ουράνια!

Η άλλη όψη της γραφής είναι η ανάγνωση! Η ιδιότητα του αναγνώστη είναι στάση ζωής! Ο ήχος ενός κειμένου είναι εξαιρετικά σημαντικός! Η Ελληνική γλώσσα ήταν μουσική, μελωδική! Δεν είναι πια, με ευθύνη μας, διότι χάσαμε το δέος για την ιερότητα της γλώσσας μας! Η ανάγνωση είναι ένας κόσμος μαγικός, ο οποίος μας ταξιδεύει παντού στο χώρο και στον χρόνο και μας κάνει καλύτερους ανθρώπους! Η ιδιότητα του αναγνώστη είναι στάση ζωής! Όταν ο αναγνώστης συνδέεται και παρηγορείται με το κείμενο του λογοτεχνήματος, τότε πρόκειται για μεγάλη λογοτεχνία! Στην μεγάλη λογοτεχνία το ρομαντικό ψεύδος γίνεται μυθιστορηματική αλήθεια! Ρομαντικός είναι ο ιδανικός, ο ανέφικτος, ο έντονα συναισθηματικός και ρεμβαστικός, όπου η φαντασίωση και η ευαισθησία επικρατούν πάνω στη λογική σκέψη! Η φυγή στο όνειρο, στην ψευδαίσθηση είναι το Ρομάντζο, το μυθιστόρημα, η μυθοπλασία (fiction) ή αλλιώς το πλάσμα της φαντασίας! Η ζωή διαπνέεται από ρομαντική μελαγχολία!

Η μυθοπλασία μας γοητεύει σε όλες τις μορφές, επειδή η αφήγηση ιστοριών και η γλώσσα αποτελούν βασικές δομές της ψυχολογίας του ανθρώπου! Η λογοτεχνία δεν περιορίζεται μόνο στην επινόηση, στη φαντασία, στην αναπόληση, αλλά αναζητεί επίσης το υλικό της στην αδυσώπητη καθημερινότητα. Ο συγγραφέας γράφει τότε ταυτόχρονα ως ουδέτερος αφηγητής και ως αυτόπτης μάρτυρας με τη βοήθεια του αριστοτεχνικού χειρισμού της γλώσσας! Ο μυθιστοριογράφος εντέχνως ωθεί τις λέξεις του προς την πλαστική φαντασμαγορία του μύθου! Έτσι, μπορεί να περιγράφει και τον κόσμο της δύναμης, του κακού, του κυνισμού, της ιδιοτέλειας, του ατομικού συμφέροντος, της νύχτας και της λάσπης! Σε αυτό τον κόσμο, ο Θεός μοιάζει να έχει εξοριστεί από τη ζωή και την ψυχή ακόμη κι εκείνων που τυπικά βρίσκονται στην υπηρεσία Του!

Η πολυπλοκότητα είναι ένα προνομιακό πεδίο για τον μυθιστοριογράφο! Οι χαρακτήρες του έργου του πρέπει να είναι αμφίσημοι, γιατί έτσι είναι στην πραγματικότητα οι άνθρωποι, δηλαδή με τα αντιφατικά συναισθήματά τους και με τις αντινομίες τους!

Οι συγγραφείς, οι λογοτέχνες γενικότερα αντλούν από τις ίδιες τις εμπειρίες τους, αλλά και πάντοτε μαθαίνουν με μία γόνιμη απληστία από τους μεγάλους λογοτέχνες που προηγήθηκαν με το έργο τους!

Με τη δημιουργικότητα και τη φαντασία του μυθιστοριογράφου μεταδίδεται στον αναγνώστη μία αίσθηση πραγματικότητας, ούτως ώστε διαβάζοντας ένα μυθιστόρημα (ένα ψέμα) να καταλαβαίνεις την ουσία της Αλήθειας! Η Διάνοια φωταγωγημένη από τη φαντασία επανασχεδιάζει τα γεγονότα, τις διεργασίες, τις συμπεριφορές της πραγματικότητας, ούτως ώστε να προκύπτει η δραματουργία της μυθοπλασίας και όλα να λειτουργούν ως μυθιστόρημα!

Ένα μυθιστόρημα κάνει πολλούς να ταυτίζονται με τους ήρωές του! Το μυθιστόρημα έχει μεγάλη επιτυχία, όταν το θέμα του είναι παγκοσμίου ενδιαφέροντος! Το μυστήριο του κόσμου που μας περιβάλλει, αποτελεί πρώτη ύλη για τους μυθιστοριογράφους! Το μυστήριο είναι κινητήρια δύναμη της δημιουργίας! Ο Δυτικός πολιτισμός θέτει την δημιουργία ως προϋπόθεση ελευθερίας!

Το μυθιστόρημα δημιουργεί μία προσομοίωση εμπειρίας, μέσα στην οποία θα θέλαμε να ζήσουμε, ίσως και να πεθάνουμε! Ο στόχος του μυθιστορήματος είναι να παράγει σκέψη μέσω της αφηγηματικής ικανότητας του καλλιτέχνη-συγγραφέα! Το μυθιστόρημα δεν είναι μόνο η γραφή μίας περιπέτειας, αλλά και η περιπέτεια μίας γραφής! Ο λογοτέχνης ορίζει το πεπρωμένο των λέξεων που τον ορίζουν!

Η λογοτεχνία είναι ο καλύτερος τρόπος διατήρησης της μνήμης για τις επόμενες γενεές! Η ζωή παρέρχεται (περνάει), όμως η τέχνη μένει!

Η λογοτεχνία μιλάει γενικά για τις ανησυχίες της εφηβείας, για την φιλία, για τον έρωτα, για την διαφορετικότητα, για την απώλεια, για την αγωνία της ύπαρξης, της συνύπαρξης και του θανάτου! Η λογοτεχνία, με την αφηγηματική της δύναμη και οικονομία και οικουμενικότητα πλησιάζει και ανιχνεύει αδιέξοδα, πάθη, πόθους, ματαιώσεις, φαντασιώσεις, ιδεοληψίες, ψευδαισθήσεις, τόλμες ή δειλίες ανθρώπων οικείων, ανθρώπων φίλων και συγγενών που συναναστρέφονται ανάμεσά μας! Περιγράφει, με την αφηγηματική της δύναμη και οικονομία και οικουμενικότητα, πως περνάμε από την αθωότητα στη γνώση, στην απόγνωση, στην οργή, στη συμφιλίωση!

Το γράψιμο είναι ένα είδος έρευνας του εαυτού, μέσα από πλαθόμενες ιστορίες! πχ ο Φλομπέρ που δήλωνε: η μαντάμ Έμμα

Μποβαρύ είμαι εγώ! Ο Γκαίτε είναι ο Φάουστ! Ο Μεφιστοφελής είναι ο δεύτερος εαυτός του, η σκοτεινή σκιά του Φάουστ! Αυτή του ανοίγει την πόρτα στην σκοτεινή πλευρά του εαυτού του! Σημειωτέον ότι οι συγγραφείς γίνονται αποκαλυπτικότεροι, όταν μιλούν κάτω από μάσκα ψευδωνύμου, διότι, έτσι μιλούν πλέον άφοβα! Ο συγγραφέας ενσωματώνει τις εμπειρίες του σε μία πλοκή από χαρακτήρες, ώστε να μεταδώσει στους άλλους κάτι θεμελιώδες, που υπάρχει μέσα του! Οι ήρωες της λογοτεχνίας είναι βγαλμένοι από πτυχές της προσωπικότητας του συγγραφέα τους! Όλοι συνήθως κατοικούν μέσα του! Επίσης, συχνά η ποίηση είναι ο καλύτερος τρόπος για να κρύψει ο ποιητής το πρόσωπό του! η ή η περίπτωση Κ. Καβάφη!

Η ανάγνωση Λογοτεχνίας ενεργοποιεί εκπολιτιστικά την συνείδηση των ανθρώπων μέσω της δημιουργίας εικόνων, δηλαδή μέσω της οραματικής φαντασίας! Όλα αυτά καταχωρούνται στο μαγνητικό, στο αιθερικό, στο αστρικό και στο κρυσταλλικό πλέγμα της Γης, όπως επίσης στο πλέγμα της Γαίας - Δήμητρας, Ψυχής της Γης! Το κρυσταλλικό πλέγμα της Γης είναι η ανθρώπινη συναισθηματική ενθύμηση. Κρατάει ως μνήμη οτιδήποτε έκαναν και σκέπτονται οι άνθρωποι, δηλαδή κρατάει την δόνηση της ανθρωπότητας! Έτσι, προάγονται η ζωή και η Ανάληψη της Γης, μέσω της αλλαγής της ανθρώπινης συνείδησης προς το καλύτερο, δηλαδή της εξέλιξης και ανάπτυξης αυτής (κατάσταση φωτ/φίας Β)! Η αισθητική δεν είναι πολυτέλεια, έχει βαθύ νόημα όπως βλέπετε! Ομοίως βαθύ νόημα έχει και η διατύπωση ότι: «η ομορφιά σώζει τον κόσμο»! (κατάσταση φωτ/φίας Β). Σας παραινώ (εύχομαι) να δοκιμάσετε να αφήσετε και με αυτό τον τρόπο το αποτύπωμά σας στη ζωή!

Στον άνθρωπο γενικά ή και στον καλλιτέχνη ειδικά, η ζωτικότητα κάποτε εξαντλείται νομοτελειακά, η δραστηριότητα καίγεται αναπόφευκτα, η ομορφιά όμως που δημιουργήθηκε κατά τον βίο τους παραμένει και ενεργεί – λειτουργεί, τόσο στο ανθρώπινο πεδίο, όσο και στο γήινο πεδίο των πλεγμάτων, καθώς προείπαμε! Αυτό είναι το θαυματοποιητικό κάλλος και η ανώτατη λειτουργία του στο Σύμπαν! (Δείτε και τα προηγούμενα σχετικά). Για όλους αυτούς τους λόγους, αγωνίζεστε για να ακολουθείτε την οδό του κάλλους! Δίνετε μεγάλη σημασία στην αισθητική! Η Τέχνη και η εκπαίδευση αποτελούν την βάση μίας καλλιέργειας του ανθρώπου! Αγωνίζεστε για την διάδοση του ωραίου, που είναι απαραίτητως και χρήσιμο καθώς σας προείπα.

Καλλιεργείτε και αναπτύσσετε διαρκώς την καλλιτεχνική σας ευαισθησία, μέσω της ενασχόλησής σας με την Λογοτεχνία, αλλά και με τις υπόλοιπες καλές τέχνες! Η ομορφιά σώζει τον κόσμο, όπως προείπαμε, αλλά και διότι γίνεται περιεχόμενο του συλλογικού ασυνειδήτου (κοινού μορφογενετικού πεδίου)! Σας θυμίζω το

πείραμα του Καρλ Γιουνγκ με τους άξεστους Ελβετούς χωρικούς, οι οποίοι ζωγράφισαν πίνακες του Βαν Γκογκ! (αναλυτικά γι' αυτά στο τέλος της 8ης συνάντησης 2015-2016). Γι' αυτό, καλλιεργείτε μέσα σας και γύρω σας την λαχτάρα για το ωραίο! Η καλαισθησία είναι πνοή εσωτερικής ελευθερίας (κατάσταση φωτ/φίας Β)! Η ασχήμια έχει μία ιδιάζουσα κακότητα (κατάσταση φωτ/φίας Α)!

Η Φωτεινή πλευρά του ανθρώπου (κατάσταση φωτ/φίας Β) μπορεί να νικάει – κερδίζει – αφομοιώνει – φωτίζει την σκοτεινή πλευρά του (κατάσταση φωτ/φίας Α) και μέσα από την ομορφιά και την κομψότητα! Κομψός = πεπαιδευμένος! Έτσι, η χαρά αποκτά βάθος! Χαρά = η ικανοποίηση και η πληρότητα οι οποίες προκύπτουν!

Υπάρχουν πολλές κατηγορίες κειμένων συγγραφικών, αλλά ο χώρος της γραφής είναι ενιαίος! Ο συγγραφέας αντιλαμβάνεται σαν εραστής των λέξεων, την αξία των λέξεων που χρησιμοποιεί και βλέπει στις λέξεις μία λάμψη αύρας ιερής! Η πεζογραφία του είναι συνήθως απaráμιλλη! Η Λογοτεχνία ασχολείται με δυνάμεις που καθορίζουν τη ζωή μας, πολλές φορές ασυνείδητα! Όμως δρουν και λειτουργούν σε μία παράλληλη σκηνή! Η ματαιώση διατρέχει συχνά το έργο της, αναφορικά με έρωτες, αγάπες, σχέσεις, ταλέντο! Η δουλειά του συγγραφέα ή του καλλιτέχνη γενικότερα, είναι να δείχνει τα προβλήματα, να θέτει τα κακώς κείμενα, ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΝΑ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΛΥΣΕΙΣ! Ο καλλιτέχνης εκφράζει την κοινωνία, κεντρίζει, αφυπνίζει! Ο καλός συγγραφέας δεν χρειάζεται να κρίνει, μόνο να είναι καλός μάρτυρας!

Ο λογοτέχνης, γενικότερα, υπηρετεί τον πανάρχαιο ρόλο της λογοτεχνίας, να εκπαιδεύει, να προγυμνάζει και να διαμορφώνει τα ήθη μέσα από την λειτουργική δράση της ταύτισης – μίμησης και μέσα από το νόημα της γλώσσας! Η γλώσσα συνδέεται με την διάνοια, τη νόηση και προϋποθέτει την διευρυμένη αντίληψη – κατανόηση του άλλου! Η μετάδοση – διάχυση Φωτός είναι η μετάδοση – διάχυση πληροφορίας = νοήματος! Η γλώσσα σκορπεί το Φως, αυτό είναι το νόημά της! Επιπλέον, η λογοτεχνία μας ευφραίνει με τα κείμενά της και με την καλλιέπεια της Ελληνικής ή άλλης γλώσσας, συχνά παρουσιάζοντας τις υπέροχες, μικρές, αποφασιστικές πράξεις των ηρώων της, όπου αναδεικνύεται η ομορφιά του ανθρώπινου είδους!

Ο καλλιτέχνης αντικρίζει την τέχνη και την ζωή κριτικά! Όμως ο συγγραφέας γράφει σαν να είναι μάρτυρας γεγονότων και όχι κριτής! Αν οι χαρακτήρες ενός μυθιστορήματος είναι αναληθείς-ψεύτικοι, τότε η μοίρα του μυθιστορήματος είναι η λήθη! Όμως, σας θυμίζω, ότι η Λογοτεχνία είναι ο καλύτερος τρόπος για να πει κάποιος την αλήθεια! Είναι η διαδικασία να παράγει κάποιος μεγάλα, ωραία, καλοφτιαγμένα ψέματα, ψέματα τα οποία όμως περιέχουν

περισσότερη αλήθεια από την οποιαδήποτε ιστορική καταγραφή γεγονότων! Επίσης, ο δημιουργικός συγγραφέας μας δείχνει καλύτερα από τον φιλόσοφο τον δικό μας κόσμο! Το ανήσυχο μυαλό του χρησιμοποιεί προς τούτο, το πεδίο της τέχνης του λόγου! Με λογοτεχνική γραφή τερπνή και ευφραντική και γλώσσα ρωμαλέα και εκφραστική! Η λογοτεχνία είναι μία πλάνη που λέει την αλήθεια, με όργανο την γλωσσική της μαγεία!

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ: συγκροτείται εθνική συνείδηση μέσω της Λογοτεχνίας! Στην Ελλάδα, η σύλληψη της έννοιας της εθνικής ταυτότητας - ιδιοπροσωπείας αναδεικνύεται μέσα από το έργο του Ανδρέα Κάλβου! Αυτή κυριαρχεί μέχρι σήμερα! Η εθνική μας συνείδηση είναι η κοινή μας ευαισθησία! Η ποιότητα της γλώσσας μας, μας συνδέει ζωτικά με το πολιτισμικό μας παρελθόν! Η εθνική συνείδηση και ο πατριωτισμός καλλιεργούνται με λογοτεχνικά και μουσικά έργα, έτσι ώστε να προάγονται η εθνική και ιστορική σπονδύλωση των πολιτών!

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ είναι ψυχής ιατρείον! Είναι επίσης ο ναός των 9 μουσών οι οποίες είχαν χρισθεί από τον θεό Απόλλωνα ως προστάτιδες των τεχνών και των γραμμάτων! Ο πλούτος της βιβλιοθήκης, δηλαδή τα συγγράμματά της, αφορά:

α) είτε τις ανθρωπιστικές επιστήμες, όπως: φιλοσοφία, ιστορία, φιλολογία, Λογοτεχνία κλπ. Φιλολογία είναι η κατανόηση κειμένου. Χωρίς επίπονη κατανόηση κειμένου δεν παράγεται Σκέψη!

β) είτε τις κοινωνικές επιστήμες, όπως: νομική, πολιτική, κοινωνιολογία, εθνολογία, θετικές επιστήμες γενικά, κλπ.

Τα βιβλία είναι παραδείγματα μεγάλης ανθρωπίνης δημιουργικότητας και είναι γεμάτα πληρο-φορίες! Κάθε βιβλίο είναι ένα πνευματικό οικοδόμημα!

Αυτή είναι η αξία της βιβλιοθήκης ως κιβωτού πολιτισμού, ως αποθήκης γνώσης! Η λειτουργία της βιβλιοθήκης είναι αφιερωμένη στη γνώση και στη μάθηση! Η γνώση η αποθηκευμένη στη βιβλιοθήκη είναι αγαθά προς φύλαξη και διανομή!

Σήμερα πλέον τον ρόλο της βιβλιοθήκης έχει αναλάβει το Google στο διαδίκτυο! Σήμερα το ρήμα γκουγκλάρω σημαίνει πλέον γνωρίζω! Επειδή η Google υπάγεται σε μητρική εταιρεία ονόματι Alfabet, το γκουγκλάρω μπορεί να γίνει πλέον αλφαβητίζω!

Όμως, το βιβλίο είναι πολιτισμικό αγαθό! Διαβάζεται από ευχαρίστηση και για ευχαρίστηση! Ο ρόλος του πολιτισμού και της λογοτεχνίας, ως πολιτισμού που καταναλώνεται με ευχαρίστηση, ελεύθερα, αποτελεί σημαντικό παράγοντα ψυχικής υγείας και ευτυχίας!

Τα βιβλία είναι μία θεραπευτική πρακτική που οι αρχαίοι Έλληνες γνώριζαν εδώ και χιλιάδες χρόνια και την εξασκούσαν στις

βιβλιοθήκες τους! Άρα, τα βιβλία είναι φάρμακα, ιδίως μέσω της γλωσσικής τους μαγείας!

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ: Η Λογοτεχνία είναι μία, διότι μία είναι και η ίδια η ζωή! Η Λογοτεχνία προεκτείνει την φαντασία. Η δύναμη της φαντασίας του ανθρώπου είναι η αντανάκλαση της δημιουργικής δύναμης του Σύμπαντος! Η Λογοτεχνία επιτυγχάνει διαπλάτυνση της εμπειρίας και έχει εκπαιδευτική – μορφωτική διάσταση. Μόρφωση είναι η ποιότητα της κριτικής συνείδησης, πχ ο ποιητής, με τον μεστό ποιητικό λόγο του και την μαγεία της ποίησής του (λεξιμαγεία του), βοηθάει τους άλλους να κατανοήσουν πληρέστερα τον κόσμο και τον εαυτό τους! Έτσι, εκδηλώνεται η φωτίζουσα διάσταση του λόγου! ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ!

Η ποίηση μιλάει στον αναγνώστη της για τον Έρωτα, τον κατηχεί στα μυστικά της ομορφιάς, τον ανακουφίζει από τον φόβο του επικείμενου τέλους! Έτσι, ανακαλύπτουμε την αισθητική αγωγή και την συγκινησιακή δύναμη της ποίησης! Η ποίηση είναι άνοιγμα στην υπέρβαση! Η ποίηση συμπυκνώνει τον κόσμο σε μία στιγμή έκστασης! Σε αυτό, διαφέρει από την πεζογραφία, η οποία είναι διάρκεια, χρόνος! Η ποίηση είναι ένα παιχνίδι με τον εαυτό σου, τους άλλους και τον κόσμο, το οποίο μεταφέρεις στις λέξεις! Λέξεις που λάμπουν με καλλιτεχνική λαμπρότητα και μαγνητίζουν αποτυπώνοντας χαρακτηριστικά μία πτυχή της πραγματικότητας, ελπίζοντας να κερδίσεις ένα αποτύπωμα αλήθειας!

Η ποίηση είναι μία φωνητική έκφραση των παθών και η Συνείδηση της γλώσσας! Η ποίηση είναι επίσης, μία υπόθεση αισθήσεων και παραισθήσεων στα πλαίσια του ότι η ποίηση είναι παραμυθία και παρηγορία! Οι σύγχρονοί μας καιροί είναι δύσκολοι για την ποίηση και γενικώς!

Η ποιητική γλώσσα είναι αίσθηση και όχι νοηματική πληροφορία! Οι ποιητές ερωτεύονται τις λέξεις και ακολούθως την ποίηση και μετά κάποιον άλλον που θα τους εμπνεύσει τις πρώτες απόπειρες να γράψουν! Η ποίηση έχει τις ρίζες της στον Έρωτα! Γενικά, η Λογοτεχνία μας τραντάζει γερά, διότι καθρεφτίζει τις περιπέτειες που κοιμούνται μέσα μας!

Ο λογοτεχνικός λόγος με αξιώσεις και διάρκεια ως λογοτεχνία υψηλού επιπέδου, υψηλής στάθμης, η μεγάλη Λογοτεχνία είναι εκείνος που αγγίζει τα βαθύτερα στρώματα της ανθρωπίνης ψυχής! Είναι επίσης εκείνος που εισάγει έννοιες και αντιλήψεις που αφορούν αφενός μεν γενικά την ανθρωπότητα, αφετέρου δε ειδικά την ανθρωπινή υπόσταση!

Όλα συντελούνται μέσα από τον δημιουργικό πυρετό, μέσα από την

ανάφλεξη του καλλιτέχνη σε χώρο και χρόνο ανύποπτο, δηλαδή όταν ο καλλιτέχνης πυρπολείται από το πάθος του για την τέχνη! Δεν γίνεσαι καλλιτέχνης αν δεν σου τύχει μεγάλη συμφορά, μεγάλος πόνος, σπαραγμός ψυχής, για να τον μετουσιώσεις – Πνευματοποιήσεις, να μεταποιήσεις την σοφία της οδύνης!

Η τέχνη γενικά είναι επεξεργασμένος πόνος! Το τραύμα, η δυσκολία είναι πηγές έμπνευσης! Ο καλλιτέχνης ζει, συνυπάρχει, αφουγκράζεται την κοινωνία! Στα πλαίσια αυτά, ενίοτε τα τραύματα παραλύουν την δημιουργική δραστηριότητα! Τότε, τα τραύματα μπορούν να θεραπευτούν μέσω της τέχνης, με ειδικό τρόπο! Αυτή είναι η θεραπευτική δύναμη της τέχνης, συγκεκριμένα! Η ονειρική απεικόνιση του ψυχικού πόνου είναι ο ονειρικός εφιάλτης, το φρικτό όνειρο!

Το πάθος χαρακτηρίζει τους καλλιτέχνες, το πάθος των καλλιτεχνών είναι η κινητήρια δύναμή τους! Τα θαύματα γίνονται κυρίως σε στιγμές πόνου! Οι μεγάλοι δημιουργικοί άνθρωποι είναι συνήθως νευρωτικοί! Πρέπει να αναφερθούμε επίσης στην ελευθερία του καλλιτέχνη, γενικά!

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Χρειάζεται να υπάρχει ελευθερία της έκφρασης στην τέχνη! Η καλλιτεχνική φύση έχει το πάθος της έκφρασης! Η ελευθερία του καλλιτέχνη να δημιουργεί είναι κρίσιμης αξίας για το έργο του! Ελευθερία στην σύλληψη, στην έκφραση και στην κίνηση! Επιπλέον δείχνει την ανυπακοή του παιδιού μέσα του, την ικανότητα εξέγερσης και αντίστασης, την ικανότητα να μην αυτοεγκαταλείπεται και να μην αφήνεται να καταστραφεί! Να έχει, δηλαδή, το κατάλληλο μείγμα κατάστασης φωτ/φίας Α και κατάστασης φωτ/φίας Β μέσα του, έτσι ώστε να μην παρεμποδίζεται η δημιουργική διαίσθηση του καλλιτέχνη που παράγεται από τον ενεργειακό δέκτη της επίφυσής του! (δες και 7^η – 8^η συναντήσεις 2015-2016 σχετικά και αναλυτικότερα).

Είναι σωστό, οι γονείς να μπορούν να δώσουν στο παιδί τους την εμπιστοσύνη που χρειάζεται, για να αναπτυχθεί και να αναπτύξει την δημιουργικότητά του, όπως αναφέρθηκε παραπάνω. Η Δημιουργικότητα είναι και ικανότητα αυτοοργάνωσης και αυτοσχεδιασμού εκ μέρους του ατόμου (παιδιού ή ενηλίκου), καθώς και η παιγνιώδης διάθεση και η χαρά της ζωής (κατάσταση φωτ/φίας Β). Στο παιδί, ειδικότερα η πρώτη δημιουργικότητα είναι αυτή ενός ελεύθερου και αυθόρμητου λόγου που απαιτεί την εμπιστοσύνη! Το παιδί χρειάζεται επίσης να μαθαίνει, με Αγάπη και ενθάρρυνση, ότι ακόμη και η μεγαλύτερη αναποδιά δεν μπορεί να εμποδίσει έναν άνθρωπο που έχει αποφασίσει να χαρεί τη ζωή του και να εξελιχθεί

Πνευματικά και ότι μπορούμε να απολαμβάνουμε τη ζωή στο μέγιστο δυνατόν!

Η δημιουργία γενικότερα, επιστημονικά είναι ένα κομμάτι ονείρου (επιθυμίας) και ένα κομμάτι παιδικότητας! (δες προηγούμενα). Αυθορμητισμός του παιδιού, δηλαδή απουσία καταπίεσής του σημαίνει δημιουργικότητα αυτού ως ενηλίκου! Η τέχνη έχει σαφώς να κάνει με το παιχνίδι, όπου το παιχνίδι παίζεται στα σοβαρά, όπως κάνουν τα παιδιά! Μόνο, στο παιχνίδι, υπ' αυτούς τους όρους υπάρχει απόλυτη σοβαρότητα! Δεν υπάρχει κάτι πιο σοβαρό από ένα παιδί που παίζει! **Συμπέρασμα:** το παιχνίδι είναι πολύ σοβαρή υπόθεση!

Αναλυτικότερα: Το παιχνίδι, η ελεύθερη δραστηριότητα χωρίς ωφελιμιστικό σκοπό είναι η κατ' εξοχήν ανθρώπινη στιγμή! Ο άνθρωπος, τότε μόνο είναι πλήρης, όταν παίζει (ο παίζων άνθρωπος)! Όλο το πνευματικό εποικοδόμημα του ανθρώπου, όπως η Τέχνη, η Επιστήμη, η Πολιτική, το Δίκαιο, είναι αποτελέσματα της ελεύθερης, δημιουργικής, παιγνιώδους διάθεσής του, η οποία κάποια στιγμή αυτοοργανώνεται και αυτοθεσμίζεται! Έτσι, ο παίζων άνθρωπος μεταμορφώνεται παίζοντας σε άνθρωπο Δημιουργό! Παίζει το θεσπέσιο παιχνίδι της ζωής μέσα από τον πόνο, τον Έρωτα, τη μοναξιά, το άγχος, την ομορφιά, την δημιουργία κλπ.

Παρεμπιπτόντως: η σωστή μητέρα δεν είναι αυτή που κάνει χάρες στο παιδί της, αλλά αυτή που οδηγεί το παιδί της στην ελευθερία! Η κορυφαία ελευθερία είναι εκείνη της αυτοκυριαρχίας, η οποία σύμφωνα με το Πνεύμα είναι βαθύ δώρο!

Επίσης, το παιδί χρειάζεται να μάθει τα εξής: Όπου δεν είσαι δυνατός, τότε να γίνεις! Ό,τι δεν ξέρεις, να το μάθεις! Ό,τι δεν έχεις, να το αποκτήσεις με οργάνωση και αγώνα, επίμονος και ατάραχος! Και ότι: κάποιος μπορεί να καταστραφεί, αλλά ποτέ να μην ηττηθεί, με ακαταδάμαστο φρόνημα! Η «ήττα» είναι ένα απαραίτητο μονοπάτι για να οδηγηθούμε στην αυτογνωσία και για να γίνουμε καλύτεροι για τον εαυτό μας, άρα και για τους άλλους! Όλα αυτά ας γίνουν με Αγάπη και ενθάρρυνση!

Είναι διαπιστωμένο εμπειρικά, ότι δεν έχει νόημα η ζωή χωρίς ελευθερία και χωρίς δυνατότητα δημιουργίας!

Επιστρέφοντας στο θέμα των λογοτεχνιών, σας λέγω ότι οι λέξεις φανερώνουν τα μυστικά τους μόνο σε όσους μόχθησαν για να τις κατακτήσουν ως εραστές των λέξεων, στους σκαπανείς της γραφής, τους μετέχοντες στον μαγικό κόσμο των λέξεων! Ο λογοτέχνης ορίζει το πεπρωμένο των λέξεων που τον ορίζουν!

Στην Λογοτεχνία λειτουργεί επίσης η κάθαρση – λύτρωση – εξαγνισμός μέσω της τέχνης! Η κάθαρση νοείται ως αποκατάσταση της ενεργειακής ισορροπίας, στα γενικότερα πλαίσια της απόλαυσης

που προκύπτει από την τέχνη (φωτ/φία Β). Καταλαβαίνετε πόσο σημαντικό είναι το 5^ο chakra, του λόγου και επίσης η αντίστοιχη περιοχή του εγκεφάλου, στον φλοιό του αριστερού του ημισφαιρίου, όσον αφορά τους δεξιόχειρες! Κάθαρση σημαίνει καθαρότητα – ευκρίνεια συναισθημάτων!

Τα προαναφερθέντα κέντρα διατυπώνουν την βιωμένη εμπειρία των ανθρώπων! Η Λογοτεχνία βοηθάει να αποκτήσουμε αισθητήριο της γλώσσας (καλό ή κακό) και να αντιληφθούμε τις εκφραστικές της δυνατότητες! Η Λογοτεχνία είναι μία από τις αποδείξεις της ζωντάνιας μίας γλώσσας! Όπως είπαμε η Ανάγνωση Λογοτεχνίας έχει μεγάλη αξία για την διάπλαση της ποιότητας του γλωσσικού αισθητηρίου στους ανθρώπους! Συμμετέχετε στην ομορφιά και στο Φως = υψηλότερο δονητικό σκεπτικό! Το Φως ανάβει = αυξημένη επίγνωση των πάντων! Αγαπήστε την ομορφιά (κατάσταση φωτ/φίας Β) σαν αντίδοτο στην ασχήμια, το χάος – το χάος είναι δυσανάλογο – (κατάσταση φωτ/φίας Α). Οι θεϊκοί καρποί της ζωής είναι η ομορφιά, η χαρά και η Αγάπη, όλες καταστάσεις φωτ/φίας Β!

Επίσης, καταλαβαίνετε πόσο σημαντικό είναι να γράφεται η Λογοτεχνία! Γραφή και ανάγνωση = συνειδητή μνήμη = αυτοσυνείδηση-νόηση, δηλαδή σκέψη σε ανάπτυξη! **Η πληροφορία είναι μονάδα μέτρησης φωτός, μονάδα μέτρησης συνειδητότητας**, δηλαδή Φως = πληροφορία – νόημα. Κατά ταύτα, η γραφή και η ανάγνωση είναι πολιτική-πολιτισμική και εσωτερική πράξη! Οι μύστες χτίζουν τον πολιτισμό! Η πληροφορία είναι κωδικοποιημένο Φως το οποίο επεξεργάζεται ο νους παράγοντας Φως Συνείδησης! Έτσι χτίζεται ο πολιτισμός! Ο Θεός είναι Αγάπη και φως = πληροφορία!

Παρεμπιπτόντως, σας αναφέρω τα εξής:

Ορισμός πνευματικού σκοτούς: είναι η έλλειψη-απουσία Φωτός, συνείδησης!

Σκοτάδι και Φως είναι μετρικά μεγέθη, όχι οντότητες! Αντιπροσωπεύουν τον τρόπο σκέψης των ανθρώπων και τα κύματα συνειδητότητας που επηρεάζουν άλλους και δημιουργούν πρότυπα στη Γη. Όταν λέμε ότι «το σκοτάδι θέλει αυτό ή εκείνο», περιγράφουμε ομάδες ανθρώπων που στερούνται Φωτός συνειδητότητας! Είναι το αντίθετο των εργατών του Φωτός, οι οποίοι είναι ομάδες ανθρώπων που έχουν αφυπνισθεί στην συνειδητοποίηση ότι ο Θεός είναι μέσα τους! Επίσης, γνωρίζουν ότι η ύπαρξη είναι ευθύνη ατελείωτη!

Η μάχη λοιπόν, ήταν πάντοτε μεταξύ συνειδησέων με θέμα το ποια είναι η κατάλληλη συμπεριφορά της ανθρωπότητας! Όλοι οι άνθρωποι είμαστε εξαρτήματα του σύμπαντος, ως μέρη του συμπαντικού – συλλογικού Εαυτού μας! Είναι δύσκολο, αλλά όχι

ακατόρθωτο να είσαι ταυτόχρονα στην ατομικότητα και στην συλλογικότητα! Ιδού λοιπόν μία ακόμα ιδέα της ουσίας του ανθρώπου ως ύπαρξης πάνω στη Γη, σύμφωνα με την θεία καθοδήγηση, για Πνευματική Φώτιση! Έτσι, πολλές φορές ο δρόμος της σωτηρίας περνάει μέσα από την αμαρτία, δηλαδή την αστοχία, την ανισορροπία της ενέργειας! Έτσι, επιτυγχάνει κάποιος να βγαίνει σώος και αμέριμος από τις δυσκολίες! Είμαστε σώοι και αμέριμοι σημαίνει την πληρότητα της οντότητάς μας, δηλαδή ότι είμαστε ένα με το ΟΛΟΝ, δηλαδή έξω από την μερικότητα, τον διαχωρισμό, τον διχασμό, την διττότητα!

Ουσία είναι ενεργητικός τρόπος μετοχής στο είναι: να δαπανούμε την φθαρτή μας ύπαρξη, όπως το κερί, η λαμπάδα που καίγεται, για να παράγει φως!

Θυμηθείτε ότι οι αλλαγές ξεκινούν σε ατομικό επίπεδο! Να είστε λάτρες του καλού – του Φωτός (της φωτεινής σκιάς σας, δηλαδή της εξιδανίκευσης του εαυτού σας), αποδεχόμενοι όμως με Αγάπη το κακό – το σκότος μέσα σας (την σκοτεινή σκιά σας ή αλλιώς εσωτερικού σαμποτέρ), ούτως ώστε αυτή να γίνεται Φως Συνειδητότητας! Το υπερεγώ και το ιδεώδες του εγώ είναι σε διελκυστίνδα! Το κακό αντιπαλεύεται όταν το νιώθουμε, όταν αντιλαμβανόμαστε και δεν απωθούμε στο υποσυνείδητο τις αδυναμίες μας, τα διλήμματά μας, τις σκοτεινές φάσεις της ζωής μας, δηλαδή τα αληθινά μας συναισθήματα που έχουμε να ξεπεράσουμε! Είναι ακατάλληλο να αγνοούμε όλα αυτά σαν να μην υπάρχουν, διότι η κατάκτηση του Φωτός γίνεται με αναγνώριση, αποδοχή και συνειδητή εργασία με το σκοτάδι και όχι μόνο με λατρεία του Φωτός! Σκοτάδια μου σας αγαπώ και σας αποδέχομαι πλήρως, σας αγκαλιάζω σας συν-χωρώ και σας μετουσιώνω μεταβάλλοντας προς υψηλότερη συχνότητα την ενεργειακή σας δόνηση, ώστε να μεταβληθείτε σε Φως Συνείδησης δηλαδή Αγάπη, Κατανόηση, διεύρυνση της αντίληψης! Πώς θα κατανοήσεις το «καλό» αν προηγουμένως δεν γνωρίσεις το «κακό»;

Όσο βαθύτερα και σκοτεινότερα κατεβαίνουμε μέσα μας, τόσο πιο ψηλά και πιο φωτεινά ανεβαίνουμε! ΕΝΑ βήμα προς τα κάτω = ΕΝΑ βήμα προς τα επάνω, με συνειδητή Λογική διαχείριση, δημιουργικά! Η διαχείριση αυτή περιλαμβάνει τη μετουσίωση των χαμηλότερων ενεργειακών δονήσεων σε όλο και υψηλότερες, προς το Φως, όπως όταν πατάμε σκαλοπάτια χαμηλότερα για να ανέβουμε στα υψηλότερα! Έτσι και οι λαοί μπορούν να μετατρέπουν την πιο σκοτεινή τους ώρα, στην πιο όμορφη και έξοχη ώρα τους, στην ιστορία!

Στα πλαίσια αυτά, όργανα και αισθήματα είναι συνυφασμένα. Οι σπουδαίοι άνθρωποι είναι συνήθως νευρωτικοί! Λοιπόν, να νιώσουμε

τα αληθινά μας συναισθήματα, τον φόβο μας, τον πόνο μας, τις τύψεις μας, τις ενοχές μας, όχι μόνο να τα περιγράψουμε! Μόνο αν παραδεχτούμε αυτό που έχουμε τότε μόνο γινόμαστε καλά! Η αλήθεια μας, μας γιατρεύει! Έτσι, το σκοτεινό κομμάτι μας θα αρχίσει να λειτουργεί και να φωτίζεται μέσα μας και κατά συνέπεια έξω μας και γύρω μας! Αγωνίζεστε, λοιπόν, να δίνετε Αγάπη στους φόβους σας, διότι, όταν αγαπάτε τους φόβους σας (το σκοτεινό σας κομμάτι) αυξάνεται η δόνησή τους και εξευγενίζονται (μετουσιώνονται σε Φως Συνείδησης) ΠΡΟΣ ΔΟΞΑΝ ΘΕΟΥ! Αυτή είναι η λειτουργία της θεραπείας = υπηρεσίας ως απελευθερωτικής αλήθειας και ως λυτρωτικής αυτογνωσίας!

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ: οι άνθρωποι είμαστε από φως και σκότος, «high stands on low»! Επιπλέον, όταν μαθαίνουμε να αντιμετωπίζουμε επιτυχώς τις δυσκολίες της ζωής, τότε βγαίνουμε από αυτές μεγαλωμένοι – αναπτυγμένοι και όχι εξασθενημένοι και στρεβλοί! Συνήθως υποφέρουμε πολλά δεινά στη ζωή μας, αλλά μπορούμε το Φως της ζωής – Αλήθειας να εξακολουθεί να λάμπει μέσα μας, ισχυρό σαν 1000 ήλιοι! Αυτή είναι η πλήρης Πνευματοποίηση – Μετουσίωση! Αυτή είναι η ηγεμονική κυριαρχία του Πνεύματος, η ψυχική ευγένεια! Με αυτή την Πνευματική στάση μπορούμε να δίνουμε νόημα στην εμπειρία που μας βασανίζει! Η Πνευματική ανάπτυξη είναι δώρα ζωής πολύτιμα! Με αυτό τον τρόπο, με αυτή τη στάση ζωής, επιβεβαιώνετε την αξία της ζωής! Μέσα από μία ευρύτερη αντίληψη της ανθρωπίνης συνθήκης, το κακό είναι η έλλειψη γνώσης, συμπόνιας, ελέους και ενσυναίσθησης (κατανόησης). Η κατανόηση ανθίζει ως εν ανθρώποις ευδοκία! Το «κακό» είναι δυσάρεστο, αλλά χρήσιμο!

Η πυξίδα σας ας είναι τα εξής:

Τίποτα δεν είναι δυνατότερο από εμένα! Τίποτα δεν με νικάει αν δεν το επιτρέψω εγώ!

Η σκέψη συνειδητά ή είναι ευρύτερη όλων ή όχι. Ή περιέχει = ελέγχει ή περιέχεται = αφανίζεται! ΑΠΟ ΕΜΑΣ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ, από τη στάση μας, από την επιλογή μας!

Να θεωρούμε τα πάντα ως πρόκληση – κρίση (ΕΝΑΣ κίνδυνος αποτυχίας + ΜΙΑ ευκαιρία επιτυχίας – διόρθωσης) και τίποτε ως απόρριψη!

Παράδειγμα φιλοσοφημένης στάσης ζωής: αν δεν μπορείς να έχεις αυτό που αγαπάς, τότε αγάπα αυτό που έχεις! ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΑΤΑΡΑΞΙΑ! Ή αλλιώς ΑΝΑΛΗΨΗ – ΑΝΑΣΤΑΣΗ, όπου βιώνεται η ολοκληρωμένη εσωτερική ελευθερία των ανθρώπων = δεν επηρεάζεται από όλα όσα συμβαίνουν, μένεις ΑΤΑΡΑΧΟΣ! Όπου η συχνότητα της ενεργειακής σου δόνησης κινείται έτσι ώστε να πλησιάζει την συχνότητα της ενεργειακής δόνησης της Πηγής του θείου ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ! Το θείο ΘΕΛΗΜΑ είναι η ΑΓΑΠΗ!

Η Πνευματική αλληλουχία είναι η εξής: δοκιμασία → εμπειρία → γνώση → συνείδηση → Φώτιση – Θέωση – Λύτρωση! Έτσι, ο άνθρωπος μετουσιώνει (κάνει) την ύλη του σε Πνεύμα, δηλαδή Φωτισμένη Συνείδηση και Στάση ζωής! Η εμπειρία καθοδηγεί και διδάσκει, όπου η συμμετοχή στην εμπειρία είναι εορταστική, δηλαδή Ερωτική! Κατά την εμπειρία – μάθημα ενθυμούμαστε ξεχασμένα κομμάτια μας (όψεις μας) και επανεννούμαστε μαζί τους! Με την ενθύμηση, ανακαλύπτουμε ποιοι είμαστε και γιατί ήρθαμε στη Γη! Έτσι, ο Έρωτας καταλύει τον θάνατο και μας ενοποιεί με το σύμπαν! Κατά τη διάρκεια όλης αυτής της διαδικασίας, η ύλη μετουσιώνεται σε Νου – Συνειδητή Νόηση – ΔΙΑΝΟΙΑ – ΦΩΣ με φωτόνια άλλης Διάστασης, άλλου Σύμπαντος! Επίσης, μέσα από τη διδαχή μπορείς να φτάνεις στη Γνώση! Δεν υπάρχει όριο ταχύτητας στο δρόμο για την Φώτιση! Φώτιση = Θέωση = επανένωση με τον Ανώτερο Θεϊκό Εαυτό μας και τις δυνατότητές του, χέρι με χέρι! Δείτε και στην αρχή της παρούσας συνάντησης.

Ο άνθρωπος είναι ο πράκτορας της σωτηρίας, ο ίδιος με τον αγώνα του, σε συνδημιουργία με το Πνεύμα, με ανώτερες Πνευματικές επικοινωνίες! Δεν υπάρχει όριο ταχύτητας στο δρόμο για τη Φώτιση! Φώτιση = η ικανότητα επαναδημιουργίας του Παραδείσου επί Γης για όλους, μέσω αλληλεπίδρασης - αλληλοβοήθειας με τους άλλους που είναι ομοίως Φωτισμένοι! Πρόκειται δηλαδή, για αλλαγή οπτικής γωνίας αντίληψης της ζωής, όπου κάθε κρίση – δυσκολία - δοκιμασία περιέχει ΕΝΑ κίνδυνο και ΜΙΑ ευκαιρία! Να βλέπουμε την ευκαιρία και να την πραγματώνουμε με πάθος και χαρά, με επικέντρωση της ενέργειάς μας στον εαυτό μας! ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ για την δημιουργία του Παραδείσου επί Γης!

Συνοπτικά: Η ΦΩΤΙΣΗ είναι η επανένωση, χέρι με χέρι, με τον Ανώτερο Θεϊκό Εαυτό μας και τη δύναμή του, μέσω της ενθύμησης αυτού που αληθινά είμαστε! Να μάθουμε να προχωράμε σε σύνδεση με τον Ανώτερο Θεϊκό Εαυτό μας, χέρι με χέρι! Λοιπόν, ας ανακαλύψουμε ποιοι είμαστε και ας αξιοποιήσουμε την Ουσία μας προς ευαγές έργο! Θεάρεστο έργο!

ΤΟ ΦΩΣ Συνειδητότητας = ΝΟΗΜΑ αιτίας και σκοπού και τρόπου ύπαρξης, συνύπαρξης και θανάτου, όπου το θεϊκό νόημα της ζωής μας είναι το εξής:

α) Να υπηρετούμε τους συνανθρώπους μας!

β) Να συνεισφέρουμε δημιουργικά στην κοινωνία τόσο με τα έργα της ματαιότητας, όσο και με τα έργα της αιωνιότητας!

γ) Να φροντίζουμε τη μάνα Γη κατά την πορεία της προς την ΑΝΑΛΗΨΗ της! Όπου ΑΝΑΛΗΨΗ είναι η μετάβαση σε υψηλότερη συχνότητα ενεργειακής δόνησης, πιο κοντά σε εκείνη της ΠΗΓΗΣ του ΘΕΙΟΥ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ! Το θείο θέλημα είναι η ΑΓΑΠΗ!

Ο δρόμος για την Φώτιση, συνήθως, είναι μέσα από την δυσκολία – πρόκληση στη ζωή, όπου:

- Δυσκολία = πόνος = μόχθος και οδύνη! Τα θαύματα γίνονται ιδίως σε στιγμές πόνου, όταν τα αναζητούμε! Όταν ένα θαύμα μπορεί να σε σώσει, τότε μπορείς εσύ να είσαι το θαύμα! Έτσι, ο άνθρωπος γίνεται περισσότερο άνθρωπος-θεός μέσα από τον αγώνα του προς τούτο! **Συμπέρασμα:** άχαρος ο ρόλος του «κακού», αλλά και χρήσιμος μαζί! Πώς θα κατανοήσεις το «καλό» αν προηγουμένως δεν γνωρίσεις το «κακό»;!

- Γνώση = πρόταση αληθινή = βεβαιότητα στήριξης, για την κίνηση προς την Α-λήθεια! Η γνώση είναι ανάμνηση αυτού που αληθινά είμαστε, με σκοπό την ελευθερία μας = αρχές, κριτήρια, υπαρξιακά αξιώματα φρονήματος και λογισμού! Η καρδιά, δηλαδή ο Ανώτερος Νους μας, κατέχει όλη τη Γνώση και απλώς αποκτούμε επίγνωση αυτής με «ενθύμηση», σε όλο και υψηλότερα νοητικά επίπεδα! Η καρδιά πάντα γνωρίζει και ο κατώτερος γήινος νους μας γνωρίζει βοηθούμενος από την καρδιά! Είναι τέχνη να ακούμε τη Σοφία της καρδιάς μας! Κάθε μας νίκη μας φέρνει πιο κοντά στο αληθινό μας Φως! Όλα αυτά αποτελούν ΠΗΔΑΛΙΟ, ΓΝΩΜΟΝΑ στη ζωή μας!

Ας ακούμε λοιπόν, τη Σοφία της καρδιάς μας, με ελεύθερη επιλογή και απόφαση (ελεύθερη βούληση) που είναι παράγωγο του ανώτερου Νου μας, ο οποίος εδρεύει στην καρδιά μας! Ο Πλανήτης Γη είναι ο μόνος πλανήτης ελεύθερης βούλησης στη «γειτονιά» των Γαλαξιών όπου ανήκουμε! Πρόκειται για κοσμικών διαστάσεων γεγονός! Κι όμως, η επιστήμη ισχυρίζεται ότι η ελεύθερη βούληση είναι ψευδαίσθηση, διότι δεν υπάρχει μέρος του εγκεφάλου που αποτελεί και παράγει τη βούληση! Δες και 7η συνάντηση κύκλου 2015-2016. Σχόλιο: είμαστε επιστήμονες, αλλά όχι αρκετά επιστήμονες! Έδρα του λόγου και της βούλησης είναι το 5^ο chakra των ανθρώπων!

Σκοτεινό για την συνείδησή μας = ό,τι δεν μπορεί να αντιληφθεί η συνείδησή μας, το εκλαμβάνει ως σκοτάδι! Ό,τι αντιλαμβάνεται φωτίζεται, αποκαλύπτεται! Ο άνθρωπος χαρακτηρίζεται από το ότι αγωνίζεται να συνειδητοποιήσει τις ουράνιες όψεις του εαυτού – Εαυτού του! Όσο μεγαλύτερες είναι οι επιτεύξεις-επιγνώσεις, τόσο μεγαλύτερη και η Σοφία! Αγάπη και Σοφία είναι το μάθημα της ανθρωπότητας! Η Αγάπη είναι ανώτερη νοημοσύνη! Οι γενναίοι συνχωρούν, οι δειλοί εκδικούνται! Το να συνχωρείς και να προσπερνάς δείχνει μεγαλύτερη δύναμη και λογικά προκαλεί λιγότερα βάσανα. Άρα, είναι η κατάλληλη επιλογή για κάποιον που αγαπάει τον εαυτό του! Όταν κάνουμε το καλύτερο για τον εαυτό μας, τότε αυτό γίνεται για όλους και για το σύμπαν! Το «κακό» είναι η άγνοια, η έλλειψη συμπόνιας, ελέους και ενσυναίσθησης (κατανόησης). Η κατανόηση ανθίζει ως εν ανθρώποις ευδοκία, δηλαδή ευαρέσκεια, ικανοποίηση, επιδοκιμασία, εύνοια! Το «κακό»

είναι δυσάρεστο, αλλά χρήσιμο!

Σχετικά με τον πόνο, τώρα: η αποδοχή του πόνου μειώνει την δύναμή του! Η αντίσταση στον πόνο αυξάνει την δύναμή του! Λοιπόν: να κατεργαστούμε μέσα στο κορμί μας όσο περισσότερο σκοτάδι μπορούμε και να το κάνουμε Φως!

Η γλώσσα, η ομορφιά του λόγου, η καλλιέπεια είναι ο τρόπος με τον οποίο παίρνει μορφή η ψυχή! Αυτό δεν ισχύει για τον εργαλειακό λόγο που κυριεύει όλο και περισσότερο την εποχή μας! Δεν υπάρχει χυδαία γλώσσα, υπάρχουν μόνο χυδαίοι άνθρωποι! Από τον τρόπο χρήσης της γλώσσας προκύπτουν η ηδονή της ποίησης, οι ποιητικές ηδονές, τόσο σαν σύνθεση, όσο και σαν ανάγνωση ποίησης! Ο Καβάφης μιλάει για τα θεραπευτικά εργαλεία της τέχνης της ποίησης! Το σώμα μας επίσης είναι σήμα - γλώσσα! Δημιουργείται από την ψυχή μας με τον ίδιο τρόπο που η σκέψη μας γίνεται γλώσσα και είναι αλληλένδετες αυτές οι δύο! Διάνοια και λόγος ταυτά, έλεγαν οι αρχαίοι Έλληνες! Η γλώσσα είναι η αισθητή μορφή της νόησης! (δες και γλωσσικός πολιτισμός και ιστορική συνέχεια, 7^η συνάντηση, κύκλου 2015-2016).

Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Η ψυχική ωρίμανση προϋποθέτει το πένθος! Η τέχνη γενικότερα, συνήθως δεν μπορεί να παραχθεί χωρίς αυτό το βίωμα και την μετουσίωσή του! Αυτή είναι η αλχημεία της τέχνης! Η ζωή η ίδια είναι μεταμόρφωση, αλλαγή! Να φροντίζουμε να διατηρούμε την διάθεσή μας να μετατρέπουμε – μετουσιώνουμε το αρνητικό σε θετικό, δηλαδή να βγάζουμε ομορφιά από το άσχημο, το «κακό». Δυστυχώς σήμερα βαφτίζουν πολιτισμό τέχνης κάθε ασχήμια, τα έργα της πιο σκοτεινής φαντασίας!

Όσον αφορά τον ενίοτε φλογερό αναγνώστη, η Λογοτεχνία αλλάζει τον ίδιο τον αναγνώστη της, ατομικά! Μπορεί να μην δίνει απαντήσεις, αλλά με τα σωστά της ερωτήματα μας οδηγεί στην ορθότερη προσέγγιση του εκάστοτε προβλήματος! Τα βιβλία μας βοηθούν να μαθαίνουμε για τα μελλοντικά μας λάθη, μέσω αυτών που συμβαίνουν στους χαρακτήρες που πρωταγωνιστούν! Η Λογοτεχνία σπουδάζεται στα μεγάλα και στα λιγότερο μεγάλα κείμενα!

Η γραφή γενικά, έχει την ικανότητα να γεννά ή να απαλείφει πραγματικότητες, τη δύναμη να κατακτά το άπειρο και την έφεση να κερδίζει την αθανασία! Υπάρχουν τροχιές σύγκλισης και επαφής (σχέσεις) μεταξύ της λογοτεχνίας και της ζωγραφικής!

Η Λογοτεχνία διευρύνει την αντίληψη – επίγνωση – συναισθησή μας! Η αληθινή ζωή μας ωθεί να απολαμβάνουμε τους καρπούς της αντίληψής μας, μέσα από την Αγάπη, την Αλήθεια, την ομορφιά, την ελευθερία και την δημιουργικότητα (όλες καταστάσεις φωτ/φίας Β). Έτσι, γινόμαστε άνθρωποι οι οποίοι έχουν για πυξίδα τους την ομορφιά και την αλήθεια! (καταστάσεις φωτ/φίας Β).

Όσον αφορά την θεατρική τέχνη, αυτή μπορεί να λειτουργεί θεραπευτικά σε πολλά επίπεδα και με πολλούς τρόπους! (δες και παρακάτω, αναλυτικά το θέατρο ως τέχνη). Το θέατρο προκαλεί κάθαρση = εξαγνισμός = λύτρωση = αποκατάσταση της κλονισμένης ενεργειακής ισορροπίας! = Ειρήνη στην καρδιά = ΥΓΕΙΑ!

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ: Τα Ομηρικά έπη είναι το πρώτο και αξεπέραστο αριστούργημα της Λογοτεχνίας! Η ομηρική ποίηση λέει κάπου: θείον το κουφίζειν οδύνην! Σας παραπέμπω στα διδάγματα-αποκαλύψεις του υγιούς εσωτερισμού για να μην αυξάνουμε τη συλλογική ένταση του πόνου, αλλά να την μειώνουμε! Επίσης πχ η πατρίδα, η γλώσσα, το ταξίδι και ο Ομηρικός Οδυσσέας ως αρχετυπικό σύμβολο του νόστου, στην Ευρωπαϊκή γραμματεία και τέχνη! Το όνομα Οδυσσεύς προέρχεται εκ του ρήματος οδύσσω, που σημαίνει: αγωνίζομαι σθεναρά, μέχρις εσχάτων, ενάντια στον πόνο! Ο καθοριστικός ρόλος της Οδύσσειας στις κλασσικές σπουδές και στον πολιτισμό γενικότερα, πιστοποιεί τον κυρίαρχο ρόλο του Οδυσσειακού μύθου στον σύγχρονο κόσμο! Η Οδύσεια αποτελεί έναν πρώτης τάξης οδηγό διαχείρισης κρίσεων στον σύγχρονο κόσμο μας, μαζί με την Ιλιάδα του Ομήρου, επίσης! Ο Όμηρος είναι το κεφαλάρι της Ελληνικής γλώσσας! Ο Όμηρος είναι ο πρίγκιπας των ποιητών! Η ποίηση είναι η γλώσσα στην πλήρη έντασή της!

Τέλος, σας προσθέτω ότι η Οδύσεια περιέχει μεταφυσική – μυστική ουσία, μυστικό – μεταφυσικό περιεχόμενο! Από αυτή την άποψη η ΟΔΥΣΣΕΙΑ είναι ένα ταξίδι αυτογνωσίας με την βοήθεια του κρυμμένου χάρτη μέσα στο Ομηρικό έπος! Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ! Το ταξίδι του το κάνουμε όλοι με σκοπό να επιστρέψουμε στην αληθινή πατρίδα μας, στην ουράνια πατρίδα και την Πηνελόπη – ψυχή μας! Η Οδύσεια περιγράφει το άλγος αυτού του νόστου, αυτή τη νοσταλγία! Αυτός είναι ο πόνος μας και η λαχτάρα μας για τον γυρισμό στην ΠΗΓΗ μας! Στην Οδύσεια περικλείονται συμπυκνωμένα τα εξής τρία σημαντικότερα μηνύματα:

Το 1^ο ονομάζεται ο Κανένας και μιλάει για την κρυφή αιτία!

Το 2^ο ονομάζεται το Όνειρο και μιλάει για το βαθύτερο μυστικό!

Το 3^ο ονομάζεται Ιστίο και μιλάει για τη ΘΕΡΑΠΕΙΑ!

Για ολοκληρωμένη γνώση και αντίληψη όλων των παραπάνω, διαβάστε το βιβλίο της Ιουλίας Πιτσούλη «Μυστική Οδύσεια» των εκδόσεων ΔΙΟΠΤΡΑ!

Οι ποιητές έχουν το ποιητικό χάρισμα των λέξεων! Βλέπετε στις

λέξεις μία λάμψη αύρας ιερής και να θυμάστε ότι υπάρχει διαχρονική σχέση ανάμεσα στην ποίηση και στην μουσική! Η αποδοχή και η αναγνώριση του πόνου-φόβου μας είναι η άριστη δυνατή μορφή γείωσης – Πνευματοποίησης – Πνευματικότητας – Αυτοπραγμάτωσης! Η Αυτοπραγμάτωση – Αυτοεκπλήρωση είναι Ανάγκη στον άνθρωπο = ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ = ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ. Το μεγαλείο γεννιέται και από την υπερνίκηση του πόνου-φόβου, δηλαδή από την Πνευματικότητα - Αυτοπραγμάτωση! Εξυπακούεται ότι δεν επιδιώκουμε τον πόνο φόβο για να εξελισσόμαστε, αλλά επιδιώκουμε την γλυκειά κατάφαση στη χαρά της ζωής! Η ζωή στο βάθος της είναι αιώνια και γεμάτη χαρά! Να δηλώνουμε την πρόθεσή μας να χαρούμε την κάθε της στιγμή, με εύθυμη διάθεση και χαρά ζωής!

Ερώτηση: Πως να συνδέω την καθημερινότητα με το Πνεύμα;

Απάντηση: Να πνευματοποιείς την ύλη!

Ερώτηση: Σε εξαιρετικά ψυχοπιεστική ή οδυνηρή κατάσταση, πως να την Πνευματοποιήσω;

Απάντηση: Στάσου στο κέντρο σου, δηλαδή στην καρδιά σου, στη δύναμή σου και δεξ την ομορφιά που εκδηλώνεις και απλώνεις γύρω σου! Εκδήλωσε γενικότερα την Πνευματική διάταξη των πράξεών σου!

Πνευματοποιούμε την ύλη όταν την μετατρέπουμε – μετουσιώνουμε – μεταστοι-χειώνουμε σε Νου, δηλαδή σε Συνειδητή Νόηση – Διάνοια – Φως, με φωτόνια άλλης διάστασης, άλλου Σύμπαντος! Ένα και το αυτό ύλη και Πνεύμα! Αυτή είναι η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ, η οποία οδηγεί στην ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ – ΣΩΤΗΡΙΑ!

Επιστρέφουμε στον Όμηρο (μετά την παρένθεση) ο οποίος εξιστόρησε με τα έπη του πράξεις ηρώων!

Ο Ησίοδος ύμνησε την ταπεινοφροσύνη της καθημερινής ζωής! Η ταπεινοφροσύνη είναι η εξής στάση: με σεμνότητα αναφέρομαι στην σπουδαιότητα του Εαυτού μου. Η ταπεινοφροσύνη είναι ζητούμενο ιδανικό στον υγιή εσωτερισμό! Η ταπεινοφροσύνη είναι άριστο θεμέλιο για όλα δηλαδή η τήρηση του μέτρου και της αναλογίας!

Στην ποιητική δημιουργία υπεισέρχονται πολύ περισσότερα από συνειδητή γνώση, μέσω της διαίσθησης, δηλαδή μέσω του δέκτη της επίφυσης. Το ενεργειακό μήνυμα (η πληροφορία) εισέρχεται με λήψη από την επίφυση, διαβιβάζεται στο κέντρο του λόγου στον λαιμό (5^ο chakra) και από εκεί στην καρδιά (4^ο chakra) από όπου βιώνεται – γειώνεται σε όλο τον οργανισμό του ανθρώπου!

Το ιδανικό, το ιδεώδες, το ίνδαλμα είναι μία άφθαρτη και παρήγορη εικόνα αναφοράς! Σας θυμίζω το ιδεώδες του εγώ, όταν σας είπα για την φωτεινή σκιά σας! πχ η ποιητική ενόραση-διαίσθηση στον Καζαντζάκη: έχω μέσα μου αγιάτρευτη την νοσταλγία των άστρων,

λέει κάπου! Οι αληθινοί ποιητές γενικά έχουν ΕΝΟΡΑΣΗ, διαίσθηση, μέσω της διαισθητικής λειτουργίας της επίφυσης! Σας παραπέμπω στην σύγχρονη κοσμολογία που λέει ότι είμαστε αστερόσκονη! Επίσης στην γνώση μας, μέσω της σχέσης μας με το Πνεύμα, ότι είμαστε παιδιά των αστεριών, ότι καταγόμαστε από άλλα άστρα, πχ τις Πλειάδες, τον Σείριο, τον γαλαξία της Ανδρομέδας, τον Ωρίωνα κλπ.

Αισθανθείτε την ποιητική ενόραση στον Σαίξπηρ (μετενσάρκωση του St. Germain), για την αξία της σιωπής στο επέκεινα του παρόντος κόσμου! Η τελευταία φράση του Άμλετ, πριν πεθάνει είναι: «τα υπόλοιπα είναι σιωπή». Η σιωπή αυτή είναι αναγκαία για την αφομοίωση - εμπέδωση της αποκτημένης εμπειρίας στην προηγούμενη ζωή!

Το καλύτερο απόσταγμα της ποίησης είναι η ικανότητα της έκφρασής της, να διαπερνάει την επιφάνεια των πραγμάτων προκειμένου να ανακαλύψει και να υποδείξει τις αφανέρωτες, κρυφές διαστάσεις τους! Τα ποιήματα ουσίας μας βοηθούν να πλησιάζουμε τα αρνητικά, τα δύσκολα στοιχεία της ζωής μας, όπως: τη θλίψη, τη σιωπή, την επιβίωση, τον χωρισμό, τον θάνατο! Η ποίηση ανθεί σε δύσκολους καιρούς! Επίσης, η ποίηση έρχεται μόνη της με τη μορφή της έμπνευσης!

Ο ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΟΣ – ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ως λογοτεχνικό είδος: Λόγος στα Ελληνικά σημαίνει λέξη και Λογική! Θεός, επίσης! έχουμε:

α) τον αρχαίο Ελληνικό (φιλοσοφικό - ποιητικό) Λόγο, και
β) τον Πατερικό Λόγο της Χριστιανικής θρησκείας, ο οποίος έχει σχέση έλξης-απώθησης με την προχριστιανική φιλοσοφία!

Τα λογικά αυτά φάρμακα, για τον κατευνασμό της λύπης είναι η τέχνη της α-λυπίας, δηλαδή η πρώτη μορφή ψυχοθεραπείας! Το μεγαλείο γεννιέται και από την υπερνίκηση του πόνου, δηλαδή από την Πνευματικότητα – Αυτοπραγμάτωση – Αυτοεκπλήρωση – Μετουσίωση! Αυτό γίνεται με την συνειδητότητά μας και την επίγνωση της θέλησής μας και την έκφρασή τους! Ο λόγος είναι το πιο ευγενικό πράγμα, κατά τον Σωκράτη στην «Πολιτεία» του Πλάτωνα!

Αν ζητηθεί βοήθεια από το Πνεύμα προς τούτο, θα δοθεί! Γι' αυτό, ζητάτε με όλη τη δύναμη του ΕΙΝΑΙ σας τη βοήθεια του Πνεύματος, δηλαδή του Θεού! Αυτός είναι ο λόγος που σας παροτρύνω με έμφαση, να συμμετέχετε σε ομάδες υγιούς εσωτερισμού!

ΛΙΓΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ επικρατούσα ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ (ως επιβίωσης και προκοπής). Χρειάζεται να είμαστε ικανοί για κάθε φροντίδα της ζωής μας, για κάθε υπολογισμένο βήμα που οδηγεί

προς μία επιτυχία, για κάθε σοφή πονηρία, για κάθε περίτεχνο υπολογισμό, για κάθε αξιοποίηση των χαρισμάτων - προσόντων του εαυτού μας, για κάθε κοινωνική ακροβασία που οδηγεί σε επιτυχημένη ζωή, ούτως ώστε να γλιστράμε σαν ψάρι μέσα στο νερό!

Γ) ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΩΣ ΤΕΧΝΗ

Η τέχνη έχει βαθιά κι απόκρυφη σημασία! η τέχνη είναι κατ' εξοχήν μεταφυσική δραστηριότητα αυτής της ζωής! Μεταφυσική είναι η Λογική των υπερβατικών πραγματικοτήτων και των πραγμάτων αυτών καθ' εαυτά, έξω από τις πρακτικές πραγματικότητες – φυσικές αναγκαιότητες, μετά τα φυσικά, δηλαδή πέρα από το φυσικό! Εξετάζουμε δηλαδή, τις Πνευματικές αιτίες των φυσικών, στο υπερ-φυσικό, μετά τα φυσικά!

Η τέχνη είναι το ξεπέρασμα της φρίκης (κατάσταση φωτ/φίας Α) με την εμπειρία του ωραίου (κατάσταση φωτ/φίας Β), το τραύμα που μετουσιώνεται σε δημιουργία. Θέλει εξάσκηση η ομορφιά! Ο Όμηρος είναι η ολοκλήρωση του Απολλώνιου Πνεύματος, δηλαδή του Απολλώνιου ιδεώδους του ορθού λόγου, της υπολογιστικής σκέψης, του κάλλους και των υψηλών ιδανικών! Ο Απόλλων είναι ο θεός της εξατομίκευσης, της σαφήνειας, του μέτρου και της μουσικής! Απολλώνιος είναι ο κόσμος του Ολύμπου! Ο Απόλλων είναι ο θεός του αγνού Φωτός, του Απόλυτου και της Ζωής! Ο Απόλλων είναι απαστράπτον Φως! Ο Απόλλων εστιάζει το ηλιακό πυρ στη Γη και φωτίζει την διάνοιά μας με τις έννοιες – ιδέες του κάλλους και των υψηλών ιδανικών! Ο Απόλλων συμβολίζει τις εξής «Ελληνικές» ποιότητες: το καθαρό Φως, την Αλήθεια, την Λογική, την Τάξη, την Συμμετρία, την Αρμονία, την μουσική και όλες τις υπόλοιπες Ελληνικές αρετές! Ο Απόλλων είναι πηγή ζωής, υγείας και λύτρωσης! Είναι η δικαιοσύνη, η εγκράτεια, οι ηθικές αρχές του νόμου, της συμμετρίας, του ρυθμού, είναι ο Κύριος της ζωής! Ο Απόλλων εκφράζει συνοπτικά την απαστράπτουσα ανθρώπινη φύση! ΤΗΝ ΛΟΓΙΚΗ, ΤΗΝ ΑΡΜΟΝΙΑ, ΤΟΝ (αυτό)ΕΛΕΓΧΟ!

Υπάρχει σχέση ανάμεσα στη μουσική και τον Λόγο, ανάμεσα στη μουσική και την εικόνα! Ιδιαίτερα, είναι διαχρονική η σχέση που έχουν η ποίηση και η μουσική. Μία μελωδία με λόγια δίνει ψυχή στον κόσμο, ενώνει με τρόπο μαγικό τα γεγονότα και τα πρόσωπα, ανεξάρτητα από φυλή και γλώσσα! Το θέατρο είναι σύνθεση πολλών εκφραστικών μέσων. Το θέατρο κατά την αρχαιότητα ήταν το σύμβολο της Ελληνικότητας!

Η πολιτιστική ψυχή της αρχαιοελληνικής πόλης ήταν το θέατρο! Όλοι οι θεατρικοί συγγραφείς (ποιητές στην ουσία τους) γράφουν για το κοινό της εποχής τους. Το θέατρο είναι το μέσο με τη βοήθεια

του οποίου, ο ποιητής έρχεται σε επαφή με το ευρύτερο κοινό! Είναι ο αμεσότερος τρόπος επαφής - επικοινωνίας του ποιητή με το κοινό! Η ποίηση γενικά, εκδηλώνεται δημιουργικά και φραστικά. Στα χέρια ενός εμπνευσμένου ποιητή, οι λέξεις εκδηλώνουν την μυστική τους ομορφιά και τον ποιητικό τους πλούτο!

Ο χορός της τραγωδίας ορχείται και άδει, καθώς και προσφέρει μεταφυσική παρηγορία, διότι υπάρχει ένας βίαιος ανταγωνισμός ανάμεσα στην Απολλώνια πλαστική τέχνη και την χωρίς σχήματα, τέχνη της μουσικής που ανήκει στον Διόνυσο, δηλαδή την αρχέγονη δύναμη της μουσικής. Ο Διόνυσος είναι ο θεός της υπερβολής και της απώλειας του μέτρου λόγω μέθης! Ο Βάκχος - Διόνυσος είναι ο θεός του κρασιού και της έκστασης! Είναι επίσης ο υπέρτατος θεός των εορτών και του θεάτρου! Η κοινή μέθη προσομοιάζει με θρησκευτική εμπειρία μέθεξης, υπέρβασης, έκστασης! Ο Διόνυσος είναι που έδινε φτερά στον νου του ανθρώπου, γεννούσε πρωτότυπες ιδέες στον νου του ανθρώπου κατά τα συμπόσια! **Συνοπτικά:** ο Διόνυσος αφορούσε την μυστικιστική - εκστατική πλευρά του ανθρώπου! Οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν ότι ο άνθρωπος αποτελείται από 3 μέρη Απολλώνιας φύσης και από 1 μέρος Διονυσιακής φύσης! Αυτές ήταν οι ιδέες των αρχαίων Ελλήνων στα πλαίσια του ανθρώπινου αγώνα για κατανόηση του θελήματος των θεών τους! Το Διονυσιακό στοιχείο είναι τα ένστικτα, το συναίσθημα, η υπερβολή λόγω μέθης, το πάθος για χορό και μουσική, η έκσταση στο εδώ και τώρα! Ο Διόνυσος είναι η παρόρμηση της ζωής μέσω των πάντων, Αδιαίρετος! Ο Απόλλων, αντίθετα, είναι η εξατομίκευση, μέσω της διαίρεσης - διαχωρισμού του ΟΛΟΥ!

Η ουσία της έννοιας του εξατομικευμένου εαυτού είναι ο διαχωρισμός, η συνειδητοποίηση του διαχωρισμού του ενός εαυτού από τους άλλους εαυτούς και αυτού του εαυτού ως υποκειμένου και διαφοροποιημένου από τα αντικείμενα. **ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ:** εαυτός σημαίνει ότι τον αντιλαμβανόμαστε ξεχωριστά από το σύνολο!

ΕΝΑ με το σύνολο είναι ΚΑΘΑΡΟΣ ΝΟΥΣ, ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΣ ΝΟΥΣ = ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΨΥΧΗ! Η αρμονική εξατομίκευση είναι το ιδανικό! Έτσι, διευκολύνεται η ενότητα μέσα από την ετερότητα (διαφορετικότητα)! Αλληλοπεριχώρηση - συνχώρηση = και μαζί και χώρια! Πρόκειται για κβαντική κατάσταση θεϊκή! Η περιπέτεια της ψυχής στην αναζήτηση του Θεού, δηλαδή της ενέργειας της ζωής, δηλαδή της ζωοποιού φωτιάς, του ενεργειακού πυρός το οποίο καίει αλλά δεν αναλώνει, του ΥΠΕΡΤΑΤΟΥ ΦΩΤΟΣ!

Η εξατομίκευση ισχύει μόνο για την ενσάρκωσή μας. Όμως είμαστε θεϊκά φτιαγμένοι, δηλαδή είμαστε μέρος της κεντρικής δημιουργικής Πηγής του σύμπαντος! Κατά την ενσάρκωσή μας βιώνουμε μόνο ένα μικρό μέρος του Θεού μέσα μας, του Θεού που είναι ο δημιουργός

μέσα μας, στο σώμα μας! Στην Πνευματική πραγματικότητα, όμως, δεν είμαστε καθόλου ατομικοί! Αντίθετα, είμαστε μέρος μίας πολύ μεγάλης ομάδας Πνευματικών οντοτήτων που είναι ο Θεός, δηλαδή της αδιαίρετης ενεργειακής σούπας οντοτήτων που είναι ο Θεός (κβαντική κατάσταση, αυτό είναι το κλειδί κατανόησης), δηλαδή παράβαλε αλληλοπεριχώρηση! «Εγώ Είμαστε, εμείς Είμαι»! Κάθε οντότητα είναι και δικό μας κομμάτι στα πλαίσια της αλληλοπεριχώρησης – συνχώρησης!

Άτομο είναι ο ξεχωριστός άνθρωπος, ως αδιαίρετο – άτμητο μέρος μίας ευρύτερης ενότητας! Είναι δύσκολο να είσαι ταυτόχρονα στην ατομικότητα και στην συλλογικότητα, ΟΧΙ όμως ακατόρθωτο! Στο επίπεδο της Βουδικής συνείδησης έχει κανείς την αίσθηση του ξεχωριστού εαυτού – Εαυτού του και συγχρόνως την εμπειρία μίας αίσθησης ενότητας με τους άλλους! Επαναλαμβάνω ότι είναι κβαντική κατάσταση, αλληλοπεριχώρηση, συνχώρηση! Είναι η ίδια θεϊκή κβαντική κατάσταση με εκείνη της Αγίας Τριάδας, δηλαδή το τριαδικό της Μονάδας και το μοναδικό της Τριάδας! **Slogan:** «Εγώ Είμαστε, εμείς Είμαι»!

Η ατομικότητα είναι η ξεχωριστή – διακριτή ύπαρξη! Η εξατομίκευση – ατομικότητα σημαίνει ιδιοπροσωπεία! Ιδιοπροσωπεία σημαίνει συνειδητότητα και βούληση, δηλαδή αυτοπεποίθηση και αποφασιστικότητα, επίσης, ικανότητα φιλίας και ελπίδας βάσιμης και ακέραιας! Η ιδιοπροσωπεία μας = η ταυτότητά μας! Ιδού μία ακόμη ιδέα για την ουσία του ανθρώπου ως ύπαρξης πάνω στη Γη! Ουσία είναι ενεργητικός τρόπος μετοχής στο είναι! Στα πλαίσια αυτά, το κακό είναι η έλλειψη Γνώσης, συμπόνιας, ελέους και ενσυναίσθησης (κατανόησης). Η κατανόηση ανθίζει ως εν ανθρώποις ευδοκία, δηλαδή ευαρέσκεια, επιδοκιμασία, εύνοια, ικανοποίηση!

Η κοινωνία ζει και αποτελείται από άτομα! Το άτομο χρειάζεται να αυτοπραγματοωθεί μέσα της, χωρίς να προσβάλλει το «κοινό καλό»! Ο άνθρωπος είναι η αθάνατη ατομικότητα η οποία έχει μία θνητή προσωπικότητα (έναν χαρακτήρα). Η υποταγμένη ατομικότητα φαίνεται γραφολογικά, στον γραφικό χαρακτήρα, με το σημείο sacrée coeur. Η συμπεριφορά του ατόμου κυριαρχείται από τον φόβο της καταπίεσης και από τον φόβο της απώλειας της ανεξαρτησίας! Όλα αυτά φαίνονται και στο Χρωμο test!

Ο ύψιστος Νους διαχωρίζεται δημιουργώντας υλικές μορφές = τρόπους! Κάθε μορφή = ένας ειρμός του! Η ύλη είναι συμπυκνωμένο νόημα, δηλαδή ειρμός της θεϊκής σκέψης!

Η κατανόηση μέσω της καρδιάς είναι εκείνη που ενώνει και πάλι τα διεστώτα! Έτσι, μπορεί να επιτυγχάνεται ενότητα μέσα από την ετερότητα (δημιουργική διαφορετικότητα) αρμονικά =

αλληλοπεριχώρηση – συνχώρηση, δηλαδή μπορούμε να είμαστε ταυτόχρονα μαζί και χώρια! Είναι δύσκολο να είσαι ταυτόχρονα στην ατομικότητα και στην συλλογικότητα, αλλά όχι ακατόρθωτο! Το «κακό» είναι η έλλειψη Γνώσης, συμπόνιας, ελέους και ενσυναίσθησης (κατανόησης)! Η κατανόηση ανθίζει ως εν ανθρώποις ευδοκία, δηλαδή ευαρέσκεια, επιδοκιμασία, εύνοια, ικανοποίηση!

Επιστρέφουμε και πάλι στο θέμα της αρχαιοελληνικής τραγωδίας και ειδικότερα στον χορό. Η χορευτική λειτουργία διακρίνεται:

α) σε χορό, από την μέση κι επάνω, δηλαδή Απολλώνιο ζήτημα νόησης και λόγου έναρθρου, μεστού λογικού νοήματος! Ο χορός στα έργα είναι η συμβολική προβολή του λαού που θεάται και στοχάζεται! Ο χορός σχολιάζει τα δρώμενα! Ο χορός δανείζει την φωνή του στον λαό! Ο χορός, επίσης, είναι η άποψη του ποιητή για το έργο! Ο χορός παίζει τον ρόλο ενός ηθοποιού!

β) σε όρχηση, εξ ου και ορχήστρα, χορός από τη μέση και κάτω, όπου κυρίαρχη θέση έχουν οι όρχεις. Πρόκειται δηλαδή, για Διονυσιακό ζήτημα αλόγου και απάνθρωπου ενστίκτου, δηλαδή σπασμωδικών κουνημάτων των όρχεων, αλόγου και απάνθρωπου ενστίκτου που αντιστρατεύεται τους κοινωνικούς κανόνες! Εν γένει, ο χορός έχει λυτρωτική λειτουργία, είναι κάθαρση πχ ο Ζορμπάς του Ν. Καζαντζάκη. Παρεμπιπτόντως σας πληροφορώ ότι ο οικουμενικό Νίκος Καζαντζάκης ήταν μετενσάρκωση του προφήτη Ηλία! Ο Ζορμπάς λέει σε ένα σημείο: «αφεντικό, δεν μπορώ να στο εκφράσω με λέξεις, με λόγια, γι' αυτό θα στο χορέψω»! Ο χορός επιπλέον, επειδή είναι σύμβολο γάμου, λειτουργεί ως αντίβαρο κατά της απειλής του θανάτου! Ο χορός μπορεί να γίνεται το εργαλείο αντίστασης σε όλους τους φόβους μας! Γίνεται επίσης μέσον, για να αποδεχτούμε την αποτυχία και να ξαναπροσπαθήσουμε! Γι' αυτό, χορεύετε τα προβλήματά σας! Κατά τη διάρκεια του χορού παράγονται ενδορφίνες μέσα σας!

Ο Διόνυσος είναι κατεξοχήν ο θεός του θεάτρου. Το καλό θέατρο είναι εκπαιδευτής του καλού γούστου. Το θέατρο μας υπενθυμίζει – αναπαριστά οικεία δεινά, με λυτρωτικό τρόπο! Αυτή είναι η καθαρτήρια δύναμη της θεατρικής τέχνης, που παράγει μία ιλιγγιώδη απελευθέρωση! Κάθαρση = εξαγνισμός = λύτρωση = αποκατάσταση της κλονισμένης ενεργειακής ισορροπίας! Δηλαδή ειρήνη στην καρδιά= ΥΓΕΙΑ! **Συνοπτικά:** Το θέατρο είναι ψυχανάλυση – ψυχοθεραπεία! ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ!

Αναλυτικότερα: ο άνθρωπος αποτελείται από το Απολλώνιο και το Διονυσιακό πνεύμα!

Το Απολλώνιο πνεύμα είναι η τάση της ψυχής προς την θεοποίηση του ανθρώπου!

Το Διονυσιακό πνεύμα έφερε μία ανθρωποποίηση των θεών! Χάρισε μία μακαριότητα, την αλήθεια του κρασιού και μία όψη του κόσμου,

όψη που βγαίνει από το αίσθημα και από το πάθος! Ένα πάθος που ολοκληρώνεται με «την τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν», κατά την Αττική τραγωδία. Αντίστοιχα το τραγούδι στην νεοελληνική, το δράμα του αισθήματος.

Ο άνθρωπος αποτελείται και από τις δύο αυτές τάσεις, δηλαδή τόσο από τον Απόλλωνα, όσο και από τον Διόνυσο! Και οι δύο τάσεις αποτελούν στοιχεία της ανθρώπινης ταυτότητας! Η αρμονική (ισορροπημένη) σύζευξη του αλόγου (Διονύσου) με το έλλογο στοιχείο (Απόλλων) είναι το ιδανικό! Ο Διόνυσος συνοπτικά είναι το έντονο συναισθημα, ο θεός της αστικής αταξίας-αρρυθμίας. Ο Απόλλων είναι ο θεός της αστικής ευρυθμίας – ευταξίας, συνοπτικά. Και οι δύο οδηγούν στην αυτογνωσία! Ο Απόλλων μέσω της αυτοανακάλυψης - συνειδητής, λογικής αυτοδιαχείρισης! Ο Διόνυσος μέσω της χαράς και της μέθης με τον οίνο!

Ένα μεταφυσικό θαύμα της θέλησης, δίψας για ζωή των αρχαίων Ελλήνων ζευγαρώνει αυτές τις δύο τάσεις, τις ζευγαρώνει στο Διονυσιακό και Απολλώνιο έργο τέχνης, που ονομάστηκε Αττική τραγωδία! Μέσα από αυτήν ο άνθρωπος μπορεί να ξεπερνάει την ανάγκη να είναι καλλιτέχνης και να γίνεται ο ίδιος έργο τέχνης! Αυτός να είναι το θαύμα! Στοχάζεστε αντικειμενικά τον εαυτό σας ως έργο τέχνης! Η ισορροπία ανάμεσα στον Διόνυσο και τον Απόλλωνα είναι η ουσία του αρχαίου Ελληνικού πνεύματος και πολιτισμού! Η συνύπαρξη - σύζευξη του διονυσιακού (η έκσταση) και του Απολλωνίου (η αρμονία) στοιχείου, κατόρθωσε μέσω του αρχαίου δράματος, να βάλει φωτιά στις συνειδήσεις των ανθρώπων πέρα από έθνη και πολιτισμούς! Παράλληλα, καλλιεργείτε το φιλόμουςο πάθος, να γίνετε Έλληνες στο Πνεύμα! Ο Μακρυγιάννης, ο Θεόφιλος, ο Κόντογλου, ο Σεφέρης, ο Καβάφης, ο Τσαρούχης είναι επίσης Ελληνοσύνη, όχι μόνον ο Σοφοκλής ή ο Περικλής και οι λοιποί μεγάλοι αρχαίοι Έλληνες!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ: είναι όλα τα οικουμενικά ζητήματα της ύπαρξης, δηλαδή ο έρωτας, η προδοσία, το πάθος, η εκδίκηση, η φιλία, όλες οι πρωταρχικές σχέσεις και το ζήτημα της εξουσίας επίσης! Παρεμπιπτόντως, σας λέγω ότι το θέατρο στην αρχαία Ελλάδα σχετίζεται με τις πολιτικές δραστηριότητες! Το θέατρο είναι κατεξοχήν πολιτική τέχνη και αποβλέπει στην αφύπνιση της κριτικής ικανότητας των ανθρώπων ακόμα και για το ίδιο το θεατρικό έργο! Η τέχνη γενικότερα οφείλει να προάγει την κριτική αφύπνιση του κοινού!

Οι αρχαίοι Έλληνες ποιητές χρησιμοποίησαν τους παλαιούς μύθους, ο καθένας με τον δικό του τρόπο, για να παράξουν πολιτισμό και

πέτυχαν!! Ας είναι παράδειγμα για εμάς, με την επίγνωση ότι ο πολιτισμός σημαίνει να γνωρίζεις μέχρι που μπορείς να πας! Οι μύστες χτίζουν τον πολιτισμό! Χωρίς επαφή με τον άλλο, ο πολιτισμός παύει να είναι πολιτισμός!

Ο μύθος είναι διαχρονικός καθρέφτης της ιστορίας! Ο μύθος λειτουργεί σαν κρίκος μεταξύ του ανθρώπινου, γήινου νου και του Ανώτερου κόσμου των ΙΔΕΩΝ, δηλαδή της διευρυμένης Συνείδησης! Οι ΙΔΕΕΣ μορφοποιούνται σε σύμβολα! Τα σύμβολα είναι ενεργειακά αγγεία, δηλαδή αποθήκες πληροφοριών κωδικοποιημένων σε εικόνες (κωδικοποίηση → αποκωδικοποίηση συμβόλων)! Έτσι, λειτουργεί η συμβολοποίηση των αφηρημένων εννοιών! Βιώνουμε την καθαρή πληροφορία, δηλαδή την ενέργεια που εγγράφεται στα κύτταρά μας = ΓΕΙΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΙΔΕΑ! Γείωση = υλοποίηση και υπέρβαση και επαφή με την πραγματικότητα! Η πληροφορία είναι κωδικοποιημένο Φως, το οποίο επεξεργάζεται ο νους και παράγει ΦΩΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ!

Το αναπόφευκτο (the inevitability) είναι η ουσία της τραγωδίας, δηλαδή η τραγικότητα των αδιεξόδων, διότι η ζωή δεν έχει απαντήσεις για ΟΛΑ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ! Το σκάνδαλο της ανελεύθερης ύπαρξης είναι συνήθως το κεντρικό θέμα της τραγωδίας! Ο τραγικός ήρωας, η τραγική υπόσταση των αρχαίων ηρώων επαναστατεί ενάντια στον τυφλό προκαθορισμό της ύπαρξής του! Η επανάστασή του είναι ύβρις που νομοτελειακά τιμωρείται, αλλά μέσα από την απονενοημένη ανταρσία του φωτίζεται η δίψα του Έλληνα για υπαρξιακή ελευθερία! Η τραγική ειρωνεία σημαίνει ότι ο άνθρωπος, η τραγική υπόσταση του ήρωα βρίσκεται σε αδιέξοδη εμπλοκή! Όμως, υπάρχει Αλήθεια στον κόσμο, αρκεί ο άνθρωπος να κοιτάξει μέσα του και όχι έξω του! Αυτό μας δίδαξε πρώτος ο Σοφοκλής, καθώς και ο Χείλων ο Λακεδαιμόνιος! Ακολουθήσε ο Ρωμαίος αυτοκράτορας – φιλόσοφος, ο Μάρκος Αυρήλιος με την παρίνεση: «ένδον σκάπτε!» και «εις εαυτὸν αναχωρεῖν»!

ΠΟΥ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ: το κλασικό αρχαίο δράμα, η τραγωδία και οι απομιμήσεις της στις μεταγενέστερες εποχές, στηρίζεται στην ΤΑΥΤΙΣΗ - ΕΝΩΣΗ του θεατή με τα πρωταγωνιστούντα πρόσωπα και τα πάθη τους, τα πάθη της ανθρώπινης φύσης! Μέσω της ψυχικής συμμετοχής (ταύτισης, μίμησης, μέθεξης) ο θεατής μετέχει στην κάθαρση στην οποία αποσκοπεί το έργο! Η τραγωδία θέλει – ζητάει ΚΑΘΑΡΣΗ! Η κάθαρση – λύτρωση - εξαγνισμός λειτουργεί ως αποκατάσταση της ενεργειακής ισορροπίας = ΕΙΡΗΝΗ στην καρδιά = ΥΓΕΙΑ! Υπενθυμίζονται στους θεατές οικεία δεινά, μέσω της αναπαράστασής τους! Στην αρχαία τραγωδία η συμμετοχή στην έκφραση των συναισθημάτων προκαλεί κάθαρση – λύτρωση – εξαγνισμός της ψυχής! Κάθαρση σημαίνει καθαρότητα, ευκρίνεια συναισθημάτων! Το θέατρο είναι κυρίως μίμηση πράξης! Οι θεατές βλέπουν στο έργο

την ιστορία της ζωής τους, γι' αυτό ΣΥΝ-ΚΙΝΟΥΝΤΑΙ! Μέσα από τη μέθεξη στο δράμα εξαγνιζόμαστε και λυτρωνόμαστε! Είναι πραγματικά σαν να βλέπουμε τον εαυτό μας, σαν να είμαστε εμείς οι ίδιοι οι ήρωες! Ο θεατής πάντα αναζητεί αναλογίες με το ΤΩΡΑ!

Η αναπαράσταση σε συνδυασμό με την δημιουργία στην τέχνη γενικώς λυτρώνει, είναι αυτόματος μηχανισμός λύτρωσης, εξυγίανσης! Επίσης η τέχνη σε προκαλεί να αναθεωρήσεις τον εαυτό σου! Το θέατρο, η λογοτεχνία και η τέχνη γενικότερα είναι ο καθρέφτης μας, ατομικά και συλλογικά, δηλαδή κοινωνικά! Ειδικότερα στο θέατρο, οι θεατές βλέπουν στο έργο την ιστορία της ζωής τους, γι' αυτό ΣΥΝ-ΚΙΝΟΥΝΤΑΙ! Μέσα από τη μέθεξη στο δράμα εξαγνιζόμαστε και λυτρωνόμαστε! Η λύτρωση συμβαίνει στον αποκαλυπτικό καθρέφτη του θεάτρου, δηλαδή στη θεατρική κατάσταση και διαδικασία που συνενώνει ηθοποιό και θεατή, σώμα, φωνή, ήχο, τόπο και χρόνο! Επίσης, το θέατρο και η φιλοσοφία είναι όπλα της ιατρικής! Εάν η γνώση είναι το μυαλό της ιατρικής, τότε ο ανθρωπισμός πρέπει να είναι η καρδιά της! Το θέατρο είναι ο καθρέφτης μέσα στον οποίο μία κοινωνία αντικρίζει τον εαυτό της. Το θέατρο είναι επίσης μία από τις τέχνες της ύπαρξης, χωρίς τις οποίες δεν υφίστανται ούτε ηθική, ούτε πολιτική! Κυρίως, όμως, δεν υφίσταται η διάκριση!

Το θέατρο είναι μία τέχνη, μία μαγική, ζωντανή τέχνη που απευθύνεται, που πρέπει να συνομιλεί με το κοινό, να προκαλεί τη διανοητική και τη συναισθηματική του εγρήγορση!

Το αρχαίο θέατρο κρατάει – ισχύει για πάντα = κλασσικό! Η τραγωδία έχει πάντα δυνατή φωνή και μπορεί να αφυπνίζει! Η τραγική σκέψη και η χρησιμότητά της είναι εξαιρετικά επίκαιρη σήμερα! Το να διαβάσει ή να βλέπει κάποιος στο θέατρο αρχαίες τραγωδίες είναι ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ! Το τραγικό πνεύμα είναι επίκαιρο! Η αρχαία τραγωδία επίσης, μπορεί να ερμηνεύει σημαντικά φαινόμενα και τάσεις της σημερινής εποχής!

Τέλος, οι τραγικοί ποιητές τράφηκαν από τα ψίχουλα που έπεφταν από το πλούσιο τραπέζι του Ομήρου, είπε ο Αριστοτέλης! Παρεμπιπτόντως, σύμφωνα με την Πυθία, ο Όμηρος ήταν εγγονός του Οδυσσέα! Ο Μπέρτολντ Μπρέχτ έκανε μία επαναστατική ανατροπή στα θεατρικά του έργα καθιερώνοντας ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΠΟΙΗΣΗ του θεατή και τον ΔΙΔΑΚΤΙΣΜΟ! Η αποστασιοποίηση είναι το αντίθετο της ταύτισης, δηλαδή της ψυχικής συμμετοχής του θεατή! Έτσι, τη θέση της μαγείας του θεάτρου, την πήρε η απο-μάγευση! (δες παρακάτω). Ήταν όμως το σύστημα αποστασιοποίησης που δεν επέτρεψε στο κοινό να φθάνει στο έργο!

Χρειάζεται επίσης να αναφέρουμε το θέατρο του παραλόγου! Το

θέατρο του παραλόγου είναι ένα θεατρικό είδος της εποχής των τελευταίων 60 χρόνων. Είναι ένα είδος θεάτρου που περιγράφει το παράλογο του «κόσμου» και της ζωής των ανθρώπων! Αναδεικνύει το παράλογο της ύπαρξης και των κοινωνικών σχέσεων, ως έχουν!

Οι εκπρόσωποι του θεάτρου του παραλόγου είναι 4, οι εξής:

α) Ο Ιονέσκο, με τα γνωστότερα έργα του, όπως: «ο Ρινόκερως», «η φαλακρή τραγουδίστρια» και «οι 3 άδειες καρέκλες». Ο Ιονέσκο έβγαλε το υποσυνείδητο και το ασυνείδητο στη σκηνή! Κάνει θέατρο του ονείρου, όπου διερωτάσαι αν είναι απλό όνειρο ή εφιάλτης;!

β) Ο υπαρξιστής φιλόσοφος του παραλόγου Σάμουελ Μπέκετ

γ) Ο Χάρολντ Πίντερ

δ) Ο Ζαν Ζενέ, π.χ. με το έργο του «ΟΙ ΔΟΥΛΕΣ»

Το παράλογο είναι χαρακτηριστικό στοιχείο στα έργα αυτά. Είναι η αγωνία του ανθρώπου να ψάξει να βρει λογική σε έναν κόσμο που είναι όλο και πιο χαστικός! Αυτό είναι το παράλογο! Ο καθένας αισθάνεται ότι όλοι οι άλλοι είναι αυτό το παράλογο γύρω του! Είναι επίσης η παράλογη διαδικασία εξόντωσης ενός ανθρώπου, ο οποίος οδηγείται στα όριά του και «σπάει» μπροστά στα μάτια μας, διότι δεν έχει μεταφυσικά – εσωτερικά στηρίγματα!

Τέλος, στην θεατρική τέχνη περιλαμβάνεται και η Όπερα, δηλαδή το μουσικό θέατρο, το μελόδραμα! Η Όπερα είναι τραγούδι την ώρα της υποκριτικής! Εφευρέτης αυτής είναι ο Μοντεβέρντι, στις αρχές του 17ου αιώνα μ.Χ. Η Όπερα είναι το κατεξοχήν θέατρο! Η όπερα έχει ως επιθυμητό αποτέλεσμα μία διαδικασία κάθαρσης, για τον ερμηνευτή και για το κοινό, μέσω της επικοινωνίας του ερμηνευτή με το κοινό του! Κάθαρση σημαίνει καθαρότητα, ευκρίνεια συναισθημάτων!

Το λυρικό θέατρο (η Όπερα) ασχολείται με ιστορίες, χαρακτήρες και συναισθήματα που εκφράζονται με τη φωνή! Η όπερα είναι ένα θεατρικό έργο που περιέχει μουσική! Εστιάζει εξίσου τόσο στο υποκριτικό, όσο και στο μουσικό μέρος! Οι μεγάλες ιδέες της ατομικής Ελευθερίας της πάλης εναντίον των τυράννων, περνούν μέσα από το μελόδραμα όπου οι χαρακτήρες μοιάζουν περισσότερο με αρχέτυπα! Παθιασμένες δυνάμεις που έρχονται αντιμέτωπες η μία με την άλλη και παράγουν δράσεις και αντιδράσεις, οι οποίες μεταμορφώνουν τα πάθη σε πεπρωμένο!

Η υποκριτική είναι τρόπος αποκάλυψης της αλήθειας! Η όπερα μπορεί να αγγίζει την καρδιά μίας πελώριας κλίμακας – ποικιλίας ανθρώπων, διότι η φωνή έχει άμεση σχέση με τον ψυχισμό μας! Η ανθρώπινη φωνή που τραγουδάει είναι ο πιο άμεσος τρόπος επικοινωνίας! Γι' αυτό, η όπερα είναι η πιο επικοινωνιακή, η πιο άμεση τέχνη! Η μουσικότητα της φράσης, τόσο στον πεζό όσο και στον θεατρικό ή ποιητικό λόγο έχει μεγάλη σημασία για την Όπερα! Στην όπερα γίνεται πάντρεμα της μουσικής με τον λόγο και το πως

το ένα «ακούει» το άλλο! Η όπερα δεν αντικατοπτρίζει την πραγματικότητα, αλλά αντικατοπτρίζει την αλήθεια για την ανθρώπινη φύση! Μεγεθύνει όλα τα συναισθήματα και τα πάθη των ανθρώπων! Η όπερα είναι το ξεχείλισμα όλων των συγκινήσεων που όλοι κουβαλάμε μέσα μας! Η Μαρία Κάλλας μετέτρεψε την Όπερα σε πιστευτό θέατρο!

Η ΛΥΤΡΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ: Τα μηνύματά του είναι πάντα επίκαιρα και έχουν οικουμενική και διαχρονική αξία! Σχολιάζουν τον καιρό μας, όπως σχολίαζαν και τον καιρό που γράφονταν! Οι τραγικοί ποιητές της αρχαίας Ελλάδας μπορούν να αποτελούν στήριγμα σήμερα! Η αρχαία τραγωδία εξακολουθεί να μας αγγίζει 2500 χρόνια αργότερα! Τούτο διότι μας βοηθάει να αναζητήσουμε την λυτρωτική αυτογνωσία και την λυτρωτική αλήθεια, όπως και ο εσωτερισμός μας καλεί να διδαχτούμε από τις πράξεις και τα λάθη μας! Οι επιστήμονες της ανθρώπινης ψυχής λένε ότι η συνεχής μεταφορά και αποποίηση της ευθύνης του από τον άνθρωπο, οδηγεί σε υπαρξιακά αδιέξοδα! Αδιέξοδα, όπως αυτά που συνέβησαν με τη σύγχρονη τραγωδία της Ελλάδας! Τέλος, μας βοηθάει να γιατρευτούμε ψυχοθεραπευτικά ως κοινωνικό σύνολο, όπως γινόταν στην αρχαία Αθήνα! Τότε γινόταν με το «θεραπευτήριο της ψυχής», δηλαδή με το θέατρο του Διονύσου! Το θέατρο ήταν κτισμένο ΣΚΟΠΙΜΑ δίπλα στο ιερό του Ασκληπιού! Αυτή είναι η θεραπευτική καταγωγή της θεατρικής πράξης από τις αναπαραστατικές πρακτικές του Ασκληπιού!

Συνοπτικά λοιπόν: το θέατρο είναι ψυχοθεραπεία, δηλαδή παθημάτων κάθαρση! Εξαγνισμός, λύτρωση, αποκατάσταση της κλονισμένης ενεργειακής ισορροπίας = Ειρήνη στην καρδιά = ΥΓΕΙΑ! Αυτή είναι η δύναμη του αρχαίου θεάτρου! Όλοι οι θεμελιώδεις μύθοι στους οποίους βασίστηκε η αρχαία τραγωδία, απορρέουν από την βαθύτερη ανάγκη του ανθρώπου για αθανασία! Αυτή την ανάγκη την υπηρετούσε στην αρχαία Ελλάδα, η μύηση στα ΕΛΕΥΣΙΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ! Κάθε τραγικός ήρωας μορφοποιεί ένα τριπλό ιδεώδες. Είναι αθλητής, ιερέας και προφήτης, ένας πάσχων Διόνυσος, δηλαδή η ενέργεια της ζωής, τα πάθη της ανθρώπινης φύσης, το αενάως επαναλαμβανόμενο δράμα! Η τραγωδία είναι το επίγειο δράμα του ανθρώπου, όπως τα Ελευσίνια μυστήρια είναι το θείο δράμα της ψυχής! Το αναπόφευκτο είναι η ουσία της τραγωδίας, το τρομερό αναπόφευκτο! Στην αρχαία Ελληνική τραγωδία οι ήρωες έπρεπε, συνήθως, να αισθανθούν πως είναι άξιοι να εξαρθούν σε μία ανώτερη σφαίρα!

ΣΤΟΝ ΑΙΣΧΥΛΟ, η τραγωδία του ανθρώπου βρίσκεται στην αρχή της! Ο άνθρωπος αρχίζει να βγαίνει από την επικράτεια της φύσης και την ανάγκη - δουλεία των αλόγων και απάνθρωπων - αγρίων ενστίκτων

(ορμών) και αρχίζει να αρθρώνει το αλφαβητάριο του πολιτισμού! Ο πολιτισμός είναι αυτό που διαφοροποιεί τους λαούς στην ουσία! Συγκροτεί θεσμούς και συστήματα κοινωνικά, θεωρίες και στρατηγικές ελεγχόμενες από μία ευέλικτη συνείδηση βίου! Εφευρίσκει γλώσσα, γραφή, αριθμητική, οικοδομική τέχνη, εμπόριο, γεωργία, εξημέρωση ζώων και αποπειράται να προσεγγίσει τα μελλούμενα! Επειδή έχει μνήμη, γράφει ιστορία και επειδή είναι ζώο «μιμητικό», συγκροτεί κώδικες παιδείας, τέχνης κλπ. Υπόκειται όμως στην εξουσία του θείου! Σας παραπέμπω και στην 7^η συνάντηση, του κύκλου 2015-2016.

Αυτό είναι με λίγα λόγια το παιγνίδι του κόσμου! Στα πλαίσιά του, η ουσία της τραγωδίας και της κωμωδίας είναι η αυτή, έλεγε ο Σωκράτης! Λοιπόν, η επικράτεια του κωμικού είναι η άλλη όψη του τραγικού! Το δραματικό στοιχείο ενυπάρχει μέσα στο κωμικό, όπου η κωμωδία προκαλεί γέλιο και λυτρωτική ευφορία Ψυχής, δηλαδή κατάσταση φωτ/φίας Β! Οι καλύτερες κωμωδίες είναι βασισμένες σε κάτι δραματικό έως και θλιβερό π.χ. τα έργα του Τσάπλιν (Σαρλώ)! Ο Τσάρλι Τσάπλιν είπε ότι το δράμα από κοντά είναι τραγικό ενώ από μακριά είναι κωμικό!**Slogan:** το γέλιο λειτουργεί ως φονιάς του φόβου!

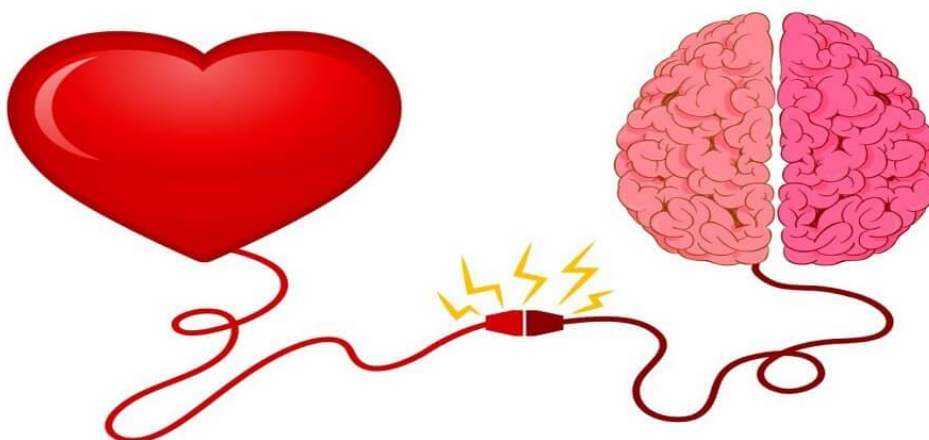
Το ανθρώπινο σύμπαν γίνεται «τραγικό» όταν σπαράσσεται από συγκρούσεις που κανείς θεός δεν μπορεί να λύσει! Τραγικός είναι ένας κόσμος όπου όλοι έχουν ένα δικίο και το δικό τους μερίδιο αλήθειας, π.χ. και η Αντιγόνη και ο Κρέων! Ένας κόσμος όπου διαφορετικές αξίες, δημόσιοι στόχοι και ιδεώδη φαίνονται ασυμφιλίωτα ή έστω πολύ δύσκολα συμβιβάσιμα! Άρα, χωρίς την τραγική σκέψη δεν θα υπήρχε η αυτοθέσμιση της κοινωνίας, δηλαδή η Δημοκρατία, δηλαδή θέατρο και δημοκρατία προχώρησαν μαζί! Οι άνθρωποι αρχίζουν να παίρνουν την μοίρα τους στα χέρια τους! Η σύλληψη του αρχαίου δράματος, της Αττικής τραγωδίας είναι και παραμένει ιλιγγιώδες, αξεπέραστο καλλιτεχνικό, πολιτισμικό και πολιτικό επίτευγμα! Δεν υπάρχει προηγούμενο ή επόμενο αναλόγου, ιλιγγιώδους μεγέθους και ποιότητας! Η συναφής με αυτό επινόηση της Δημοκρατίας και η συνακόλουθη δημιουργία του αριστουργηματικού κάλλους του Παρθενώνα, ως συμβόλου όλων των ελευθέρων ανθρώπων, ΗΤΑΝ ΑΛΜΑ προς τα εμπρός στην ιστορία της ανθρωπότητας! Οι θεϊκοί καρποί της ζωής είναι η ομορφιά, η χαρά και η Αγάπη! Να θυμόμαστε ότι οι μούσες και το Πνεύμα εμπνέουν τις εμπνεύσεις των καλλιτεχνών, τις ιδέες των νομοθετών και τις σκέψεις των φιλοσόφων - επιστημόνων! Η Πνευματική ευμορφία-ομορφιά πάνω από όλα!

Οι Έλληνες υπήρξαν ένας λαός καλλιτεχνών, που λάτρεψε και ανέδειξε την ομορφιά! Όμως, οι καλλιτέχνες δεν είναι πρακτικοί άνθρωποι! Σε αυτούς, η ικανότητα αντίληψης δεν ενώνεται με

ικανότητα δράσης χρησιμοθηρικής. Αντίθετα, οι Ρωμαίοι δεν ήταν καλλιτέχνες, αλλά ήταν άνθρωποι πρακτικοί με μεγάλη ικανότητα δράσης χρησιμοθηρικής – ωφελιμιστικής και πρακτική, δηλαδή χρήσιμη σκέψη!

Σας καλώ, τα πάθη και οι ιδέες μας να ντύνονται με το μαγικό φόρεμα της ομορφιάς, όπως γινόταν στην αρχαία Ελλάδα! Σας καλώ δηλαδή, σε μία επανάσταση των πνευμάτων σύμφωνα με τα παραπάνω! Η τραγωδία, η Δημοκρατία και ο Παρθενώνας είναι τρόπος σκέψης! Νους και καρδιά σε αρμονία! Οι αρχαίοι Έλληνες δίδαξαν την ανθρωπότητα να σκέπτεται, δίδαξαν στην ανθρωπότητα την Δημοκρατία και τέλος δίδαξαν στην ανθρωπότητα το θέατρο! Το θέατρο είναι ένα ψέμα φτιαγμένο από αλήθεια!

εικόνα καρδιάς & εγκεφάλου ενωμένων με νήμα
ΑΚΟΥΕΤΕ ΚΑΙ ΣΚΕΠΤΕΣΘΕ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΥ
ΕΝΩΜΕΝΑ! ΚΡΑΜΑ ΔΥΝΑΤΟ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟ!

ΑΡΧΑΙΟ ΔΡΑΜΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ: Στο βάθος της σκέψης όλων των μεγάλων συγγραφέων του θεάτρου είναι το αρχαίο δράμα, η αρχαία Ελληνική τραγωδία! Αυτή η τραγωδία όμως δεν αντιγράφεται! Ο Αριστοτέλης ήταν που, στην «Ποιητική» του, ανέλυσε και κωδικοποίησε την δομή και τον σκοπό της τραγωδίας! Οι αρχαίοι Έλληνες τραγικοί ποιητές διαχειρίστηκαν τους μεγάλους μύθους της παράδοσης. Ένα από τα συστατικά

στοιχεία των μύθων αυτών είναι το ερωτικό τρίγωνο! π.χ. στην Ορέστεια του Αισχύλου! Τούτο φθάνει ως Ίψενικό τρίγωνο στη σύγχρονη Ευρωπαϊκή δραματουργία! πχ στην Έντα Γκάμπλερ του Ίψεν! Πρόκειται για παραλλαγές του αρχετυπικού προτύπου! (αρχέτυπο = η ιδέα πρότυπο).

Το αρχαίο Ελληνικό θέατρο αναπαράγεται καθημερινά σε όλο τον κόσμο! Το αρχαίο Ελληνικό θέατρο είναι πηγή έμπνευσης! Μας θέτει τα μεγάλα ζητήματα της ανθρώπινης ύπαρξης μαζί με τη σκοτεινή πλευρά της! Το υλικό της αρχαίας Ελληνικής τραγωδίας είναι ακραίο! Τα κατώτερα – εγωιστικά ένστικτά μας, η σκοτεινή μαύρη πλευρά μας της κατάστασης φωτ/φίας Α είναι μέσα μας και όταν πάμε στο θέατρο απελευθερωνόμαστε από αυτήν! Ανακουφίζει η σκέψη ότι, είναι καλύτερο να σκοτώνεις τα παιδιά σου αναπαραστατικά στη σκηνή, παρά στη ζωή! Οι τραγωδίες είναι για να διδάσκουν στο θέατρο, για να μη τις βιώνουμε στη ζωή!

Τα πρόσωπα της αρχαίας τραγωδίας, ακριβώς επειδή κινούνται στα άκρα, υποδεικνύουν στο κοινό την αξία της μεσότητας, της εξισορρόπησης - ισορροπίας! Αλαζονεία και ύβρις είναι στο κέντρο της τραγικής σκέψης, η οποία διδάσκει ότι τιμωρεί όσους παραβιάζουν τα όριά της! Στα πλαίσια αυτά, τραγικά μας θυμίζει η ζωή τις αλήθειες της! Από τα πιο σημαντικά προβλήματα που θέτει η αρχαία τραγωδία είναι η αστάθεια των ανθρώπινων δικαιωμάτων, τότε και τώρα! Επίσης, στις αρχαίες τραγωδίες όλοι οι πρωταγωνιστές δέχονται τα λάθη τους και αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους! Στην σημερινή Ελλάδα φτάσαμε - καταντήσαμε να μην αναλαμβάνει τις ευθύνες του κανείς!

Έτσι, η Τέχνη και ιδιαίτερα το θέατρο μπορούν να βοηθούν, για να αντιμετωπίσουμε τη σκοτεινή πλευρά μας! Αυτή τη σκοτεινή πλευρά που βλέπουμε πλέον καθημερινά στο δρόμο! Άρα, το θέατρο πρέπει να βρίσκεται μέσα στην κοινωνία και να είναι συνδεδεμένο μαζί της! Εκεί βρίσκεται το Νόημά του!

Η ΜΑΓΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ: Θα σας μιλήσω για την λυτρωτική μαγεία της θεατρικής – σκηνικής Τέχνης! Όταν ο ηθοποιός έχει ταλέντο δημιουργεί θεατρική μαγεία επί σκηνής, αλλά και το αντίθετο! Η θεατρική μαγεία είναι ένα είδος έκστασης, με απώτατη καταγωγή την συμπαθητική μαγεία, δηλαδή την διεργασία της ταύτισης του θεατή, μέσω του ηθοποιού με τον ήρωα του έργου! Αυτή η τέχνη και η μέθεξη που παράγεται κατά τη διάρκειά της είναι μία μορφή αυτοϋπερβατικότητας (έκστασης)! Το ίδιο είναι και μία συνεδρία μαύρης μαγείας ή μία ναζιστική συγκέντρωση! Η αυτοϋπέμβαση είναι ορμέμφυτο, εξιδανικευμένο στην 1η περίπτωση του θεάτρου, και ωμό, στις 2η και 3η περιπτώσεις! [εξιδανικευμένο = εξευγενισμένο, δηλαδή με υψηλότερη ενεργειακή δόνηση,

λεπτοφυέστερο!]] Στις 2η και 3η περιπτώσεις οι άνθρωποι στρέφονται σε μία αίσθηση κοινότητας, δηλαδή σε κάτι μεγαλύτερο από αυτούς! Εδώ είναι απαραίτητη μία συνειδητά ενεργητική αποστασιοποίηση από τον κυρίαρχο ζόφο και την περιβάλλουσα μιζέρια!

Όλα ξεκίνησαν από τις εκστατικές τελετές προς τιμήν του Διόνυσου, της Κυβέλης και της Αφροδίτης, όπου ο ή η μέτοχος έχανε για λίγο την ταυτότητά του και ενσάρκωνε την ορμή του (όποιου) θεού «πέθαινε», για να αναστηθεί! Όλα αυτά ως επιβεβαίωση της θέλησης για ζωή! (δείτε το σχετικό προηγούμενο).

Αναλυτικότερα η γένεση της τραγωδίας: Οι πρώτες ενστικτώδεις μαθήσεις του ανθρώπου γίνονται δια της μιμήσεως ή αλλιώς δια της αυτόματης υπακοής και αναπαραγωγής των προτύπων της διδαγμένης αντίληψης!

Η μουσική υποκινεί τις δυνάμεις της ψυχής! Από εκεί προκύπτει η μιμική όρχηση. Κάθε μαγική τελετουργία έχει την ρίζα της στην μιμική όρχηση! Κατ' αυτήν οι μάγοι ιερούργοι ταυτίζονται με τον Θεό και οι παριστάμενοι ταυτίζονται με τους μάγους, άρα και με τον Θεό! Αυτή είναι η έκσταση – αυτοϋπερβατικότητας που δίνει στους πιστούς, δηλαδή τους θεατές, την αίσθηση ότι είναι ένα ον!

Αναλυτικότερα αυτά τα τελευταία έχουν ως εξής: Οι άνθρωποι χρειάζονται να έχουν αίσθηση ενότητας, δηλαδή να νιώθουν ότι είναι μέρος μίας ευρύτερης ενότητας. Θέλουν, επιθυμούν να νιώθουν ότι ανήκουν σε κάτι ευρύτερο από αυτούς! Οι άνθρωποι θέλουν να ανήκουν κάπου, πχ σε ένα έθνος ή σε κάποια ομάδα (θρησκευτική, πολιτική, ποδοσφαιρική κλπ). Στα πλαίσια αυτά προκύπτει η ανάγκη για αίσθηση κοινότητας – συλλογικότητας – ενότητας μεταξύ των ανθρώπων! Οι Ναζί ονόμαζαν αυτή την αίσθηση ενότητας Volksgemeinschaft = κοινότητα του λαού (people's community). Όλα γίνονται όπως στο εσωτερικό ενός και μόνου σώματος! Έτσι, οι άνθρωποι αισθάνονται ασφαλείς και δεν φοβούνται ο ένας τον άλλον (πρβλε και το αίσθημα ασφάλειας που δίνει η αγέλη), δηλαδή αισθάνομαι πιο καλά με την ασφάλεια του «μαζί»! Αυτά είναι τα αποτελέσματα της αίσθησης της κοινότητας, της αίσθησης του ανήκειν στην ομάδα! Έχουμε ενστικτώδη ανάγκη να ανήκουμε σε μία συλλογικότητα, σε ένα άθροισμα πολλών με κάποια πίστη ή επιδίωξη, που συσπειρώνει και συνεγείρει τους ανθρώπους!

Κοντά σε όλα αυτά προσθέστε και την ανάγκη του ανθρώπου για πίστη, ιεροτελεστία, τελετουργία και έχετε την συνταγή ολόκληρη και έτοιμη! Με τα τελετουργικά οι άνθρωποι παίρνουν δύναμη, οι τελετουργίες λειτουργούν ως ψυχοδράματα, λυτρωτικά! Στην ιεροτελεστία καταφεύγουν οι φοβισμένοι άνθρωποι! Η τελετουργία

είναι χρήσιμη, γιατί βοηθάει να συνδεθούμε με την προσωπική μας δύναμη! Η τελετουργία είναι ένα πνευματικό θέατρο! Κρατάμε την ισορροπία μέσα από τα τελετουργικά! Τα τελετουργικά δημιουργούν θετική συγκίνηση μέσα μας!

Αυτό ήταν το πρώτο βήμα προς το θέατρο!

Κατόπιν έρχεται η λυρική ποίηση, η οποία εξελίσσεται στις αρχικές – πρόδρομες τραγωδίες ή δραματικούς διθυράμβους. Τραγ – ωδ – ία ονομάστηκε από τον συγχρόνως θυσιαζόμενο τράγο στη χάρη του θεού Διονύσου! Οι αρχικές τραγωδίες ονομάζονται σήμερα τραγούδια! Η λέξη τραγωδία μετεξελίχτηκε γλωσσικά στη λέξη τραγούδι. Ο Όμηρος, κατά τον Σωκράτη στην Πλάτωνος «Πολιτεία» είναι «ποιητικότερος και πρώτος των τραγωδοποιών»! Σήμερα τους λέμε τραγουδοποιούς! Ο Όμηρος είναι ο πρίγκιπας των ποιητών! Η απαρχή της δυτικής λογοτεχνίας είναι η Ιλιάδα και η Οδύσσεια!

Η λέξη δράμα προέρχεται από το ρήμα δρω! Κατόπιν η αφήγηση γίνεται δράση και το μιμόδραμα ξεκίνησε. Ξεκίνησε βασιζόμενο στους αρχαιοελληνικούς λατρευτικούς μύθους της θρέψης και της γονιμότητας, της Διονυσιακής λατρείας, της λατρείας της Δήμητρας και της Περσεφόνης και τα κατά τις λατρείες αυτές δρώμενα (λατρευτικά δρώμενα).

Κατόπιν, η τελετουργική όρχηση και ο μαγικός λόγος συγκρότησαν την δραματική όρχηση του Αττικού δράματος! Δράμα = Δράση = Πράξη!

Ο χορός καθαυτός έχει λυτρωτική λειτουργία, είναι κάθαρση! Είναι κάθαρση διότι, μεταξύ άλλων, είναι σύμβολο γάμου, ο οποίος λειτουργεί ως αντίβαρο κατά της απειλής του θανάτου! Ακολούθως ήρθε ο αδόμενος λόγος, ο οποίος γίνεται το πρωτοκύτταρο της δραματικής τέχνης! Σε αυτήν, ο ποιητής, μέσα από την αρμονία και τον ρυθμό κατέχεται από το θείον και συνθέτει! Συνθέτει την τραγωδία, δηλαδή τις ωδές των θυσιαζόμενων τράγων! Είναι δηλαδή, ένα καλλιτεχνικό έργο που έχει καθαρτήρια, για την ψυχή, λειτουργία, και που θεραπεύει μέσω της μίμησης – ταύτισης με τα πρωταγωνιστούντα πρόσωπα και τα πάθη τους! Η θεραπεία γίνεται μέσω της αναπαραστατικής δύναμης του έργου! Έτσι, μετασχημάτισαν την εμπειρία τους σε θέατρο! Κάθαρση = εξαγνισμός = λύτρωση = εξισορρόπηση ενεργειακή = ΥΓΕΙΑ = ειρήνη στην καρδιά! Η νόσος είναι ενεργειακή εξάρθρωση (ανισορροπία).

Άρα, **συνοπτικά:** η καρδιά της τραγωδίας είναι το μέλος, που συνίσταται από τον λόγο, την αρμονία και τον ρυθμό! Στην τραγωδία, η ωδική (μουσική) εκφορά του ποιητικού λόγου υπήρξε η αναγκαία συνθήκη!

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ: Η Αισθητική μας πληροφορεί ότι η χρησιμότης του θεάτρου είναι είτε για διασκέδαση, είτε για εποικοδομητικό προβληματισμό (μόρφωση - στοχασμό)! Στοχασμός = πολιτισμός, Πνευματική Φώτιση = κατανόηση! Στα σπουδαία καλλιτεχνικά έργα ιδίως του θεάτρου, περιέχονται και παρουσιάζονται μεγάλες αλήθειες, όπως π.χ. στα θεατρικά έργα του Α. Τσέχοφ! Στο θέατρο γενικά, οι θεατές βλέπουν στο έργο την ιστορία της ζωής τους!

Το θέατρο μορφώνει, ψυχαγωγεί, καλλιεργεί και εξυψώνει τους ανθρώπους! Το θέατρο δεν μπορεί να αλλάξει από μόνο του τον κόσμο, αλλά μπορεί να αλλάξει τους θεατές! Αυτοί, αν θέλουν μπορούν να αλλάζουν τον κόσμο με όσα έμαθαν, με την διευρυμένη συνειδητότητα (αντίληψη) που απέκτησαν από την θεατρική παράσταση! Το καλό θέατρο μπορεί να πετυχαίνει το πλέον δύσκολο: να μας αφυπνίζει πολιτικά με θεατρικούς όρους! Το θέατρο δεν κάνει επανάσταση, αλλά ξυπνάει Συνειδήσεις! Στο θέατρο πηγαίνει κάποιος, για να καταλάβει, αλλά και για να αναπνεύσει και για να αισθανθεί! Θυμηθείτε ότι οι αλλαγές ξεκινούν σε ατομικό επίπεδο!

Στην αρχαία τραγωδία μελετάται η σύγκρουση της Λογικής με το παράλογο ή το άλογο! Επίσης, η σύγκρουση του Απολλώνιου Φωτός της Συνείδησης με την χθόνια – υπόγεια – υποσυνείδητη – σκοτεινή κατάσταση του διονυσιασμού, δηλαδή του Διονύσου! Η ιερότητα του θεάτρου στην αρχαιότητα πήγαζε από την προστασία που του παρείχε ο Διόνυσος!

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ Η ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ: οι ηρωίδες των μεγάλων αρχαίων Ελλήνων τραγικών ποιητών, σφράγισαν με τα πάθη τους την παγκόσμια θεατρική και λογοτεχνική παραγωγή! Συχνά το θέατρο αντλεί τα θέματά του από ατομικές και ομαδικές συμπεριφορές καθώς επίσης από ιδιάζοντες ψυχισμούς! Η τραγωδία όπως και η ψυχανάλυση μας βοηθούν να συν-αντήσουμε , να αναγνωρίσουμε τα συναισθήματά μας!

Ας αποπειραθούμε να προσεγγίσουμε τον ψυχισμό των αρχετυπικών, μοιραίων γυναικών της αρχαίας τραγωδίας, την τραγική υπόσταση των αρχαίων ηρωίδων! Γενικότερα, η μοίρα των ηρώων στο αρχαίο δράμα είναι πικρή! Η τραγωδία είναι ένα ποιητικό είδος που εμπεριέχει την τρομερή αλήθεια της ζωής και όχι το κάλλος! Π.χ. η Μήδεια είναι το πρότυπο της έχουσας ισχυρή προσωπικότητα τραγικής γυναίκας! Στην τραγωδία οι ήρωες είναι καταδικασμένοι να υποφέρουν! Επίσης, οι ήρωες παλεύουν με τις συνέπειες των πράξεών τους, ενώ ο χορός αποτελεί τη συλλογική φωνή! Οι ιστορίες των τραγωδιών είναι γεμάτες πολέμους, νίκες, ήττες, φόνους, αγωνίες, υπαινιγμούς και αναζήτηση στα βάθη της ανθρωπίνης

ψυχής! Ο θεατής πάντα αναζητεί αναλογίες με το ΤΩΡΑ! Ένα από τα βασικά αξιώματα της αρχαιοελληνικής σκέψης ήταν το πως θα γίνει η μετάβαση από την αγριότητα στην εξημέρωση, από το σκοτεινό χθόνιο στο φωτεινό έλλογο, από τις ενστικτώδεις αντιδράσεις στις συνειδητές αποκρίσεις!

Η Κλυταιμνήστρα, η Αντιγόνη, η Ηλέκτρα, η Μήδεια, η Αγαύη είναι ηρωίδες του Αισχύλου, του Σοφοκλή, του Ευριπίδη! Είναι γυναικείοι χαρακτήρες (ανώμαλοι χαρακτήρες στο αρχαίο δράμα) που με τις πράξεις τους προκαλούν την οργή, τον θυμό, την συγκίνηση ή τον θαυμασμό! Βασίλισσες, ημίθεες, μάγισσες που ενέπνευσαν δεκάδες μεταγενέστερων συγγραφέων! Ήταν δυναμικά θηλυκά των οποίων οι ενέργειες έγιναν πεδίο μελέτης της ψυχικής αβύσσου, μελέτης όπου στηρίχτηκαν διάφορα σύνδρομα-πρότυπα της ψυχιατρικής επιστήμης! Η γοητεία αυτών των προσώπων διαχρονικά έγκειται στο ότι αγγίζουν μορφές του ψυχικού μας κόσμου, έτσι ώστε να παράγεται η ψυχοκαθαρτική επίδραση της τραγωδίας, δηλαδή εξαγνισμός, δηλαδή λύτρωση, δηλαδή αποκατάσταση της κλονισμένης ενεργειακής ισορροπίας = Ειρήνη στην καρδιά = ΥΓΕΙΑ!

Ας δούμε τον χαρακτήρα της Ηλέκτρας: το όνομά της ετυμολογικά σημαίνει γυναίκα που λάμπει, που έλκει, αλλά που δεν πλαγιάζει με τον άνδρα! Σας θυμίζω ότι η Πλειάδα Ηλέκτρα σχετίζεται εσωτερικά με τον Όλυμπο, που σημαίνει ολόλαμπρος! Η Ηλέκτρα εκφράζει την αγάπη για τον πατέρα, απαρνούμενη τον ερωτισμό της! Η στάση αυτή οδήγησε τον Freud να ορίσει το σύμπλεγμα της Ηλέκτρας! Σε αυτό, η κόρη προσκολλάται κατά την ηλικία των 3-6 ετών στο πρόσωπο του πατέρα, βλέποντας την μητέρα ως ανταγωνίστρια! Το σύμπλεγμα αυτό θεωρείται για τα θηλυκά ως αντίστοιχο με το Οιδιπόδειο στα αγόρια, όμως, χωρίς να είναι τόσο έντονο!

Ας δούμε τώρα τον χαρακτήρα της Μήδειας από την ομώνυμη τραγωδία του Ευριπίδη! Το όνομα της Μήδειας ετυμολογικά σημαίνει αυτή που σχεδιάζει, μηχανεύεται, δολοπλοκεί συμφορές! Η Μήδεια του Ευριπίδη είναι σύμβολο πόνου, απελπισίας, οργής, ζήλιας, εκδίκησης, ολέθρου! Όλα αυτά εμπλέκονται με το ερωτικό στοιχείο, χωρίς να υπάρχει καθαρτήρια τιμωρία!

Παρεμπιπτόντως: ο Αριστοτέλης θεωρούσε τον Ευριπίδη ως τον τραγικότερο των τραγικών ποιητών!

Ας δούμε επίσης την ηρωίδα του Ευριπίδη Αγαύη! Αυτή φθάνει στο σημείο να κατασπαράξει τον γιο της Πενθέα! Η τραγωδία «Βάκχες» όπου πρωταγωνιστεί η Αγαύη ασχολείται με την εισαγωγή της Διονυσιακής λατρείας στον ελληνικό χώρο! Το έργο αυτό προτείνει ολόκληρη θεωρία για τα ένστικτα «έρως» = ζωή και «θάνατος» = καταστροφή της ζωής! Τούτο πολύ πριν ο Freud διατυπώσει την δική του θεωρία για την σεξουαλικότητα και το ορμέμφυτο του θανάτου!

Γι' αυτό ο Ευριπίδης θεωρείται ο πρώτος ψυχολόγος! Μίλησε πρώτος για το ορμέμφυτο (ένστικτο) του Έρωτα και του θανάτου!

Αναλυτικότερα:

- **Έρως**=σύνθεση,ένωση,σύνδεση, ενστικτώδης σεξουαλικότητα
- **Θάνατος**= καταστροφικότητα, αποσύνδεση, αποσύνθεση.

Η σύγκρουση μεταξύ του βασιλιά Πενθέα και του θεού Διονύσου στην τραγωδία «Βάκχες» μπορεί να θεωρηθεί και ως ένα οργισμένο σχόλιο πάνω στον διχασμό της ανθρώπινης ψυχής σε Λογική και σε ένστικτο! Αναζητείται η ισορροπία μεταξύ τους, η συμφιλίωσή τους! Όλα αυτά, στα πλαίσια καλλιτεχνικής αναπαράστασης με τη μορφή τραγωδίας! Το έργο επικεντρώνεται νοηματικά στη διαμάχη μεταξύ της στείρας Λογικής και των ενστίκτων. Επίσης, στην οχύρωση πίσω από το γνωστό και την άρνηση του νέου, του αγνώστου!

Ο Πενθέας είναι ο Λογικός νους που θέλει να βάλει τάξη στο χάος των άγριων ενστίκτων, να τα υποτάξει! (Chaos and Control)! Παρόρμηση και αναστολή!

Ο Πενθέας, δηλαδή όπως λέει το όνομά του, ο άνθρωπος (ο βασιλιάς) που πενθεί, αρνείται να δεχτεί τη νέα θρησκεία του Διονύσου και ασεβεί εναντίον της! Ο Πενθέας πενθεί διότι φοβάται την κοινωνική τρέλα! Ο Πενθέας ως βασιλιάς (νους αυτοκράτωρ) οφείλει να γνωρίζει ότι βασιλιάς γίνεται εκείνος που μπορεί να υπερασπισθεί το δίκιο των θεών! Ένας Πενθέας που φιλοδοξεί να βάλει τάξη στο χάος και να χαλιναγωγήσει τα ένστικτα! Ο Πενθέας διαλύεται εξαιτίας της ορκισμένης επιμονής του στις αντιστάσεις του, ενώ η Διονυσιακή δυναμική, η ζωφόρος ορμή της φύσης των πραγμάτων θα διεκδικεί πάντα το χώρο της! Ο Πενθέας βρίσκει την τραγική του μοίρα ως εξής: Η μητέρα του Αγαύη κυριευμένη από Βακχική μανία, κατασπάραξε μαζί με τις άλλες Μαινάδες τον ίδιο το γιο της, ο οποίος τις κατασκόπευε στον Κιθαιρώνα, όταν τελούσαν Βακχικά μυστήρια!

Ειδικότερα, η Αγαύη προκάλεσε – προσέβαλε τον Διόνυσο ως εξής: Η Αγαύη κατηγορήσε την αδελφή της Σεμέλη ότι ισχυριζόταν ψευδώς πως είχε αποκτήσει με τον Δία, τον γιο της Διόνυσο! Γι' αυτό, ο Διόνυσος την τιμώρησε εμβάλλοντας σε αυτήν θεία μανία, εξαιτίας της οποίας κατακρεούργησε και διαμέλισε τον γιο της Πενθέα! Ο Διόνυσος έστησε ένα παιχνίδι το οποίο ο Ευριπίδης τελειώνει μ' ένα διαμελισμένο σώμα!

Ο Αριστοτέλης αποκαλεί τον Ευριπίδη ως τον τραγικότερο των τραγικών!

Σας έδωσα μία ιδέα για το Μεγάλο Θέατρο και την αποστολή του, δηλαδή το θέατρο ως καθαρτήριο της ψυχής (λειτουργία που αποκαθιστά την ενεργειακή ισορροπία = ΕΙΡΗΝΗ στην καρδιά = ΥΓΕΙΑ) και καθρέφτης των ανθρώπινων συγκρούσεων! Το θέατρο είναι ο καθρέφτης μέσα στον οποίο μία κοινωνία αντικρίζει τον εαυτό

της! Το ιδανικό είναι να συντελείται συνάντηση των θεατρικών αναζητήσεων και των κοινωνικών αναγκών! Το θέατρο δεν υπάρχει για να δίνει λύσεις! Το θέατρο προκαλεί σκέψεις και δημιουργεί αντιδράσεις! Το θέατρο είναι εστία πολιτισμού, εξευγενισμού των ηθών και συμβιώσεως. Το θέατρο δημιουργεί αίσθημα ταυτότητας και ποιότητα φρονήματος! Η Τέχνη και η εκπαίδευση αποτελούν την βάση μίας καλλιέργειας του ανθρώπου! Όπου καλλιέργεια = παιδεία = οξύνοια, κατάρτιση, ανιδιοτέλεια, δημιουργικότητα!

Το έργο «Βάκχες» σημαίνει ότι η απώθηση – παραμέληση του διονυσιακού – ερωτικού – σεξουαλικού στοιχείου τρελαίνει τις γυναίκες της Θήβας! Επίσης, οδηγεί τον υβριστή του Διονύσου Πενθέα στον μαρτυρικό θάνατό του, με πρωταγωνίστρια την μητέρα του! Βλέπουμε δηλαδή, ότι η παραμέληση και η περιφρόνηση του ερωτικού - σεξουαλικού ενστίκτου οδηγούν στο θάνατο, τόσο τον κυριολεκτικό (Πενθέας) όσο και τον μεταφορικό (η τρέλα της Αγαύης)!

Ψυχαναλυτικά, το ερωτικό ένστικτο, το γαλάζιο λουλούδι του Έρωτα εκφράζει την ζωή και την διάθεση (τάση, ορμή) για συνένωση των όντων! Κατά ταύτα ο Έρωτας είναι ο πιο παλιός από τους θεούς, ο Έρωτας ως Πνεύμα της ζωής! Ο Έρωτας κρατάει σε ισορροπία – αρμονία την ύλη και το Πνεύμα, που υπάρχουν για να ικανοποιούν τα αιτήματα ο ένας του άλλου, όπως και στην ανθρώπινη σχέση έρωτα – Αγάπης! Ο Έρωτας είναι επιθυμία και Αγάπη! Θείον Πυρ, δηλαδή θεία Συνειδητότητα και Έρωσ απαιτούνται για την Δημιουργία! Η Δημιουργία είναι η επινόηση, η σύνθεση, η παραγωγή, η κατασκευή νέων πρωτότυπων όντων ή πραγμάτων ή καταστάσεων! Ο Έρωτας ως κοσμογονική θεότητα με την ιδιότητα της Δημιουργίας! Ο Έρωτας είναι στάση ζωής! Το ζητούμενο είναι το πώς εσύ θέλεις να βλέπεις τα πράγματα! Η δημιουργία είναι αντίδοτο του θανάτου! Ο θάνατος σε α-φανίζει, η δημιουργία σε εμ-φανίζει!

Ο Έρωτας σημαίνει Αγάπη της Ζωής, είναι κοσμοποιός και ρυθμιστής της οργάνωσης του κόσμου κατά τους Ορφικούς και νικάει τον Θάνατο! Άρα, είναι δύναμη ανθρώπινη και θεϊκή! Δύναμη που συνέχει τα πάντα και κινητήρια δύναμη!

Ο Έρωτας είναι σε σύζευξη με την Αγάπη, της οποίας προστάτιδα θεά της είναι η Αφροδίτη κατά τους αρχαίους Έλληνες. Η Αφροδίτη διακρίνεται σε πάνδημη, ως θεά του σαρκικού Έρωτα και σε Ουρανία, ως θεά της ένωσης στα ανώτερα Πνευματικά πεδία!

Όμως, άλλο έρωτας κι άλλο Αγάπη! Αυτή η λεπτή διαφορά εκφράζεται στην Ελληνική γλώσσα με τις δύο αυτές λέξεις! Σε άλλες γλώσσες όπως στη Γαλλική (amour), στην Αγγλική (love), στη Γερμανική (liebe), ο έρωσ και η Αγάπη εκφράζονται με την ίδια λέξη, όπως αναφέρθηκε!

Ο σημερινός, καθημερινός άνθρωπος ζει συνηθισμένους και εφήμερους έρωτες σε μία ατελείωτη σκυταλοδρομία, πάντα διψασμένος και ανικανοποίητος! Ο σαρκικός και συναισθηματικός έρωτας αφορά μόνο τα κατώτερα chakras και είναι γλυκόπικρος!

Ο Έρωτας προς τον Θεό ανοίγει τα ανώτερα chakras μας και ενεργοποιεί τις εσωτερικές μας αισθήσεις! Ο Έρωτας είναι η γέφυρα Συνείδησης που ενώνει τα διάφορα επίπεδα της ύπαρξής μας! Ο Έρωτας φέρνει την Δημιουργία μέσα από το χάος! Είναι η πρωταρχική δύναμη που ενσαρκώνει την δημιουργική Δύναμη της φύσης! Τίποτα δεν γίνεται χωρίς τον Θεό Έρωτα! Η επιθυμία, ο έρωτας-Έρωτας κινεί τον κόσμο! Ο Έρωτας έχει λυτρωτική Δύναμη! Το αποκορύφωμα του ερωτικού οργασμού είναι όμοια ηδονικό με την στιγμή του θανάτου = βίωμα απελευθέρωσης και Ελευθερίας! (Δείτε και στη συνάντηση περί Έρωτος, στον κύκλο 2014-2015, www.vassilisfragkos.gr).

Η μόνη επιθυμία που δεν είναι ψευδαίσθηση είναι η ερωτική μας επιθυμία για ένωση με τον Θεό! Αυτός είναι ο σκοπός των σκοπών! Αντιστάσεις σε αυτό, προβάλλονται από το μικρό, γήινο εγώ, δηλαδή από αυτό που ΝΟΜΙΖΟΥΜΕ ότι είμαστε, ενώ αυτό ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΟΥΣΙΑ ΜΑΣ αλλά μόνον η εκδήλωσή της!

Κατά ταύτα, Έρως εν παντί, Έρως αρχηγός με τους δόλους του και με την ανατρεπτική του ερωτική Λογική, αλλά μην ερωτεύεστε και μην ελπίζετε ναρκισσιστικά, δηλαδή ως έμβρυα, βρέφη νήπια υπό καθεστώς φόβου (κατάστασης φωτ/φίας Α)! Μπορείτε να μάθετε να κοιτάτε τον Έρωτα κατάματα, χωρίς να του επιτρέπετε να σας τυφλώνει ποτέ ξανά! Ο Έρωτας είναι ο καλύτερος δάσκαλος για να καταλάβεις τις πλευρές του εαυτού σου! Να υπάρχει η επίγνωση ότι έχεις να τα βάλεις με ένα θηρίο, το οποίο πρέπει να κοιτάξεις στα μάτια! Ο Έρωτας καταλύει τον θάνατο και μας ενοποιεί με το σύμπαν! Οι γνήσιες σχέσεις δεν τελειώνουν με τον θάνατο!

Η ΒΙΟΧΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

Οι ουσίες ονόματι φερομόνες εκπέμπονται από τον «άλλο» και ερεθίζουν - ενεργοποιούν την λειτουργία της όσφρησης! Κατόπιν τούτου προκύπτει ερωτική - σεξουαλική έλξη ή απώθηση, ανάλογα με τις οσφρητικές εμπειρίες του ατόμου όταν ήταν νεογνό!

Όταν οι φερομόνες ανοίξουν τον δρόμο και εγκατασταθεί ο Έρως, τότε προκύπτουν τα εξής, κατά τον Διονυσιακό αισθησιασμό και το sex:

α) Αυξάνονται οι ουσίες αδρεναλίνη και ντοπαμίνη στον οργανισμό, ενώ μειώνεται η ουσία σεροτονίνη (στον οργανισμό)!

β) Το αίσθημα ευφορίας κατά την ερωτική κατάσταση, δηλαδή κατά τον Διονυσιακό αισθησιασμό και το sex επιτυγχάνεται μέσω της

αύξησης της ντοπαμίνης, ενός ζωτικού, για την καλή λειτουργία του εγκεφάλου, νευροδιαβιβαστή! Παρεμπιπτόντως, το ίδιο ισχύει και για την απόλαυση του φαγητού! Κατά τον οργασμό παράγονται και ενδορφίνες!

Η ντοπαμίνη με την αναλγητική και ευφορική της δράση προκαλεί στο άτομο ευχάριστη διάθεση! Η ντοπαμίνη επιπλέον ενεργοποιεί την ονειροπόληση στο άτομο και του κεντρίζει την φαντασία! Αυτά τα δύο τελευταία μπορούν να ανατρέψουν μία ασταθή ψυχική ισορροπία επί ευπαθών ατόμων! Μπορεί να χρειαστεί να κατέβει ο άνθρωπος από τα σύννεφα στη Γη! Εν ολίγοις, η ντοπαμίνη βοηθάει την αφηρημένη σκέψη και σε υπερβολική παραγωγή της οδηγεί σε παρερμηνεία του περιβάλλοντος! Ομοίως, οδηγεί και σε εγκλήματα πάθους (crimes de passion)!

Ο Έρωτας είναι στην ουσία του ανταλλαγή ενέργειας! **Άρα:** κάνετε τα πάντα με Έρωτα, χωρίς βαρυγκόμενα! Παντρεύετε τις ενέργειες και αναζητάτε την ερωτική ένωση με το Φως! Σε αυτό το πλαίσιο, κάνετε ό,τι καλύτερο μπορείτε, ΟΧΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ, διότι έτσι, δεν θα σέβεστε και δεν θα τιμάτε αυτό που είστε και τέλος, αφήνεστε με εμπιστοσύνη στα χέρια του Θεού! Να μη προσπαθείς, αλλά να ΘΕΛΕΙΣ και να ΑΦΗΝΕΣΑΙ με εμπιστοσύνη στα χέρια του θεού!

Ο ναρκισσισμός είναι η κατάσταση του παραχαϊδμένου παιδιού – εγωιστικού τέρατος που δεν αντέχει τις τραχιές πραγματικότητες της ζωής! Δεν αντέχει, επειδή δεν είναι προετοιμασμένο κατάλληλα από τους γονείς του! Σας θυμίζω ότι ο Νάρκισσος χάθηκε μέσα στην αντανάκλασή του, δηλαδή μέσα στο είδωλο, στην ψευδαίσθηση της προσωπικότητάς του ως εαυτού του! Π.χ. Όσοι έχουν ναρκισσιστικές τάσεις λένε συνεχώς ψέματα, επειδή είναι επιρρεπείς να πουν και να κάνουν οτιδήποτε, προκειμένου να τραβήξουν επάνω τους την προσοχή των άλλων! Άλλο παράδειγμα: ο φωνακλός νάρκισσος! Άλλο παράδειγμα: ο ναρκισσισμός του «όλα επιτρέπονται στον αυθάδη – τυχάρπαστο»!

Ο ναρκισσιστικός εαυτός είναι ένας εαυτός χωρίς όρια, που τα θέλει όλα και δεν μπορεί να στερηθεί τίποτα!

Όταν ο άνθρωπος είναι ερωτευμένος με τον εαυτό του, αποτραβιέται από τον εξωτερικό κόσμο και παλινδρομεί – μεταφέρεται στο παιδικό του εγώ, καθώς σας προείπα! Από αυτά μπορεί να προκύψει μεγαλομανιακό παραλήρημα (π.χ. αλλάζουμε την Ευρώπη), αυτοϋπερεκτίμηση των δυνάμεών του και πίστη στην παντοδυναμία της ιδεολογίας του και της λεξιμαγείας του!

Τέλος, σας προσθέτω ότι κάθε εραστής είναι στρατιώτης σε εκστρατεία! Αυτή η πραγματικότητα απηχείται στην σχέση μεταξύ της Αφροδίτης και του Άρη, καθώς σας την ανέφερα στην 8η συνάντηση, του κύκλου 2014-2015. Επίσης, καθώς αναφέρεται

στην Ελληνική μυθολογία, ήταν εραστές! Συναφής με όλα αυτά είναι ο μικρός θάνατος, τον οποίο φέρει μέσα του ο ερωτικός σπασμός κατά την κορύφωση του οργασμού!

Το ένστικτο του θανάτου είναι η διάθεση (τάση, ορμή) για καταστροφή και αποδόμηση των όντων! Σας υπενθυμίζω τα σχετικά στις ομιλίες μου κατά το 2013-2014 και κατά το 2014-2015. Σας θυμίζω επίσης, όσα σας είπα προηγουμένως για την ισορροπία ανάμεσα στον Διόνυσο και τον Απόλλωνα. Αυτή είναι η ουσία του αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού και πνεύματος! Σας θυμίζω, επίσης, όσα σας έχω πει για την αρετή της μεσότητας, της μέσης οδού, της βασιλικής οδού κατά τον Αριστοτέλη! Η ισορροπία έρχεται μέσα από την σύνθεση όλων των ιδιοτήτων – ικανοτήτων του ανθρώπου, όχι μόνο από την Λογική του! Προέρχεται δηλαδή από την συνεργασία – σύνθεση της Λογικής, του συναισθήματος, της δημιουργικότητάς του και της σεξουαλικότητάς του σε αρμονία – ισορροπία μεταξύ τους! (Αρμονία = σφαιρικά και ισόρροπα). Η Αγάπη, η Δημιουργία και η Πνευματικότητα είναι το κέρδος της ζωής μας! Όσο μεγαλύτερες είναι για τον καθένα μας οι επιτεύξεις – επιγνώσεις, τόσο μεγαλύτερη είναι και η Σοφία που αποκτά! Σας θυμίζω όσα σχετικά είπαμε ήδη!

Ο πολιτισμένος εαυτός μας (όλων μας και όχι μόνο των αστών) είναι μία κατασκευή μας, στην προσπάθειά μας να υπερβούμε τα άγρια, απάνθρωπα, άλογα ένστικτά μας (κατώτερα, εγωιστικά ένστικτα). Ο σεβασμός, ο εξευγενισμός των τρόπων, η ευγένεια και η τιμή στους άλλους διασφαλίζουν την ομαλή ροή της ενέργειάς μας! Άρα, δεν είναι τύπος αυτό που θεωρείται ως αστική ευπρέπεια και καλλιέργεια (πολιτισμός), αλλά η ουσία που παράγει και προστατεύει την ΥΓΕΙΑ μας! Ένα πρόχειρο παράδειγμα είναι το εξής: με το σημείο της σιωπής σφραγίζουμε την πύλη εξόδου της ενέργειας που είναι το στόμα, όπως ακριβώς κάνουμε όταν φέρνουμε την παλάμη μας και φράζουμε το στόμα μας κατά το χασμουρητό! Έτσι, αποφεύγεται η απώλεια ενέργειάς μας, η οποία είναι «κακή» κατάσταση για εμάς, άρα ανεπιθύμητη – απαράδεκτη κατάσταση σε βάρος μας!

Στους τρόπους της αστικής ευπρέπειας και καλλιέργειας (πολιτισμού) συναντώνται το ευγενές και το σωστό, δηλαδή το Σωτήριο για εμάς (σώος και ακέραιος = ολόκληρος)! Λοιπόν, αυτόν τον ρόλο υπηρετεί το ήθος, ο σεβασμός εαυτού και αλλήλων, καθώς επίσης η ευπρέπεια στάσης και συμπεριφοράς! Το να κινείται ελεύθερα η ενέργεια = ΥΓΕΙΑ!

Σωτηρία σημαίνει να γίνει ο άνθρωπος σώος και υπαρκτικά ακέραιος, δηλαδή με πληρότητα ψυχής, δηλαδή με Ελευθερία και με Έρωτα θεϊκό και όχι ναρκισσιστικό! Στα πλαίσια αυτά, η Α-λήθεια περιμένει τη συνάντησή της με την ελευθερία και τη δίψα του όποιου εραστή Της!

Όσοι πιστεύουν ότι η ζωή είναι μάχη - πόλεμος, θεωρούν την ηθική ευπρέπεια ως μία μορφή υποκρισίας! Οι άνθρωποι αυτοί διατελούν σε κατάσταση φωτ/φίας Α! Αυτό σημαίνει μπλοκάρισμα της ενέργειας = νοσηρή κατάσταση (πάθος)! Όμως, η ζωή είναι περισσότερο διάλογος και συνεργασία, παρά πόλεμος! Είναι δηλαδή, περισσότερο μία κατάσταση φωτ/φίας Β, με ελεύθερη ροή ενέργειας! Ο πόλεμος (η αγριότητα) και η Ειρήνη (ο πολιτισμός της εξημέρωσης των ηθών) στην αντίθεσή τους! Εσείς σε ποια πλευρά θέλετε να ανήκετε; Με ποια πλευρά συντάσσετε;

Χωρίς ενασχόληση με τα υπαρξιακά ερωτήματα της ζωής και του θανάτου, γινόμαστε πολύ φτωχοί υπαρξιακά!

Η καθημερινότητα χωρίς φιλο-σοφία είναι ισοπέδωση, είναι ενστικτώδης, είναι μίζερη! Έτσι, ο άνθρωπος τείνει προς την ρομποτοποίηση και την ανοησία! Αντιθέτως, με την σωστά φιλοσοφημένη στάση ζωής μπορεί να έχουμε τα χάλια μας, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΜΑΣ! Έτσι μπορούμε να λειτουργούμε με ψυχραιμία, ηπιότητα και νηφαλιότητα, άρα και με αποτελεσματικότητα!

Τέλος, σας λέγω: καλλιεργείστε την ποιητικότητα και την φινέτσα σας! Η τέχνη μας προκαλεί να αναθεωρήσουμε τον εαυτό μας, προς το καλύτερο! Η μετριοπάθεια ως φυσικό επακόλουθο της αυτογνωσίας, είναι ένα από τα μεγάλα διδάγματα της αρχαίας τραγωδίας, πολύ επίκαιρο σήμερα! Η ποίηση της ζωής είναι το ιδεώδες της φιλίας, όπου ισχύει το εξής: ο άλλος ως εγώ!

Το ιδεώδες, το ιδανικό είναι μία άφθαρτη και παρηγορητική εικόνα αναφοράς! Σας θυμίζω όσα είπαμε για το ιδεώδες του εγώ, στο κεφάλαιο περί της φωτεινής σκιάς του ανθρώπου.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Σας εύχομαι διαύγεια, χαρά, επίγνωση, έλεος και ειρήνη σε όλους! Είθε το έλεος να είναι μαζί σας, όλες τις μέρες της ζωής σας! Σας παραινώ επίσης, δηλαδή εύχομαι, να μάθετε να χρησιμοποιείτε τα συνειδησιακά εργαλεία που σας έδωσα και σας δίνω!

Τέλος, σας εύχομαι να είστε ό,τι ποθείτε και να ποθείτε ό,τι «είστε»!

Σας ευχαριστώ διότι με ακούσατε!

